

နဂါးငြိမ်း

ဇာတ်သမားစားသိန်းမာယာ

BURMESE
CLASSIC

အခန်း (၁)

ပြဇာတ်အဖွဲ့၏ ကိုယ်စားပြုသော အလို့သည် နေ့၊ မိုး၊
အဆင်း၊ ရာသီဥတုပတ်ဝန်းကျင် အရောင်များ လွှင့်ပြီး ဓာ-
လုံးပင် မပီပိုင်စေရပါ။

သို့သော် အလံသည် ဆွဲဆောင်မှု အပြည့်ရှိသည်။ နှစ်
ပေါင်းများစွာ မြို့ပြ တောရွာ အတွင်း လှည့်လည် အပြုအဆိုး
အော် ခံခဲ့ရသည်။

တစ်နေ့ရာတွင် လူရှိရှိ မရှိရှိ၊ မိုးရွာရွာ၊ ဓနပုဗ္ဗ သုံးခုထိ
သစ် ကပြသည်။ ပွဲကြည့်ပရိသတ်များ၊ ဆန်ဖုတ်ကို အလှ-
အသက် အနီးစီ ဝယ်ယူကြသည်။

ရုံဝင်ကြေးမှတစ်ဆင့် တစ်ယောက်တစ်ယောက် ငွေတစ်စ ဖြစ်သည်။ ထိုအခါ
လူကြီး အဖေလုံး တစ်ယောက်ကို ငွေတစ်စ ဖြစ်ပြီး ရုံ
ဝင်ခ ချေကြိုသည်ကို မည်သူမျှ မမပြောပါ။

ဆင်းရဲသားများပင် ရုံဝင်ခ ပေးနိုင်ရန် ကြိုတင် ငွေစု
ထားကြ၏။ ပြောတတ်သည် ပဲ့ကြည့်ပရိသတ်အား ဆွဲဆောင်မှု
ရှိသည်။

ထို့ကြောင့် ပဲ့ကြည့်ပရိသတ်များ ထွေနှစ်စွာ ကြည့်ကြ
သည်။ နှစ်ပေါင်းများစွာ လာရောက် ကပြသော်လည်း ပဲ့
ကရာမြို့တွင် အလွန် စည်ကားနေလေသည်။

အထူးသဖြင့် ပြောတတ် အဖွဲ့သားများသည် နိန်း၊ တစ်ယောက်
များ ဖြစ်ကြသည်။ နှစ်ပေါင်းများစွာ လာရောက်အပြုသော်
လည်း ထိုမိန်း၊ တစ်ယောက်များသည် အသက်စယ်သည်။ ရုပ်ချော
သည်။ အသံအောင်လည်း ပြင် သိုင်းပညာ ထူးချွန်ကြသည်။
ထိုပြောတတ်သည် တစ်နှစ်လုံးအပြုအစွမ်းကြောင့် ဝင်ငွေစေခင်း
သည်။ ပြောတတ်ပိုင်ခွင့်မှာ စုံကျင်းထင်... ဆိုသော အဘိုးအို
တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

ကျင်းထင်သည် အသက်ကြီးသော်လည်း ထွန်းမစေခင်း
စေခင်းသူ ဖြစ်သောကြောင့် ပြောတတ်အဖွဲ့ နာမည်ချစ်ခြင်း
ခရှိ ဆက်လက် အပြုနေစေသည်။

ထွန်းနန်းသည် တရုတ်ပြည်တွင် အသယံဆုံးနယ် ဖြစ်
သည်။ ထွန်းနန်းပတ်လုံး၊ စိမ်းဆန်းစိုပြည် လန်းဆန်းသော
ပစ်ဖင် ပန်းပင်များ၊ ရှိသောကြောင့် အပန်းဖြေ အစုအဝေး
သူများ၊ များပြား၍ ချစ်အားနေလေသည်။

ထွန်းနန်းနယ်၊ ထူရှားမြို့တွင်လင်တွင် ချွေးအင်းပြောတတ်
ငံ တည်ဆောက်ထားသည်။ အချိန်သည် နန်းတော် စေခင်း
ဖြစ်သောကြောင့် ပြောတတ်ပွင့်သေး၏။

ပြောတတ်ပွင့်ထွက်၊ အဘိုးအိုတစ်ယောက် အရက်သောက်
နေလေသည်။ အဘိုးအိုသည် အေးအေးအေးအေးအေး အည်
တည် ငြိမ်ငြိမ်ခိုဆော်သည်။ သူ့ဗျာလုံးမှာ တစ်စုံတစ်ခု
ပူပင်သေးတ ရောက်နေဟန်ရှိသည်။

သို့သော်...

သူ့ရုပ် သွင်မှာ တည်ကြည်လေးစား၊ ကြည့်ညိုရောကောင်း
သည်။ ထိုအဘိုးအိုသည် ပြောတတ်ပိုင်ခွင့် တွင်းထင်ဖြစ်သည်။
အဘိုးအို ဝင်ပြင်းချင်၊ အရက်ခွက်ကို တောက်ထူစေချင်
ချင်လေသည်။ အဘိုးအိုနှင့် ဗျာလုံးမင်မင်တွင် မိန်း၊ တစ်ယောက်
ထိုင်နေပြီး အဘိုးအိုကို ကြည့်နေလေသည်။

ထိုမိန်း၊ တစ်ယောက်မှာ အဘိုးအို၏ ဝမ်းဝယ် စုစုဖြစ်သည်။
သူ့အည် အဘိုးအိုအနီး လျှောက်သွားပြီ။

ပေဝေ... တစ်တွေ ချွေးအေးအေးထို

အဘိုးအိုသည် ဝမ်းဝယ်ကို အလွန် ချစ်ခြင်းသဖြင့်
သမီးနှင့် ချွေးအေးအေး နေတတ်သည်။ ဖြစ်သည်။

မာဉ်းစားပညာ သမီး

စုစု ပြုလုပ်သည်။

ဝမ်း သိပ်ကယ် ပေပေ၊ အစ်မတော်အတွက် ချွေးအေး
နေတတ် မဟုတ်လား...

အဘိုးအို ဗျာလုံးပြုသွားသည်။

'မင်း အစ်ခေလတ်က ပြန်လို့လဲ'
 စုစု ဖခင်အနီး ကုမားဆိုတဲ့ကွဲ ထိုးချလို့ နိဗ္ဗိ...
 'အစ်ခေလတ် ချစ်စရာထူးများ ပွားစား... မကွဲကံ မေး'
 အတိုးအို သက်ပြင်းကပ်ချစ် ချစ်ပို နိဗ္ဗိ...
 'ဖေဖေ စိတ်ပျော်နိုး အစ်ခေလတ်က စိတ်ဇောတိုခိုခေလတ်
 လှပါ'

ကျင်ထမ်း ခေါင်းညိတ် ဖိုက်စသည့်
 'အဝါ...မင်း အစ်ခေလတ်ရဲ့ စိတ်ဇောတိုကို... ခေဖေ သိင်္ဂါ
 ကယ်၊ ဒါပေးလို့ ဒီလူ့သိမ်စရာ စဉ်စားစားစားစားကယ်'
 စုစု ချစ်အောင်ကြည့်ကိရိ...
 'ဖေဖေ သူ့အပေါ် ကပ်လိုက် နှိပ်'
 ဆွတ်ထင်မျက်နှာ မေးခေလတ်အသိ ကျွတ်စွမ်းပြီး...
 'စဉ်းစားကြည့်ခေလတ်မီး သူ့ဘိုးစဉ် တစ်ခေလတ်လို့ကိ...
 တွားကိုး'
 'ဒါကတော့ ခေဖေအစ် သူ့သမီးကို ပြဇောလက်ကိုင်အစ်
 တွာလို့ခေမုခေလတ်'
 အတိုးအို ကျင်းထမ်း ခေါင်းထမ်းဆို နိဗ္ဗိ...
 'မဟုတ်ဘူး၊ သူ့ကားမလုပ်ကံ ကပ်ချိန်လို့ လိုက်ခေလတ်
 အကြောင်းချိန်မယ်'
 'အစ်ခေလတ်ကိုသခင်က ကျွတ်စွမ်းတုနယ်၊ မမေလတ် အခန်းကျရင်
 ခေချောကြည့်တယ်၊ မမေလတ် အခန်းပြီရင် အိပ်ခေလတ်
 ဖေဖေ'
 အတိုးအို ခေါင် ညိတ်ဖိုက်စသည့်

'ဒါကြောင့် အခေစဉ်းစားခေပြန်ခေကိ...ထမ်း'
 ဘိုးအချိန်ကွဲ ကျင်းထမ်းအစ်ခေလတ်၊ ယခုရှုနိုးဝင်ထမ်းပြီး ထို
 အခေ...

ရှင်...သူ့ အခေကြောင့်၊ စုံစမ်းစားစားပြီးပြီးကား
 ကျင်းထမ်း စိတ်ဖျက်သမားခေလတ်ပြင်...
 စုံစမ်းထမ်းပြီးပပြီး
 'ခါဆို...ရှင်ကားခေလတ်ထမ်းလို့'
 ဒီသူ့အစ်ကား...လူ့ခေလတ်ကိ...တစ်ခေလတ်က ကျွတ်စွမ်းချိတ်လို့
 ခေလတ်ကယ်လို့ ဆိုသတိ
 'လူ့ဘိုး ကျွတ်စွမ်းလို့ ခေလတ်ကွည့်တယ်၊ သမီးလတ်ကို
 စုံစမ်းမြတ်နိုးခေပိုရတယ်'
 ကျင်းထမ်းက အံ့ကြိတ်ပြီး...
 'မင်းတို့ ကားမု နားမမေည့်ကားကွား'
 'ကျွတ်စွမ်း...နားမမေည့်ကားကွား၊ ရှင်...ကြီးမေး တဲ့ရည်ရွယ်
 ချစ်ရဲ့ကယ်ဆိုအခေ ကျွတ်စွမ်းမမေည့်ကား'
 သူ့မမေည့် ကျင်းထမ်းကို အကဲခတ်ကြည့်ပြီး ဆက်ပြောလိုက်
 ပြန်သည့်
 'ဒါပေးလို့ ကျွတ်စွမ်းကို ဒီလိုလုပ်လို့လဲ ဖထည့်ခေ
 ချင်ဘူး'
 ကျင်းထမ်း ခေါင်းထမ်းဆို နိဗ္ဗိ...
 'မပြန်ဘူး...ကျွတ်စွမ်း သားမရှိခေတော့၊ ကျွတ်စွမ်းခြရာကို
 သမီးသွားကို နှင်းနိတ်ရမှားပဲ၊ မှုနင်းနိတ်ရင် ကျွတ်...သမီး
 မထုတ်ဘူး'

www.burmeseclassic.com

ယန်ရှန်း ဘဝမှ မပြောနိုင်တော့ပါ။ စုစု ခေါင်းဖြူထဲမှ
လှိုက်လည်း

ကျွန်းထင် အရက်ခွက်ကို ခေတ္တချလိုက်ပြီး စုစုဘက်သွည့်
ထာ....

'ဘယ်လိုလဲသမီး၊ ဝေဝေဆုံးဖြတ်ချက်ကို သဘောကျရှု
လား'

စုစုသတ်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်ပြီ....
'သဘောကျပါဘယ်ပေးဖ'

စုစုတေးကြောင့် ကျွင်းထင် သဘောကျစွာ ပြုံးလိုက်
သည်။

'အေး.... ဝါသမီးမှတ် ဘေးဖွဲ့က လူသားတိုင်းတော့ ဆန်ကုန်
မြေလေးမဖြစ်စေရဘူး။ တိုင်းပြည်နဲ့လူမျိုးအတူက အစွမ်းကုန်
ကြိုးစားရမယ်။ ဝါမှ အခိဋ္ဌာယ်နို့မှားပေါ့'

စုစုခေါင်းညိတ်ပြီး....
'ဟုတ်ကဲ့ပေးဖ... သမီးမှတ်ထားပါပယ်'

'ဝါသမီး လိမ္မာတယ်။ အသက်က ငယ်သေးတော့ ဘေးမှ
နှုတ်ထည့်မှ မစုတ်ဘူးသမီး။ ဘယ်သူ့ကိုမှမချစ်နဲ့။ တကယ်
လို့ သမီးအိမ်ထောင်ပြုခင်တောင် အမုန်းဆုံးလူနဲ့ ပြုရမယ်ဆို
တာမှတ်ထားပါ'

ထိုစကားကြောင့် စုစုမျှစ်နှုတ် ညှိုးငယ်သွားသည်။ သို့သော်
ခေါင်းကို ဆတ်ခနဲညိတ်လိုက်ပြီး....

'ဟုတ်ကဲ့ပေးဖ... သမီးနှုတ်ထောင်ဝါမယ်'
ထိုအခါ ယန်ရှန်းထဲ ကြားဝင်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

'ဒီဘဝ ရှင်သ ဘေးကြောင့် သမီးကို အမုန်းဆုံးလူနဲ့ ဆိပ်
ထေခင်ပြုပေးချင်တာလို့'

ကျွန်းထင်မျက်နှာ အေးနုစိတ်သည်သွားပြီး....
'တိုင်းပြည်နဲ့ လူမျိုးအတူထိပါ'

'ကျွန်ုပ်လူစုထဲမှ လူငယ်တွေရှိလျက်သားနဲ့ ဘေးကြောင့်
ရန်သူနဲ့ ပေးစားချွန်ရတာလို့'

'ရန်သူလုပ်ချွန်မှုကို ခုံစမ်းပြီး ကျုပ်တို့ဆီ သစင်း ပို့ဖို့
ပါပဲ'

ယန်ရှန်းသက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်လေသည်။
'ရှင်အကြံ မဆိုးဘူး။ အချစ်တစ်ချက် ကိုတော့ ရှင်ဆီထိ
ပြောတော့မစုတ်လား'

'ဘဝမှားလို့'

ကျွင်းထင်မျှတ်ပေးမောင်ကြွတ်ပြီး မေးလိုက်သည်။
'လူစိတ်သဘောကို ရှင်အသက်ကြီးလို့ ကြံကြံ ခန့်ခိုင်ပေးဖို့
လူငယ်ဆိုတာ စိတ်ထုပ်ချွန်တတ်တဲ့အရွယ် ခွင့်တတ်တဲ့နဲ့
သားရိုတယ်ဆိုတာ ရှင်သတိပြုမိလား'

ထိုအခါ ကျွင်းထင်ထိတ်တုန်လိုက်သည်။ ထိုခေါ်အနံ့ထိ
သို့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဝင်လာသည်။

ထိုမိန်းကလေး၏မျက်နှာသည် တစ်ခေါ်ဖြင့်ခွန်မှတ်ခိလွယ်
သောမျက်နှာဖြစ်သည်။ အရပ်သည် သေးနုနုနု၊ ကလေးမျှား
ထက် ပိုမြင့်သည်။ သန်မာထူးကျွင်းသော ကိုယ်လုံးသည်
ရှိသည်။

သို့ခေတ်....

၁၂ နားဖြူ

အရပ်နှင့် ကိုယ်ခန္ဓာက သူ့အလှကို မဖုံးကွယ်ပါ။ မိန်းမချမ်းဝမ်းကြည့်ရအောင် ချောအေးလှပသဘာဝပေးအောင် ဖြစ်သည်။

ထိုမိန်းကလေး ပြဇာတ်ရုံထဲ ဝင်ရောက် အေသည်နှင့် မီးအလှိုင်အောင် ပိုလေးသည်ဟုပင် ထင်ရလေသည်။ သူမသည် စုခင်းသိုင်းခင်းကြွေးသားကျွမ်းလပ်၊ စုစုနှင့် ယန်ရှန်တို့ကို ထမီချွတ်ကြည့်ပြီး အားရ ဝမ်းသာသော အေးသိပြင်း...

ကေ... ဝေဝေ၊ မေးမနဲ့ညီမကလေးတို့ ရှိနေတာအတော်ပဲ သမီးပြောစရာရှိလို့'

သူမသည် ထိုသို့လှမ်းပြေးရင်း လှမ်းနေသော ကုလားထိုင်တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

ကျွမ်းလပ်ချစ်မောင်ကုန်၍ သွားပါသည်။ ထိုမိန်းကလေး မှားသမီးကလေးစိစိဖြစ်သည်။ သူ့အားထားရဆုံးသမီးဖြစ်သည်။ ယောက်ျားကလေး ထစ်သေးကပ်ပေး လွှတ်လယ် ဖျတ်စာတ်သူ ဖြစ်သည်။

ကျွမ်းလပ် ခေါင်းကို ပြည့်အေးစွာ ခါယမ်းလိုက်စေလေသည်။

'ကဲ... သမီးအားပြောမှာလို့ ပြောပါဦး'

စိစိ ပျားပြုံး...

'သမီး ဒီနေ့နံနက်ပညာ ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့တယ်'

သူမ စကားကြားရသောအခါ ကျွမ်းလပ် အံ့ဩ သွားလေသည်။

'တေးတေး...'

ယန်ရှန် မျတ်လုံးပြုံးသွားလေသည်။

'သမီး ဒီနေ့နံနက်ပညာ ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့တယ် ဇာတ်လား'

စိစိ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။ သူမသည် မုန့်စားနေသော

ကလေးကလေးကပ်ပေး ပျော်ရွှင်နေလေသည်။

'တကယ် တိုက်စား မကုတ်ပါဘူး၊ သိုင်းပညာ ဖလှယ်

အေးပါ'

'တယ်လိုဖြစ်တာလဲ'

'ဒီနေ့ သူက ထမင်းလိုက်ကျားတယ်၊ တေခင်ကုန်ပေး'

မှာ နို့ထဲထမင်းဆိုင်မှားသမီးလိုက်သွားတယ်'

'ခါနဲ့ပဲ မမလတ်အသိုင်းပညာ ပြိုင်ခဲ့စရာကား'

'နေဦးညီလေး... မ... ဘေး၊ ဆုံးအောင် နားအောင်

ဦးလေ'

ဟုတ်သလဲ သမီး'

'လူထမင်းဆိုင်မှားထမင်းစားပြီ၊ ပိုက်ဆံပါမလေးဘူးလို့

ပြောတယ်'

'ဟင်... ဂါဆို အကြားစားခဲ့ရအေးသမီး'

'မဟုတ်ဘူးပေမယ့် သူပိုက် ဆက်နဲ့သွားလို့ပြဇာတ်အထဲကား

ကြည့်ပါရစေလို့ ပြေးတယ်'

သမီးက တားပြောလိုက်လဲ

စိစိ ပျားပြုံး...

'ထူးစံရှိဘူးလို့ပြောဆိုက်လယ် ပေပေ'

'နေ့ထဲအေး'

၁၄ နဂါးပြာ

သုတမီးသီအပိုက်ဆံချေးပြီး တစ်ခင်းဆိုင်ကို ပေးလိုက်ရ
တယ်

သမီးဖြစ်သူအေး၊ ကြားရသောအခါ ကျင်ထမ်းမိန့်ဟို
အပေါ် သံဆယဖြစ်သွားလေသည်။

BURMESE
CLASSIC

အခန်း (၂)

ကျင်းထင်နှင့်ယန်ရှမ်းတို့ သမီးဖြစ်သူပြောသော စကား
များကို နားထောင်နေလေသည်။ ညီမငယ်စုံစုံကြားပြတ်
ဝင်မေးလိုက်လေသည်။

‘မေတို့ တယ်လိုသိုင် ပညာယှဉ်ကြကားလို့
ညီမငယ်၊ ခန့်ညီ၊ မမအစအဆုံး ပြောပြနေတာ နားသောင်
ဦးလေ’

ပြောရင်း ဖခင်ဖြစ်သူတစ်လှည့်စား ဖြောင့်ပြလိုက်လေ
သည်။

www.burmeseclassic.com

'သမီး၊ သဒ္ဓါတရားနဲ့ အာရုံခံလို့ မရဘူးဆိုတာ သိပါကယ်
ဖေဖေ၊ ဒါကြောင့် ဖေဖေဆီ ဒေါ်အေးခဲကပါ'

ကျွန်းထင် စိတ်ပျက်ပြီ...'

'သမီးထိုမှ လှည့်လှည့်လို့ မပြောဘူးလား...'

'ပြောပဲကယ် ဖေဖေ'

'သူ့ကားပြောလို့'

'သူ့ သမီးကို အကြောင်း အားလုံး သိနေတယ်၊ သူ့သုံး
ပေးတဲ့ လိုကယ်ဆိုတာပါ သိနေတယ် ဖေဖေ'

ကျွန်းထင် မျှော်လုံး ပြုံးကျယ်သွားပြီ...'

'ဟေ... ဟုတ်လား၊ ဆိုအကြောင်း၊ ဆက်ဆက်သိထားပြီ
ဗျာတ်လား'

'သိမှပေါ့၊ သူက အိမ်ထဲမှာလို့ ဆိုကိန်နက... ဖေဖေ
ပေးနေပြီလား'

သူမ ကောင်းကြောင့် ကျွန်းထင် မျှော်နာကစားသနတ်တည့်
ကြည့်သွားလေတည့်

'ဖေဖေတို့ အဖွဲ့ကား ရွေးကြားကြောင့်လို့ ဗျာတ်လား၊ အနု
မညာကြောင့်လို့ ဗျာတ်လားဆိုတာ သမီး သိတယ်ဗျာတ်လား'

စိတ် ခေါင်းညှိတ်လိုက်မည်၊

'ဟုတ်ကဲ့... သမီး သိပါကယ် ဖေဖေ'

'ဒါကြောင့်... သမီး နှုတ်လုံရမယ်လို့ ဖေဖေ ပြောလွှာ
ပေါ့...'

သူ့အသံ ကေ့နက်တည်ကြည့်ပြီး စိုးရိမ်မှု ပါဝင်နေ
သည်ကို သူမ သဘောပေါက်သည်၊

ထို့ကြောင့်...

'သမီးကို စိတ်ချပါ ဖေဖေ၊ သမီး ကယ်သူ့ ကိုမှ မပြော
ဘူးလို့ ကတိပေးပြီကယ်'

ကျွန်းထင် ထိုစကားကြောင့် သဘောကျသွားသည်၊

'သမီးကို ဖေဖေ ယုံပါကယ်၊ ဒါပေမယ့် ဖန်တို သမီး
နား တပ်နေတဲ့အထဲမှာ သူ့မှာ အကြံရှိနေမယ်လို့ ဖေဖေထင်
တယ်...'

'ဒါကြောင့်လို့ သမီး မပြောဘတ်ဘူး ဖေဖေ၊ သမီး သူ့ကို
အော်ကြည့်နေတဲ့ ကားမှ ထူးခြားမှု မတွေ့ရဘူး'

စုစုက ကြားပြန်ပြီ...'

'မမသတ်ကို ကြိုဆိုနေလို့ နေမှပေါ့'

'မသုံး ခိုလှုံထိုင်တာ ညီမသေး၊ ဒါကြောင့် မမ သူ့နဲ့
နှစ်ယောက်တည်းလွှားကား၊ ဒါပေမယ့် သူက ကားမှမပြောလို့
မမ စိတ်ချရအောင်လွှားကားကယ်'

၂၀ နဂါးဖြူ

'ဒါဆို...သခါ...သုဇာ ခြားစားရော ဆောင်းနေပြီနော်'
ယန်ရှန်း၊ ဇာ ဝင်ရောက်ပြောဆိုလိုက်ရာ... စိစိ ထစ်ပြင်း
တစ်ချက် ချလိုက်စေသည်။

ဇာတန်ကြားမှ...
'သမီး... သူ့ကို ယက်မခံတော့ဘူး၊ ဖေဖေ
ကျွန်းထပ် ခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီ...
'မဟုတ်ဘူး၊ သမီး၊ ဖေဖေ သူ့ကို ဖယ်ခံဖို့ ဆုံးဖြတ်
လိုက်ပြီ'

ကျွန်းထပ် စကားကြောင့် အေးလုံး အံ့ဩသွားမလား၊
'သမီး... မနစ်ပြန်အစပြီ၊ သူ့ကို အလုပ်ဆင်းခိုင်းလို့
တော့'

'တကယ်ပြောစားလား...ဖေဖေ...'
'ကုတ်တယ်၊ ဖေဖေ သူ့ကို မီးဖိုခွေခွေမှာ တာဝန်ပေး
မယ်လို့ ပြောလိုက်တာ'
'အောင်၊ ဝါပြီ ဖေဖေ...'

စိစိ ပြောရင်း အပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့လေသည်။ စိစိသည်
ဖန်ဟိုအား ဤသို့ အချိန်ပြန်သည်ကို ဖြစ်စေချင်ပါ။ သူမ
ဖြစ်စေချင်သည်မှာ ထိုင်းပြည်နှင့် လူမျိုးအလွန် ကျေးဇူးတော်
အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်စေချင်သည်။

စိစိ ဝဲယားတစ်ကို တစ်ချက်ပြုညှိပြီး...
'ဖန်ဟို...ဖန်ဟို...'
ဟု ခေါ်လိုက်သည်။

သူမ ခေါ်သံကြား၍ ထစ်ပင်အောက်တွင် ထိုင်နေသော
လှူငယ်တစ်ယောက် မတ်တပ်ချပ်ပြီ။ သူမထံ ဝလျှာအိမ်အား
သည်။

ထိုလှူငယ်မှာ ဖန်ဟို ဖြစ်သည်။
'အခြေအနေ ဘယ်လိုဆဲတင်'
စိစိ မျက်နှာ သူန်မှန်စွာဖြင့်...

'ရှင်တို့...ဖေဖေအထဲ သဘောတူလိုက်ပြီ'
ထိုစဉ်အချိန်ကြားရသောအခါ ဖန်ဟိုမျက်နှာ ဝင်းလစ်
လှူငယ်ပြီ၊ အသံကျယ်စောင်စွာဖြင့်...

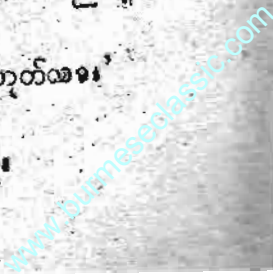
'အလုပ်ခွဲလိုက်ပြီကုတ်လား၊ ဝမ်းသာ လို့စိစိအား
'ရှင် အလုပ်ရမှား ကျွန်မသဘောမတူဘူး၊
ဖန်ဟို မျက်နှာမှောင်ကုတ်သွားပြီ...'

'ဘာဖြစ်လို့လဲ'
'ယေးကျိးဆိုတာ အလုပ်လုပ်ရောလို့ အများကြီးရှိပါ
တယ်'

'အလုပ်ဆိုတာ ဂုဏ်ရှိပါတယ်ဗျား'
'ဒါတော့ သိတာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ဒီအလုပ်မျိုး မလုပ်
ချင်ဘူး'

'ဒီအလုပ်က ဗဟုသုတ အများကြီးရတယ် ညီမရဲ့'
'တစ်ဟုတ်သုတရမှားလဲ'
'တစ်ပြည်လုံးအနှံ့ သွားလို့ရတယ်မဟုတ်လား'

'အဲဒါ ဘာဖြစ်လဲ'
စိစိမျက်နှာမှောင်ကုတ်ပြီးအေးလို့စိစိသည်။

'တစ်ပြည်လုံးလျှားရေတစ်ခု ပဲတုသုတရတယ်၊ လူမျိုးပေါင်း
စုံနဲ့တော့ရယ်မလဲ'

'စိစိတစ်ခုမှပေးပြောဘဲ ပန်ဟိုက်သေချာစ ခိုက်ကြည့်လိုက်ရမယ်။
ပန်ဟိုက်ပဲအင်္ကျီမရှိစော့ပဲ။'

'ရှင်အပေါ် အင်္ကျီဘယ်ရောနေသွားလဲ'
'ပိုက်ဆံမရှိလို့ သူ့ရောဂါလို့ဆိုပြီ'

'ရှင်ဘာကြောင့်ဆိုလို့လုပ်ရတော့မလို့'
'ညီမကို ကျွေးချင်ရင် တျာပုံမှာ ငွေချိရင် ဘယ်လိုကျွေး
မလဲ။ ဝေ့ရုံတော့အချိန်မရွေး ကျွေးလို့ရတယ်မလဲ'

'သူ့စကားကြောင့် စိစိစိတ်စိတ်ကော့ပဲ၊ ပြင်သွားလေသည်။
ပန်ဟိုက် သူ့အပေါ် သံသယဇော်ရုံမနေကြောင်း၊ နားလည်လိုက်
သည်။'

'ခါကြောင့်ရောင်းလိုက်တစ်လခါ'

'ဟုတ်အယ်... ခွါပေမယ် ကိစ္စ ရှိပါဘူး၊ အလုပ်ကြမ်း
လုပ်ရမှပေးဆီတော့ အင်္ကျီမလိုပါဘူး။ ကျုပ်အဲ ထိပ်ဝမ်းသေ
ဆင်ပဲ၊ ပြေးတဲထဲ အခါကား ကြည့်ရမယ်၊ အဲဒါလဲ ရမယ်
မလဲ'

'ကျွန်မအေးတော့ သဘောမကျဘူး၊ ခါပေမယ် မနုဇ်ပြန်
ပေးပန်နဲ့အေးတော့ရယ်မနက်'

'ခါအင်ပြီ'

'စိစိသင်ပြင်တစ်ချက်ချလိုက်ရမယ်။
'ဝေး ကျွေးဆိုတာ ကြီးမားတဲ့အဖေဝန်ထမ်းဆောင်ရတယ်

ရှင်'

ပန်ဟိုက် စကားကို နားမထည်ပါ။ သို့သော် စိစိခင်အပြင်း
အနန်းလုပ်လိုသောကြောင့် ပါးစပ်ဝိတ်ထားပေးသည်။

'မနက် ဆက်ဆင်ပေးတော့နက်'
လူမ ပြောရင်း ပြောတဲရွံ့ ကတည်းလို့ ဝင်ရောက် သွား
မလဲသည်။'

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၃)

နေ့စဉ်ဘဝနေ့ နံနက် မိုးအင်းဘေးအခါ မန်ဟိုသည်
ပြုစားတံ့ရုံသို့ ရောက်ရှိ အခါလည်း ပြုစုစားရုံ အခါပတ်ဝ
တွင် စိစိစားစားပြုစု ခရီးဦး ကြိုဆိုစား အတွင်းသို့ ခေါ်
ဆောင်ယူခဲ့လေသည်။

ကျင်းဆင် ထိုင်နေကျတူသော ထိုင်တွင်ထိုင်နေသည်။ မန်ဟို
ဝင်လာသည်နှင့်ပြုံးပြုံး...
'မင်း...ရောက်အားပြီဗျာ'

မန်ဟိုက လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်ထား ဦးညွှတ် အခါအားပြုလိုက်
သည်။

ဟုတ်ကဲ့... ကျွန်တော်တို့ အလုပ်ခန့်ကား ကျေးဇူးတင်ပါ
တယ်

မင်းအလုပ်လုပ်ချင်တယ်ဆိုလို့ပါ။ မင်းဘာလုပ်ချင်သလဲဆိုတာ
စိစစ်ပြောပြပါ။

ဟုတ်ကဲ့... ခြေပြင် ပြင်ပျံ

ကဲ... ဒါဆို ငြိမ်းတတ် အုပ်ချုပ်ရေးမျိုးနဲ့ သွားကွပ်ပါ။
လူက မင်းဘာလုပ်ချင်တယ်ဆိုတာပြောပြလို့မယ်

ကျွမ်းကျင် ထိုသို့ပြောပြ၊ စိစစ်ကုန်လှည့်ကား...

သင်္ဃာ သူ့ကလေးပိုလိုက်ပါကယ်

စိစစ်ခါးညှိပြီ...

ကဲ... ခင် ကျွန်တို့အဖော်လိုက်နဲ့ပါ

ဖန်ဟိုက ကျင်းထပ်အား နှုတ်ဆတ် အရိုအသေ ပေးအား
ငြိမ်းတတ်ရုံနဲ့ကတည်း လိုက်ပါသွားလေသည်။

ထိုအချိန်စေ၍ ဖန်ဟိုအညှိ ချွေးထင်းကတော်ရုံမှ အလုပ်
သမားတစ်ယောက် ပြုစုခဲ့ရသည်။

ညောင်ညောင်အလုပ်ဆော် ညောင်မညှိ လုပ်ကိုင်ပေးမည်။
ကျွမ်းကျင်စွာ ဆိုဆုံးခမ္မာကိုလည်း အခံတတ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဖန်ဟိုအညှိ ကြေးမီ အချိန်အတွင်းမှပင်
ငြိမ်းတတ်အဖွဲ့သား အားလုံးနှင့် ရင်းနှီး ချစ်ခင်ယာယေးအစွာ
သည်။

ခွေးထင်းငြိမ်းတတ်သည် ထိုနေရာတွင် သုံ့ည ပြည့်သော
အခါ အခြားအဖွဲ့မြို့ ပြောင်းလေသည်။ ဖန်ဟိုပါလိုက်ပါ
လေခဲ့လေသည်။

ငြိမ်းတတ်အဖွဲ့ စကားပြောသို့ ရောက်ရှိသောအခါ ထိုမြို့သည်
ညောင်ညောင်အဖွဲ့ မြို့ကမ်းခြေဖြစ်သည်။ ကုန်ကူးသန်းအရင်းဝယ်
ရာ အချက်အချာအဖွဲ့ မြို့ဖြစ်သောကြောင့် စားသောက်ဆိုင်
များ၊ ဝတ်စုံဆိုင်များ၊ အဝတ်အထည်ဆိုင်များ၊ အရက်ဆိုင်
များဖြင့် စည်ကားလှ၏။

ထိုမြို့တွင် သူတို့ငြိမ်းတတ်အဖွဲ့ သုံးညှိအဖွဲ့ဖြစ်သည်။ ထို
ကြောင့် ငြိမ်းတတ်အဖွဲ့၏ ပြင်ဆင်မှုကို လူအများက ဝိုင်းကြည့်
နေကြလေသည်။

စိစစ်ကုန်ငြိမ်းတတ်ရုံကို ပြင်ဆင်ရာတွင် ပါဝင်ခြင်းမရှိပါ။ သူတို့
ထံသို့ထွက်လာလေသည့်အချက်ကျသောဝယ်သောတစ်ဖက်ရည်
ဆိုင်သောထိုသို့ သူတို့ရောက်ထိုင်လိုက်သည်။

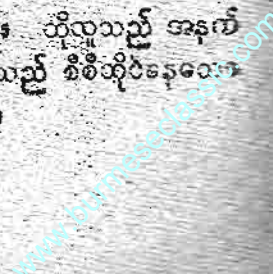
တစ်ဖက်စားထဲတွင် လူငယ်ယောကျ်ားထိုင်နေသည်။ စိစစ်
လူတစ်ယောက်တည်းထိုင်လျှင် မုန့်နှင့်သက်ပန်ရည်များကား
ခေးသောက်နေလေသည်။

အချိန်တပြည့်ဖြည့် ကုန်သွင်းသည်။ မုန့်စားသုံးချိန်ရောက်ရှိ
သွားပြီဖြစ်သည်။ စိစစ်သည် စိတ်ဖြင့်လှပြန်၍ စိမ်းရွှည်ခံစား
ပါ။

ထိုစဉ်...

လူတစ်ယောက် ဆိုင်ထဲဝင်လာသည်။ ဟိုလူသည် အနက်
ရောင်ဝတ်စုံကို ဝတ်ထားသည်။ ထိုလူသည် စိစစ်ဆိုင်နေသော
အဖွဲ့တွင် သာရောက်ထိုင်ချလိုက်သည်။

ထိုနေ့အခါ...

ခေးပွဲပေါ်ရှိ အကြမ်းဝန်၊ ကန် သို့လေးလုံးအစ၊ စီဘန်၊
ထားလိုက်သည်။ စီစီသည် ထိုအနက်ရောင်ဝတ်လူကို ခေ့
ကြည့်လိုက်သည်။

ထိုလူက ပြုံးပြုံး တန်းစီထားသော ပန်းထန်သုံးလေးလုံး
အနက် အစွန်ဆုံး ပန်းထန်လုံးကို ဆေးထိယူကာ ရေခွေး
ကြမ်းငွေ့၍ ဆေးထိလိုက်သည်။

ပန်းထန်လုံးအား အမှတ်အသားလုပ်လိုက်သည်။ စီစီခေး
ထားသော ခွေးခေ့အစွန်များကိုယူကာ အမြီးပုံဆယ်လိုက်
သည်။

စီစီမျက်နှာ ဝင်းလက်သွားစေသည်။ လေသံထိုးတိုးလေး
ပြင့်...

'နဂါးလေး၊
အနက်ရောင် ဝတ်စုံနှင့်လူက ပြုံးပြီး ခေါ်ပညိတ်လိုက်
သည်။

တုတ်ကယ်၊
ကျွန်ုပ်နာမည် စီစီပါ၊
ခေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်၊ အစ်ကိုကြီးနေဆေးခင်း၊

ခေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်၊ ခါနဲ့ နေရာပြောင်းတာအား
ကျွန်ုပ်ရှေးတာ နှံ့နပြီ၊ မတွေ့ရဘူး၊
နဂါးခေးမျက်နှာတည်ပြီ၊...

တုတ်ကယ်...နေရာပြောင်းရအောင်၊ အခြေအာနုမကောင်၊

'တုတ်ကယ်...ပေပေလဲ အရမ်းသတိထားနေရတယ်'
လူမည် ပြောရင်း ငွေစမျှားကို ထုတ်ပေးလိုက်သည်။
'အဲဒါ...ပြဇာတ်က လို့ ရတဲ့ငွေပဲ'

'အခု အဖွဲ့ဝင်တွေ ထုံးတမ်းလာပါတယ်၊ ငွေအချိန်မီပေး
တာ အတတ်ပဲ'

ထိုသို့ပြောပြီး စကားဆက်ရန် ပြင်လိုက်စဉ် တစ်ဖက်
ခေးပွဲမှ လူဆေးဝေဖတ် ရုတ်တရက်ထလာကာ သူတို့အား
ပိုင်းရဲထဲသို့လိုက်သည်။

နဂါးလေးရင်ထိတ်သွားသည်။
'ထုံလျှီလေးရောက်နေတာကိုး'
စီစီမတ်တတ်ရပ်လိုက်ပြီး...

'ရှင်က တစ်နေ့နဲ့လူး လွတ်အောင်ပြေး သူတို့ကို ကျွန်ုပ်
ဟန်တားထားမယ်'

နဂါးလေး စီစီစကားကြားသောအခါ ပြတင်းပေါက်မှ
ခုန်တာ ပြောထွက်သွားသော်လည်း လူလေးဝေဖတ်ဆန့်မှ
နှစ်ယောက်မှားနဂါးလေးနေရာ လိုက်ဟန်ပြင်သည်။

စီစီ အကြိုက်ပြီ၊ ထိုလူနှစ်ယောက်ထံ ခေးပါးတလေး၊
နှစ်လက် ပစ်လွှတ်လိုက်သည်။ ထိုလူနှစ်ယောက်က သူတို့ခေးပြင်
ခေ့ ဆမ်းလိုက်ရာ...

'ချင်...ချင်'
ခေးပါးတလေး ခြေပေါ်သို့ ပြုတ်ကျသွားလေသည်။ ဆု
နိဿယထံ ပြတင်းမှ ခုန်ဆင်းကာ ပြောလိုက်သွား၏။

ဆိုင်ကဲကွပ် ကျွန်ုပ်ရခိုင်အေး လူနှစ်ယောက်က စိစိကို ဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

အသန်ကြာ တိုက်ခိုက်ခံရစေအခါ လူနှစ်ယောက်က အေးရ နိမ့်ပါသည်။ ထိုစဉ် နားလေးထဲ လိုက်သွားအခါ လူနှစ် ယောက် ပြန်လာကြသည်။ သူတို့လူ လေးယောက်ဖြစ်အေး အခါ စိစိ နေအထဲဆုတ်နေရသည်။

ထိုစဉ် ရုတ်တရက်...

ဝုန်း...

အသန်အထူ လူကစီယောက် အေးအသို့ လှည့်စဉ်သွား ဝေသည်။ လူတစ်ယောက် ဆိုင်ထဲဝင်လာပြီး... စိစိကား တိုက်ခိုက်နေသူများကို ဝင်ရောက် နှိပ်နှိပ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုလူများ ဖန်ဟို ဖြစ်သည်။ စိစိမှာ အံ့ဩသွားလေသည်။ ဖန်ဟိုမှ တိုက်ခိုက်နေရင်း...

စိစိ မြဲမြဲမြဲပြော...

စိစိ ထိုကား ကြားသောအခါ ပြတင်းမှ ခုန်ဆင်းလာစ ဖြေထွက်ခဲ့ရသည်။ ထိုလူအသံလေးကလည်း အခြေအနေ အဟန့်သောအခါ ဖြေထွက်သွားကြလေသည်။

ပြေးတံခွန် တိမ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည်။ စိစိ အနီး သို့ အပြတ်တွင် မိခင်ကြီးအားသေပါး ထိုင်နေသည်ကို တွေ့ ရသည်။

‘အေးအေး အိပ်သေးသွားလား။ သေတွေ့စဉ်က နေကလေး ထန်ရှန်း ပြုံးပြုံး...’

‘အေးအေးက တစ်ခု အိပ်ပြီးပါပြီ သမီး’ သူမသည် ပြေးရင်း စိစိအား ကြည့်ကာ...

‘သမီးအဖေ မရှိတုန်း အေးအေး အဖေ အရာရာ သတိထား ခုမယ် ဖောက်သား...’

‘ဟုတ်တယ် အေးအေး’

‘သမီး အိပ်သေးသွားလား...’

‘အိပ်နေသွား အေးအေး...’

‘သမီး တာပြန်လို့ အေးအေးကို ပြောစစ်’

စိစိ သက်ပြင်းထန်ချက် ချလိုက်သည်။

‘သမီး ဒီနေ့ နားလေးနှင့် တွေ့ခဲ့တယ် အေးအေး’

‘ဟုတ်လား... သူ့အခြေအနေ အေးအေး ရဲ့အား။ သူ့ခွဲ တွေးတာ ကာမြဲသလို ပြောပါဦး’

‘သူ အခြေအနေ စောင့်ပါအယ်... ဒါပေမယ့် သမီး သူ့ခွဲ စကားပြောနေတုန်း... ရန်သူ လူတွေ ရောက်ဖူးတယ် အေးအေး’

သူ့စကား ကြားသောအခါ ထန်ရှန်း ရင်လိုက်သွား လေသည်။

‘ပြေးပါဦး သမီးရယ်’

နန်းတွင်း၊ ကိုယ်ရံအတော် သိုင်း၊ အမေးတွေ ခိုမြို့ ရောက်နေ
တယ် မေမေ'

'စုတ္တုကို ရောက်နေတယ် ဟုတ်ကမ်း၊
ဟုတ်ကယ်'

ယန်ရှန်း၊ ရင်ထဲ ခလေးလုံအေးလေသည်။ သူမ တုန်လှုပ်
ချောင်းချွေးသွေးစေသည်။

'ဒါနဲ့ နဂါးလေး၊ အခြေအနေ....'

'သမီး၊ အကဲအကွယ်ပေးလို့ သူ လွတ်သွားကုန်
လှမည် ပြောရင်း ခေါင်းငုံ့ ထားလေသည်။

ယန်ရှန်းကယ် တုန်ခါသွားလေသည်။

'ဒါဆို ဒီ ပြုလာတဲ့အဖွဲ့က အတော်လှန်ရေးအတွက် လှုပ်ရှား
နေတာ သူတို့ သိသွားပြီပေါ့'

'ဒါ...သမီးအပြစ်ပါးမမေ၊ ဒါကြောင့် ဘမီး အိပ်မပျော်
တာပေါ့'

ပြောရင်း မိခင်ရွှေတွင် ခူးထေးဆံလိုက်သည်။

'သမီး ထပါ၊ ဒါဟာ သမီး အပြစ်မကုတ်ဘူး၊ သမီးက
နဂါးလေးကို အကဲအကွယ် မပေးရင် အခြေအနေ ပိုဆိုး
မယ်၊ သမီး အကဲအကွယ်ပေးတာ မှန်ပါတယ်ကွယ်'

'ဒါနဲ့ သမီးကို ဝိုင်းတိတ်တဲ တဲ့ ရန်သူတွေရော... ဘယ်လို
အခြေအနေရှိလဲ'

'စိစိ ခဲ့ပြီ၊ ပြီးဖို့ဆိုသည်။

'သူတို့အားလုံး စေတနာပြု မေမေ'

'သမီး၊ သတ်ပစ်တာလား'

ယန်ရှန်းက အံ့ကြံစွမ်းမေးလိုက်သည်။

'မဟုတ်ဘူး၊ မေမေ'

'ဒါဆို ဘယ်သူသတ်လိုက်တာလဲ'

'သမီးကိုလေးဝိုင်းတဲ့လူတွေက ထိပ်သီးသိုင်း၊ သမီးတွေ၊ ဒါ
ကြောင့် သမီး ထွက်ပြေးခဲ့ရတာ၊ ဒါပေးမယ် ရှေ့တို့ကို လူအစ်
ယေးဆံက သတ်လိုက်တာ'

'ဘယ်သူလဲ'

'ဖန်ဟိုပေါ့'

ထိုစကားကြားရအခါ ယန်ရှန်း... ယေခိုင်အောင်ပြစ်
သွားလေသည်။

'သမီး၊ ခုကွရော့နဲ့ချိန်မှာ ဖန်ဟို ရောက်လစပြီ၊ သမီးကို
ထုတ်ပြေးခိုခူးပြီ၊ သူ့အတိုက်ခိုက်ကယ်၊ သမီးက ထွက်မပြေးဘဲ
လင်ဖတ်ရည်ဆိုင်အပြင်ထဲ ချောင်းကြည့်နေတာ၊ ဖန်ဟို အ
တိုက်ခိုက်ပြီ၊ သတ်ပစ်လိုက်တယ်'

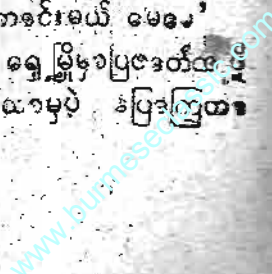
'ဖန်ဟို က မေမေတို့အကြောင်း သိသွားပြီလား'

မသိပါဘူး မေမေ'

'က...က...သမီး အိပ်မကုန်'

'ဒီကိစ္စ ဖေးဖက်ကို အသိပေးရင်ခဏခင်းမယ် မေမေ'

'သမီးဖေးဖန်နဲ့ တွေ့ရင်တော့ က... ရှေ့မြို့မှာပြုလာတယ်... ခွဲ
သွေးနှေးနေတယ်၊ သမီး ဖေးဖန် ပြန်လာမှပဲ နပြန်ကြတာ
ပေါ့'

'ကောင်းဝါပြီ မေမေ'

ယန်ရှန်၊ ဘီစီပန်းကိုပုတ်ပြီ....

'ကဲ... သမီး သူ့အတိတ်က... မနက်အေးစောထရမယ်'

စီစီ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

ထို့နောက်ယန်ရှန်၏ အခန်းမှာခြေလှမ်း ကျကျပြိုင်ထွက်သွားခဲ့လေသည်။

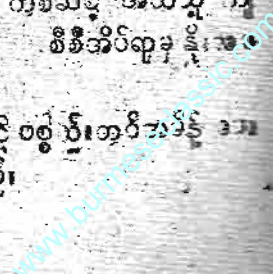

အခန်း (၃)

နေ့စဉ်ကောင်းကင်ခေတ်မှ ထွက်လာပြီးဖြစ်သည်။ ကပ်နေ့ကလုပ်ငန်းခွင်သို့ ဝင်ကြိုခင်းကလုပ်သေးသမျှ အလုပ်ခွင်ရှိသည့်သူများဆရာကြီးသည်။

နေ့စရာသည် အခန်းပြခန်းမှ ကပ်ဆင့် အထက် ကျဆရာ၏အစသည်။ နေ့စရာ၏ကြောင့် စီစီအိပ်ရာမှ နိုးထသည်။

စီစီအိပ်ရာမှ ထထိုင်လိုက်သည်နှင့် ဝတ်စုံ... ကပ်အိပ်ရာ... ထီးစကားပြောသံများ ဆူညံနေသည်။

ထူးမလျှင်မြန်စွာ တပြင်ထုတ်ကြည့်အစား အခါ ပြောတံ့မှ
ဖျစ်သိမ်းပြီး ပစ္စည်းများ၊ တင်ဆောင်တာ ထုတ်ခွာရန်အဆင့်
ပြင်ထားကြောင်းတွေ့ရသည်။

ယန်ရှန်က သူ့အိပ်ရေး ဖျစ်သဖြင့် မနှိုးဆေးဘဲ ထား
ခြင်းဖြစ်သည်။

သူမအပေါ် အင်္ကျီဝတ်ပြီးအပြင်သို့ ထုတ်ပေးသော အခါ
မြင်းလည်း ဆယ်စီး ပစ္စည်းအပြည့် လူအပြည့်နှင့် ထွက်ခွာရန်
အဆင့်ပြင်ပြီး သူ့အားစောင့်ဆိုင်းနေခြင်း ဖြစ်သည်။

စီစီ မြင်းလည်းကောင်း၊ ဧရာမိတ်နှင့် ဖန်ဟိုအားရှားဖွ
လိုက်သည်။ ဖန်ဟိုသည် စီစီဝယ်ပေးထားသော အခါ အင်္ကျီ
ဖြင့်မြင်းလည်းမောင်းသူနေရာတွင် အဆင့်အနေအထားရှိသည်
ကိုတွေ့မြင်ရလေသည်။

စုစုနှင့်ယန်ရှန်အဖွဲ့ ဖန်ဟိုကို အကဲခတ်နေသည်ကို တွေ့
ရလေသည်။

စုစုကစီစီထံ လူနာယပ် လှမ်းပေါ် လိုက်သည်။ စီစီသူတို့
မြင်းလည်းရှိရာလျှောက်သွားပြီး စုစုရှိသော မြင်းလည်းပေါ်
သို့ရာဆီလိုက်သည်။

မြင်းလည်းများမှာ ယန်ရှန် အမိန့်ပေးသံကို စောင့်ဆိုင်း
နေကြသည်။ နေရောင် တစ်ဖက်တစ်စွဲ မြင်လေသည်။
ယန်ရှန်က ပထမဆုံးသော မြင်းလည်းပေါ် တစ်လိုက်ပြီး
ဆယ်မြောက်ထား...

‘သွားရယ်’

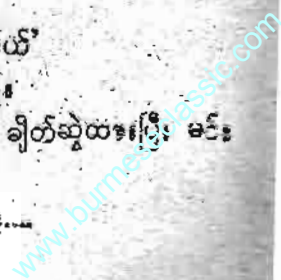
ကျယ်လေးစွာ ပြောလိုက်သည်။ လူမအမိန့်ပေးသံအသံ၊
မြင်းလည်းစတင်ထုတ်ခွာလေသည်။

သို့စဉ်...
အခါမှ မြင်းအားစောင့် နှစ်ဆယ်ခန့် အပြင်၊ ဧရာမိတ်
ပြေ...

‘ရပ်လိုက်’
အော်တစ် ဟန်တေးသံနှင့်အတူ သူတို့မြင်းလည်းအား ဝိုင်း
ရံထားလေသည်။ မြင်းလည်းများ ရပ်တန့်သွားပြီး ဖြစ်သည်။

မြင်းစီးသူများ၊ ချားအနက် တစ်ယောက်အရှေ့ ထုတ်အား
ပြေ...

‘လျှပ် ပြဇာတ်ဆရာနဲ့ တွေ့ချင်ပါလိမ့်’
အသံကျယ်ကျယ်နှင့် ပြောလိုက်သည်။
ထိုသူအညွှန် ဝေးကွာစွာ ခါးတွင် ချိတ်ဆွဲထားပြီး မင်း
ဗုဒ္ဓကတစ်ဦး ဖြစ်သည်။
ယန်ရှန်၊ မြင်းလည်းပေါ်မှ ဆင်းပြီး...

ပြဇာတ်ဆရာ မရှိပါဘူးရှင်၊ ကျွန်ုပ် သူ့ဇနီးပါ။ အား
ကိစ္စလဲ မြေဝါ

ထိုလူက ဆက်နှစ်ဖက်ဆင်ပြီး...

ကျွန်ုပ်က စုတ္တု၊ မြို့က အားကားသား လိုထူးပါ'

ဗုတ်ကဲ့ ဘေးကိစ္စများ၊ နှိပ်ပါသလဲရှင်'

ခင်ဗျားတို့ ပြဇာတ်အဖွဲ့ ကပြစရာ အနှစ် နှစ်ဆယ်ရှိပြီလို့
သိအယ်'

ယန်ရှန်း၊ ခေါင်းညိတ်သည်။

ဗုတ်ပါအယ်၊ ဒီတစ်ကြိမ်တော့ ကိစ္စနဲ့လို့ ခပ်ဗျားတို့
ပြဇာတ် ဘယ်မှ မသွားဘဲ ခဏ ဆိုင်ငံ့ထားပါလို့ ပြောချစ်
ပါအယ်'

ယန်ရှန်း၊ အံ့ကြာသွားလေသည်။

ရှင်...ကျွန်ုပ်တို့ သွားရသွား ဗုတ်သား...၊ ခါဖြင့်...
ကျွန်ုပ်တို့ အရမှ မနှောင်နေ သွားမှစေပါရှင်'

'ခါက ကျုပ်အလုပ် ဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ် အဝန်နဲ့ လာခဲ့
အစပါ'

စုရနှင့် စိစိအည့် မြင်းလှည်းပေါ်မှဆင်းအေး မိခင်ဖြစ်လှ
တစ်ဖက်စီတွင် ရပ်လိုက်သည်။

စိစိက လိုထူးကို စိုတ်ကြည့်ပြီး...

ကျွန်ုပ်တို့ကို ဘေးကိစ္စနဲ့ ဘေးရန်အလဲ

ဆေးသေခံစားပြင် မေးဖို့ကိစ္စသည်။ လိုထူး၊ ဖန့်၊ ဘစ်ရွတ်
ကျွန်ုပ်တို့...'

'ခါတော့ ကျုပ် ပြောတတ်ဘူး။ မြို့အော်ဝန်က တား
နိုင်လိမ့်လို့...'

ထိုအခါ ယန်ရှန်းက သမီးနှစ်ယောက်အား ကြည့်ပြီး—
သမီးတို့ ဝင်ပေးပြောဘူး။ မြင်းလှည်းပေါ်ကစ

စမ်းပေးလိုစဉ်။ စုရ ခေါင်းညိတ်ပြီး မြင်းလှည်း
ပေါ် ဝင်လာသည်။ စိစိ ယန်ရှန်း ခုခင်းတုတ် ရပ်နေ
လိုက်သည်။ လိုထူး မှတ်မှောင်ကုတ်သွားသည်။

အခြေအနေက သေခံစား အကဲခတ်ရင်း၊ ချွေးယင်းပြဇာတ်
ထဲမှာရှိသေး လှပျားလည် ယန်ရှန်း ကမိန့်ကိုသာ နားခံစည်
သားဘဝရှိသဖြင့် ထူ အခေါ်ကြိုသွားသည်။

သူ ခေါ်ဆောင်စားသမှုပေးက ချွေးယင်း ပြဇာတ်အဖွဲ့ကို
ခေါ်ဆောင်နိုင်သည်။ နေ့ညီညီကလည်း သူ မသိပါ။

ထို့ပြင်...'

ကျုပ် တစ်ခု ပြောပါရစေ'

ဗုတ်ကဲ့ ပြောပါရှင်'

ကျုပ် အကြံတစ်ခု ပေးပါရစေ'

ယန်ရှန်း မှတ်မှောင်ကုတ်လိုက်သည်။ လိုထူးက စကား
ဆတ်လိုက်သည်။

'မြို့အော်ဝန်က ခင်ဗျားတို့အပေါ်မှာ အထင်လွှဲနေအား
မသိဘူး၊ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် သွားရှင်းပြရင် ကျေးကျွန်ုပ်နဲ့
ဖြစ်သွားမယ်လို့ ထင်ပါအယ်'

'ကျွန်ုပ်မ ခေါ်ဝဲဘူးဆိုရင်...'

ယန်ရှန်း မှတ်မှောင်ကုတ်လိုက်သည်။

'မြို့တော်ဝန်က ခင်ဗျားတို့ အပေါ်မှ အထင်လွှဲ နှလုံးအား
ခေပြာတတ်ဘူး၊ ခင်ဗျား ရွှန်းပြေမှ ပြစ်မှားပေါ့၊ မဟုတ်ရင်
ခင်ဗျားတို့ သူ့ကို ဆန့်ကျင်လို့ အခမ်းခံရလိမ့်မယ်'

ထိုစကား ကြားရသော အခါ ယန်ရှန်း၊ ရင်ထိတ်သွား၏။
ထူး အတန်ကြီး စဉ်းစားလို့ကိုပြီမှ...

'ဧည့်လှင်မယ်၊ ကျွန်မတို့ အဖွဲ့ကစီခဲလို့ မလိုက်ဘူး...၊
ကျွန်မ တစ်ယောက်တည်း လိုက်ခဲ့မယ်...ဖြစ်အား'

လှိုထူး မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည်။ ချွေးရောင် တစ်ဖွဲ့လုံး
မလိုက်တော့သည်။ ယန်ရှန်းလိုက်လျှင် ဘော်သားသည်။

'အေးခင်းပြီ၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားနဲ့ သူလိုက်ခဲ့ပါ
ဆူသည် စိစိအား၊ လက်ညှိုးထိုးပြောလိုက်သည်။

ယန်ရှန်း၊ ခေါင်းခါလိုက်သည်။
စိစိကို မခေါ်သွားအောင်ပါ။ ထို့ကြောင့်...

'ဧပြုငှာတံမှ သုမဂ္ဂိုရင် မဖြစ်ဘူးရှင်၊ ကျွန်မတို့ပြုငှာတံ
ကပြုငှာ နှောင့်နှေးသွားရင် ပြုငှာတံနာမည် ကျသွားနိုင်
တယ်ခဏ'

'ကျုပ်...သဘောပေါက်ပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့
ပြုငှာတံ အဖွဲ့သားတွေကို နားအညှိအောင်ရှင်းပြပါ။ ဒါနဲ့
ခင်ဗျားအချိန်မီ ပြန်ရောက်နိုင်မှခဏ'

အန်ရှန်း၊ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။
'ကောင်းပြီ ကျွန်မ စီစဉ်စရာအား တွေ့စိစဉ်ပါရအေးပြီ၊ ရင်
ကျွန်မလိုက်ခဲ့ပါမယ်'

လှိုထူး၊ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။
'ကောင်းပြီ ကျုပ်အဖွဲ့နေပါမယ်'
ထူး ပြောလိုက်လေသည်။

အခန်း (၄)

ယန်ရှုန်း၊ စုစု စီစီ၊ ဖန်တိုဘိုလူစု ပေးချိက်ပြီ၊ ယန်ရှုန်း

ထို...

'ဖန်တို...ကျုပ်တို့ဘယ်လိုလုပ်ရင် ဝကောင်းမလဲ'

'ကတော့ ပြောကလေး'

ဖန်တိုကို နားမလည်သလို မေးလိုက်သည်။ စီစီက ကျေနပ်

ပြင်း...

'ဖန်တို...ရှင်မသိတော့လား၊ မသိဘဲ အဆင်မပြေစေတာမဟုတ်ဘူး'

'စုစု... အကောင်အထည်တွေကတော့ သိတယ်၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားကတော့ သိတာမရှိဘူး'

'သုဘိဏ္ဍ ခုစီစီနဲ့ကျုပ်ကို ခေါ်သွားမယ်လို့ပြောတယ်'
'ဒါဆို လိုက်သွားမယ်ပေါ့'
ထိုစကားကြောင့် စီစီခေါ်သထက်သွားလေသည်။
'လိုက်သွားလို့ဖြစ်မလား၊ ခက်ကြီး မမ်းထားရင်ဘယ်လို
လုပ်လေ့'

ဖန်ဟို ပခုံးတွန့်လှိုက်သည်။
'ခါခါတခု ကျုပ်ခဏတံနိုင်ဘူး'
'ရှင်... ဘယ်လိုပြောလို့အဲဒါလဲ'
ဖန်ဟိုမျက်နှာ အေးနက်စည်ကြည့်စွာဖြင့်...
'ကျုပ်... အမှန်ပြောတုန်း၊ ဘယ်အရာဆို ရင်စိုင့်တစ်
အားအခင်းဆိုပဲ'
'ဖန်ဟို ဒီကိစ္စ ဘယ်လောက်အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ ရှင်သိ
လား'

'ခါခါတခု ခေါ်သွား'
သူ့အ ယန်ရှုန်းအေးကြည့်ပြီး ပြောလိုက်သည်။ သူ့အကြည့်
ထို ယန်ရှုန်းအေးထည့်လိုက်သည်။
ထို့ပြင်...
ဖန်ဟိုသည် မြို့တော်ဘက်တစ်ခုရှိ ဘားမှူးသိဟန်ဆောင်
စနစ်နဲ့ သွယ်ပိုက်ပေးလိုက်ခြင်း၊ ဖြစ်ကြောင်းကို သဘော
ပေါက်စည်။

စီစီခေါ်သထက်သွားသည်။
'ရယ်စရာပြောနေတာ မဟုတ်ဘူး'
'မေမေ သူ့ကိုယ်တိုင်ပင်မနေနဲ့ ကျွန်မ မေမေနေခင်
ထိုင်ခဲ့မယ်'
ထိုအခါ ဖန်ဟိုက...
'စီစီ... မင်းလွှားလွှားဖြစ်ဘူး၊ ခေါ်ခေါ်သွားရင် ဘာမှ
ဖြစ်မှန်းမဟုတ်ဘူး'
ဟန်အေးလိုက်သည်။ ထိုအကြောင်းကိုစီစီသဘောမပေါက်
ထနဲ့ရှုန်း သဘောပေါက်သည်။
စီစီသည် ကျွမ်းထပ်ရှုန်းတပ်လှန်ရေးလုပ်ငန်းများကိုကိုယ်ထိ
ဆန်းစစ် ပါဝင်လှုပ်ရှားသွားဖြစ်သည်။
ထိုကြောင့် သူမကို ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်လျှင် လျှို့ဝှက်ချက်
ပေါ်ပေါက်စေပြီး အန္တရာယ်တကုန် စိုးရွံ့မိရသည်။

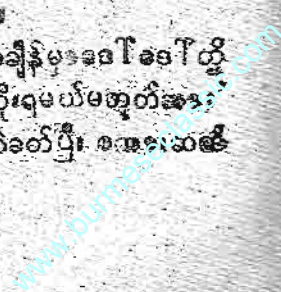
ယန်ရှန်းမှာ လျှို့ဝှက်ချက်များကို မသိဘေးသည့်အပြင်
 စောက်လှန်ရေးလုပ်ငန်းခွဲထဲမှ လူများကို ထို တစ်ခယာထဲမှ မြင်ဖူး
 ခြင်းမရှိပါ။ ထို့ကြောင့် ယန်ရှန်းအား မည်သို့စစ်ဆေးပါစေ
 ချေ့သည် အကြောင်းမှ သိရမည် ဟုတ်ပါ။
 ယန်ရှန်း၊ ခေါင်းညှိတ်လိုက်သည်။
 'ဟုတ်အယ်အမီ... ဖန်ဟို ပြောထားမှန်တယ်။ ခေမသွား
 ဧယ်'

စီစီ မျှစ်မေ့မင်ကုတ်ပြီး...
 'ခေမမ... တားကြားနှင့် သူ့ပြောတာ ယုံရတာမလဲ'
 ယန်ရှန်း၏ ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။
 'ထုပြောထား ခေမမ တားမှသိဘူးလို့'

စီစီကြောင်ထွေးသည်။ သို့သော် ယန်ရှန်းအပြုံးတိုမြင်ရ
 သောအခါ အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို စတေးပေါ်နားလည်
 ထွေးလေသည်။
 သူမခေါင်းညှိတ်ပြီး...
 'ဟုတ်ပြီ... ခေမမ သားတားပေါ်ခါ ထွေးတယ်'
 ယန်ရှန်းထိုက်ရာမှ ထလိုက်သည်။
 'ကဲ... ခေမမ သွားပယ်၊ စုစု စီစီ၊ ခေမမ တားဖြစ်ဖြစ်
 မလှုပ်ရှားရဘူး။ ခေမမ ပြန်မေးရာခါ မခင်း၊ ဖန်ဟို စေမေးလို့
 နှေးထေးခင်ရမယ်'

'ခေမမ သူတို့သမီးတို့ကို စားဖမ်းရင်ရော'
 ယန်ရှန်းစဉ်းစားပြီး...
 'သားပျံဖြစ်ဖြစ် ဖန်ဟိုဆုံးဖြတ်တာကိုပဲ သမီးတို့ခံရမယ်'
 ဖန်ဟိုက ပျားကွယ်ာ ဇာတ်တားပြုသို့မိသည်။

'မပြန်ဘူး... ဒါဒေ... ကျွန်တော်ဟာ ပြင်မတ် အပူအ
 အလုပ်သမားတစ်ယောက်ပါ'
 ယန်ရှန်း၊ ခေါင်းညှိတ်လိုက်ခေမမသည်။
 'ဟုတ်ပါလေဟေ၊ ဒါပေမယ့် အခုလို အချိန်မှားဒေဒေ...
 ယေးကျိုးသားဆိုလို့ မင်းကိုပဲ အားကိုးရမယ်မဟုတ်အေး'
 ထူမသည် ဖန်ဟိုအား တစ်ချက်တက်ခတ်ပြီး စကားဆက်
 လိုက်သည်။

၄၀ နဂါးပြု

မင်းပဲ စီစဉ်ဆောင်ရွက်ပါ။ ခေတ်ခေတ်တခု စိတ်ရှုပ်
နေပြီ။
မမေမေ သမီးတို့သွားရင် နေ့စဉ်ခင်ရောက်မယ်၊ ဖေဖေ
လိုက်လေမှပါ။

ထေရ်ခေါ်ပြီ... သမီး၊ ဖေဖေနှင့် ဆက်ပြီ၊ တိုင်ပင်ကြပေါ့။

မမေမေက...

စိစိမိမိအား အကဲခတ်ပြီး ခေတ်လိုက်သည်။ ယန်ရှန်းက
ပြုံးပြုံး...

သမီးကယ်တော့မဆို တွက်ဆလို့မရဘူး။ တဆယ်လို့သမီး
တို့မမေမေ နေ့စဉ်မိုးလင်းထိပြန်ခရောက်ရင် လူ့လူတစ်ခုခု ဖြစ်
ပြီမှတ်လိုက်သမီး။

ရီတော့မှ သမီးတို့ဆက်လှုပ်ရှားပါ။

စိစိခေါင်းညှိတ်လိုက်သည်။

စိတ်ချပါမမေ... ကျန်းမာတို့ လှင်ရှားတော့မယ် ဆိုရင်
မေမေလိုအရင်လေတွေပဲ မယ်။

မလို့ပါဘူး သမီး၊ အခြေအနေကို သုံးဆယ့်ပြီ၊ လုပ်ရ
မှပဲ။

မြေရင်းဖန်ဟိုဘက်လှည့်အား...

က... အခေတ်သူဇာမယ်စိတ်ချပါရစေ။

ဖန်ဟိုခေါင်းညှိတ်လိုက်သည်။

“တုတ်က... စိတ်ချပါ ခေတ်ခေတ်”
သူ့စကားဆုံးသည်နှင့် ယန်ရှန်း ထိုနေရာမှပြေးလွှမ်းကျွတ်
ဖြင့် ဆက်ခွေးသွားမဆဲသည်။

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၅)

အားကစားသား၊ ခေါင်းဆောင်လည်းပီပီအား၊ ခေါ်ဆောင်
လိုသော်လည်း၊ ယန်ရှန်းက ဖုတ်ခပ်သဖြင့် စိတ်ကျနီရစ်ခဲ့သေး
သည်။

ယန်ရှန်းထုတ်သွားပြီ၊ နေ့ခင်း စိတ်ပည့်ဖန်ဟို သိုင်းနေသေး
နေရာသို့ လျှောက်ထွားပြီ...

'ဖန်ဟိုရှင်ကိအရေးကြီးတဲ့ကိစ္စ ပြောရော့ခိုအယ်'

ဖန်ဟို မျက်မှောင်ကုတ်သွားပြီ...

'ဘဏ်ကိစ္စပဲ'

စိစိမျှော်နေထေးတင်အင်းပြင်...

'ရှင်...ကျွန်တို့အကြောင်း သိထားတယ်တုတ်ဆေး'

ဖန်ဟိုနုပေးမည်နိုင်စွမ်းပြင်...

'ဘဝအကြောင်းပေးတို့ ကျွန်တော်သိရမှလို့'

'ကျွန်မတို့ ပြဇာတ်အဖွဲ့အကြောင်းပေးတို့ပေး'

'သိထားပုံ၊ခင်ဗျားတို့တဆိုအဆေတို့ ဆဘောကျလို့ ကျုပ်
အထောင်လိုက်ဆေးတခဲ'

စိစိ ခေါ်သထွက်သွားသည်။

'ရှင်လိစိမပြောနဲ့၊ ရှင်ကျွန်တို့ ပေးတွေးမရှိဘူး၊ ဆိုအေး
သိသည်။ ရှင်တို့ရောက်လာတော့အကြံရှိရမယ်'

ဖန်ဟို မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

'ကျုပ်သေခံဆေးခင်းကြိုရင် ခင်ဗျားကို ဖယ်ပါအေး၊
ထိုစကားကြောင့် စိစိ တိတ်ဆိတ်သွားနေသည်။ အထန်

ကြော့မှ...

'ခါပြင် သူတို့ဘေးကြောင့် ကျွန်တို့ကို ဟန်တေးသေးရ
အေးလဲ'

'အကြောင်းဆင်ရခွင့်မှပေး'

'ဟုတ်တယ်'

'နေထိုင်ဆင်ရဆင် ခင်ဗျား၊ နဂါးစေးနဲ့ချိန်းတို့တို့ တိစွ
အထူး ဝှက်ချက်ပါ။ ခါမလေ့ယူတို့အသိခနဲတယ်'

စိစိစဉ်းစားပြီး...

'ဗုတ်ငယ်...သူတို့ ဘေးကြောင့် သိထွေးသထွေမသိဘူး၊
ဖန်ဟိုလက်ညှိုးပြင် နှေးထင်ထေးကံပြီ...'

'ကျုပ်အစ်ခွ စဉ်းစားစိအယ်'

'ဘေးများလဲ'

'ခါပေးလို့ သက်သေမရှိအေးအ ခက်အယ်'

ထူးအေး အဆတ်အစပ် ရှိသဖြင့် စိစိ နှေးမမည်နိုင်
အေးပြစ်သွားလေသည်။

'ဘုရားအစ်ခေလို့'

စိစိအ အံ့ဩဟန်ဖြင့် ပေးလိုက်သည်။

'ခင်ဗျား ပြဇာတ်ထဲမှ ဆူလှိုရှိနေပြီ'

ထိုစကား ကြားရသေးအခါ စိစိ ရုတ်တိုက်သွားလေ၏။

'မပြန်နိုင်ဘူး၊ ကျွန်တို့ ပြဇာတ်အဖွဲ့အားတော့ဟန် မသ
ဘူး ချွေးချယ်ပြီ၊ လက်ခံထားတော့ရှင်'

ဖန်ဟိုသည် သူ့ရင်ခေါ် အထိညှိုးနှင့်ထိုးပြီး...

'ခါပြင် ကျုပ်လိုရော...'

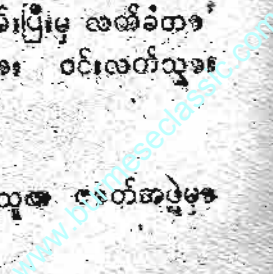
ဟု ပေးလိုက်ရာ...စိစိ ဘေးပြောရမှန်းမသိ ပြစ်သွားလေ
အထူး သို့သော် ဖန်ဟိုအား ဖခင်ကိုယ်တိုင် စုံခမ်းပြီးပြစ်အ
ပြင် သူမ ပြုံးအေး...

'ပေးပ ရှင်အားကြွေးခင်း သေချာ စုံခမ်းပြီးမှ လက်ခံတော့
အ ပြောလိုက်ရာ ဖန်ဟို မျက်လုံးများ ဝင်းလက်သွား

အသည်။

'အထြ...ဒီလိုကို...'

'ပျောက်ကယ် မပြန်နိုင်ဘူး... သူ့အ ဇာတ်အဖွဲ့မှ
အထူး'

'ဒါဆို...ပြဇောတိအတွဲ မိန်းကလေး တစ်ဆယ့်ရှစ်လေးနော်
ထဲက ပြစ်မိအေး'

'သူတို့ အပြင်လေးအနဲ့ ဘေးအဆစ်အသွယ်မှ လှုပ်အေး
ဖြစ်နိုင်ပါ့အေး'

ပန်ဟို မျစ်မှောင်ကုတ်ပြီ...'

'သူတို့ မြို့အစွဲမြို့ရောက်တိုင်း၊ ဈေးထုတ်ဝယ်ကြတယ်မဟုတ်
လား...'

စိစိ အနည်းငယ် ခဉ်းစားပြီ...'

'အုတ်တော့ ဟုတ်ဝါတယ်၊ သူတို့ အချိန်သိပ်ခရဝါဘူး'

ပန်ဟို ပြုံးပြုံး...'

'ဈေးဝယ်ထုတ်ချိန်က သတင်းပို့ဖို့ လို့လေးခံဝါတယ်
ဗျာ...'

စိစိ မျစ်မှောင်ကုတ်သွားသည်။

'ရှင်ပြောအေး ဖြစ်နိုင်ဝါအယ်၊ ဒါဝေဇယ့် ဘယ်သူဖြစ်
နိုင်ဇလို့'

'အဲဒီမိန်းကလေးတွေထိအ ဘယ်သူ အပြင်အထွေဆိုလို့'

'အချို့ မိန်းကလေး အများစုက အသစ်ခေါ်ထားတာ

ဝါ၊ လူတောင်းအ သုံးယေးနဲ့ပဲ ရှိတယ်'

'သူတို့ဝင်အေး ဘယ်လေးကကြားပြီဆို'

'ဈေးနှစ်အေးနဲ့ရှိပြီ'

'သူတို့နားမည် ဘယ်လိုခေါ်မိ'

'ခင်းစုံ၊ ခင်းရှ၊ ခင်းလန် တို့ပါ'

'မီးထွင်းထိ ဈာမ်းထိုးတဲ့ လူတွေအေး'

'တုတ်တယ်'

'သေချာ ခဉ်းစားဝါ၊ သူတို့ အပြင် အရမ်းထွန်အေး'

'တုတ်တယ်'

ပန်ဟို ထိုင်ရာမှ ထပြီ...'

'ခင်း... သူတို့သုံးယေးနော်ကို ဆိုတုတေးပါ၊ ဈာန်အထိ

ပြေးရရင် ပြဇောတိအတွဲ၊ ပြန်လေးနိုင်မှ ခတုတ်ဘူး'

'ရှင်... ဇေဇေ ပြန်လေးနိုင်တော့ဘူး... တုတ်အေး...'

'စုတ္တု၊ မြို့တော်ဝန် လဲ တေး၊ ရဲတေးကိုထေးကံရင် ပြဇောတိ

အရာကိုယ် အရေးယူဖို့ အစီအစဉ် လုပ်ထားမှပဲ'

စိစိ အံ့ကြဘူးလေသည်။

'သူတို့ ကြိုတင် အစီအစဉ် လုပ်ထားမယ်လို့ ရှင်အင်တယ်

အုတ်လေး'

ပန်ဟို ခေါင်းညိတ်လိုက်လေသည်။

'စုတ္တု၊ မြို့ရဲ့ အထူးသားချုပ်က နားမည်ကြီးပဲ... အခု
အင်လေးက လိုထူးကို လှောင်လိုက်တာလို့... ဈာန်အထိ
စုတ်တုတ် အင်အရာဆီ သွားပြီလို့ ဈာန်အင်တယ်'

ထိုစကားကြားရသောအခါ စိစိချစ်လုံး ပြုံးကျယ်သွား
လေသည်။

‘ခါဆို...ဖေဖေ့ကို သူ့ကို ပုခင်းမိသွားပြီအားယင်’
ဖန်ဟို သင်္ဃာပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။ သူစိစိအားအရက်
ဆက်စားကြည့်ပြီး...

‘မြန်နိုင်အယ်...ဒါပေမယ့် ဆရာကြီးကို လှယ်လှယ်နဲ့ဖမ်းလို့
ရမှပေစရာတဲသား’

စိစိအ အသံတုန်ရင်စွားဖြင့် ...

‘ကျွန်မတို့ တစ်လုပ်လဲဟင်’

‘တစ်လုပ်လဲဟင်ဆိုတာ ကျုပ်လဲ ခုထိ စဉ်းစားလို့မရအေး
တူ။ တစ်ပဲဖြစ်ဖြစ် ခေါင်းအေးအေးထားပါ နေခင်ကြီး’

ဖန်ဟိုစကားကို ဆန့်မေးပြောစားဘဲ ရပ်ထားသဖြင့် စိစိ
အ မေးလိုက်သည်။

‘ခနခက်တော့ အပြစ်သိ’

‘ကျုပ်အ အလုပ်ကြိမ်းသား။ သိပ်မာရာနဲ့’

စိစိခေါင်းညိုက်လိုက်သည်။

‘ကျွန်မနားမည်ပါအယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မ ရင်ဆိုင်ဖြေ
ရှင်းရမယ့် ပြဿနာကို ရှင်းနဲ့ဆိုင်ပင်ရမှပဲ’

ဖန်ဟိုမျှအိန္ဒာ အေးအေးတည်ကြည်သွားသည်။

‘ကျုပ်မှူး အကြံအစီအစဉ်အရင် ခင်ဗျားတို့ ကိုပြောပြာယ်
ခင်ဗျားထဲထိ အကြံရရင် စုရနဲ့ဆိုပင်ပါ’

ထိုစကားကြားရသောအခါ စိစိ မျှစ်မျှစ်ကုတ်သွားအေး
သည်။

‘စုစုအ ဖယ်အေးအယ်လေ’

ဖန်ဟိုပြုံးလိုက်သည်။

‘စုစုအ အသံထိပ်ထယ်ထယ်၊ ဒါပေမယ့် စိတ်ခတ်ကစား
အယ်။ ကြုံကြုံခံနိုင်အယ်။ တထယ်အေးရုံကြုံခင် ထူကတူညီနိုင်
ထိမ်းမယ်လေ’

သူသည် ပြောပြီး စိစိ အား တစ်ချက်ကြည့်အေး ထွက်သွား
သည်။

မုန်းတည်ချိန်ရောက်ချိပြီဖြစ်သည်။ စိစိအစ်ယာထိအည်း
ထိုင်နေပြီး ဖခင်နှင့် မိခင်တို့အပြန်ကို စောင့်ရှောက် နေလေ
သည်။

သို့သော်...

ယန်ရှုန်းမြန်ရောက်မအေးအေးပေါ့ကျွမ်းထင်ထဲ မြန်မေးရာထိ
အေးအေးပါ။

အေးကပိုင်များ သူ့ကို ကိုဖမ်းထားပြီဖြစ်ကြောင်း သိသေး
ပေါက်လိုက်သည်။ ဇော်ထွန်းအေး မိန်းကလေးများပေး ဖယ်
ရှယ်သွားမှ ပြစ်အဖြင့် ပူပင်အေးအေး ထိပ်ရီကြပါ။ ပြေးဖမ်း
ရှင်နေအတ်ကြသည်။

သို့သော်...
 ယခုတိတ်ဆိတ်နေသည်။ စိစိသည် တည်းခိုခန်းထဲ ဝင်၍
 စုစုအခန်းထဲသို့ သွားပြီး တံခါးခေါ်ဆီလိုက်သည်။
 'ဒေါ်တ...ဒေါ်တီ'
 တံခါးခေါ်ဆီသံအဆုံး တံခါးပွင့်လာသည်။
 'မမလတ်...ကျွန်မလဲ အခုအေးမလို့'
 စိစိ ပျံ့ပြီး ဝင်လာသည်။ အခန်းထဲတွင် မင်းစု၊ မင်းရှု၊
 မင်းအုတ်တို့အပြင် ဝေဠုမီးနှင့် ဝေဠုမီးတို့ကိုပါ တွေ့ရအေး
 သည်။
 စိစိ ကုသေးထိုင်တစ်လုံးပေါ်တွင် ထိုင်ချလိုက်ပြီး...
 'ဘေးကံစွဲရှိလို့ ညီမလေး၊'
 'ဖေဖေ ဖြန့်မရော့ဘဲသေ၊ လို့ ညီမလေးတို့အားလုံး စိတ်ပူ
 နေအား၊ ဘေးလုပ်ရမှန်းသိဘူး၊'

စိစိတ ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်လိုက်သည်။
 'ညီမလေးတို့ ဘေးတွေစဉ်းစားထားလို့လဲ'
 မင်းလန်က...
 'ကျွန်မတို့အကြံတစ်ခုပေါ်အား၊ စုစုကလေးမခံဘူး၊'
 'တုတ်ပီတယ် မမလတ်...ဖေဖေပြန်မရော့ဘဲသေ၊ ဖေဖေ
 နဲ့မရှိဘူး၊ အစ်မလတ်ကတော့ တစ်ဝန်ရှိလို့ ဘေးမဆို မမလတ်နဲ့
 တိုင်ပင်ရမယ်လေ'
 စိစိအားလုံးကို တစ်ချက်ကြည့်ပြီး...
 'ပြောပါဦးမင်းလန်၊ မင်းအကြံကို'

'ဆရာကတော့ အဖမ်းခံရတာ ကျွန်မတို့ ဒီအတိုင်းကြည့်
 နေလို့ မပြီးဘူးအေး'
 'တုတ်တယ်'
 'ခါနီးနီးနီး ကျွန်မတို့လူစုပြီးတိုင်ပင်ကြတာ'
 'ဘေးတွေတိုင်ပင်ကြလို့ ပြောပါဦး'
 'ကျွန်မတို့မြို့တော်ဝန်သိသွားပြီ၊ ဆရာကတော့ကိုအယ်
 လို့ပါ'
 'မင်းတို့ အချုပ်ခန်းပေးမယ်လို့ အေး'
 'တုတ်တယ်'
 ထိုစကားပြောရာတွင် စိစိမျက်လုံးများပြာဝေအေး ထိတ်နင်း
 အံ့သြသွားအေးသည်။

အခန်း (၆)

မင်းသန်သည် သူ့အကြံကို အစောင့်အရှောက်ပေးရန် စုံစုံ
နှင့် တိုင်ပင်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် အချစ်အစာအရသာပြုစေ
သည်။

ကျွန်တို့ အချစ်အစာအရသာပြုစေမည်။ နေ့စဉ်
ထစ်ခု မိမိအစာအရသာပြုစေမည်။

ဘာကိစ္စနဲ့ ညီမ

ကျွန်မတို့ကလေးငါးယောက် တွဲတိုင်းထားကြပြီ
ထိုအခါ ကြားရအောင် အစာအရသာကိုယ်တို့ ထုတ်
ထုတ်ပေးသည်။ သူသည် မင်းသန်ကို သေချာစီမံကြည့်
ပြန်...

'ဘယ်သူတွေ့ခိုင်းတားတားလဲ'
 ဇင်းအန် ခေါင်းယမ်းပြုံး...
 'ဒါအစွဲ ကျွန်မတော်ဘုရား၊ သူ့ညိုဝတ်ဘေးတားတား တွေ့ရုံရုံ၊
 အဝတ်အစားပဲ၊ ဒါဝေမယ့် အဆီနုဆီခဲတွေ့ဆီထား၊ တယ်ခွဲ
 တူတယ်'
 'ဒါဆို မြို့ကော်ဝန်လူကလို့ ခံတဲ့လူနဲ့ ဘာဖြစ်မယ်'
 'ဒါကြောင့် တွေးတောစရာပဲ၊ ရင်ဆိုင်အေးအေးအေးအေး
 ဆုံးပဲ'
 စိစိအ စုစုလှုပ်ကြည့်လိုက်သည်။
 စုစုမှ အေးအေးစွာထိုင်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။
 'ညီမအေး... ဘယ်လိုသဘောရမယ်'
 အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် မေးလိုက်သည်။
 'ညီမ သဘောတော့ဘူး၊'
 'ဘာဖြစ်လို့လဲ'
 စုံစုံ စေ့စေ့အေးအေးဖြင့်...

'အကြမ်းနည်းဆိုဘာမျိုး၊ အ နောက်ဆုံးမှအဆုံး ပြုရအေး
 မျိုးပါ၊ ဒါကြောင့် အဲဒါချိန်မှ အ ကြမ်းနည်း ထုတ်ခွဲသုံး ထား
 အစေ့အရမ်းဆုံးလို့ ကျွန်မယူဆလိုပါ'
 ထိုဘေးခဲကြောင့် စိစိပါးစပ်ပိတ်ထားနေသည်။ လခမူ
 ထူးခြားစွာအေးအေးပြာသွေးဝင်ရှုကို စိစိချစ်မြေ့စင်ကုတ်
 ကြည့်လိုက်သည်။
 'မင်းရှု... မင်း ဘယ်လိုသဘောရမယ်'

'မင်းလန်အကြံကို ကျွန်မထေးဆီခဲတယ်၊ ထိုင်ပြီး အပမ်း
 ခံမယ့်အစား၊ သူတို့ကိုရင်ဆိုင်တားပိုအေးအေးပယ်'
 'မမအော်... ကျွန်မထို ထိုင်အပမ်းခံရမှားကိုကြိုဆိုပါဘူး။
 ဒါပေမယ့် အလုပ်တစ်ခုကို အေးအေးအေးအေးကြိုမလုပ်ပါနဲ့'
 စုစုအဝင်ပြောလိုက်သည်။
 'ဒါဆို ညီမအေးအကြံကိုပြောပြပါလား၊'
 'ဥပမာအားဖြင့် ကြည့်ခဲချင်ပါ့မယ် မမအော်'
 စိစိအံ့ဩသွားသည်။
 'ညီမရောအိမ်ရပ် အဆင်းတစ်ခုခုကြို ရေးလေးလို့ပါ'
 'ညီမလေး ဘယ်သူ ဆိုအသကင်းအစောင့်မှားလို့'
 'ဒါအစွဲ ညီမလေးမသိဘူး၊ ဒါဝေမယ့် 'ပေးပေးဘာ
 အဆဲမြတ်သူအစိလေးအဆဲ...'
 ထိုအခါ ဇင်းရှုက...
 'ထုတ်တယ်... မမအော်၊ အဆဲညီမတစ်ခုခုစောင့်ပါ၊ ညီမထူး
 ခြားရင် မနုဏ်ကျွေးတစ်ခုလုပ်ရှားကြတာပါ၊'
 ပြောရင်း စိစိချစ်မြေ့စင်ကို မေ့မိကြည့်ပြီး...
 'ကျွန်မထိုအ မေ့မိတ်ဆီအစောင့်ကို စောင့်ရတော့မှပဲ'
 စိစိ သတ်ပြင်းထစ်ချက်ချလိုက်ပြီး...
 'မနုဏ်ပြန် ပေးခဲနဲ့ ပေးပပြန်ရောအိမ်ရပ် ကျွန်မထို
 အစောင့်အစောင့်ပဲ'
 ထိုစဉ် မင်းလန် ရှုတ်တရက် ထိုင်ရာမှထလိုက်ပြီး...
 'ကျွန်မ အကြံအစိခဲပေးချင်ပါ့မယ်'
 စိစိအ မျစ်မြေ့စင်ကုတ်သွား၏။

ပြောပါဦး...

အခုပြသနာတွေ ရှုပ်ထွေးနေပါသည်။ ဒါကြောင့် ရန်သူတွေနဲ့ရင်ဆိုင်ခင်မှာ ပြဇာတ်ထိန်းလူတွေ ငြိမ်သက်ဖို့လိုပါသည်။

လူမ၏စကားမှာ အသံအစပ်မရှိသဖြင့် စိစိနားမလည်နိုင်ဘဲ အခင် ပြစ်သွားလေသည်။

မင်းဘုရားပြောတယ်။

ကျွန်မပြောရင် မမစိတ်ဆိုးမှားတယ်။

ပြောပါ။ ဘုရားကြောင့်စိတ်ဆိုးရမှလေ့ မင်းဟုန်။

ဖန်ဟိုကို ကျွန်မယုံကြည်ဘူး။

ထိုကေးကြောင့် စိစိအံ့ဩသွားလေသည်။

လူမသည် မင်းဆန်ကိုကြည့်ပြီး...

ဘုရားကြောင့်လေ။

လူမ၏ရိုရာနေအိမ်ကိုလိုက်သွားပြီး အလုပ်သမား၊ မြစ်ကန်အစ

အဲဒါကပြစ်လေ။

သူ့ကိုအလုပ်ခန့်ဘုန်း ပြသနာတက်စားပဲ။

သူ့ကိုအလုပ်ခန့်တာ ပေးပေးဆင်တင်ပါ။

ဗုဒ္ဓဟိုက်၊ သူက အစမင်းတို့စွဲစားလို့ ခုလို လိုစားနေတော့လို့ အားလုံးသိပါသည်။

ထိုစကားကြားသောအခါ စိစိ ခေါ်သ ထွန်းသွားလေသည်။

လို့စဉ် စုစုအ ဝင်ပြီးပြောလိုက်သည်။

မလော့ မသဘောတရားပေးပါလို့မယ် စုစုက စိစိ၏ခေါ်ဆောင်ခံတိုက်နားလိုက်သည်။ စိစိပြုံးလိုက်ပြီး...

ခါဆို ဒီကိစ္စတယ်လို့လုပ်ရင် ထောင်မလဲ မင်းဆန်သည် သူ့အကြံအစည်ကို စိစိ စိတ်ဝင်စားသေးအခါ အံ့ဩသွားလေသည်။

မမမင်းစော့ ဗန်ဟိုကပေါ် သံသယဖြစ်နေလို့လား။

ဒီလိုလဲအောက်ပ ဘူး၊ ခါပေလေ့ မင်းမှာ တာတော့အိအထား ရှိမယ်။

စုစုက ခေါင်းညိတ်ပြီး...

ဟုတ်တယ်မင်းလန်၊ ဒီကိစ္စကို တယ်လို့လုပ်မလဲဟင်

မမင်းဆန် အကြိတ်လိုက်ပြီး...

အစကမ်းဆုံးအ ဗုဒ္ဓဟိုက်ပစ်ပါ။

ထိုအကြား စုစုအင်အပေါ်၊ အ.ဒီပွားပဲ့လူတစ်ယောက်ကို သတ်ဖြတ်ခြင်းကိုကြိုဆိုပါ။

ဒီလိုဆုပ်လို့ တယ်ဖြစ်မှလို့ သက်ဆေးအထောက်အထား၊ နှိုတ်သတ်လို့ အများပါမလဲ။

ဗုဒ္ဓဟိုက်၊ စုစုပြောအပ်မှန်တယ်၊ သူ့မှာသက်သေမရှိဘဲ တယ်ဆတ်လို့ဖြစ်မှလို့

စိစိစုစုအထားကို တေးဆီခံပြောလိုက်သည်။ မင်းဆန် အလျှော့အလှမ်းပါ။

'ခါဆို သူ့ကိုပေးချုပ်ထားရမယ်၊ အဆီးအသားအားထုတ်
အလေးရမှအတော့မှ ဆက်လုပ်ကြကစားပေါ့'
ထိုအခါ အေးဇိုးဆိုသူက သည်းလှပစွာ တားမြစ်
အနုနုကိုစဉ်းစားပြီ။

'ဖြစ်ပါ့မလား၊ ဒါကတည်းခိုခန်း'
'သူ့ကိုကြီးချစ်ပြီ၊ အခန်းထိမှကစားပေါ့'
'ဖြစ်ပါ့မလား'
စုစုပေး ကြားပြတ်ဝင်ပြောလိုက်သည်။
'အစ်မလတ်ကို ဒီကိစ္စလှည့်လိုက်'
စိစိ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။
'မအောင်ပြီ၊ ဒီကိစ္စဝါပဲစိစိပယ်'
သူမသည်ပြောရင်း မင်းလန်အား လှမ်းကြည့်စေ.....
'မင်းလန်....မင်းမှား တခြားအကြံချီးအားလား၊
မင်းဆန် မျက်နှာကစား ထည်ကြည်လေးနုတ်စွာဖြင့်.....
'အနုမှအတော့ မထူးပါဘူး၊ ကျွန်မတို့ အထက်ဦးပို့ အရေး
ကြီးပါတယ်'
'ခါကို မမလတ် မနက်ထိစောင့်ပြီမှ လှုပ်ရှားမယ်လို့
ပြောထားတပေ.....'
မင်းလန်တတ်သကဲ့သို့ သည်းပြင်းတစ်ချက်ချင်း.....
'စောင့်ပါပြီ.... အခု ကျွန်မတို့ ဖန်ဟိုကို သွားဖမ်းကြ
မယ်.....'
စိစိ လက်တင်ပြသည်။

'မလုနပါနဲ့၊ သူ့အသိုင်းပညာအတိအကျ...၊ ဒါကြောင့်
သူ့ကို အစစ်ဝင်ပြီ၊ သွားကြောပိတ် ပမ်းစားမယ်'
မင်းဆန် ထိုစကားကြောင့် အံ့ဩသွားစေသည်။
'ဟင်....သူ့အသိုင်းပညာတတ်သယ် တွတ်အား၊
စိစိ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။
'ဗျတ်တယ်'
'ခါဆို ကျွန်မတို့ပြန်မယ်၊ ဖန်ဟိုကို ဖမ်းမိချင် ကျွန်
တို့ကို အကြောင်းကြားပါ'
'ညီမလေး၊ စိတ်ချပါ'
သူမ စကားဆုံးသည်နှင့် မိန်းကလေးအသုံးယာအိ အခန်း
ထဲမှ ထွက်သွားသည်။ အခန်းထဲမှာ စုစုနှင့် စိစိနှစ်ယောက်
အတူ တွန်ခဲလေသည်။
စုစု အခန်းတံခါး ပြန်ပိတ်ပြီ၊ စိစိနားဘာတွင် ဝင်ရောက်
ထိုင်ချလိုက်သည်။
'မမလတ်'
'ညီမလေး တားပြောမလို့လဲ'
စုစု အနည်းငယ် စဉ်းစားပြီ.....
'အခု အခြေအနေအ စွပ်စွဲအနေက သိသိသာသာ... မေအတိ
သိစာမယ် မဟုတ်သား'
'သိတယ်လေး၊ အဲဒါ ကာဖြစ်လို့'
'သူ့မျှားစေ့ကစား ရှိသမျှ အကြံပေးပြောပြပါ... မေအတိ
အခု တားအကြံရှိလို့'
စိစိ ပြုံးလိုက်ပြီ.....

'ညီမလေးမှတော့ ဘာကြောင့်လဲ'
 စုစု စေသံတိုးတိုးဖြင့်...
 'မလေတဲ သေချာ စဉ်းစားပါ...၊ နေ့ကို ဖန်ဟိုတို့က
 ကျွန်မတို့ကို ခုကွပေးမှ ဖောက်ဘူးလို့ ကျွန်မ ကပ်ပါ့တယ်'
 'စိစိ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။
 'ဣတိကယ်...၊ သူ မလေတဲကိုတောင် ကယ်ခဲ့ဘူး'
 'ဒါဆို မလေတဲ ကျွန်မတို့အကြောင်းတွေ ဖွင့်ပြောပြီးပြီ
 လား...
 'စိစိ ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။
 'မပြောပြပါဘူးကွယ်...၊ ဒါပေမယ့် သူ သိထားကယ်ခဲ့
 တဲ့ကယ် ညီမလေး၊
 သူမသည် စကားဆုံးထည်နှင့် နဂါးစေးနှင့် တွေ့ဆုံပုံ၊
 ဖန်ဟို ဆရာဘဝပုံတို့ကို... မိခင်ဖြစ်သူက မြို့စောင့်ဝန်နှင့်
 သူ့အတူရန် ဆင်ပွားယဉ်စွာ ပြောပုံများကို မြန်ပြောပြလိုက်
 စေသည်။
 'ရီကိစ္စ မရှိဘူးကယ်အယ်'
 'စိစိ ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး...
 'ဟုတ်ကယ်၊ ဓါကြောင့် မေမေ့ကို လာခေါ်အာပေါ့'
 စုစု သက်ပြင်းချရင်း...
 'မလေတဲ...ညီမလေး တစ်ခု ဖိုးရိမ်အယ်'
 'ဘာများလဲ'
 'ညီမလေးတို့ ပြဇာတ်အဖွဲ့ထဲမှ သူလျှိုများ၊ ရှိနေပြီအား၊
 စုစု ဖာ်ကြိတ်ပြီး စေသံအေးအေးဖြင့်...

'ခင်းအန်'
 တစ်လိုချင်း ပြောလိုက်သည်။
 ထိုစကား ကြားရသေးအခါ စိစိလည်း ခေါင်းကြီးထွေး
 အေးသည်။
 'ဟုတ်ကယ်ညီမလေး။ မမေ့အေ့တို့ကတည်း၊ ဒါနဲ့အတူ ဘာ
 ကြောင့် ဖန်ဟိုကိုစွပ်စွဲခဲ့တာလဲ'
 'ဘာလို့ဖြစ်ဖြစ် ညီမလေးကအားကို ဖန်ဟိုကို ယုံတယ်'
 'အေးခင်းပြီ...မမတို့ သူ့ကိုခေါ်ပြီးတိုင်ပင်ကြိုရင်အေးခင်း
 ခယ်'
 စုစုခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။
 'ဣတိကယ်...ကျွန်မ လူ့လိုသူ့အခေါ်ပယ်'
 စုစုအပြောချင်း အခန်းထဲမှ ထွက်သွားစေသည်။

အခန်း (၇)

စိစိအခန်းထဲတွင် အစိယေးမိတည်း၊ ကျန်ခဲ့ရင်၊ တပြစ်
အပျက်များကို ပြန်ချင်စဉ်၊ စောင့်နေလေသည်။ ထိုစဉ်၊ စောင့်
သော်လည်း၊ ညည်သည်းကြံ့ခွင့်ပေး၊

ထိုစဉ်...

မန်ဟိုနှင့်စုတိုအခန်းထဲသို့ ဝင်လာလေသည်။ မန်ဟိုထိုင်
ပြီးချင်နှင့် စိစိအကျိုးအကြောင်း ပြောပြလေသည်။

မန်ဟိုကြားဖြတ်မေးဘဲ သေချာစွာအထောက်အပံ့ပေးလေသည်။
စိစိအစားဆုံးသေးအခါ၊ သူ့အဖွဲ့ပြင်းတစ်စုက ချလိုက်လေ
သည်။

အင်း... ဒီလိုဆို မင်းအန်အကြောင်းပဲ။

စိစိခေါင်းညိုက်လို့ဆီအညှိ

'ဆွဲဒါ ဘယ်လိုလုပ်ရင် ခေမာခင်းလို့'

ဖန်ဟိုကနည်းစယ်စဉ် ခေမာလိုက်ပြီး...

'မင်းရှုနဲ့မင်းစုကိုခရာ'

စုစုအကြွေးပြတ်ပြီး...

'သူတို့က ခင်းထန်လို့ မသွက်ဘူးလို့ဆီအညှိ'

ထိုစကားကြားရသေးအခါ ဖန်ဟိုမုန့်လုံးများ ပမ်းလှောင်

စွားပေးစေသည်။

သူသည်ခလေသံကိုဟိုမြင့်...

'ကျုပ်အကြံကစီခု ပြောပြမယ်'

စုစုနဲ့စိစိတို့က စိတ်ဝင်စားသွားသည်။

'ဘာကြော့ဆည်းများလို့'

'ဖန်ဟိုက မျက်နှာအေးအေးနတ် ထည်ကြည်စွာဖြင့်...

'ကျုပ်အကြံကစီလို့ပါ'

ဖန်ဟိုကသူ့အကြံအစဉ်ကို ပြောပြသတည်း သူတို့ သိုး

ခေမာဆီ အသားတိုပင်ကြီးပေးသည်။ ထောက်ကြွေသော အခါ

စိစိ၊ မင်းထန်၊မင်းရှု၊ မင်းစုတို့ ကောကြသည်။ ခေမာရှမ်းနှင့်

စဝအံ့တို့သည် ခေမာကိုမှလိုက်သောကြွေဆဲသည်။

သူမတို့ကမူမသိဘဲ လိုက်အားခဲ့ကြသည်။ သို့သော် အခန်းထဲ

ဝင်လိုက်သည်နှင့် နားထည်သွားကြသည်။

အခန်းထဲထွက် ဖန်ဟိုက ပြင်ဆင်စရာ ထိုးနုလည်ကို

ထွေရသည်။ စိစိက မဲပြုံးပြုံးပြုံး...

'ကျုပ် သူ့ခေမာကြွေ ပီတိထားမယ်'

မင်းထန်က ဖန်ဟိုအားကြည့်ပြီး...

'ခေမာက တအယ်ဖမ်းသားအားကို'

စိစိဘာမှ မပြောပါ။ မင်းထန်က ဖန်ဟိုအနီး ခေမာဆီ

သွားလိုက်သည်။ စိစိရင်ထိတ်သွားသည်။

မင်းထန်က ဖန်ဟိုကိုကြည့်ပြီး ရုတ်တရက်ခြားပြင်အနိ

တ်သည်။

စုစုရင်ထိတ်သွားသည်။ သူ့ကြော့ လှမ်းပိတ်ကြွေခင်း

ကောက်မိသည်။

'အစ်မလွတ် ဘယ်ဆိုးလို့လဲ'

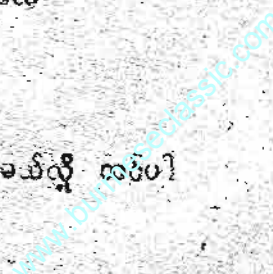
'တ...သူ့ကိုဖမ်းထားပြီပြီ၊ ဘဝလုပ်ရမလဲ'

မင်းထန်က မဲပြုံးပြုံးပြုံး...

'ခေမာက...ကျွန်မအစီအစဉ်ပြောချင်မယ်'

'ပြောပါ'

'ကျွန်မပြောတဲ့ အကြံကခေမာခင်းဆုံး ပြန်မယ်လို့ လဲပါ

စုစု စိတ်မရှည်တော့ပါ၊
 'ပြောပါဟဲ့ မြန်မြန်'
 'ကျွန်မ သဘောမက အားလုံး အညံ့ခံရင် မဆင်ရင်မယ်'
 ထိုစကား ကြားရသောအခါ... စိစိနှင့် စုစုတို့ ပါးစပ်
 ဟောင်းလေးခင်း ဖြစ်သွားလေသည်။

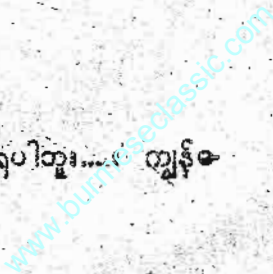
စိစိ မယုံကြည်နိုင်စွမ်းဖြင့်...
 'ဘာဖြစ်လို့လဲ ပြောပါဦး'
 'ဇေတ်စာရာကိုတော့ ကျွန်မတို့ ဆေးခေးဝါတယ်၊ ခါ
 ပေမယ် သူ့လှုပ်ရပ်ကိုတော့ ကျွန်မ မကြိုက်ဘူး'
 မင်းလန်၏ မှားရှုပ်သွပ် ပေါ်လစာလေသည်။ ထိုစကား
 ကြားရသောအခါ စိစိ ခေါ်သတကြီး ဖြစ်သွားလေသည်။
 သို့သော် ခေါ်သကို မျှော်သိပ်ပြီ...
 'ပြဇေတ်ဆရာ ဘာလုပ်လို့လဲ'
 မင်းလန် မျက်နှာထားတင်းတင်းဖြင့်...

'သူ ကျွန်မတို့ကိုကျွေးမွေးဘူး သူ့လုပ်ငန်းအတွက်ဟုတ်
 စား...'
 'ပေးပေးစာ သူ့အကျိုးအတွက် လုပ်တာ မဟုတ်ဘူး...၊
 တမျိုးသားလုံးအတွက် လုပ်တာ'
 'ခါတွေ ကျွန်မ နားမလည်ဘူး၊ ကျွန်မတို့ ခေးဖေးခံ
 ဖြစ်နေတာပဲ သိတယ်'

စုစုက ကြားပြတ်ပြောလိုက်သည်။
 'ဒီလိုမဟုတ်ပါဘူး...၊ ပေးပေးစာ ရှင်တို့ကို ကျွန်မတို့ခံ
 ကျွန်မတို့ထားတယ် မဟုတ်လား'

'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်မဆင်တော့ မကျေနပ်ဘူး၊
 စိစိ စိတ်မရှည်တော့ပါ၊
 'ကဲ ခါတွေထားပါအေးစွာ အခု မင်းဘာပြောချင်သေးလို့'
 'ကျွန်မ ပြောပြပါပြီ၊ အထိန်တံချ နည်းခံမလို့'
 စိစိ အလွန် ခေါ်သထွက်သွားလေသည်။
 သို့သော်...
 မင်းလန်စိတ်ထားကို မသိဟန်ဆောင်ပြီ...
 'တယ်လူ့ကို သွေးအညံ့ခံရမှာလဲ'
 'ဆရာမမှာရှိတဲ့ ခန်ချူး၊ အားကစားပိုင်တွေဆီကိုပါ...၊ မခ
 ဆတ်တို့ ဘာမှ မဖြစ်စေရပါဘူး'

ထိုစကားကြား၍ စိစိ-မျှော်လုံးပြူးသွားလေသည်။
 'လူတို့က တို့ကို ခုင့်လွတ်မယ် ဟုတ်ဇေး၊'
 'တုတ်ပါတယ်'
 'မင်း တာဝန်ထူနိုင်ဇေး၊'
 မင်းလန် ပြုံးလိုက်သည်။
 'စိတ်ချပါ၊ မမဆတ် ဘာမှ မဖြစ်စေရပါဘူး...၊ ကျွန်မ
 ခုခံဝန်ယူပါတယ်'

စမ်းသားအားရ ပြောလိုတီးလေသည်။ စိစိမျက်နှာ ညို
 မညိုသွားလေသည်။ ခေါ်လာကို ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်း မရှိပါ။
 'မင်းဟာ သစ္စာပေးအိပ်'
 မင်းလန် မခံရပ်နိုင် ပြစ်သွားလေသည်။
 'ဒီလို ခေပြာဝါဒါ၊ ခါက အေးလျှော်သဘောပါ'
 'ဘာ...အေးလျှော်သဘော ထုတ်သွား...'
 အံ့ဩတန်ဖြင့် မေးလိုက်သည်။

မင်းလန်သည် မင်းစုနှင့် မင်းရွှာတို့ဘက်သို့ လှည့်ပြီး...
 'ထူထိုလဲ ပါပါတယ်'
 စိစိ ထုတိုနှစ်သော့ကံကံ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။
 'မေလတ် ကျွန်မတို့ မဝါပါဘူး'
 နှစ်သော့ကံကံလုံး ပျားပျားသလဲ့ ရှင်းပြလိုက်သည်။
 မင်းလန် ရှင်ပြောစရာ အစုံမျိုးပါသေး။

'ဟုတ်တယ်လေ... ပြဇာတ်ဆရာက တို့ကို လွတ်လပ်ခွင့်
 ပေးနိုင်မလား၊ မန်ချွန် အေးကပ်ပိုင်တွေက ကော်လွန်ရေး
 သဘောတွေကို လွတ်လပ်ခွင့် ပေးနိုင်မလား'
 မင်းစု ခေါင်းရမ်းပြီး...
 'သေပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်မတို့သစ္စာပေးအိပ် မပါရပါခေနဲ့'

စိစိသည် မြင်းချလိုက်သည်။ သူမအခြေအနေကို သဘော
 ပေါက်လိုက်သည်။ ထုတိုပြဇာတ်ထဲကို သုလျှိုအဖြစ် မင်းလန်
 တိုက်ညှိထားခြင်းဖြစ်သည်။
 မျိုးချစ်တပ်မက်အတူစီ သူသည် သစ္စာပေးအိပ် အိမ်
 ကောက်ဖြစ်သည်။

စိစိခေါင်းယမ်းပြီး...
 'မင်းက သစ္စာပေးအိပ်ကိုး'
 မင်းလန် ကိုယ်ကစီချက်တုန်သွားပြီး...

'ဒီမှာအစ်မအစ်မလေးချစ်စဉ်းစားပါ၊ ပြဇာတ်ဆရာဖြစ်လား
 မဟုတ်စေခွာအား'
 ထိုစကားကြောင့် စိစိမျက်လုံးပြူးသွားလေသည်။
 'ဘာဖြစ်လို့လဲ'

သူ့အပမ်းခံထားရပြီ၊ နေ့စဉ် ကျွန်မတို့ပါဝင်ပြီး အခမ်းအနား
ရပြီဆိုတော့...

လူ့စကားက အစ်ပိုင်းကန်စနင့် ရုပ်အေးသည်၊ စိစိ ခါသ
အကြီးပြင် အံ့ကြိတ်အေး...

'မင်း... ခဏခဏ အုတ်မပေါသေး'
ပြောရင်း တိုက်ခိုက်ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

မင်းလန်အက်တာပြုပြီး...
'မမေထက် ထိပ်ခေါင်းကြီးပါနဲ့၊ ကျွန်မအေးအေးကို နား
မထေးနိုင်ရင် ကျွန်မအေးအေးပေးတာနဲ့ လူ့စကားလုံးဝင်အေး
ကြမလို့'
ထိုစကားကြောင့် ဧရှုကိုဘိုးအေးအေး စိစိ ငြိမ်သွားတော
အည်း
ထိုစဉ်...

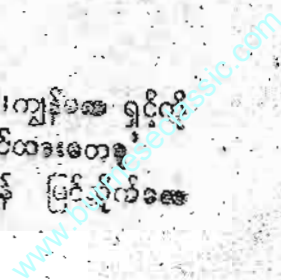
အခန်းထောင့်မှ ဖန်ဟို မတ်တပ်ရပ်လိုက်၏။
အခန်းထဲရှိ လူအားလုံး အံ့အားသင့်သွားလေသည်။
မင်းလန်အံ့အားအံ့သွားလေသည်။ သူ့ကိုယ်တိုင် ဖန်ဟို
အေး သွေးကြောမိတ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဖန်ဟိုပြုံးပြုံးအခန်းအထက်သို့ အေးအက်သွားလေသည်။
မင်းလန်အနီး မရောက်လေးသေးအေး ခြေလှမ်းရပ်လိုက်တော
အည်း။

ဖန်ဟိုပြုံးပြုံး အထက်သို့အေးအက်သွားလေသည်။ မင်း
လန်အနီးရောက်လေးအေး ခြေလှမ်းရပ်လိုက်သည်။

ဖန်ဟိုပြုံးလိုက်သည်။
'မင်းက ငါ့သွေးကြောကို ခြေထောက်ကိုင်လှမ်းပိတ်အက်၊
မင်းလည်း ချီးကျူးစရာပဲ၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ကအလိုအလျောက်
သွေးကြောဖွင့်တက်တယ်လေ'
ထိုစကားကြားရသေးအေး မင်းလန်မျက်နှာ ပျက်သွား
လေသည်။ သူမ စိစိတစ်သို့လှည့်ပြီ...

'ဪ... ရှင်တို့က အကွက်ချထားအေးအေး ကျွန်မက ရှင်တို့
အညီက ရှင်အလတ်ခင်းတော့ သေဖို့သာပြင်ထားတော့
ပြောရစ်၊ အိတ်ထဲမှ ပလေ့ကို မှတ်ဟန် ပြင်လိုက်လေ
အည်း။

၈၀ နဂါးပြု

ရုတ်ကရတ် ဖန်တို လျှင်မြန်စူးသူ အနီးလျှောက်သွားပြီ၊
ပခလှကို လုယူလိုက်သည်။

ရှင်...ရှင်'

မင်း၊ နေ့နံ့ ထိတ်လန့်စွာနေနေ နေဆဲ ဆုတ်သွားစေသည်။ ဖန်တို
ခွဲပြားပြားပြီး...

'မင်း၊ နေ့နံ့... မင်း၊ ဥဒါ... ခါးကုန်ပုံလေး'

မင်းလန်မတတ်နိုင်တော့ပါ။

'ရှင်တို့... ကျွန်မကို အာလုပ်မထို လုပ်မီး၊ ကျွန်မအသမာင်၊
ခမားသမားပါ'

'မဟုတ်ဘူး၊ မင်းက အားပေးပါ လွဲလွဲဖြစ်ရမယ်'

'ရှင်အ ကျွန်မကို အထင်ကြီးနေတာကိုး'

ဖန်တို တွစ်ဖတ်လှည့်ပြီး၊ စုစုကို လှမ်းပြောလိုက်မလှ
သည်။

စုစု... သူ့ အင်္ကျီချွတ်ပြီ၊ ညားထစ် လစ်မောင်းကို ကြည့်၊
လစ်မောင်းမှာ နှင်းဆီပွင့်ပုံရှိသလားလို့'

ဖန်တို အိမ်ကားကြားထောင့်ခေါ် မင်း၊ နေ့နံ့မျှန်နဲ့ ပျက်
သွားမည်။

စုစု... မင်း၊ နေ့နံ့ နံတေးကပ်သွားသည်။ မင်းလန်အင်္ကျီကို
ဆွဲပြလိုက်သည်။

ထိုအခါ လစ်မောင်း၊ တွင်နှင်းဆီပွင့်ပုံရေးထိုးထားသည်ကို
တွေ့ရလေသည်။

'ဟင်...'

စုစုနှင့်စီစီ အံ့ဩလှန်းထမြင့် မျက်လုံးများ ပြူးသွားစေ
သည်။

ဟုတ်တယ်... သူ့ လက်မောင်း၊ မှားမို့တယ်'

'ကျွန်ုပ်... စင်သေးပဲ၊ စူးဟာ နှင်းဆီပွင့် ဆယ်နှစ်ပွင့်ထိ
အတစ်ယော့ဖော်ဖြစ်မယ်လို့၊ နှင်းချူးတွေဟာ မျိုးချစ်တပ်
မထော်သားတွေထုတ်ဆင်ရှင်၊ လင်းကြတယ်၊ ခါးကြောင့်မျိုးချစ်
တော်လှန်ရေးသမားတွေက လျှို့ဝှက်နေကြတယ်။

'ခါးကြောင့် မန်ချူးတွေ မျိုးချစ်တော်လှန်ရေးသမားတွေ
ခေတ်ထုတ်ဖို့ လျှို့ဝှက်ဖွဲ့အစည်း၊ ဖွဲ့စည်းခဲ့တယ်၊ ဆိုရီမှာ
နှင်းဆီပွင့် ဆယ်နှစ်ပွင့်ဟာ နားမပြု ကြီးအဖွဲ့အစည်းပါ'

ဖန်တို သင်ပြင်ခြင်း၊ စကားမော်လီမည်။

'ထုတို့ဟာ စူးလျှိုင်းနံ့၊ ရေလေးတွေပါ'

ဖန်တိုအေးကြောင့် စီစီနှင့် စုစုတို့အားလုံး မျှန်လုံးများ
ပြူးကျယ်သွားကြလေသည်။

အခန်း (၀)

ဖန်ဟိုသည် စုံစုံနှင့် စီစီတို့ကို သေချာရွေးပြ လိုအပ်စေ
သည်။

အဲဒီ မိန်းကလေးတွေဟာ ရုပ်ချောအယ်၊ သိုင်းပညာ
ထော်အယ်၊ ဥ ဖိုအောင်အယ်၊ ရုအိစက်ကြိမ်ကြိုက်အယ်၊
သူတို့ရာထူးက ကိုယ်ရဲသက်တူမာဏ် ရာထူးကြိုတယ်၊ သူ
တို့ဆု လျှို့ဝှက် ဖွဲ့စည်းပြစ်အယ်၊ ဝါးကြိုင် ညီထို သေ
အာ

ဝင်းလွန် မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်ပြီ...
'ရှင်က ဘယ်လိုလုပ်သိအလို့'
ဖန်ဟိုက ပြုံးလိုက်သည်။

'ကျုပ်တို့ ဒါတင်မကစသေးဘူး၊ ကျုပ်သိတဲးအများကြီး
ခွဲတယ်၊ မိဝ.စံခါ မင်းတို့အဖွဲ့ကို ခေါင်းဆောင်စာ ဘယ်
လှည့်'

မင်းလန် အကြိတ်ပြီး....

'ရှင်... တောတယ်မဟုတ်လား၊ စုကျူးမြို့အ အေးကစသေးနဲ့
ယောဇာဏ်'

'ကျုပ်တို့ လိမ်လို့ဘယ်ရလို့၊ စုကျူးမြို့တော်ဝန်ထံ မင်းတို့
ကို အပ်နှံပေးလို့ ရတဲးမှစတင်တဲ'

မင်းလန် ပါ၊ စပ်ပိတ်ထားသေသည်။

ဖန်ဟိုထံ သူ့၏သွေးကြေးကိုပိတ်လိုက်ပြီး ကုသေးထိုင်
ပေါ်တွင် ထိုင်နေလိုက်သည်။

ထို နောက်...

စိစိနဲ့ ပြုံးပြလိုက်ပြီး...

'လူ့ကို မေးနေလို့အာပို၊ သူတဲးမှ သိမှမဟုတ်ဘူး၊
စုကျူးဝင်ပြီး....

'အပြင်ကလူတွေ ဘယ်လိုလုပ်မလို့'

ဖန်ဟိုမျှတ်နဲ့ စေးနတ်တဲးကြည့်လှည့်လှည့်လှည့်

'ကျုပ်တို့ဖြူတဲး ခေါင်းကုမဖြစ်မယ်၊ ဒါ... အရေးကြီး
တယ်၊ လူတွေထဲ အဖမ်းမခံရအောင် လုပ်ဖြစ်မယ်'

'ဟုတ်တယ်'

စုကျူးခေါင်းညိတ်ကဲး ပြေးလိုက်သည်။

'ဒါတော့ကစားပါဦး၊ အပြင်ကလူတွေအဖမ်း လွတ်အောင်
ကြိုးစားလို့ရမယ်၊ ပေပေနဲ့ မေမေကို ဘယ်လိုလုပ်မလို့'

'ဒါကို... ကျုပ်ဘဲ ဝန်ထားပါ၊ ခင်ဗျားတို့ဘဲမှလုပ်နဲ့၊
ဒဲးအေးအေး ဆေးဆေးနေပါ'
ထိုစကားကြားသေးအခါ စုစုံခမ်းသာ သွေးလေတော့
သည်။

'အစ်ကိုမှ နည်းသင်္ချာနဲ့
'ခေပြာအတ်စသေးဘူး၊ ဇေတ်ဆရာနဲ့ဆရာအဆင်တို့အစုံ
လို့၊ လုပ်အောင်တော့ လုပ်ရမှပဲ'
သူသည် ပြေးရင်း မင်းစုနှင့် မင်းရှုတို့ဘက် လှည့်လိုက်
သည်။
မင်းတို့နှစ်ယောက် ဘယ်လိုသဲးဘဲရအလို့
မင်းစုထံ ထိုင်ရာမှထဲဆဲး အက်နှစ်ဖတ်ဆုပ်ပြီး....
'ကျွန်မ ပြဇေတ်ဆရာဘဲပေါ်မှစု အမြဲသစ္စာခံမယ်ဆိုအဲ
မှာပါ'

မင်းရှု့ကလည်း ခေါင်းညိတ်ကော...
ကျွန်မကဲ့ အထူကူပါပြုရှင်
သူတို့နှစ်ယောက် ယုံကြည်စိတ်ချရသူများ ပြစ်ကြသည်။

ဒါဆို မင်းတို့အားလုံး သစ္စာရှိရှိ အားလုံးလွတ်မြောက်
အောင် တူညီကြပါ
ပြေးပြေး အခန်းအပြင်သို့ ထွက်သွားရမည်။ စုံစုတန်
ကမ်းရန် စဉ်းစားလိုက်သည်။

သို့သော်...
မကားဖြစ်ပါ။ ပန်ဟိုသည် မိခင်နှင့်အောင် လွတ်မြောက်
ရေးအတွက် ကြိုးပမ်းရန်အတွက် ထွက်သွားခြင်းဖြစ်သည်ကို
သတိပေးပေးလိုက်သည်။
သူတို့ညီအစ်မသည် ပန်ဟို၏ကျေးပြင်ကို ဝေးကြည့်ကာ
ညွှန်ခေါ်ခဲ့လေသည်။

မင်းအမ်းမအတိုင်း ပန်ဟို ထွက်ခွာသည်။ လူသွားလူလာ
နည်းပါးစေကာ ညအချိန်ဖြစ်၍ တိတ်ဆိတ်နေ၏။ စုံကျွဲ မြို့
မှစကာကားများ၊ ဝိုင်းရံထားသည်။
ထိုကြောင့် မြို့စွဲမြို့သားများ ထစ်စုံတစ်ခုဖြစ်မည်ကိုသိရှိ
သဖြင့် မည်သူ့မျှအပြစ်မထွက်ဘဲ တိတ်ဆိတ်နေကြခြင်း ဖြစ်
သည်။

ပန်ဟိုသည် စည်းခိုခန်းမှထွက် နားပြီ။ မင်းအမ်းမအတိုင်း
ထွက်လာသည်။ အခြေထုပေးစေကြည့်နေသော ခမ်းသမား
များက...

ရပ်လိုက်...
လှမ်းပြုယော့အားလိုက်သည်။ သို့သော် ထိုထုက သွားမြဲ
သွားနေသည်။ ခမ်းကိုယ်ရုံးတော် မနေနိုင်ဘဲ ပြေးလိုက်နေ
သည်။

ဟေ... ရပ်ဆိုအေး မကြားဘူးလား
ရှေ့မှထွားနေသော ပန်ဟိုသည် အမ်းချို၊ အင်စုထိဝပ်
ကား စောင့်ဆိုင်းနေလေသည်။ ခမ်းကိုယ်ရုံးတော်က ပြေး
လိုက်သွားသည်။
အမ်းချိုထံတွင် ရှေ့မှထွားနေသော ပန်ဟိုသည် မေး
မေးကြို ရှုနေသည်။ ထို ခမ်းကိုယ်ရုံးတော် နှစ်ယောက်တို့
စိတ်ကြည့်နေလေသည်။

ချမ်း...
ခမ်းကိုယ်ရုံးတော်နှစ်ယောက်က ခမ်းကိုယ်ရုံးတော်တို့လိုက်
ကြသည်။
သူတို့သည် ပန်ဟိုအား ခမ်းဖြိုချိန်ရှုယ်ပြီ...
မင်းအယ်ထုထို
ပန်ဟိုအနည်း အေးစေခွာ - ငြိမ်းမလိုက်သည်။

'မင်းတို့က ဘယ်သူ့အဖို့
 ခေးကုန်ရဲတော် နှစ်ယောက် နှစ်ယောက် ခြေ
 လှိုက်သည်၊
 'ထူးပြီတို့က ခေးကုန်ရဲအင်အတွာ၊
 'မင်းတို့က တင်ကျွန်း၊ အဖွဲ့အစည်း၊ တုကျွန်း၊ အဖွဲ့အစည်း၊
 ဆိုစကားကို ကြားသောအခါ၊ ခေးကုန်ရဲတော် နှစ်
 ယောက်လုံး၊ ချက်လုံးပြု၊ သူ့အကြံပေးသည်။

တုကျွန်းနှင့်ထင်ကျွန်းမှ သူ့ဘိုးခါးခဆောင်ကြီးများ ဖြစ်
 သည်၊
 'ခင်ဗျားဘယ်သူလဲ'
 ဖန်ဟု သည် လူ အင်္ဂါတို့တံထိမှ အစစ်စစ်တစ်ခု ကို နှိုက်ယူ
 အေး ခေအင်ပြလိုက်သည်။

ထို ခမုတ်အသားကိုခတ္တသောအခါ အာဏာအေး ခေး
 ကုန်ရဲတော်နှစ်ယောက် ကင်္ကီထဲမှခေးလွတ်ချပြီး ဦးညွှတ်
 လိုက်လာသည်၊
 'မင်းသားသား...'
 'အသံထွက်နဲ့'
 ဖန်ဟု က ဆက်ကနပြုပြီး ဟန့်တေးလိုက်သည်။

လူသည်ပြောရင်း အမှတ်အသား ကျောက်ပြုပြားခေး
 ထို့ အိတ်ထဲပြန်ထည့်လိုက်သည်။ ကိုယ်ရဲတော် နှစ်ယောက်
 ဝါ၊ ခပ်ပိတ်ထားလေသည်။
 ဖန်ဟု ချက်နှင့် ခေလွှာနက်တည်ကြည်အေးပြီ...
 'နေပြည်တွင်က ဘယ်သူ့အတွဲ စုကျွန်း မြို့ကိုးရာ စီးနတ်စ

နေပြည်တော်မှ အာဏာရှိသူ ချေးသား ခေးကုန်ရဲတော်
 ချားကို အခွန်ပေးနိုင်သည်ကို သိသဖြင့် မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါ
 သည်၊
 'မြို့စားကြီးကျွန်းပါ၊'
 ဖန်ဟု ချစ်နားမောင်ကုတ်ပြီး...
 'ဘယ်မြို့စားလွှဲ'
 အရပ်ပုသား ကိုယ်ရဲအတွက်ကဝင်ပြောသည်၊
 'မြို့စားကြီးကျွန်းစုချွန်းပါ'

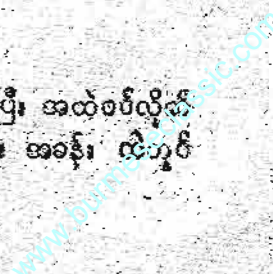
ဖန်ဟိုထံ အနည်းငယ်ပြေး...
 လှက် နှစ်ဆီပွင့်ကံအခါနဲ့ပေးနိုင်လို့လား
 'လှတဘုရင်မင်းမြတ်ဆိုက အထူးအားထား တောင်းခဲ့တယ်
 လို့သိရပါတယ်'
 ဖန်ဟိုထံတံဝင်စားသွားသည်။
 'အခု လှတအယ်ဖိုလဲ
 'လှ မြို့စားကောမှာ ရှိပါတယ်'
 ဖန်ဟိုညီညို လုပ်ငန်းပေးသိဖြစ်သွားလေသည်။ သူ့မြို့စား
 ကြီးနှင့်သွား တွဲရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။
 ကျုပ် လှ ကိုတွေ့အောင်တယ်။ ကျုပ်ကိုလိုက်လိုပါ
 လှ ထိုသို့ပြောပြီး ကျန်တစ်ယောက်အား...
 'မင်းက တညးမိခန်းပြန်သွားပါ။ ကျုပ်အစိန့်ခရုတ်တစ်ခု
 လုပ်လို့ရတော့လို့ပြောပါ'
 လှ စအေးဆုံးသည်နှင့် ခေးကုယ်ရဲတော် ဦးညွှတ်လိုက်ပြီး
 ထိုနေရာမှ ပြေးလွှားထွက်ခွာသွားလေသည်။

လှတမြို့လိုက်ပြီး အရပ်ပုဒ်သေ ခေးကုယ်ရဲတော်ဘက်
 လှည့်စား...
 'ဟဲ့...ထိုသွားကြမ်းယ်'
 ကုယ်ရဲတော် အဲဒါ ညီထံလိုက်သည်။
 'တုတ်ကု'
 အရပ်ပုဒ်အေ ကုယ်ရဲတော်ဦးညွှတ်ပြီး ဖန်ဟိုခေါ်ခေါ်ခေါ်
 ကာ မြို့တော်ဝန်ကောသို့လားခဲ့လေသည်။

မြို့တော်ဝန်ကောသည် စကားမြို့တွင်အလွန်ကြီးမားသော
 အဆောက်အအုံကြီးဖြစ်သည်။
 အဆောက်အအုံအား အလွန်ပင် နံနိုညားလှပပြီးအခစခင်
 နား၊ ထူထပ်စွာရှိသည်။ တော်ရုံလူချင်းကပ်ချိမရပါ။
 မြို့တော်ဝန်ကောထွင် ထိပ်တန်းသိုင်းသမားတစ်ရာကျော်
 တို့အနည်းပြတ် စေတီရွှေဆံလျှပ် ရှိကြသည်။

ဖန်ဟိုမြို့တော်ဝန်ကောသို့ ရောက်ရှိအပြီး ဖြစ်သည်။
 ခေးကုယ်ရဲတော် လိုထိပ်ပိုစအောင်ခဲအေးကြောင့် အစစ်
 အဆေးအဖေးအမြန်းမရှိလောက်အေးလေသည်။
 အတွင်းရောက်သောအခါ ဖန်ဟိုထိုထံ အတိအစ ပြုပြီ...
 'မင်းအပြစ်မှာ စေတင်နေပါ'
 ခေးကုယ်ရဲတော် ဦးညွှတ်ပြီးရပ်လျှပ် တွန်ရစ်ခဲ့သည်။
 လှ အထံသို့ ခပ်လေးခဲ့သည်။ အပေါက်ဝရှိ အခစခင်နှစ်
 ခုအထိတော့ဟန်တေးပါ။ လှက ဧည့်ခန်းကို ပြတ်ကျော်ပြီး
 တံခါးပိတ်ထားသော အခန်းတစ်ခုအတွင်းမှ...

'ဘယ်သူလဲ'
 လှမ်းခေးသံထွက်လာသည်။
 လှတ ကိုဖြန်ပြောဆိုခြင်းမပြုပါ။
 အသံထွက်လာရာအခါ သို့လျှောက်သွားပြီး အထပ်ပီလိုက်
 သည်။ ထိုအခါသည် စေတီရွှေဆံဖြစ်သည်။ အခန်း ထဲသို့
 လှနစ်ယေးဝင်ရှိသည်။

တစ်ခယာထံမှာ ပြီးတော်ဝန်ဖြစ်သည်။ တစ်ခယာထံမှာ
အစိမ်းရောင် ဆတ်အစားများဝတ်ဆင်ထားပြီး အလှူခံသည်
ကြည့်ခန့်ညားသေးရုံရည်ရှိသည်။

မြို့တော်ဝန်သည် သူ့စားကြည့်ခန့်ညား လူစိမ်းဝင်လေးသည်
ကိုတွေ့အခါ ခေါ်ပူသွားခေသည့်။

‘မင်းဘယ်သူလို့ အောင်ရဲလှသည်သေး’

ဖန်ဟိုက လူထံကပြောပြပါကား...

‘ကျုပ်မြို့စားကြီးနဲ့စားပြားပြားချင်လို့လေးတပါ’

ထိုစကားကြားသောအခါ အစိမ်းရောင် ဝတ်သားသော
လူကြီးက သူ့ကို တစ်ချက်ကြည့်ပြီး...

‘မင်း ကျုပ်ကိုသိလို့သေး’

‘မင်းက ကျုပ်ကိုသိလို့သေး’

ဖန်ဟိုက ခေါင်းညိတ်ပြုလို့ကံသည်။

‘နာမည်ကို ကြားဖူးတော့ကြပါပြီ၊ လူကိုတွေ့ ခုမှပြင်ဖူး
တော့ပါ’

ထိုလူကြီးအံ့ဩသွားသည်။

‘ကျုပ်ကိုသိတဲ့လူသိပ်မရှိပါဘူး’

ခါပေမယ့် ချွေးယင်းဇော်အဖွဲ့ကတော့ သိတယ်’

‘မင်း တယ်လူလို့’

ထိုလူကြီးက မျက်မှောင်ကုန်ကာ ဖန်ဟိုအား ခြေဆုံး

ခေါင်းဆုံးကြည့်ကာ မေးလိုက်သည်။

‘ကျုပ်နာမည်ဖန်ဟိုပါ၊ ဒစ်ဗျား ကြားဖူးမှားခေါ်’

ထိုလူကြီး သူ့အားကြည့်ရုံပါ...

ထိုအခါ...

‘မင်း...တော်တော်အထင်ရဲပါလား’

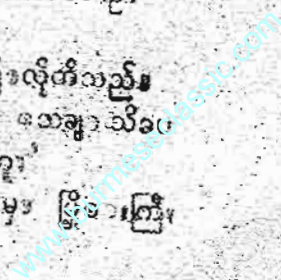
ထိုအခါ ဖန်ဟို သဘောကျစွာ ရယ်မော လိုက်လေတော့
သည်။

အခန်း (၉)

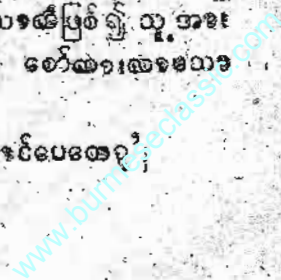
မြို့တော်ကတော့ အစိမ်းရောင်ဝတ် လူကြီးသည် ဖန်ဟို
 အတန်ကြီးအောင် အေးကြည့်နေလေသည်။
 ဖန်ဟိုက ပြုံးပြကာ...
 'ကျုပ်ပြောတဲ့စကားကို ဆုံးအောင် နားထောင်ပါဦး'
 'ဒါ၊ ဘာပြောမလဲ ပြောပါ။'
 'ဆိုလူကြီး၊ စိတ်ရှည်သာလေသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။
 'လူကြီးမင်း၊ ချွေထင်ပြုစေတဲ့ အကြောင်း၊ ဝေဖန်ဆဲခေ
 'နဲ့ ကျုပ်အကြောင်းတော့ သိမှတ်မကုတ်ပါဘူး'
 'ဆိုလူကြီး အံ့ဩသွားလေသည်။ ထိုလူကြီးမှ ငြိမ်းကြီး
 'အားရချွန်း ဖြစ်လေသည်။'

'ခါဆို...မင်းက ဘယ်သူလဲ
 ကျုပ်က ဖန်ဟိုလဲ...
 'အဲဒါ တစ်ပြေလဲ'
 ဖန်ဟို ပြုံးလိုက်သည်။
 'ကျုပ်ကို တခြား အစ်ယောက်အဖြစ် သိသေးဘူး'
 ကျန်းစုချူ မျှသမေ့ခင်ကုတ်သွားသည်။
 'ဆိုပါဦး...မင်းရဲ့ ကခြားနားမည်'
 ဖန်ဟို မပြောပါ။ ဇာကျီအိတ်ထဲမှ ကျော့ကပ်ဖြူပြားကို
 ထုတ်ပြလိုက်သည်။
 ကျော့ကပ်ဖြူပြားကိုမြင်ရသည်နှင့် ကျန်းစုချူ အံ့ဩသွား
 စေသည်။
 ထို မယုံကြည်နိုင်စွမ်းဖြင့် ဖန်ဟိုကို စိတ်ကြည့်လိုက်ပြီး...
 'ခါ...တစ်သတော့လဲ'
 ဖန်ဟိုမှ မဲ့ပြုံး ပြုံးပြီး...
 'ဒီမှ အကျန်းစုချူ... ခင်ဗျားက စစ်တစ်အ မြို့ခေးဆို
 စတု ခါကို မမြင်ဖူးပေမယ့် ကြားတော့ ကြားဖူးမှပေ
 မသေချာ ကြည့်ပါဦး'
 သူသည် ပြောရင်း ကျော့ကပ်ဖြူပြားကို မြို့ခေးထံ ပစ်ပေး
 လိုက်သည်။
 မြို့ခေး နီး ဖမ်းယူပြီး သေသေချာချာ ကြည့်လိုက်သည်။
 မြို့ခေးကြီးမျှော်နှာ ရွတ်တရင်ပျက်သွားသည်။ သူသည် တုန်
 ယင်သော အေးသံဖြင့်...
 'မင်း...မင်းသားလေးနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်လဲ'

မင်းသားလေး ဆိုသောကြောင့် မြို့ခေးတံဝန် ထိုင်ရာမှ အ
 လိုက်သည်။
 'ဖန်ဟိုဆိုတာ မင်းသားလေး'
 ဟု ပြောလိုက်သောအခါ မြို့ခေးတံဝန် ခေါင်းခါအမ်း၊
 လိုက်သည်။ ထူသည် ဖန်ဟိုအား တင်ချက်ကြည့်ပြီး...
 'မမြင်နိုင်ဘူး၊ မင်း ဝါကိုလိမ်တာ'
 သူသည် ပြောရင်း တခါပေါက်တက်သို့ လှည့်အေး...
 'ဟေ...လေးစမ်း'
 အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် အော်ခေါ်လိုက်သည်။ သူ၏ အော်သံ
 ကြောင့် တခါဝမှ ခေးကိုင် ကိုယ်ရုံးတင်နှစ်ယောက် အခန်း
 ထွင်းသို့ လှမ်းလာဝေသည်။
 ကျန်းစုချူ မဲ့ပြုံး ပြုံးပြီး...
 'မင်း အပမ်းခံမသေး၊ ကျုပ်က မင်းရမှစလေး'
 မြို့ခေးခြောက်လိုက်သည်။
 'ဒီမှ အကျန်းစုချူ၊ မင်းကိုယ်တိုင် အပမ်းပါသေး'
 ထိုစကား ကြားရသောအခါ ကျန်းစုချူ ခေါ်အထုတ်
 သွားလေသည်။ သူသည် မြို့ခေးတစ်ယောက်ဖြစ်၍ သူ့အား
 မည်သူမျှ ပြန်မပြောပါ။ ယခု ဖန်ဟို ဇော်ကားလေးစကား
 အခါ ခေါ်မိ မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ...
 'ကောင်းပြီ' မင်း လွတ်အောင် ရွှေခင်ပေထေရ်

သူသည် ထိုသို့ ပြောပြီး လက်ထဲမှ ကျောက်ပြာပြားကို
ခါးပွဲပေါ် ပစ်ကပ်ကာ ဖန်တိုက်ခတ်ကာ မင်းဆွဲထိုက်
သည်။

ဖန်တိုက် မလုပ်ခင်တိုက် ရုပ်အနည်း သူ့အားဖမ်းချုပ်သော
မြို့စားကြီး၏ လက်ကို ကြည့်နေသေးသည်။

မြို့စားကြီးလက် အနီးရောက်သောအခါ... သူ့လက်ညှိုး
တစ်ချောင်းဖြင့် ကျန်းစုချူ၏ ဆက်ခါးပေါ်သို့ ထောင့်
လိုက်သည်။

မြို့စားကြီး မျက်နှာပျက်စီးသွားသေးသည်။

သူသည် အဆိပ်ပြင်းသော မြေကပ်ကောင် အကွေ့ရသည့်
နှယ်၊ လက်ကို ရုပ်သိမ်းကာ ခြေလှမ်း ဆွဲထိုက်သေးသည်။
လူအံ့ဩသဖြင့် ပါးစပ်တောင်းခံသော ဖြစ်သွားစေ
သည်။

လက်ညှိုးတစ်ချောင်းသိမ်းပါသော
အထိတ်တစနှင့် ရေရွယ်လိုက်သည်။

ခင်ဗျား သိမ်းကွယ်တိုက်ခတ် သူ့တဖည့်ကိုယ် သိမ်း
ပေါ့

မြို့စားကြီး မျက်လုံးပြူးကျယ်ပြီး...

ခါဆို မင်းက မင်းသားလေးပေလိပ်ကစစ်ပေါ့

ဖန်တိုက် မဲပြားပြားပြီး...

ခါက ခင်ဗျား သဘောပေး ယုံချင်ယုံချင်ခန့်

ကျန်းစုချူ မျက်နှာညှိုး သွားသေးသည်။ သူ့ကြမ်းပြိုင်ပေါ်
ဗူးလေးတံပြီး...

ကျွန်တော်မျိုးသေလို့ပြောမိသော ခွင့်လှယ်ပါ မင်းသား
ခေါ်

လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်ကော စတင်ပေလိုက်သည်။ မြို့စားကြီး
က အခြေအနေထရပ်ရပ်ကို နားမထည်နိုင်ပဲကြောက်နေသေး
သည်။

သိသော်...

မြို့စားကြီး ခူးထောင့်ပြီးဦးညှိတ်နေသည်ကို တွေးသော
အခါ သူ့မနေနိုင်စေရုံပါ။ ကပျားအသား ခူးထောင့်လိုက်ရ
သေးသည်။ မင်းသားလေးပေလိပ်မှာ ခနဲပြည်အောက်တွင်
အောက်ကြားသော အကားရှိုးအစ မင်းသားစားပြင်ခံ
သည်။

သူ့ လက်နှစ်ဖက် ဆုပ်ပြီး...

ကျွန်တော်မျိုး မင်းသားအေးကိုဂါရဝပြုပါကယ်
ဖန်တိုက် ချက်နု ထားတစ်တင်ဖြင့်...

ကျန်းစုချူ

ကမိန်ရုံပါ မင်းသားခေါ်

ဖန်တိုက် ခံသလိုပေးစားဖြင့်...

ခနဲပြည်အောက်ကကိုယ်ရံတော်တွေ ကျုပ်လက်အောက်မှာ
ညှိတ်ဆိတ် သိအေး

ကျန်းစုချူ ခေါ်ပညိတ်ပြသည်။

ကျွန်တော်မျိုးသေပါကယ်

ခဆို တာကြောင့် ခေါ်ကိုယ်ရံအောက်တွက်ဆည်းပြုနေ
အားလုံး

၁၀၀ နဂါးမြူ

ကျွန်းစုချူးသည် စေတသံတုန်တုန်ဖြင့်...

'ဘုရင်မင်းမြတ်အေး တာဝန်ခံပေးထားလို့ပါ'

ဖုဟိုလက်နှစ်ဖက်နေ့ထပ်ပစ်တာ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန်

လျှောက်ရင်း...

'တာဝန်ဆိုတာ မင်းဆရာတော်ကလေး၊ ဘုရင်ခင်းမြတ်

အပေးထားလား'

'ကျွန်တော်မျိုးအောင်ကလေးပါ'

ဖန်ဟို မျှော်မှောင်ကုတ်သွားပြီ...

'အထယ်တေ့ မင်းမှား အပြစ်မရှိပါဘူးလေ၊ ဘုရင်မင်း မြတ်ထံမှ အသုံးမကျတာ'

သူ့စကားကြောင့် မြို့တော်ဝန်နှင့် မြို့စားကြီးတို့မျက်နှာ ပျက်သွားလေသည်။ နေပြည်တော်တွင် ဘုရင်မင်းမြတ်အေး အဝန်ပေးမှု မင်းသားလေးပေလိပ်တစ်ယောက်တည်း ရှိလေသည်။

ဘုရင်မင်းမြတ်ကလည်း အလွန် မြှောက်စားထားသည်။ ဖန်ဟိုမျိုးပြီ လက်တစ်ဖက် ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်သည်။

'ကဲ...အားလုံးထကြပါ'

သူ့အမိန့်ကြောင့် မြို့တော်ဝန်နှင့်မြို့စားကြီးတို့ မဝံ့မရံ ဖြင့် ချွေးစေးတံရမုသလိုက်ကြသည်။ ကျွန်းစုချူးအထိနှစ်ပတ် နှော့ပြီ...

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မင်းသားလေး'

မြို့တော်ဝန်ကလည်း...

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မင်းသားလေး'

ဖန်ဟို ထုတ်ဝါးပြန်လိုက်ပြီ...

'ကဲ...ဝါပစ္စည်းမြန်ပေးဦးမှလား'

ထိုစကားကြားသောအခါ ကျွန်းစုချူး ကိုယ်တစ်ချက်တုန် သွားလေသည်။

'ခွင့်လွှတ်ပါ...မင်းသားလေး၊ ကျွန်တော်မျိုးကို ခွင့် လွှတ်ပါ'

သူသည် ပြောပြီ စားပွဲပေါ်၌ တင်ထားသော ကျောထိ ခြေပြားအား တောက်ယူကာ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်အမ်းပေးလိုက် သည်။

ဖန်ဟို ကျောက်ပြားလေးကိုပြန်ထူကာ သိမ်းထားလိုက် သည်။

'ကျုပ်...ဘုရားကြီးနှင့် ဘုရင်မင်းမြတ်ကို အသုံးမကျဘူးလို့ ပြောတော့လဲသိလား'

ကျွန်းစုချူး တုန်လှုပ်သွားသည်။ ဖန်ဟိုအခေါက်သွပ်ဖြေ ခဲ့ပါ။ မြို့တော်ဝန်လည်းပါးစပ်ပိတ်ထားလေသည်။

ဖန်ဟို သူတို့နှစ်ယောက်အား မျက်နှာထားတင်အောင်ဖြင့် ခြေညှိပြီ...

'ဘုရားကြီးလိုဆိုးဘဝ ချုပ်...လွန်ခဲ့တဲ့သုံးနှစ်ထဲ အကြံ အစရာ တင်ပြခဲ့တယ်'

'ဘုရားကြီး မင်းသားလေး'

'အဲဒါကစတာ မျိုးချစ်နတ်လှိုင်ရသားတွေကို သူ့အိမ် ခင်မိပဲ'

ထိုအခါကြားရသောအခါ ကျွန်ုပ်တို့မျှော်လင့်ပြီး
သွားလေသည်။ သူ့အစောင့်အထည်ဖော် ရေးဆွဲသည်မှာ
ကုန်ပစ္စည်းမပြည့်စုံသေးပါ။ မင်းသားလေးက သူ့ထက်အရင်
စီစဉ်လှပြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ဘုရင်မင်းမြတ်ဆီမှာထပ်ပြုပြီး ပန်တိုအမည်နဲ့
သွေးငှာသားအစောင့် ဆောင်ခွဲတယ်။ ဒါကြောင့် ပြုစုစောင့်ရှောက်
ဖို့ကို ဝင်စားခဲ့တယ်။ အခု

သူ့စား၊ ဓာတ်ပိုင်းတစ်စုံ ရပ်သားလိုက်သည်။ ထိုနေ့ခင်း
ကျွန်ုပ်တို့အား စိုက်ကြည့်လိုက်လေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့
မျှော်လင့် ပြုချင်သွားလေသည်။

ပန်တို သူ့အား လက်ညှိုးထိုးပြီး....

ကျွန်ုပ်... ပြုစုစောင့်ထိဝင်နေတဲ့ အောင်မြင်လှပြီ။ ခုတေ့စွ
ခင်ကျွေးတို့က ဖျတ်ဆီပစ်လိုက်ပါအေး။

ကျွန်ုပ်တို့ ခေါင်းငုံ့ ထားသည်။

ကျွန်ုပ်တို့မျိုးမသိ....

မြို့စားကြီး အသံတုန်ယင်နေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ပြုစုစောင့်ဆရာသမီးတစ်ယောက်ကိုချစ်ဟန်ဆောင်
ပြီး ထပ်ခါနီးစစ်ဆေးဖို့ လိုက်နေတာ ဒုန်းနဲ့ဆုံ၊ သူတို့
ယုံကြည်မှု အလုပ်ခန့်အစား

ပန်တိုဘက်ပြင်းချရင်၊ အေးဆေးလို့လိုက်ပြန်သည်။

အခုတေ့စွ ကျွန်ုပ်တို့မိမိကိုးတွေ စုချားပေးဖို့မှ ပျက်စီးရ
တေ့စွမယ်

ကျွန်ုပ်တို့ ခေါင်းမခတ်ဝံ့တေ့စွပါ။

‘ကျွန်ုပ်တို့မျိုးအဖြစ်ပါ’

‘မင်းကပြန်မတုတ်ဘူး၊ မင်းကကပ်ဝန်ထမ်းဆောင်တာမှန်
တယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်ုပ်တို့ကိုချစ်ခင်အထူး မပေးခေါင်း
ပြတ်ပစ်မယ်’

ထိုအခါကြောင့် မြို့စားကြီး လိုက်တုန်ခါ သွားလေ
သည်။

www.burmeseclassic.com

ကခန်း (၈၀)

မြို့စားကြီး ကျန်းစုချူးမှ ဖန်တိုအား မည်သို့မျှ ပြန်
မေးပြောဝံ့ပါ။ ဖန်တို အနည်းငယ်စဉ်းစားပြီး စကားလမ်း
ကြောင်း လွဲဆိုက်သည်။

‘ဂါထက် ခင်ဗျားရွေးမက ပြဇာတ်ဆရာကြီးရှဲ့သမီးအကြီး
ဇာတ်ဆေး’

ကျန်းစုချူး ရင်ထိတ်ပြီး...

‘တုတ်ပါအဖေ’

‘အခု သူတယ်မှလဲ’

‘နုပြည်တော်မှပေါ့’

၁၀၆ နန်းကြူ

ဖန်ဟို အနည်းငယ် ခြင်္စင်စားလိုက်ပြန်သည်။ အတန်

ကြီးနူး...

‘မင်း...ဘုရားမင်းကြီးကို ခုစားခံထားအေး သိလား’

ကျန်းစုချူး ခေါင်းယခါးလိုက်သည်။

‘သိပါဘူး’

‘ခါဖြင့် မင်းချွေးက ခေါ်ပြည့်တော်မူမှ ချီတုန်း မဲလား’

ကျန်းစုချူး ခေါင်းမော့လိုက်သည်။ သူ့မျက်နှာဝေါ်တွင် တိကျပြတ်သားသော အရိပ်အနာရင်ဝေါ်လွင်နေသည်။

‘မင်းသားခံလာ သူ့ကိုအလိုရှိရင် ခုချက်ချင်းဖမ်းပြီး ခေါ်
လာပေးပါမယ်’

မန်ဟိုက ခေါင်းယမ်းပြီး လက်ကပြလိုက်သည်။

‘မင်းထံ သူ့အားကွပ်ကဲ၊ ဒီလိုရက်ရက်စက်စက် လုပ်ရင်
အခြားလူကွပ်ဖန်အာမယ်ခေ’

ဟိုအား မကျန်းစုချူး စိတ်သင်္ဘောရ ရထားသည်။

သူ ခေါင်းညိတ်ပြီး...

‘ဟုတ်ကဲ့...မင်းသားခံခေ’

‘ကဲ...မင်းထံ စုကျူးမေးရာကိုပူးလို့ထုစားထား၊ ကျုပ်လို့
ဖန်ဟိုအဖြစ် ဆက်နေမယ်၊ မင်းနဲ့ကျုပ် မေးတူ ပူးတူလို့
မှတ်ပါ’

ကျန်းစုချူး ပါးစင်ပိတ်ထားတော့သည်။ ဖန်ဟိုက လေသံ
မာမာပြင်...

‘ကျုပ်ပြောတာ နားမည်ခေ’

‘နားလည်ပါတယ်...မင်းသားခံခေ’

ဖန်ဟို မျက်မှောင်ကုတ်ပြီး...

‘ပြောစရာ မရှိပေမယ့် ကိုယ်မှာထားလို့’

‘ဆေးခင်ထဲမှာ ချုပ်ထားပါလား’

ဖန်ဟို ကလေးတစ်ဖက်စွာ ယမ်းပြီး...

‘သူ့တို့လူတိုက်လို့... နေ့စဉ် ပြီးစာည်းခိုခန်းကို ဝိုင်းထား

တဲ့လှနေတုပါ ရှုပ်သိမ်းပေးပါ’

ထိုစကားကြားပြီးသောအခါ ကျန်းစုချူး တောင်ထွေးလေ့
သည်။

www.burmeseclassic.com

'မင်းသားလေး... ဒါ ဘုရင်မင်းမြတ်က အံ့ထူး တစ်ဝန်
ပေး...'

သူ စကားမဆုံးမီ ဖန်ဟိုက်ကြွေးပြတ်ပြီး...
'ကိစ္စမရှိဘူး၊ ကျုပ်နဲ့အတ္တနဲ့တယ်ပြောလိုက်ပါ'

'ကျေးဇူးပါပဲ မင်းသားလေး၊ ဒါပေးမယ်...'
ဖန်ဟိုက်မှန်မှန်ကုန်ပြီး...
'ဒါပေးမယ် တစ်ဖက်လုံး'
'ဒါဆိုသူတို့အားလုံးလွတ်ကုန်မှပေါ့'
ဖန်ဟိုက်မှန်မှန်အည်ကြည်လေးနက်လေးသည်။

'လေးလေးဆယ် မင်းပြောတော့ မှန်တယ်၊ သူတို့လွတ်
မြောက်သွားမှပေါ့၊ ဒါပေးမယ် သူတို့အခြားအနေကို စောစော
ကြည့်ရင် ခွဲယင်ပြုစုတတ် ဘယ်လောက် ကျယ်ပြန့်တယ် ဆို
တာ သိနိုင်မှာပါ'

ကျွန် စုချူးမျှော်လုံးများ ဝင်းလက်လေးသည်။
'ဗျာတ်တယ်၊ မင်းအားလေး ပြောတော့မှန်တယ်'
ဖန်ဟိုက်သတ်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။

'ကဲ... ဖမ်းထားတဲ့လူတွေကို လွတ်လွတ်တေ့၊ နေ့တိုပြီး
အည်၊ ခိုခန်းတစ်လှည့်လှည့်ကို လိုရပ်သိမ်းလိုက်တေ့၊ ကျုပ်ပီတ
ပြည်၊ ပြည်၊ လျှောက်သွားမယ် နားအည်ထား'

ကျွန်းစုချူးခေါင်းညီတိုက်သည်။
'စိတ်ချပါ... ကျွန်တော် လူလွတ်ပြီးရှင်းခိုင်း ထားပါမယ်'
သူ၏ စကားအဆုံး ဖန်ဟိုက်သည် ထုညှပ်မကြည့်တေ့မှ
အခန်းတွင်းမှ အဆေးစွာ ထွက်လာခဲ့သည်။

မင်းလေးကြီးတစ်လျှောက် တိုက်ဆိတ်နေသည်။ လူရိပ်
ပင်မြင်ရပါ။ ဖန်ဟိုက် ပြည်၊ ပြည်၊ လျှောက်ဆေးသည်။
သူ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်လိုက်ရာ ခမ်းကိုယ်ရံတော်များကို
တွေ့ရပါ။

ဖန်ဟိုက်သည် ခိုခန်း ပြန်ရှာတော့သည်။ တည်းခိုခန်းတံ
ခပ်မိသည်နှင့် စုစုစီစီနှင့်ပြုစုတတ်အဖွဲ့သားများ စောင့်ဆိုင်းနေ
သည်ကို တွေ့မြင်ရပေသည်။
စုစုတိုက်အစ်မသည် ဖန်ဟိုက်ကို တွေ့သောအခါ ဝမ်းသာ
သွားကြလေသည်။

'တစ်ကိုယ့်တု ပြန်အပြီစေ...'
ဝမ်းသာအားရ အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် အော်ပြော လိုက်
သည်။ သို့သော်...

ဖန်ဟိုအနီးသို့ရောက်လာပြီး အခြေအနေကို တစ်ခဏခဏ
အစစ်ခါက် ဝိုင်းခမ်းကြည့်သော်လည်း ဖန်ဟို တာမှမပြောပါ။
ဝါ.ဝေဝိတ်ထူးလေးသည်။

'ဆရာတို့ပြန်ရောက်ဖူးပြီ...ဟ'
ထိုစဉ်...
အပြင်တစ်ခု အော်သံကိုပါ ကြားလိုစိတ်ရသေးသည်။
ထိုခေါ် ဖန်ဟိုအား ဝိုင်းခမ်းနေသူများ အပြင်သို့ပြော
ထွက်သွားကြရသည်။

တည်းခိုခန်းအတွင်းသို့ ကျင်းထပ်နှင့်ယန်ရှုန်း၊ ကျေးတစ်
စာတို့ ရောက်ရှိလာသည်ကို တွေ့ရလေသည်။
ယခု အညှိုးခိုခန်းအစစ်လုံး ညစ်ညစ်ဆေးဆေး ဖြစ်လာ
သည်။ သူတို့သည် ကြီးချယ်ဆေးဆေးမင်းမင်းကို တွေ့ရအောင်
အခါ အကြံပေးလေသည်။
မင်းမင်းသည် ထူးထူးဆန်းဆန်း သူတို့အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်သည်။
ကျင်းထပ်အားဖြင့်စွာခမ်းမြန်းသဖြင့် စိတ်အကျိုးအကြောင်း
ပြောပြလိုက်လေသည်။

စိစိအား ဆုံးလွှားအခါ သူတို့ ခေါ်သထွက်သွားလေ
သည်။
ကျေးတစ်စာ ခေါ်သထွက်နှိုးနှိပ်...
'အစွမ်းမဲ့တဲ့မိန်းမလှယ် အေးပေတရခုံ'
သုသည်းပြောရင်း မင်းအန်၏သည်ပင်းကို နတ်ချွန်လိုက်လေ
သည်။

'မလုပ်နဲ့...'
ဖန်ဟိုအချိန်မီ တားလိုက်ရသည်။ ကျောက်လေး တံ့အား
နှိုးနှိုးသည်။
တာဖြစ်လို့လျှင်
ဖန်ဟိုသည် စကားကို လေးနက်တည်ကြည်စွာဖြင့်...
'မင်းအန်ကိုလက်ထိုးမပြန်ဘူး။ ခပ်ဗျားတို့သူ့ကိုလွန်လိုက်
အား သူ့ကိုဆတ်လို့မဖြစ်ဘူး။ အော်ကြီးအထပ်လှပြီ။ တစ်
ညည်း အဖမ်းခံရလိမ့်မယ်'

ကျင်းထပ်ကို ချစ်အမှောင်ကုတ်လိုက်ပြီ...
ဘာလို့...မင်းမင်း သူတို့နဲ့သွားပြီး ဆွေးနွေးအယ် ဟုတ်
ဖန်ဟို ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။
နတ်ကယ်...သူတို့အ နှင်းဆီအဖွဲ့ကိုသိပ်အရေးပေးတယ်။
အထွတ်ပေးမယ်ဆိုလို့ ကျုပ်တို့လူးလူးကို လွှတ်ပေးလို့မိ

၁၁၂ နှစ်ပြည့်

ကျေခတ်တာ စတုဂံသွားစဉ်။
'ဒီအောင်မသေးဘဲ သူတို့က သိပ် အရေးပေးထားမယ်
ဟုတ်လား'
ဖန်ဟူ ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး...
'ဟုတ်တယ်၊ သူ့က နှစ်ဆယ်ပွင့်ထိက တစ်ယခုက
ပဲ...'

သူသည် ပြေးရင်း စောင်းကို နေရင်လိုက်နည်း
'ကုန်လျှင်ရှေးဦးစွာ ငါ့ခင်ပွားသို့ သတ်လိုက်ရန် စုကျုံး
ပြီးက အေးကလေးပိုင်တွေကို နေပြည်တော်အထိ အပြန်ပေးမှားခါ
ကြောင့် အေးကလေးပိုင်တွေက အပြန်ပေးမှားကြောက်လို့ လွတ်
ပေးလိုက်တာ'

ထူးချွန်ပြုရန်ကြောင့် အေးလုံးက စောစောပင်ပင် သွားအေး
သည်။ အောက်ဆုံးသည် ချွေးယင်းပြုစေက် အုပ်ချုပ်ရေး
ဗျူးဖြစ်သည်။

မျိုးခွန်တော်လှန်ရေးကို ရှည်နေသူဖြစ်သည်။
ကျင်းထင်အ လေးနစ်တည်ကြည့်သော ယသ်ဖြင့်...
'အင်း... ဝါကြောင့် ကျုပ်တို့ကို လွတ်စေစားကိုး'
ယန်က လေးနစ်တည်ကြည့်သော ယသ်ဖြင့်...
'မင်းက အသတ်ငယ်ငယ်နဲ့ ဒီအချက်တွေကို ကျုပ်တို့ထံ
ပို့သိခဲ့ပါလား'

ဖန်ဟူက လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်ပြီး...
'အခုလို ချီကျွန်းစား စော့ငှားတင်ပါတယ်၊ ဒါအဆီ
ကျွန်တော်တို့မိသားစု နေပြည်တော်နဲ့ ကူးသန်းသွားလာ
ရင်း အင်ထွယ်နေလို့ ဒီအကြောင်းတွေ ကြားသိထားတာ
ပါ။'

ဖန်ရှန်အ အနည်းငယ် ခြိုးစားရင်း...
'ကဲ... အခု ကျုပ်တို့ တယ်လိုဆက်စခန်းသွားမယ့်
ကျင်းထင်က...'

ကျင်းထင် မျက်လုံးပြူးသွားပြီး...
'သူတို့ကို နှစ်ပေါင်းများစွာ စော့ကျင့်စော့ထားတာ
တယ်အဆုံးခံနိုင်မယ်'
ဖန်ဟူ လူ့အားလုံးကိုတစ်ချက်စေ့ ကြည့်ပြီး စကားဆေး
လိုက်ပြန်သည်။
'ဟုတ်တယ်... သူတို့က ခေးကိုယ်ရဲ့တော်တူထက် အေး
မြင့်တယ်'

'ပြဇာတ်ခေါင်းခွဲလို့အိရံပပါ'
 ဖန်ယိုခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။
 'ဦးပြောတာမှန်တယ်၊ ဒါပေမယ့်...'
 ဖန်ယို စကားတစ်ပိုင်းတစ်စုံရပ်ထားခဲ့သည်။
 စိစိကကြားဖြတ်ပြီး...
 'ခါပေမယ် ကျွန်တို့ ထော်လှန်ရေးဆောင်ရွက်တဲ့အခါ
 စရပ်နိုင်ဘူးရှင်'
 ပြောလိုက်ရာ ဖန်ယိုပြုံးလိုက်သည်။
 'ဟုတ်တယ်၊ ဒီကလေးကလေးဆီလုပ်ခဲ့ဖူးဖူး'
 ကျင်းထပ် မျှစ်မှော့ခိုကုတ်သွားပြီ...
 'ပြဇာတ်အဖွဲ့ကို ဝိမ္မာခေါင်းခွဲလို့မဖြစ်ဘူး'
 သူ့စကားမှန်သည်။ စုအျှံမြို့ဘူဝ် ခေါင်းခွဲလို့အိပါ
 နေချွေးကိုယ်ရံအတတ်များခြေရာခံထား လိုက်လံသွက်သပ်မည်
 ဖြစ်သည်။
 စိစိ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။
 'ဟုတ်တယ်...ပေးပေး သူတို့ ထမ်းတို့ကို ချေးငှားနေမှ
 ဖို့...'
 'ဟုတ်တယ်...ဒါကြောင့် ပြဇာတ်အဖွဲ့ထွက်ခွာသွားပြီမှ
 မင်းစာနံကိုလွှတ်မယ်'
 'ဟုတ်တယ်...တို့ကတော့ သုံခြုံတဲ့နေရာရောက်မှ လွှဲခဲ့ကြ
 မယ်'
 ကျင်းထပ်က ဝင်ပြောလိုက်လေသည်။
 'မင်းလန်ကိုတယ်သူစေခင်မှမူ'

'ကျွန်တော်ပဲနေစေချင်ပြီ၊ ခေခင်ပါယ်'
 ဖန်ယိုက ကျွမ်းထင်တို့၏အခေါ်အဝေါ်ကို ပြုလည်ရန် ပြော
 စိလိုက်သည်။

အခန်း (၁၀)

ခန့်ကံ့ပြေးသည့်ကို ကျွမ်းတင်လဲအိမ်ပါ။

ထိုအခါတွင်...

ခန့်ပြေးထွက်ခွာလာခဲ့ပါသည်။ ဒါပေမယ့် ဒီကိစ္စက ကျွတ်

ပြန်ရင်မို့လို့ ကျွတ်တို့လူကလေးယောက် ဆွန်ထားခဲ့ပါ

ခန့်ကံ့လဲအိမ်ပါ။ သူက ပြန်ပြီးတည်ကြည်အေးအေး

တောင်အေးတူ။ ခန့်ချွေးနယ်ခဲ့အောင်လှန်ရော့တာ အိမ်

အေးအေး အစဉ်ပါ။

ရုစုသစ်ပြင်ချလိုက်ပြီ၊ ကြားဖြတ်ပြောလိုက်သည်။
 'ဒီလိုဆို ကျွန်မနေခဲ့ပါ့မယ်နော်'
 စိစိ ဆတ်ခနဲထပြီ...
 'ကျွန်မလိုနေခဲ့မယ်'
 မနဲဟဲ့ ခေါင်းခါးယမ်းလိုက်သည်။

ကယ်လူမှနေခဲ့ပါနဲ့၊ ကျုပ်ဆစ်ယေးတိဘည်းပဲနေခဲ့ပါ
 ခယ်

လူဆေးပြောရင်း ကျင်းထင်ဘက်လှည့်ပြီ...
 'ဦးထို ဒီမှူးကြီးကြားနေလို့ မခဏခင်းဘူးထပ်တယ်'
 ကျင်းထင် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ်'
 လူဆည် မြောရင်း အေးလုံဘက်လှည့်ကာ...
 'ကဲ...အေးလုံ၊ ခရီးထူဆီဖို့အဆင်ဆင့်ပြင်ပါ'

ကျယ်လေးဝင်စွာအမိန့်ပေးလိုက်သည်။ မြင်းလှည်းအေးလုံ၊
 အောင်ပြင်ထားပြီးဖြစ်သည်။ ချွေသင်းပြုစေတီအဖွဲ့သားအေး
 လုံ၊ ထုဆီခူးရန်အသင့် ဖြစ်နေခဏတည်း။

ဆခဲတစ်ကြိမ်ဆယ်ခြင်းမှ အခြားထစ်မြို့တစ်ရွာတွင်အပြု
 မှန် မအုတ်ပါ၊ ပြဇာတ်အဖွဲ့ပျားဖိကွယ်ခေစုမည် ဖြစ်
 သည်။ ပြဇာတ်အဖွဲ့သားအေးလုံ၊ မျက်နှာမခဏခင်းကြွ
 ပါ။

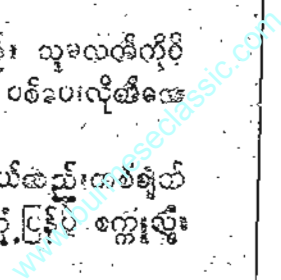
ကုလို့ဝါက နှုတ်စကားပြောပြီး မျိုးချစ်တော်လှန်ရေးသမား
 များကို စကားညှိပေးသော... ရဲခဏ်များခွဲခွာရမည် ဖြစ်ခဏ
 သည်။

*

ကျင်းထင်နှင့်ယန်ရန်းတို့ ပထမဆုံး မြင်းလှည်းပေါ်တွင်
 ထိုင်လိုက်သည်။ ကျင်းထင်၏ မနဲဟဲ့အေး အစိပွယ်ရှိစွာ
 ခေါင်းညိတ်ပြုလိုက်ပြီး လက်ဆစ်ချယ်နှင့် ဆင်းလိုက်သည်။
 မြင်းလှည်း တွမ်ခွေးသွားသည်။

စုစုပေး မျက်နှာများကျဆင်းနေသေးသည်။ သူမလက်တိုက်
 ဝေါဖြင့် ခွဲဝယ်ပြီးပြရင်း ကတ္တူလုံးထင်ခ ပစ်ပေးလိုက်စေ
 သည်။

မနဲဟဲ့ မျက်နှာပျက်သွားသေးသည်။ ကိုယ်ဆည်းကပ်ချက်
 ကျန်ခါးလွှားအသွယ်သို့စောက် မည်သို့ရှေးတုံ့ပြန်ပုံ ကြော့လို့

ထိုအောက်ယူ၍ အသားအသား သိမ်းပေးပြီး သားလိုက်လေး
သည်း

စိစိသည် စုစုက ဖန်ဟိုက်၍ စက္ကူလုံးပစ်ပေးသည်ကိုမြင်
စေ့ခြင်းမရှိပါ။

သို့သော်...

စုစုမျှအရည်ပြည့်သော အကြည်ဖြင့် ကြည့်နေသည်ကိုတွေ့
လိုက်သည်။ ဖန်ဟိုက်၍ သူ့အား စုံအိမ်၍ ချွေးသားဖြင့်အောက်
နှောတ်၍ လိုက်ပါလော့သည်မဟုတ်ကြောင်းကို သူ့သော်ထား
သည်း

ယခု စုစု၏ဟန်အမူအရာကို မတွေ့သောအခါမှ သူ့အစဉ်း
စားလက်အောက်ဖြစ်သွားသေးသည်။ မြင်းလှည်းတန်းကြီးမှ
စုစုမျှမြို့မှ ထွက်ခွာသွားပြီဖြစ်သည်။

မြင်းလှည်းတန်းကြီး မြင်းကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားသောသူ
ဖန်ဟိုက်သည်။ တစ်ချစ်သူလိုက်သည်။

ထို့နောက်...

တည်းခိုခန်းရှိရာ ခြေခံလှည့်လိုက်သည်။ တည်းခိုခန်းတွင်
မင်းလန် ကျန်ရစ်လေသည်။

ဖန်ဟိုက်မှာ မင်းလန်နှင့် ခြေခံလှည့်စရာရှိသေးသည်။ ဖန်ဟိုက်
စက္ကူလုံးကို ခြေကြည့်လိုက်သည်။

စက္ကူခွေကြည့်သောအခါ စားအရသာယာသည့်ကို တွေ့ရ
သည်။ ထိုစားဖတ်လိုက်ရသောအခါ သူ့ရင်ထဲအမျိုးအမည်
ခံသိ ဝေဒနာတစ်ရပ်ကို ခံစားလိုက်ရသည်။

အစ်ကို

စုစုတို့ တစ်ခေတ္တမှ ခွဲမယ်၊ မြန်မြန်လိုက်လော့နော်။
စုစု

ဇာဖတ်ရင်း လှုပ်ရှားသောစိတ်ကို ချုပ်တည်းထားလိုက်
သည်။ သူ့အောက်ပြင်းတစ်ခုစီချရင်း တည်းခိုခန်း၊ တံခါးကို
ထွန် ဖွင့်လိုက်သည်။

မင်းလန် ကုသားထိုင်ပေါ်တွင် ထိုင်နေသည့် သူ့လှုပ်ရှား
ခြင်းရပါ။ ကြိုးချည်ထားသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဖန်ဟိုက်အခန်းထိဝင်လာသောအခါ မင်းလန်က သူ့ကို
ခွဲတီးစွာ ကြည့်လိုက်သည်။ ဖန်ဟိုက်က မင်းလန်အနားသွား
ပြီး သွေးကြောဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

ထိုနောက်...

ချည်ထားသောကြိုးကို ခြေပေးလိုက်သည်။ မင်းလန်ခေါ်သ
အကြီးဖြင့်...

'သူတို့ဧရာ'

ဖန်ဟိုက် ပြုံးပြုံး...

'သူတို့သွေးကုန်ကြပြီ'

'ဇာတ်ဆရာ လင်မယားပါ လွတ်သွားပြီ ယုတ်ဇာတ်'

ဖန်ဟိုက် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ်'

မင်းလန်၊ မျက်မှောင်ကုတ်ပြီး...
 'ဇာတ်သရာ ထင်မလေးကို စုကျ၊ မြို့ဝန်ခေါ်၊ မင်းထေးထေး
 ဆွတ်လား၊
 မင်းယုံတူးလေး၊
 ယုံဘူး၊
 'ဇာတ်သရာလင်းမလေးကို ဘယ်သူမှ လွတ်အောင်မလုပ်
 နိုင်ဘူး၊
 မန်ဟိုတ အေးခတ်သောလေသံဖြင့်...
 'ယုံရင် မင်းသွားကြည့်ပါအေး၊ တည်းခိုခန်းမှ ပြဇာတ်
 အဖွဲ့သေး၊ တစ်ယောက်ပဲပုဂ္ဂိုလ်၊
 မင်းလန်ကြည့်သွားသည်။
 'ကျွန်မသွားကြည့်မယ်ဆိုပြီး ထွက်ပြေးမှ အကြောက်ဘူး၊
 'ပြောချင်ပြောပါ၊ ကျွန်ုပ်တို့ချိန်မရွေးပြန်မိမိနိုင်ပါသည်။
 ဟိုကားအကြောင်း မင်းလန်ရပ်ထိတ်သွားလေသည်။
 'ယုံတို့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး စုကျ၊ မြို့ထဲ ထွက်သွားတလေ၊
 မင်းလန် အကြိတ်လိုက်သည်။
 'ရှမ်းပြည်တိုင်း ကျွန်မ ယုံရမှလေး၊
 မန်ဟို ပြုံးလို့လဲသည်။
 'မင်း ယုံလဲ၊ စတတ်နိုင်ဘူး၊ အကားပိုင်တွေက ကြည့်
 ခဲ့တလေ၊
 သူ ပြေးရင်း မင်းလန်အား စိတ်ကြည့်နေလေသည်။

'စစ်ဘက်ဆိုရာ မြို့ဝေးကြီး ကျွန်းစုချွေးတိုက်တိုင် အမိန့်
 ဒေးတလေ၊
 လိုကတေး၊ ကြားရထေးအေး၊ မင်းလန် ဘုံသြသွားလေ
 စသည်။
 'မြို့ဝေးကြီး ကျွန်းစုချွေး...ဟုတ်ကုန်၊ ရှင် သူ့ကို သိလို့
 မလား...
 'သိဆေးပေါ့၊
 မင်းလန် မျက်လုံးပြုံးသွားလေသည်။
 'ဆွေး တူးကြောင့်လွတ်ပေးရတလေ၊ သူက ချွေးယင်း
 ပြဇာတ်အဖွဲ့ကို သုတ်သင်ဖို့ သူ့ကိုယ်တိုင် ဆင်းလေးစားပဲ'
 မန်ဟို မျက်နှာ လေးနက်သည်ကြည့်ပြီး...
 'ကျုပ် ခိုင်းလို့လဲလို့ပါ၊
 ထိုကတေး၊ ကြားရစသောအခါ မင်းလန် ရယ်မောလို့အိအိ
 'ရှင်...ရယ်စရာ ပြောတာကိုး၊
 မန်ဟို မည်သို့မျှ ပြန်မပြောပါ၊
 အင်္ကျီကိတ်ထဲမှ ကျေးဇူးပြုပြီးကို မင်းလန်အားလေးစီ
 ပြလိုက်သည်။ ကျေးဇူးပြုပြီး မြင်သည်နှင့် မင်းလန် အရယ်
 အစိတ်ကိုင် ရပ်သွားလေသည်။
 'ဟင်...ရှမ်း...
 မန်ဟို ပြုံးပြီး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။
 'ဟုတ်ကယ်၊
 မင်းလန် ချစ်ချင်း ခူးထေးထဲလိုက်သည်။

'မင်းမှာ အပြစ်မရှိဘူး။ ပြောခမ်း... မင်းနားနည်း ဘယ်သူလဲ'

'ကြည့်ယင်းပါ၊ မင်းသားခေး'

ဖန်တု ပြုံးလိုက်သည်။

'မင်းတို့ ဘယ်နှစ်ယခု၏ ထူးထူးလေးလေး'

'အားလုံးပါ မင်းသားခေး...'

ထိုစကားကြောင့် ဖန်တု တုံ့အားသင့်သူမလည်း

သူတို့အားလုံး သိုင်းဝညား ထူးချွန်ကြသည်။

'နေပါဦး၊ မင်းတို့ကို ဘယ်သူ အိန္ဒိယကတည်း'

'နေပြည်တော်က အားတချုပ် ဖူးချိပါ'

ဖန်တု ခေါင်းညိတ်ပြီး အားလမ်းကြောင်း လွဲလိုက်သည်။

'မင်းက ချွယ်ပြေးတတ်တဲ့ ရောက်လေးကမ်း၊ ကြားလူတွေကော...'

'သူတို့ ပြုစုတိ အနီးတဝိုက်မှာ ချိပါအယ်'

ဖန်တု စဉ်းစားပြီး...

'အောင်ပြီ၊ မင်း...သူတို့ကို ခြေလိုက်ပါ'

'ဘာပြောရမှားလဲ မင်းသားခေး'

'ကနေ့ည သန်းအောင်ယံမှာ... တစ်ခင်းမြို့အနီး ဘုတော်ခင်းမှာ တွေ့ပါလို့'

'အနီးကတိုင်းပါ မင်းသားခေး'

'ဟဲ...ကျွန်ုပ်သွားမယ်၊ မေးတဲ့အခင်း တွေ့ပါခေ...'

မင်းသား ခေါင်းအပြင်သို့ ထွက်သွားမိလေသည်။

မင်းလှန် ဒူးထောက်ရာမှ ထပြီး ဖန်တုကို ဝေးကြည့်နေလေသည်။ သူမ အသက်ကို ချမ်းသာပေး၍ တွေးတောစဉ်ကလေးသည်။

အခန်း (၁၂)

အဝင်ကေခမည်ဖြစ်သည်။ ညနေ၊ ဆည်းဆေးချိန် ရောက်
 သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဖန်ဟူံအင်ဝေ၊ မြို့သို့ ရောက်ရှိလာ
 သည်။
 ဆင်ခေ မြို့သည် အေးထိုင်များစိုက်ရုံအေးသေးမြို့အေးသေး
 သည်။ မြို့ပတ်ဝန်းကျင်တွင် သစ်ပင်များ ပြည့်နှက် ခန
 သည်။
 ဖန်ဟူံအင်ဝေ၊ မြို့သို့ ရောက်သောအခါ စည်သည့်နေရာ
 ရှေးရမုန်းမထိုးဖြစ်နေသည်။ သူတင်ဝေးမြို့အရှေ့ကမ်းသို့
 ရောက်ခဲ့သည်။

၁၂၈ နဂါးဖြူ

ကြွေပေါ်၊ စတေးလမ်းကလေးတွင် မြင်လှည့်တီးရာများ ကိုတွေ့ရသည်။ ဖန်ဟိုဝမ်းသား သွေးစေသည်။

လူ လှည့်တီးရာတိုင်းလိုက်ခဲ့ရာ ဘေးအုပ်ထဲသို့ရောက် သွားလာသည်။

ဘေးအုပ်ထဲတွင် သစ်ရွတ်များ၊ ကြေဆွဲ ခနဲသားကြောင် လမ်းလျှောက်သွားသည်။

ကိုအခါ...
ဖန်ဟိုဝ်စိတ်ပျက်သွားလေသည်။ ဖန်ဟိုဝ်ဆုတ်ပြင်းတစ် ချက် ချလိုက်သည်။ ကြွေမီ အားမှောင်ထု ရောက်စေစွဖြင့် ဖြစ်သည်။

မှေ့စင်သွားပါဏ ပို၍ရှာရောက်မည်။

ထိုစဉ်...
ရှုတ်ကရစ် အခမ်းမှ ပလေသံတစ်ခုကို ကြားလိုက်ရလေ သည်။ ပလေသံကြောင့် ဖန်ဟို မျက်လုံးများ ဝင်၊ သင် လွှားလေသည်။

ထိုပလေသံသည် ချွဲဆမ်းပြတေးတံတွင် အသုံးပြုသော ပလေ သံဖြစ်သည်။ ဖန်ဟို ခြေလှမ်းသွယ်သွယ်ဖြင့် ပလေသံ ထွက် ခေါ်ရာသို့ လျှောက်လားခဲ့လေသည်။

အဟန့်ကြွေလျှောက်မိသောအခါ ပလေသံ ရပ်သွားသည်။ ဖန်ဟို အံ့ကြပြီ၊ ခြေလှမ်းရက်လိုက်သည်။ စာ့ပတ်ဝန်းကျင်

လှည့်ပတ် ကြည့်လိုက်သောအခါ ဧည့်သည်အရာမှ စတော့ရပါး ခနဲဟိုဝ်စိတ်ပျက်သွားပြန်သည်။

ထိုစဉ်...
ချိုအားစသော အသံလေးကို ရုတ်တရက် ကြားလိုက်ရလေ သည်။

'အစ်ကိုဖန်ဟို... ဘယ်သူ့ကို ချွေးနေတယ်' အေးလေးနှင့် အတူ မိန်းမလေး၊ အစ်ယောက် အစ်ပင် နောက်တန်းမှ တူဆီဆေးလေသည်။

ဖန်ဟို လှည့်ကြည့်သောအခါ စုစုပြန်နေသည်ကို တွေ့ရမိ ရသည်။ စုစုကလ ဖန်ဟိုထံ ပြေးဆေးပြီး အေးရဝမ်းသာစူး ဖြင့်...

'အစ်ကို လိုက်လေဘယ်နော်' ဖန်ဟို တစ်အေးပြေးပဲ ပြုံးနေလေသည်။ စုစုသည် ဖန်ဟိုနားရောက်မသေးအခါ ခြေလှမ်းရပ်ပြီး ခေါင်းငုံ့ထား လိုက်သည်။

'အစ်ကို လိုက်လေရင် ရှားမတွေ့မှားစိုးလို့ မိမ့်မှ စလေ့မှတ် နေတာလေ'

ဖန်ဟိုက စုစုခုံးအားပုတ်ပြီး...
'ညီမအကြံမဆိုးဘူး'
'ဖေးဖနဲ မေမေလို အစ်ကို ကိုစောင့်နေတယ်'
'ခါဖြင့်... သွားကြစို့'

ပန်တိုစကားအဆုံး စကားရပ်မှ အမ်းပြခေါ်ဆောင်ထား
ဆေးသည်။ ဘုံကျောင်းပျက်ကြီးသည် အလွန်ကြီးမားသည်။
ဘုံကျောင်းတစ်ခုလုံး မီးလောင်နေသည်။

ထိုဘုံကျောင်းပျက်ထဲတွင် ရွှေအောင်ပြတော် အဖွဲ့သား
များရှိနေကြသည်။ စုံစုသည် ဖန်တိုဘုံကျောင်းပျက်သို့ရောက်
ဆေးအခါ ကျင်းထင်နှင့် ယန်ရှန်အိုက ဝမ်းသာစွာကြိုဆိုကြ
သည်။

ဖန်တိုက ကျင်းသိအား ပြုံးပြပြီး...
'ပြတော်ခေါင်းခွဲဖို့ အစီအစဉ်လုပ်ပြီ၊ ပြီးအား'
'ကျုပ်အားလုံး စီစဉ်ထားပြီ၊ ပြီးပြီ'
သူသည် ခြေခုံရင်း အစစ်တစ်ဖက်ခွဲ ယမ်းအေး...
အားလုံး ဒီမှာလာစုပါ'

ထမ်းနှိပ်ပေးလိုက်သည်။ ပြတော်အဖွဲ့သားများ၊ လေးစု ဤ
နေသည်။ ကျင်းထင် ကယ်ကြည့်ရှု ဖြစ်...

ကျုပ်... အားပျက်ကြီးတဲ့စကား ပြောပေးပါ။ ကျုပ်တို့ရဲ့ ဆိုင်ရ
တဲ့ ပြည်နားကို အားလုံးသိကြပါပြီ။ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့
ပြတော်ကိုဆက်ပြီး မကပြန်အောင်ပါ။

ကျင်းထင်စကားဆုံးသည်နှင့် အလုပ်အကားများက တစ်
ယောက်တစ် ဝါးစီ ပြောဆိုများ ထွက်ဖောနေသည်။

'ကျုပ်စကားဆုံးအောင်နား ထောင်ပါ။ ကျုပ်တို့ဆက်က
နေရင် ထန္တရာယ်များမယ်။ ဒါကြောင့်'

ကျင်းထင်၏ စကားကို ပြတော်အဖွဲ့သားများ ငြိမ်ထိတ်စွာ
နားထောင်နေသေးသည်။

'လူစုခွဲရတော့မယ်။ အခုအချိန်ကပြေး ရဲဘော်တို့ သွားလို့
ရာ သွားနိုင်ပါပြီ'

ကျင်းထင်အသံမှာ တုန်ရင်နေသေးသည်။ သူ့စကားဆုံး
သောအခါ ဝမ်းနည်းသံများ ထွက်ပေါ်နေသည်။

ထိုစဉ်...
ယန်ရှန်၊ ဒေသကြီးတစ်လုံး၊ ဧယုဇာပြီး ကျင်းထင်ခရု၊
ဆိုက်သည်။ ကျင်းထင်က သေတ္တာကိုပြပြီး...

ဒီသတ္တာထဲမှာ ပြတော်ထဲလိုရတဲ့ ငွေအဖွဲ့ရှိပါတယ်။ ဒီ
ငွေဟာ လူတစ်ယောက် တစ်နှစ်ခန့်ခန့် ဖူလိုပါတယ်။ ဒီ
ငွေကိုယူပြီး သွားလို့ရာ သွားနိုင်ပါသလား'

ယန်ရှန်က သေတ္တာကို ဖွင့်လိုက်သည်။
သို့သော်...

တစ်ညီတစ်ယောက်မှ ထွက်ဆောင်ထွက်ခွာသွားခြင်း မရှိပါ။
'ခင်ဗျားတို့ တယ်လီဆန်းစကားပြောရတယ်ဆိုတာ ကျုပ်သိ
ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကခြာနေအရလူစုခွဲကြတာဝါ၊ ကျုပ်
တို့အလုပ်က ဝန်တော့ကတော့ ဆက်လုပ်ကြမှာပဲ'

ကျင်းထင် စကားဆုံးသည်ထိ ချစ်သူချစ် မလုပ်ပါ။
ကျော့ကတော့ မျက်စိမှောင်ကုတ်သွားသည်။ သူသည်ပြတော်
ထဲ ချုပ်ချုပ်ခရုများ ပြစ်ပြီး အေးကားရှိသူဖြစ်သည်။

မလုပ် ယုံတံ့ရပ်နေသူများကိုကြည့်ပြီး...
'ခင်... တွဲကလုပ်နေတာခဏ။ တို့ကတော့တိုင်း ပြည့်နေလို့မို့
အောက် လုပ်စရာရှိသေးတယ်။ ဘယ်သူမှ သွားရင် ကျုပ်...
သွားမယ်'

ကျင်းထင်၏ စကားကို ပြတော်အဖွဲ့သားများ ငြိမ်ထိတ်စွာ
နားထောင်နေသေးသည်။

ကျင်းထင်၏ စကားကို ပြတော်အဖွဲ့သားများ ငြိမ်ထိတ်စွာ
နားထောင်နေသေးသည်။

ကျင်းထင်၏ စကားကို ပြတော်အဖွဲ့သားများ ငြိမ်ထိတ်စွာ
နားထောင်နေသေးသည်။

ကျင်းထင်၏ စကားကို ပြတော်အဖွဲ့သားများ ငြိမ်ထိတ်စွာ
နားထောင်နေသေးသည်။

ပြောရင်း ကျောထိတား ငွေထုပ်ထွက်စား ထွက်ခွာသွား
ဆေးသည်။ ကျောထိတားထွက်ခွာသွားသည်နှင့် ကျန်လူများမသေ
နိုင်တော့ပါ။ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ငွေထုပ်လိုယူကာ
ထွက်သွားကြလေသည်။

ဇာတ်သရေ၊ သိုင်းဇော့ ၁၃၃

သို့သော်...
မည်သူမျှ ကျင်းထင်တို့အား နှုတ်မဆင်ပါ။ ဤသို့ပြု
တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် တုံ့ကျောင်းပျက်ထိမှ ထွက်ခွာ
သွားပေသည်။ နေ့အဆုံး ဖန်ဟုတ်ဆစ်ယောက်သား ကျန်
ခဲ့ဆေးသည်။
ယန်ရှန်း၊ အားလုံးထွက်သွားသေးအခါ ရှိကြီး တစ်
ငိုကျော့လိုဆီဆေးသည်။

ကျင်းထင်မျှော်ရည်များဝဲနေသည်။
'ယန်ရှန်း...'
ဖန်ရှန်းက ကျင်းထင်ကိုခေါင်းမော့ကြည့်လိုက်သည်။
'ကျုပ်တို့လဲဆစ်နေရာစီ ခွဲနေကြရမယ် ထင်တယ်'
ထိုစကားကြောင့် ယန်ရှန်း မျက်လုံးပြူးသွားဆေးသည်။
သူမယုံကြည်နိုင်စွာ ကျင်းထင်အားကြည့်ပြီး...
'ရှင်ဘယ်လိုပြောလိုက်လဲလဲ'
ကျင်းထင် ပါးစပ်စိတ်ထဲလေသည်။ ထူထို နှစ်ထေး
စကားမပြောဘဲ တိုက်ဆိတ် နေကြသည်။ ကျင်းထင်အား
မန်ချူးအစကားပိုင်များက အလိုရှိနေသည်။
ထို့ကြောင့်...

ယန်ရှန်းအား ထုနှုတ်အတူ ခေနှစေလိုပါ။ သူ မန်ချူးတို့
အာထက်စွန့်တိုက်ခိုက်ရန် ဆုံးဖြတ်ထားသည်။ အတန်ကြာ
ဆိတ်နေပြီးမှ ယန်ရှန်းခေါင်းညိတ် လိုက်သည်။
'ရှင်ပြောတော့ကျွန်ုပ်တို့အားလည်းပါပြီရှင်'
ရှိုက်သံနှင့် ပြောလိုက်ဆေးသည်။
ကျင်းထင်မျက်လုံးများ ဝမ်းလတ်သွားဆေးသည်။ သူ
နှုတ်ခွာသည် လိမ်မော့သော ဇနီးဆောင်းရထားသည်။ သူ
သားသဖြင့် မျက်ရည်များမင်ဆည်လေသည်။
ဖန်ရှန်းစိတ်မသိန်းနိုင်တော့ပဲ ငိုကြွေးလိုဆီဆေးသည်။
အဆင်မပြေ မျှော်ရည်များစီးကျနေလေသည်။
စိတ်မချင်နည်းမည်းအား အကြိတ် ထားလိုဆီသည်။ မျက်
ရည်ကျပါ။ ဖန်ဟုတ်လည်း ဝမ်းနည်းစရာဖြစ်တိုင်းလိုကြည့်
သဖြင့် မျက်နှာလွဲထားလေသည်။
ကျင်းထင်က ဖန်ဟုတ်ဘက်လှည့်ပြီး...
'တဲ...ဖန်ဟုတ်...ဝမ်းလဲ'
သူ့စကားဆက်ပြောပါ။ တစ်ပိုင်းအစနှင့် ရပ်ထားလိုဆီ
သည်။
ဖန်ဟုတ်ကဆက်ပြောလိုဆီသည်။
ကျုပ်တို့အားလုံးလိုမရဘူးလား
ကျင်းထင်မျက်စိမှစင်ကုတ်သွားပြီ...
ဇာတ်ခေါင်းကဲ့သို့ပြောလ...ဝမ်းမုဒ် အလုပ်မှခွဲတော့

ကျုပ်ငွေလိုချင်လို့ ဒီမှာ အလုပ်လုပ်နေတာ မတုတ်ဘူးဆို
အေးပြေးတံဆိပ်ပေးပါတယ်

ကျွန်းထင် အံ့အားထင်သွေးသည်၊ သူ့ဖန်ဟိုအား၊ ကြည့်
လိုက်ပြီး....

ခါပြင် မင်းကကြောင့် ဇေတ်အဖွဲ့ထဲ ဝင်ဆောင်ထားလို့
ဖန်ဟိုပြန်လိုက်မည်၊ သူ့အပြားစွာဝင်အိပ်ပွယ်အများကြီး
ပါနေသည်။

လူကျင်းထင်အနီးလျှောက်ဆောင်ပြီး....

အခုအချိန်မှာ ခါတွေ့စေဖို့လိုအားလား၊

ကျုပ် ဘာမှ နားမရည်တော့ဘူး၊ မင်းလိုသူဌေးသမီး
မိအလုပ်နဲ့မဆင်နွှဲအပ်အပ်ပဲသိတယ်

ထိုအခါ ဖန်ဟိုက....

ဦး၊ တိုင်းပြည်နဲ့လူမျိုးအတွက်လွင်အေး ဆင်းရဲတေး ချစ်၊
သမတေးအကြောင်းမတုတ်ပါဘူး၊

စုစုကြားဖြတ်ပြောလိုက်သည်။

ဖေဖေ...အစ်ကို ဖန်ဟိုကို အေးလိုက်ပါအေး၊

ကျွန်းထင် ချစ်နားထေးတင်ပြီး....

ဆီ၊ ဝင်မရှုပ်နဲ့

ကြိမ်းမောင်းလိုက်သည်။ စုစုမှ အသား ခေါင်းငုံ ထေး

လိုက်သည်။ ဖန်ဟိုစုစုကိုကြည့်လိုက်သည်။ စိစိကိုမည်းကြည့်

လိုက်သည်။

ဆေးခင်းပြီလေ...ခါဆိုတဲ့ ကျုပ်သွေးမယ်

ဖန်ဟိုအေးကြောင့် စုစုဆက်ခန့်ခေါင်းထောင် ကြည့်ပြီး
သူ့မျက်ဝန်းတွင် မျက်ရည်များ ပြည့်နှက်နေသည့်ကို တွေ့
ရမည်။

ဖန်ဟိုက သူ့အကြည့်ကို လှုပ်လိုက်ပြီး....

ကဲ...ဦး...ခေါ်ခေါ်...စိစိ စုစုကို နှုတ်ဆက်ခဲ့ပါ

အယ်ဗျာ

ပြောပြီး ငွေယူမယူပဲတဲ့ ချားခနဲ လှည့်ထွက် သွားမေး
သည်။

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၃)

စိစိ မျက်နှာ ညှိုးသွားသည်၊ ဖန်ဟိုသည် သူ့အတွက်
 အလွန် အားထမ်းရသောသူ ဖြစ်သည်။ ယခု ဖန်ဟိုထွက်သွား
 သောအခါ သူ့ အားငယ်သွားလေသည်။
 ထိုကြောင့်...
 သူမ မျက်ရည်များ ကျသစေလသည်။
 ယန်ရှန်းက ကျင်းထပ်ကိုကြည့်ပြီး...
 'ခွင့် သူ့ကို သွားခိုင်းတာ အကြောင်းရှိရယ်'

ဝတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးမှောင်မိုက်နေသည်။ ဘုံကျောင်း၊
ပျော်ကြီး၊ တိတ်ဆိတ်နေသည်။ ဖန်ပို တွတ်သွားပြီဖြစ်၏။
ယုံ့ထို မိသားစုအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုကား မပြောဘဲ တိတ်ဆိတ်
နေသည်။ စုစုခေါင်းငုံ့ထားသည်။

စိစိ ဘုံကျောင်း၊ ကြည့်အားရှိ အမှောင်ထု အတွင်းသို့
ဝေးကြည့်နေလေသည်။ ယန်ရှန်း၊ ကြမ်းပြင်တွင် ထိုင်ရင်း...
ကျားထင်ကို မေ့ကြည့်လိုက်သည်။
လူမ စကားပြောရန်ပြင်လိုက်စဉ် ကျားထင်က အကဲဖြတ်
ချပြီ...

‘ယန်ရှန်း ခင်း တားပြုမလိုလဲ’
‘ဟုတ်ကမ်း၊ ယမီ ဘို့ထွဲ သိရအောင် ခွင် သိထူးတား
အတွဲ ပြောပြပါသား’

ကျားထင် မျှော်မမှောင်ကုတ်ပြီ...
‘သူက လူဆိုရင် လူ့အာရုံစူးစူးစူးဖြစ်မယ်’
အဆက်အစပ်မရှိ ခြေလိုက်သည်။ ထိုစဉ်...
ယန်ရှန်း၊ စုစုနှင့် စိစိတို့ပန်တိုအကြောင်းကိုပြောကြား
ဆဲတားပေါက်လိုက်သည်။
‘သူက ဘီလူး ဆိုရင် ဘီလူးရုပ် ကူးကျွေးအောင် လုပ်ရ
တယ်’

စုစု ခေါင်းငုံ့ထား မေ့လေသည်။ သူမ မျှော်ရည်များ
ပါ၊ ပေါ်ကျနေသည်။ သူမ အသံတုန်တုန်ပြင်...
‘ဖေဖေ... သူက လူဖြစ်နေပါ’
သူမအသံ တိမ်ဝပ်သွားသည်။ စိစိက ခေါင်းညိတ်ပြီ...
‘ဟုတ်ကမ်း မှေးဖမ်း... သူက လူဖြစ်ပြန်၊ သိလားဖြစ်ဖြစ်
ထူးချွန်တဲ့ လူတစ်ယောက်ဆိုတာ ယုံကြည်တယ်’
ကျားထင် ပါးစပ်ပိတ်ထားလေသည်။ ထို့နောက် ပတ်
ဝန်းကျင် အနှံ့လုံး ပြန်လည် တိတ်ဆိတ်သွားလေသည်။
ထိုစဉ်...
တင်စောမြို့ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှ ခေါင်းလှော်သံများ
သံလေးစွာ လွင့်လင့်လင့်လေသည်။

၁၄၀ နားပြါ

ထိုအချိန်တွင်...

မြို့စားကြီးသည် အခန်းထဲသွင်း လက်နှစ်ဖက် နေ့အိပ်ပစ်
အိပ် လျှော့ဖိနပ်လေးသည်။ သူ့ခရုတွင် မိန်းမအေးအေးတစ်
ယောက် ရှိနေသည်။ ထို မိန်းမအေးအေး အသံ
ပြင်း...

ဆရာကြီး ကျန်း၊ ဆု တယ်သူလို့
မြို့စားကြီး မျှော်မှောင်ကြွတ်ပြီ...

ခါးတစ်ခု ကျုပ် သေချာ မသိဘူး၊
ထိုမိန်းမအေးအေးမှ ဓင်းလန် ဖြစ်သည်။ သူမသည် ဖန်ဟို
နှင့် လှမ်းခဲ့ပြီ။ မြို့စားကြီးထံ လာရောက်ကြိုက်ပြန်သည်။
'ကျွန်မ သူ့ကို မသိချာ သိချင်ဘယ်'
ဖန်ဟိုသည် ဓင်းသားလေး ဖြစ်နေသည်ကို သူမ မယုံ
ကြည်ပါ။ ဖန်ဟိုထံမှ ကျေးဇူးပြုပြီး တွေ့သည်နှင့် သူမ
မယုံ၊ သံအယ ဖြစ်နေလေသည်။

မြို့စားကြီး တွေ့ဝေသော မလှသံပြင်း...

ဓင်းသားလေးတစ် နေ့ပြည့်အထိမှာ သြဇာအရှိဆုံးဆို
အေး မင်းဆိုလား၊

'သိပါကယ်ရှင်...'

'ဓင်းသားလေး ဘာကြောင့် အဲဒီမှာ အလုပ် လုပ်နေ

မင်းလန် ခေါင်းညိတ်ပြီ...
'တုတ်တယ်၊ ခါကြောင့် သူ့ ဓင်းသားလေးဆိုတာ ရှင်
ယုံသလား'

• မြို့စားကြီး မျှော်မှောင်ကြွတ်လိုက်သည်။
သူ့ကို အတုလုပ်လို့ရယ်၊ ဈေးအိမ်ပြုပြီးလို့ အတု
လုပ်လို့ ရယ်'

'အဲဒါ တစ်ဖြစ်လို့ရှင်...'

'ခါပေမယ့် သိုင်းပညာကိုတော့ အတုလုပ်လို့ရဘူး၊
မင်းလန် အဲဒါထူးလေသည်။

'ရှင်...ဓင်းသားလေးပညာကို တွေ့ဖူးလို့အေး၊
မြို့စားကြီးခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။
'လောကမှာ ဒီပညာတတ်တဲ့လူ နှစ်ယောက်ပဲရှိတယ်'
'အဲဒီ နှစ်ယောက်က ဘယ်သူတွေလဲ'
'သိုင်းပိဇ္ဇာနဲ့ သူ့တပည့်မင်းသားလေးပါ'

ထိုစကားကြားရသော မင်းလန် အံ့အားသင့်သွားအေး
အညှိုး

'ခါဆို...ဓင်းသားလေးတစ်ယောက်သိုင်းပိဇ္ဇာတပည့်ပေါ့'

'တုတ်တယ်'

'ခါဆို သူ့ပညာကို စမ်းသပ်ခဲ့လို့လား'

'ဟုတ်တယ်...သူ့၏ အာရုံစိုက်မှုအရ... သိုင်းပည့်...ကို
အသုံးပြုတယ်'

မင်းဆန်မှာ သာမန် မပြောဘဲတော့ပါ။ အဆန်ကြေးမုံ သစ်
ပြင်၊ အန်ချစ် ချလိုအပ်သည်။

'ဒါဆို...ဘုရားကြောင့်... အစီအစဉ်ရည်ဆိုင်မှ... ခေးကိုယ်ရံ
အော်...ကို အတိတ်ဘဝလို့'

ကျွန်းစုချို့၊ မိုးပြုံးပြုံးလိုအပ်သည်။
ခေးကိုယ်ရံအော် မပြောနဲ့၊ အျုပ်ကို သတ်ရင်အောင်

ဘုရားက အပြစ်ယူမှ... မဟုတ်ဘူး၊
မတော်မူပဲပြောလို့အိမ်ထောင်သည်။

သူ ကျွန်ုပ်တို့ကို သေဖို့ချိန်၊ ထားကယ်
'ကျုပ်...အကြံကပ်ပေးမယ်'
မြို့စားကြီးစာပေးကို မစားဆန် စိတ်ဝင်စားသွားလေအောင်
သည်။

'ဘုရားကြောင့် ပြောပါဦး'

ကျွန်းစုချို့၊ ပတ်ဝန်းကျင်ကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီ...
'မင်းအချိန်ဆွဲထားပါ။ နောက်သုံးရက်ကြီးရင်သူတယ်သူ
မိဆိုဘဲ သိရမှပဲ'

မင်းဆန် မျက်လုံးများ ဝင်းလတ်သွားသည်။
'သူ့အကြောင်း စုံစမ်းဖို့ခန့်ပြည်တော်ကို လွှတ်ဆို့ဖို့ပြု
ဆုတ်သား'

မြို့စားကြီး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။
'ဟုတ်ပါကယ်'

သူသည် ပြောရင်း အကျွန်ုပ်အားရစွာ ရယ်နေလို့ကံစေ
သည်။

သူ့အကြံများကို ဖန်ဟိုဖျက်ဆီးပစ်သည်။ ထို့ကြောင့်
သူ ဖန်ဟိုအပေါ် မကျေမနပ်ပြစ်နေသည်။

ထို့ကြောင့်...
ဖန်ဟိုအားမင်းလေးအား အတုပြစ်ပါးမဟုတ် ဆုံးမရေး၊
နားလည်သည်။

ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်ရပ်၊ မောင်မည်း၊ နေသည်၊ မောင်အင်
ပေါ်တွင် လခြမ်းတစ်ဆူသစ်ရှိသဖြင့် အသင်းရောင် မသ
ကွဲပါ။

ညဉ့်နက်သည်ကြောင့် အသင်းခေတ်ပိုလှစေလသည်။ လေ
တိုက်ခတ်မှုကြောင့် ဖန်ဟိုက်တတ်များ တဖျပ်တဖျပ်လှင့်နေ
သည်။

ညဉ့်နက်ပြီဖြစ်သော်လည်း ဖန်ဟိုက်ခြေကွက်လပ်တွင် မလှုပ်
မယှက်ရပ်နေလေသည်။ ဆိုနေရာသည် တင်ခေါ်မြို့အနီးရှိ
တုကျောင်းရှေ့တွင်ဖြစ်သည်။

တုကျောင်းပတ်ဝန်းကျင်တွင် မတ်မင်းပင်များ ပြည့်နှက်နေ
သည်။ အဝေးမှ အုန်း၊ ခေခင်း၊ ခေခါတ်သံများ ပေါ်ထွက်လာ
သည်။ သို့သော် မင်းလန်တို့လူစု ခေခါတ်သံများပေးပါ။

ဖန်ဟိုက် မျက်မှောင်ကြုတ်သွားသည်။ အတန်ကြာသောအခါ
လူ မတ်မင်းပင်များဘက်သို့လှည့်ကြည့်စာ...

‘ဟေ့...မင်းလန် မင်းတို့ဆရာကနေလျှာထဲနဲ့ ဘာကြောင့်
ထွက်ခွာနေတာလဲ’

အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် အော်ပြောလိုက်သည်။ သူ့ပတ်ဝန်း
ကျင်တွင် ဟိန်းထွက်သံလေသည်။

သူမတို့သည် ဖန်ဟိုက်ရာ မြေကုတ်လပ်သို့ ဦးဆောင်ရာထိ
လာကြပြီ။ မြေကုတ်လပ်ရှေ့တွင် ညီညီစုစု တန်းစီရပ်လိုက်
ကြသည်။

မိန်းမကလေးတို့သည် မျိုးရစ် တော်လှန်ရေးသမားများကို
လိုက်လံနှောင့်ယှက် သတ်ဆင်နေသော ခန့်ချွေးဆင်ဝါးစေ
များ ဖြစ်သည်။

ထိုမိန်းမကလေးတို့ ဖန်ဟိုက်ရှေ့ ရောက်လာသောအခါ ဦး
ညွှတ်ကရိုက်စေ ပေးလိုက်သည်။ ဖန်ဟိုက် အထိမ်းပြုလိုက်
သည်။

ထို့နောက် မင်းလန်အား ကြည့်စာ...

‘ဘယ်လိုဆို...မင်းတို့ နောက်ကျလှချည်လား’

မင်းလန် ထိုစကားကြောင့် မျက်နှာပျက်သွားသည်။

‘ကျွန်ုပ်တို့လူစုနှောင့် ဘာကြောင့် ခုင့်လွတ်ပါမင်းသားစား’

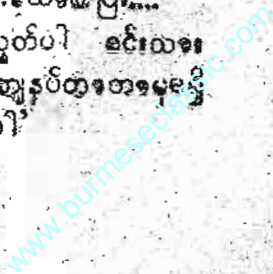
ဖန်ဟိုက် မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည်။

မင်းလန်လိုစိုက်ကြည့်ပြီ။

‘မင်းကြည့်ရတာ တျစ်ပင်ပေါ် မေတ္တုနပ်သလို ပါပွဲ
သား’

ထိုစကားကြားရသောအခါ မင်းလန်ကိုယ်လေး တုန်
ခါသွားလေသည်။ သူမက ကျွမ်းကျင်သော ချွေးထောင့်ပြီ...

ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့မှ မင်းလှိုင်၊ နေဇင် ခုင့်လွတ်ပါ မင်းသား
စား။ ကျွန်ုပ်မင်းသားစားအပေါ် မေတ္တုနပ်တံတားမူနေ
ပါဘူး။ မင်းသားလေးကြိုက်တဲ့အပြစ်ပေးပါ’

ဖန်ဟို ပြုံးလိုက်သည်။

'က...မတ်တတ်ရပ်ပါ'

မင်းလန် စတိတတ်ရပ်လိုက်သည်။

ဖန်ဟို၏ မျက်နှာ ခလေးနက်သည်ကြည်စူးဖြင့်...

'ဇာပြန် ချစ်သင်းဇေလ်ဆရာဘိ ဘာကြောင့်လွတ်လိုက်
ဇာယံဆိုတာ သိလား'

မင်းလန်၏ ခံခါင်းခါးယမ်းလိုက်သည်။

'ကျွန်မ တယ်လိုမှန်းမသိပါဘူး မင်းသားအေး'

ဖန်ဟို မျက်မှောင်ကုတ်ဆွေးသည်။

'မင်းက ဥပဏ်ကောင်းတဲ့လူပါ။ အခုဘာဖြစ်လားလို့'

မင်းလန်၏ အဆံတုန်တုန်ဖြင့်...

'ကျွန်မ စဉ်းစားဖိတာဘာစုံရှိတယ်ဒါ ဒေပမလို့မင်းအေး၊
ဇေးကဲ့ မပြောရုံလို့ပါ'

ဖန်ဟို ပြုံးလိုက်သည်။

'ဘာမျှေးလို့ပြောပါ'

'မင်းသားအေး သူတို့ကိုလွတ်လိုက်တာ စောင့်လွန်စေ
စွမ်း အေးလို့ကိုးပေတုတ်ဖို့လို့ ထင်ပါတယ်'

ဖန်ဟို သဘောကျစွာ ပြုံးလိုက်သည်။

သူ ခခါင်းကဆတ်ဆတ်ညိတ်ပြီ...

'မင်းမဆိုးဘူး၊ ဒါကြောင့် မင်းခခါင်းဆောင် ပြန်ဘူး
ပါ'

ပြောလိုက်သည်။

အခန်း (၁၃)

ဇန့်ဘွဲ့သည် အနာထိတစ်ရို ခရီးပန်းဝင်မျှားသည်
 ညှိုးငယ်လှုပ်ရှားသွားသည်ကို သူသိလိုက်၏။
 သို့သော်...
 သူ့အပြုပြင် စေားဆစ်လိုက်သည်။
 ပြုစုတ်ဆရာတို့ တူကယ့် တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင်
 ချက်ကူး
 ဇန့်ဘွဲ့၏စေားကို မင်းလန်အဖွဲ့မှ နားထောင်ခံခဲ့ရသ
 ညည်း။

၁၅၀ နဂါးပြု

'သု နေ့ကံများ ခေါင်းဆောင် ခြံရမယ်၊ ဒါကြောင့် ဆွဲ
လူ တယ်သုဆိုတခုသီချင်းလို့ ဆွဲတိုက်လူတိုက်လို့တယ်
မင်းဆန် စိတ်ဝင်စားထားသည်။

'အဲဒီခေါင်းဆောင် တယ်သုဆိုတာ မင်းသားစောသိပြီ
ပြီဦး'

ဖန်ဟို အနည်းငယ် ခဏ်းစားလိုက်သည်။

'ကျုပ်စော့ချား မသိရဘေးဘူး၊ ဒါပေမယ့် နေ့ပန်း
ကျွေးပေးပိုင်ခွင့် ပြန်ရမယ်'

သူ၏စကားဆုံးသည်နှင့် မဇော်ပန်းပင် ထုန်းခါသွားစေ
သည်။

မင်းဆန်သည် အံ့အားသင့်သွားသည်။ ဖန်ဟိုက သူ့
အား စိုက်ကြည့်ပြီး...

'က...မင်းဆန် မင်းတို့ မှေးရာကစစ်ခိုနေစေတယ်'

'မေးပါ မင်းအားစော'

'မင်း ချွေယင်းမြို့စားတဲမုဒ် တော်စော်ကြားနာခဲ့တယ်
မဟုတ်အေး'

မင်းဆန် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဆုတ်ပါကယ်'

'ချွေယင်းမြို့စားတဲမုဒ် တယ်စုအစာတော်ဆုံး၊ ဥပမာ
အထက်ဆုံးလို့'

'ပြုစားတဲမုဒ် သူ ဇနီးအတော်ဆုံးလို့ထင်ပါအယ်'

သူမ စဉ်းစားပြီးပြောလိုက်မိသည်။ ဖန်ဟို မဲပြုံးပြုံး
လိုက်သည်။ သူ အဖော်ပြင်းတစ်ချယ်ချပြီး...

'မင်းဆန်...မင်း ဒီလေးစက်အကြားကြီးနေတာပြီ၊ တခု
သေပါလား'

သူ စကားကြောင့် မင်းဆန်ကြောင်သွားစေသည်။
'ပြုစားတဲမုဒ်မင်းယေးကလဲ့လို့ တယ်သုရှိမှာလို့၊ မင်း
သားစော'

ဖန်ဟိုခေါင်းညိတ်ပြီး မှုန်နားထားတည်တည်ဖြင့်...

'ငိုဝမ်း... တစ်ယောက် တွေ့တယ်၊ နှစ်ယောက်
ကောင်'

မင်းဆန် သားပြေးရမုဒ်မင်းဖြစ်သွားစေသည်။ ဖန်ဟို
ပြောသည်ကို ထုန်းမင်းမည်ပါ။

ထို့ကြောင့်...
သူတို့က တယ်သုမုဒ်မိတင်'

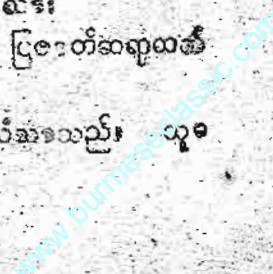
ဖန်ဟိုက ကော့စစ်သောလေသံဖြင့်...
'ကျွတ်တံ'

ထိုကော့စစ်သောလေသံကို မင်းဆန် ပါးစပ်ဖောက်
ဆေးငင်၊ ဖြစ်သွားစေသည်။ သူမ ယေယျာဉ်နှိပ်စွာ
ဖြင့်...

အင်ချင်းငါ့မျှ၊ တွေးစာ စုတ်စား၊
'အင်တင်... စုတ်ယံပေ့... ညား ဖြုတ်စာရာထစ်
မြင့်တယ်'

မင်းဆန် ငင်တင်စေစာစစ်စစ်လဲအသည်။ သူမ
ငေးသံ တုန်ယင်စွာဖြင့်...

'မုဒ်စာတစ်ယောက်စာရာ'

ဖန်တို မျက်နှာ၊ လေးနစ်တည်ကြည်စေလေသည်။
 'ဒေခင်္ကီဘစ်ယာလီက... ဈေးကွက်အထက်ပိုဒ်ကြားဖတ်စရာ
 စကားငါ့ထံ အမျိုးသမီးကမ်းယာကပ်ပဲ'
 'အဲဒီအမျိုးသမီးက... စိစိပြန်နိုးသူ... သူ့ကိုညှစ်ခမ်းဖူး
 ထယ်၊ ကျွန်မကိုခင်းယှဉ်နိုးနိုးခဲသူကဲ့သို့'
 ဖန်တို ခေါင်းညိတ်လှိုက်နည်း။
 'ဟုတ်ကယ်... စိစိကဲ့သို့ကဲ့... ဒီမိန်းကားကားဟေ... ဒေး
 ဆယ်သုံးလထိပညာ... တတ်မြောက်သားတယ်လို့သိနာယ်'
 မင်းလန် အံ့ဩဘူးပြီး...
 'မီးဆယ်သုံးလကပ်ညာ... တွတ်လား?'
 ထိုစကားကြားရသေးအခါ ဘန်းစီရပ်ခနဲကြွေသွား မိန်း
 အလေးမျှား မျက်နှာပျက်သွားလေသည်။ ဖန်တို ခေါင်းညိတ်
 လှိုက်ပြီး...
 'တွတ်တယ်'
 'ဘယ်သူလဲ'
 ထိုစဉ်...
 မက်မန်းပင်အကိုင်းများ ထွပ်ခါသွားလေသည်။ ဖန်တို
 အပြောပေးဝါ၊ လူတည် တန်းစီရပ်ခနဲသွား မိန်းကလေး
 များရှေ့တွင် လမ်းလျှောက်ခင်းလေသည်။ အာန်ကြွေသွား
 အခါ ခြေလှမ်းရပ်လိုက်သည်။
 သူ့အရှေ့တွင်ဘန်းစီရပ်ခနဲသွား မိန်းကလေး များကို
 တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီ၊ မိန်းကလေးများအနက် တစ်ယောက်
 တို ကြည့်ကဲ...'

'ခင်း ထွက်ခဲ့...'
 ထိုစကားကြားသေးအခါ မင်းလန်မျက်နှာပျက်သွားလေ
 သည်။
 'သူ့ကိုတစ်လှုပ်ခဲလိုက် မင်းသားလေး'
 ဖန်တို မဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်။
 'သူ့ကိုယ်ပေါ်မှာ အမှတ်အသားရှိခန့်ကြည့်ခမ်း...'
 ထိုစကားကြားရုံ မင်းလန် ချစ်ချင်၊ ချစ်ထားလို့လှစ်
 သည်။
 'ကျွန်မမှာ အပြစ်ရှိဝါတယ် မင်းသားလေး'
 'ကဲ... ပြောပါဦး အကျိုးအကြောင်း'
 'အမှတ်ငါးခရီး၊ လှန်ခနဲလို့ လူစားထိုးတဖပါ မင်းသား'
 'ခင်းလန် အသံတုန်တုန်ဖြင့် တောင်းယန်လိုက်၏။'

အခန်း (၁၄)

ပန်ဟို မဲပြုံးပြုံးပြုံး...
 'သုဏ အယ်လို တခေန်မျိုးမို့လို့'
 'ကျွန်မ ဝုန့် မေတ္တုလိုက်လို့ သိပ်တူး ငင်းသားသေး'
 'ပန်ဟို နှာခေါင်း ဂျုံလိုက်သည်။
 'ငင်း သိပ် ဓါပြေဖယ်၊ အမှတ်ခါး နှင်ဆီစာ မြို့
 ထော်ဝန်အားနဲ့ လျှောက်လှည့်နေတုန်း'
 လိုခကား ကြားရသေးတော့... ငင်းဆန့်၊ တစ်ကိုယ်လုံး
 တုန်ခါသွားစေသည်။ သူမသည် ပန်ဟိုကို ကြွေးကံရွှံ့သွား
 ခေသည်။

၁၅၆ နဂါးဖြူ

ဖန်ဟိုက....

အမှတ်ခါး နှင်းဆီက တာဝန်ပျက်ကွဲစားကွဲ သူ့ကို အပြစ်ပေးရမယ်

မင်းလန် ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီ....

တုတ်ပါတယ်

သူမသည် ပြောသောပြောရာသော်သည်၊ အမှတ်ခါးနှင်းဆီ အတွက် စိတ်ခေးကောင်းဖြစ်သွားသေးသည်။

ဖန်ဟို မျှော်နှုတ်စား တင်းမာစွာဖြင့် မင်းလန်ကို ကြည့် ပြီ....

မုန့်ဖန်ဖြင့် ဝိဒေရာမှ ကျပ် စေခင်ခေမယ်....၊ ပစ္စည်း သုံးခု ယူသောရမယ်

မင်းလန် နှစ်မည်နှိပ်ခအခွင့် ဖြစ်သွားစေသည်။

တားပစ္စည်းများ၊ ယူထားရမှာလို့ မင်းသားလေး

ပစ္စည်းသုံးခု တစ်ခုက အမှတ်ခါး နှင်းဆီအခေခင်း

ထိုစခေးကြောင့် မင်းလန် နှုတ်ဆိုဘဲသွားသည်။

ခေခတ်တစ်ခုက အမှတ်ခါးနဲ့ ဈေးကတ်သည်တဲ့ မြို့ခက် သားရဲ ခြေဘစ်တစ်

မင်းလန် ကိုယ်အစ်ချက် တုန်ခါသွားသည်။ ဖန်ဟို စေးစား ဖော်လိုက်ပြန်သည်။

ခေခတ်တစ်ခုက တားလို့....သိသား....

မင်းလန် ရင်ထိတ်သွားသည်။ မိမိအား ဝေခတ်ပေးမည် ကို စုံ ရိမ်ပြီ၊ ဖေမရဲ ခေါင်းနဲ့ စားလိုက်သည်။

မည်ပါတဲ့၊ မင်းသားလေး

ဖန်ဟို မဲ့ပြုံး ပြုံးပြုံး....

စုတူ၊ မြို့မှူး တော်လှန်ရေးသမားတွေကို နှိမ်နှင်းဖို့ တား နှိမ် ပေးထားတဲ့ တိုက်ယုမင်းကို သိစားဟုတ်လား

မင်းလန် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

လဲပါတယ် မင်းသားလေး

တိုက်ယုမင်းက စုတူ၊ မြို့မှူး တော်လှန်ရေးအမားတွေကို နှိမ်နှင်းတဲ့အပြင် တော်လှန်ရေးအင်အား၊ ပိုကြီးလာစား၊ စွဲ တာဝန်ပေးလျော့တယ်....၊ ခါကြောင့် သူ့မျှော်လုံးစစ် ပစ်ကို ထုတ်ဖျက်ရမယ်

ထိုစခေးကြောင့် မင်းလန်နှင့်အတူ မိန်းကေးအေးလုံး ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားစေသည်။

တိုက်ယုမင်းသည် နေချူအေးကပိုင်များကို တော်လှန် သော မျိုးချစ် တော်လှန်ရေးသမားများကို နှိမ်နှင်းထုတ် ပဲ့မည်ကျော်ကြားထုတ်စေလောက် ဖြစ်သည်။

လို့ ကြောင့်....

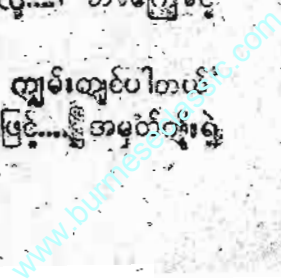
မနေချူအေးကပိုင်တို့က သူ့ကို အေးထားကြသည်။

ဖန်ဟို နေခတ်တန်းမှ မိန်းကေးလေးများကို ကြည့်ပြီ....

အမှတ် ဘိုး၊ စစ်ဆေး ဘယ်သွားလို့....၊ တားကြောင့် အေးလို့တားလို့

သူတို့က စစ်နက်ပုန်းပစ် ဆုရမ်း ကျွမ်းကျင်ပါတယ်

ခါတွေ ကျုပ်သိတယ်....၊ အထူးထူးဖြင့်... အမှတ်ဘိုးရဲ့ အဆိုပဲ အင်ကြောင့်လို့ သိတယ်

'တုတ်ပါကယ်...၊ ရန်သူတွေက အသွန်ကြောင့်စရာ
 ကောင်းတယ်၊ အချိန်ခဏှေး နေရာအသားမှားမို့ မင်းသားလေး
 တို့ ကာကွယ်ဖို့ လွတ်ထားပါ။
 ထိုစဉ်အကြောင်း ဖန်ဖို အံ့ညွှန်သွားလေသည်။
 မင်းက ကျုပ်ကို ကာကွယ်ဖို့ စေလွှတ်ထားတယ် ဆိုတဲ့
 စာပေး...၊ ကျုပ်ကို မယုံဖို့ မဟုတ်ဘူးလား၊
 မင်းလွန် ပါးစပ်ပိတ်ဘူးလို့ဆိုသည်။
 စာအယ်လို့ ကျုပ်က မင်းသားလေး မတုတ်ခင် သူတို့
 အစဉ်အတိုင်း နဲ့ဝစ်မယ်ခေါ် တုတ်လေး၊
 မင်းအန်မျက်နှာတစ်ခုလုံး နီရဲသွားလေသည်။
 'မင်း ကကြော့ကီပါနဲ့၊ မင်းလုပ်အားမှန်ပါတယ်၊
 မင်းလေန်ဝမ်းသားသွားလေသည်။
 မင်းလို့အလုပ်က တယ်သူ့ကိုမှ ယုံကြည်လို့ချင်းဆိုတာ
 ကျုပ်သဘောပေါက်ပါတယ်၊ ဒါကြောင့် မင်းကို အပြစ်မထု
 စားပါ'

သူသည် ပြောရင်း မတ်မန်းပင်များကို ကြည့်သား...
 'က...အမှတ်တိုင်း တစ်ဆယ်၊ မင်းတို့ ပုန်းခေနေနဲ့...
 ဆင်းခဲ...'
 သူ စကားအဆုံး လူရိပ်နှစ်ခု အောက်သို့ ဆင်းသွားမည်
 သူတို့နှစ်ယောက် ပုလဲတောင် ခူးထော့၏ပြီ...
 'မင်းသားလေးကို ဝါရပ်ပြုပါတယ်'
 'မင်းတို့အသိုက်က နေအိမ်မှဆုချရမယ်'

'ကျုပ် မနစ်ပြန် လိုချင်တဲ့ဝစံည်းကို ခင်းအလွယ်တကူ
 ထုပ်နှိပ်မှားပါ၊ တိုဇီယုမင်းကိုတယ်မှား ရွာရစေလိုသိအား'
 'ဝယ်ပါဘူး'
 'ဒါဆို ကျုပ်ပြောမယ်၊ တိုက်ယုမင်းမနစ်ပြန် မှန်းအညီ
 ချိန်မှားစုကျွန်းမြို့တောင်ဘက် ချန်လိုစားအေးကန်ဆိုင်မှစရိမယ်၊
 မင်းသူ ရှိမျှစီလုံးကို ငါဆီထူ ပေးခဲ'
 ဖန်ဟိုစကားကြောင့် မင်းအန် ထိတ်သန့်သွားမည်။
 သို့သော်...
 မင်းသားလေး အမိန့် လွန်ဆန်ချိန်ချပါး ဖန်ထု ဝစား
 ချွဲအောင် ပြေးပြီ၊ ထိုနရာမှ လှည့်သူ က် အခွဲလေအေးစွ
 သည်း'

အခန်း(၁၅)

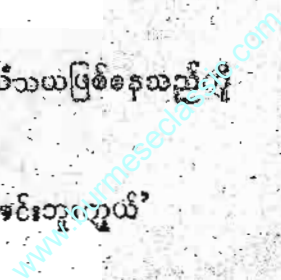
နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ်ကျော် အခွန်ကျော်ကြား လူကြိုက်
 များခဲ့သော ပြေးတံပြိုတံသွားပြီဖြစ်သည်။
 အဖွဲ့ဝင်များ မိမိတို့သွားလိုရာသွားကြပြီဖြစ်သည်။
 တူးကျောင်းပျက်ထိတိုင် ကျင်းထပ်၊ ယန်ရှန်၊ စုစုနှင့် စိစိ
 တို့က ကျန်တော့သည်။ ညနက်လေးပြီဖြစ်သည်။ ကျင်းထပ်တို့
 ထုတ်ခွာခြင်းမရှိသေးပါ။
 အတန်ကြာသောအခါ စိစိက...
 'ဗဟု...'

www.burmeseclassic.com

ဟု ခေါ်လိုက်သည်။
 ကျောင်းပျက်ရှေ့ရှိ ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့် တွင် ထိုင်နေ
 သော ရွှင်းထပ်သူကို လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။
 စိစိပြုံးလှိုက်သည်။
 'အားလုံးသွားကုန်ကြပြီ ဖေဖေ... သမီးတို့ ဘယ်သူ့အကြီး
 မှာလဲ'
 ကျွင်းထင်အားဖြင့်ပေးပါ။ အောင်းထင်ပေါ် ဖေခွကြည့်
 နေသည်။
 'ဖေဖေ ထင်သောစာတိုက်ကို ခေတ္တနေထားစား...
 အဖေ'
 ကျွင်းထင် အံ့အားသင့်သွားသည်။ သို့သော် နည်းသို့မျှ အဖြေ
 မပေးပါ။
 'အဲဒီလူ ခေတ္တလေးမှ သမီးတို့ဘယ်သူ့အမှတ်ဆိုတာ ပြော
 မှစေရ။'
 ကျွင်းထင်မျက်မှောင်ကုတ်လိုက်သည်။
 'သမီး ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ'
 စိစိပြုံးလှိုက်သည်။
 'အဖေ အကြောင်း သမီးအသိဆုံးပေါ့။
 'သမီး ဘာတွေသိထားလဲ ဖေဖေ။'
 'အဖေ... ဦးထေးကျေးဇူးတင်တာကို ခေတ္တနေထား မဟုတ်
 လား။'
 ကျွင်းထင်မျက်လုံးပြူ သွားပြီ...
 'ကျေးဇူးတင် ထုတ်သွားပြီ မဟုတ်လား'

'ဦးထေးကျေးဇူးတင် ကျွန်မတို့နဲ့ ခွဲမှာ တွေ့တိသွားဖေဖေ၊
 သမီးသိတယ်'
 'သမီး ဘာကြောင့် မိလို့ပြောတာလဲ'
 စိစိပြုံးလှိုက်ပြီ...
 'ဦးထေးကျေးဇူးတင် ဟန်ဆောင်သွားတာ၊ ဖန်ဟိုနေအိမ်
 လိုက်ချောင်းနေစွယ်၊ သမီးသိပါလားဖေဖေ'
 ကျွင်းထင်သည် သတိပြုရင်တင်ချက် ချလိုက်သည်။ သူ
 မျက်နှာ တဖြည်းဖြည်းပြုံးအေးသည်။
 'သမီး... သိပ်ဥာဏ်အောင်းတယ်'
 စိစိသည် မိမိဖခင် ဖန်ဟိုအခါ သံသယဖြစ်နေသည်ကို
 သိထားသည်။
 ကျွင်းထင်စိတ်မသေစိစိဖြင့်...
 'ဥာဏ်အောင်းတဲ့အလေး ကံမထောင်းဘူးဟူယ်'

စိစိပြုံးလိုက်သည်။

'ကိစ္စမရှိပါဘူးပေမယ့် သမီးတို့ကမိမိအစဉ်နိုင်ဘူးဆိုတာ သိပါကယ်၊ အသက်ရှည်ရှည် မနေရဘူးဆိုတာလို့ သိပါတယ်ပေမယ့်'

သူမပြောစကားစကားများ၊ မှန်တန်နေသည်။ မျိုးချစ်ကောင်လှန်စရာသမားများကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် နှိမ်နှင်းသော အခါနဲ့တွင် မည်သို့မျှ အသက်မရှည်နိုင်အည်ကို သူမသဘောပေါက်သည်။

စိစိသည် မျိုးချစ်ကောင်လှန်စရာအတွက် အသက်ပေးထားပြီးဖြစ်သည်။ ကျင်းထင်ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။ စိစိထံလျှောက်သွားပြီးပရံ့ ထား၊ ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။

'သမီးတို့ ပေပေသမီးဖြစ်လာရတာ စိတ်မကောင်းပါဘူးကွယ်'

စိစိပြုံးလိုက်သည်။

'ပေပေသမီးဖြစ်တာ တစ်ဖြစ်လဲပေပေ'

ကျင်းထင် ဝမ်းနည်းကြကုန်စွာဖြင့် ပြောလိုက်အေးစေခဲ့သည်။

'သမီးတို့ ပေပေသမီးဖြစ်ရတာ ကံဆိုးတော့ပေါ့သမီး'

ထို့အခါ စိစိအားရစွာပြုံးရယ်ပြုံး....

'မဟုတ်ဘူး ပေပေသမီး၊ သမီးအ ပေပေသမီးဖြစ်ရတာတို့ ဂုဏ်ယူအယ်'

ဝင်ကြားစွာ ပြောလိုက်သေးသည်။ ထို့နောက်သူမကား၊ အမီးကြောင်း လွဲလိုက်သည်။

'ပေပေ...ပန်ဟု နဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘယ်လိုထူးသလဲ'

ကျင်းထင် အနည်းငယ်စဉ်းစားပြုံး....

'သမီးဒရာ'

'သူ့ရဲ့ သိုင်းပညာ၊ ထက်မြက်တယ်၊ နေ့စဉ်သူကလျှို့ဝှက်အယ်၊ စုကျား၊ အားကစားပိုင်စေတုနဲ့ အဆင်အသွယ်ရှိရမယ်လို့ သမီးထင်တယ်'

ကျင်းထင် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'သူ့ကို တော်တော် ထုတ်ထားရမယ်သမီး'

ထိုစဉ်....

အမေ့စဉ်ထဲမှ လူရိပ်အစ်ခုထုတ်ထားအည်ကို တွေ့ရအသည်။ ထိုလူသည် သူ့အကျွမ်းမျှမ်းထဲသို့ လျှင်မြန်စွာဝင်လာသည်။

'ဦးလေးကျောက်တာ'

စိစိသည် အားရဝမ်းသာခေါ်လိုက်သည်။

သို့သော်....

ထိုလူရိပ်အ အသံအော်အော်ဖြင့်....

'ကျုပ်....အတွေးထိတာပေဟုတ်ဘူး'

လူရိပ်အား ခေးချွန်ကြည့်ရာ အတွေးထိတာနဲ့တူပေမယ့် ပြန်အည်ကို အံ့ဩသွားစေသည်။

၁၆၆ နဂါးပြာ

ထိုလူမှူး ကျွေး၏စာမတုတ်ပါ။ ရှိတ်တရစ်ကြည့်ချင်
ကျွေး၏တရားနှင့်အလွန်တူသည်။ ရုပ်ချင်းဆင်ဆင်တူသေး လူ
တစ်ယောက်ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရသည်။

ကျွေး၏တရားက မျိုးချစ်တော်လှန်ရေးသမား။ ကျွေး၏
ပြကား မန်ကျူးဆွဲခဲ
စီစီအံ့အားလင့်သွားသည်။ ဦးဇေယျာကျွေး၏တရားက ညီ
တစ်ယောက်ရှိမည်။ ယခုမှသိရှိရအေးသည်။

သို့သော်...
ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်နေသည်ကိုသည်။
သိလိုက်ရလေသည်။

ဇေယျာ... သူ့ထံ ယဇ္ဇာဖေမယ် ဟုတ်လား။ အစ်ကို့မျက်နှာ
မတေးကံဘဲ

ကျင်းထင်က မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်ပြီ...
ဇာတ်ကယ်... သူက နေပြည်စစ်ဆင်ရေး ကိုယ်ရံအော်
အဖွဲ့ရှိ ခေါင်းဆောင်လေ

ကျွေး၏ပြ ပြုံးလိုက်ပြီ...
ခင်ဗျားက ကျွမ်းကျင်ကြောင်း နောက်ဆုံးအထိအထိအထိ
ကျင်းထင်က စကားလွမ်းကြောင်း လှူလိုက်သည်။
ပြောပါဦး... ခင်ဗျား ဘာကြောင့်ခရောက်လေတော့သလဲ
ကျွေး၏ပြ ငိုရဲအောင်ချစ်တုန်လိုက်ပြီ...
ခင်ဗျားကို ဖမ်းမလိုပါ
သူ့ စကားကြောင့် စီစီခေါ်သထွက်သွားသည်။
ခယပေတော့

ကျင်းထင် မဲ့ပြုံးပြုံးပြီ...
'ဝမ်းကိုး'
ထိုလူ၏ပြုံးပြီ...
'ခင်ဗျားဘယ်သူလဲ'
ကျင်းထင်ကို ဇေယျာလိုက်သည်။
'ကျွမ်းကျင် ပြောတတ်ဆရာပါ'
'ခင်ဗျား ကျွမ်းကျင်ကို သိနေအိမ်မတုတ်လား'
ကျင်းထင် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။
'ဝမ်းက ကျွေး၏စာမတုတ်ပါ။ ကျွေး၏ပြဆိုစာ ကျွမ်းကျင်
ပါကယ်'
'ခင်ဗျား ဘယ်ဆိုးလို့လဲ'

ရွတ်ဘရက် စီစီ ကျောက်ပြင် ခုန်ဝင်အာစော့သည်။ စီစီ
ဆည် သိုင်းပညာထက်မြက်သူ တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။
ထျင်းထင် ဟန်အားခြင်းမပြုနိုင်မိမှာပင် စီစီ ကျောက်ပြင်
အား ယထာဝရ၊ ခောင်းနှင့် ခုတ်ချလိုက်အေးသည်။

ကျောက်ပြင် ရယ်ခေးလိုက်သည်။ စီစီသည် ကျောက်ပြင်၏
ကျေးပြုံးကို ရိုက်မိသည်နှင့် သူ့တစ်ကိုယ်လုံး အေးစိမ့် ဝေး
အေးသည်။

ကျောက်ပြင် ကျေနပ်စွာ ပြုံးပြုံး၊ စီစီ၏ ငယ်ထိပ်ကို ရိုက်ရန်
ပြင်လိုက်သည်။

ကျင်းထင် ထိတ်သန့်အူ့အူ့သည်။ ထု တူညီရန် ပြင်လိုက်
သည်။

‘ရပ်လိုက်...’
အသံတစ်ခု ထွက်လာပြီ။ လူတစ်ယောက် ပြေးထွေးနေသည်
ကို တွေ့ရသည်။

ကျင်းထင်ကြည့်လိုက်သောအခါ ကျောက်အောက်ကွေ့ရင်း
သည်။

စီစီပလုပ်ယောက်ချပ်နေသည်။ သူမ၏ချစ်သူ တစ်ယောက်
ပြောရန်နေလေသည်။ ကျောက်ပြင် ကျေနပ်စွာ ပြုံးလိုက်လေ
သည်။

ကျောက်ဘေး ဧဝါသကကြီးဖြင့်...

‘မင်းဘေးကြောင့် မီးအေးအေးကို ဒီလိုလုပ်သလို့၊ မရွက်
သူလေး၊’

ကျောက်ပြင် ရယ်ခေးပြုံး...

‘အစ်ကိုကြီးနောက်လေးစောစောအစော့ သူ့ကိုချင်သေးပေး
လိုက်ရအခုမှာပေါ့!’

ကျောက်ဘေးက ယထာဝရ၊ ဖြန်လိုက်သည်။

‘ဖြေဆေးပေးခမ်း!’

သို့ဆော်...

ကျောက်ပြင်မူပါ၊ ပြန်သည် ခုန်လိုက်သည်။

‘ပိုင်း...’

အသံတစ်ခု ထွက်လာပြီ။ စီစီ ကျောက်ပြင်ကို ရပ်ခိုင်းဆော်
ဆည်။ ကျောက်ပြင် ယိုခင်းယိုခင်းသွားလေသည်။ စီစီ စိတ်ခေတ်
အစီကြွလေသည်။ ပြန်ဆည်တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

သိုင်းကွယ်သို့ ကျောက်အောင်၊ စီစီအသားစီးရသွားလေလေ
ဆည်။

ကျောက်ပြင်သည် ဓားကိုယ်ရံဆော် တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး
တစ်ကြောင့် စီစီကို အနှိပ်ခတ်ခိုက်ခိုက်ခိုက်သည်ကို ကျင်းထင်
စဉ်းစားမရ ဖြစ်နေသည်။

ထိုစဉ်...

စီစီ၏အထိခိုက်ချက်က ကျောက်ပြင်၏ ကျေးပြင်ကို ရိုက်မိ
လွှားလေသည်။

‘ပိုင်း...’

‘ယေး... ဟေး... ဟေး...’

ကျေးဇူးပြု အံ့ဩသွားဟန်ဖြင့်....

‘ဘေးပြေးဆင်းလျှံ’

ကျေးဇူးတင် အံ့ဩလိုက်ပြီ....

‘မင်း... သူ့ကို အဆိပ်ခပ်လိုက်တယ် ခဏတ်လား။’

‘သူ အေးအေး၊ ခဆေးဆေး၊ ဂဖမ်းမခဲလို့ လုပ်လိုက်ရ
အပါ’

‘မင်းလူယုတ်မား၊ ဝါညီဖြစ်တာ ရှက်ဖို့ကောင်းတယ်၊ ဖြေ
ဆေးပေးပြီ၊ မင်းထွက်လား၊ ‘ဝါအပြစ်မပြေခန့်’

ကျေးဇူးပြု အိတ်ထဲမှ ဖြေခဆေးထုပ်လေးကို လှမ်းပေးလိုက်
သည်။

‘ဟေးဒီမှာ ဖြေဆေး’

ကျေးဇူးပြု ကျေးဇူးတင်မှုကို ထိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

‘မင်း... လူယုတ်မား’

ပါးစပ်မှ ခြေခင်း၊ ခနုတ်ဆတ်လိုက်ရသည်။ သို့သော်
မလွတ်ပါ။ ကျေးဇူးတင် လိုက်သွားလေသည်။ သူ့ကိုယ်
စာဆတ်ဆတ်တုန်ခါနေသည်။

• ကျေးဇူးပြု ရယ်မောလိုက်သည်။

ကျင်းထင် ခေါ်သတကြီးဖြစ်သွားလေသည်။ ကျေးဇူးပြု
ဆည် နေပြည်တော်မှ လွတ်လိုက်သော သိုင်းသမားဖြစ်သည်။
ကျင်းထင်ထိုအား ဖမ်းဆီးနို်ပါက ဆုခွင့်များရရှိမည် ဖြစ်
သည်။

ကျေးဇူးပြု ကျေးဇူးတင်မှုကို ကြည့်ပြီး....

‘ညီအစ်ကိုထံ ဆရာတော်မေးရာကောင်းတကဲ့နဲ့ ခ
လည်ပိုက်’

ကျင်းထင် စိတ်ထိန်းနိုင်စေရန် အိတ်ထဲမှ ဆေးထုပ်
ထုတ်ဆောင် ကျေးဇူးပြုကို တိုက်ခိုက်လေသည်။

အခန်း (၁၆)

ကျင်းထင်၏ဆေးတံသည် ဆစ်ပေခွဲခန့်ရှည်သော သံမဏိ
ဖြစ်သည်။ သူ့ဆေးတံကို ထစ်ချာဖ်ငွေ့ယမ်းပြီး...

'ခင်းတို့ သတ်ရမ ဟော့ပိမယ်'

ပြောဆိုရင်း ပြင်းထန်စွာ တိုတ်ခိုတ်လေသည်။ ထိုဆေးတံ
သည် ဟော့ဖတ်ပြတို့ကဲ့သို့ လူမျိုးစုးတို့ သုတ်ဆင်ခဲ့ဖူး
သည်။

ထူထိုစားရိုး သုံးကွက်ပစ် ခေနိုင်ကြပါ။
သို့သော်...

ကျေးဇူးပြုပြီးလို့ဆိုသည်။ အဖော်နှစ်ဖက်ကို ဆန့်ကျင်၍ လိုက်ရာ အရိုးအသံများ ဖြည့်လားပြီး ယုတ်ကို ဆိန်းငှက်ခြေသည်။ စေတနာ ပြုလုပ်ရင်း ကျွင်းထပ်ထပ်ပြုဝင်လားလေသည်။

တိုက်ပွဲမှ ပြင်ထုတ်ခံရသည့် သူတို့နှစ်ယောက် လျင်မြန်စွာ ကြောင့် လူရိပ်များပင် မထွက်ပါ။
ဝန်း...

ရှက်သရ၏ အသံအနံ့ထူထပ်သဖြင့် လူရိပ်အနံ့ နေ့နက်ဆုတ်သွားလေသည်။ သို့လူရိပ်မှ ကျွင်းထပ်ဖြစ်သည်။

ကျွင်းထပ် သူတို့အံ့ဩစွာ ကြည့်လိုက်သည်။ ကျေးဇူးပြု၍ သိုင်းကုန်စုံများကို တွေ့ရသောအခါ လူတုန်ခါလှစွာလေသည်။ ကျေးဇူးပြု တိုက်ခိုက်ရာမှ ရပ်တန့်ပြီး ပြုံးပြလိုက်သည်။

ကယ်နှယ်လွဲ ပြဇာတ်ဆရာကြီးရဲ့ ကျွပ်ကို မနိုင်ဘူး၊ ဇေယျဝံသ။

ကျွင်းထပ် အံ့တင်းအင်း ကြိတ်ထမ်းလိုက်သည်။ ကျေးဇူးပြုသကဲ့သို့ တစ်ချယ် ချလိုက်သည်။

က...ကျွပ်ခင်ဗျားကို မသတ်ချင်ဘူး၊ ခါးပခံယ့်အသွယ် ဆကြည် အဖမ်းခံရင်အေးခင်းပယ်

သူသည် ပြောရင်း၊ ကျွင်းထပ်လက်ထောက်၏ဝတ်ကို ဖမ်းချုပ်ရန် ပြင်လိုက်သည်။

ထိုစဉ်...
အရိပ်ဘစ်ရိပ် ရှက်သရ၏အသံအနံ့ဖြင့် ကျေးဇူးပြုရင်ဝတ်စား လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် တွန်းထုတ်လိုက်သည်။

ထိုလူ၏ထက်ဝါးတွန်းထုတ်ပုံမှစ၍ ကျွင်းထပ်အားမခန့်၊ ခရီးသလို ဖြစ်သည်။

သို့သော်...
ကျေးဇူးပြုရင်ထိတ်သွားသည်။ လူသည် အေးတူအကြံ

ရင်ကျက်စေသော သိုင်းသမားဖြစ်သည်။

ထိုလူတို့ကိုခိုက်ပုံမှ အလွန်ထူးဆန်းသောသိုင်းကုန်တစ်မျိုးဖြစ်သည်ကိုသိလိုက်သည်။ သူ့နှုတ်မှလည်း...

အေးအေးသိုင်း၊
လွတ်ခန့်ထုတ်သွားလေသည်။ သူမပေါ်ဆင့်တက်စွာ အဖော်

ခါးနှစ်ဖက် အင်အားစုစည်းပြီး ပြန်တွန်းလိုက်သည်။
ထက်ဝါးနှစ်ခုပူးထပ်သွားသည်။ သို့သော် ကျေးဇူးပြု

ရပ်တန့်နိုင်ခြင်းမရှိပါ။ ထိုခါးယိုင်းပြီးနောက်ဆုတ်လိုက်ရလေသည်။

www.burmeseclassic.com

၈၇၆ နဂါးပြာ

သူမယုံကြည်နိုင်စွမ်းပြင် ပြောရင်လေးဘေးလူရိပ်ကိုကြည့်
လိုက်သည်။ ထိုအခါ သူ့မျက်လုံးအစုံ ပြူးကျယ်သွားလေ
သည်။

ဝင်းရောက်တိုက်ခိုက်လေးစွဲမှ အသက်ဆယ်ခုနစ်နှစ်အရွယ်
မိန်းကလေးက ကပ်ယေးစေ့ကို တွေ့လိုက်ရ လေတော့
သည်။

ထိုမိန်းကလေးမှာ ကျွင်းထင်စစ်သမီးစုစုဖြစ်သည်။ ကျွင်း
ထင်ပင် အကြံသွားလေသည်။ စုစုသည်သမီးသုံးယောက်
အနက် အငယ်ဆုံး၊ အပျော့ပျော့ဆုံးဖြစ်သည်။ သူ့လိုသည်
စုစုကို အခန်းဆိုင်ပညာတတ်သည်ဟုဆိုကြသည်။

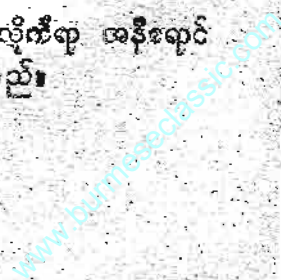
ယခုစုစုသည် ကြော့စစ်စရာအစားအစာ ကျော့စစ်ပြတ်
ကုန်းလှန်နိုင်သည်ကိုတွေ့ရသောအခါ ယုံကြည်နိုင်စွမ်း
ဖြစ်သွားလေသည်။

စုစုက ကျော့စစ်ပြုအားစိတ်ကြည်ပြီး...
'သိုင်းပညာအိုစား ကိုယ်ဆက်သားတို့လူ ရှိသေးတယ်ဆို
စရာ အတိအကျပေါ့၊ သိုင်းပညာအိုတိုင်း သူ့မျှားကိုခေါ်
ကားတော့ မဆေးခင်ပေါ့ဘူး'
သူမအေးသိမှ အတိအကျခြင်းမရှိ၊ ပျော့ပျော့နူးညံ့
သည်။

ကျော့စစ်ပြ မျက်နှာနိမ့်သွားလေသည်။
'မင်း စုစုအား'
'ဟုတ်အယ်'
'မင်းက ဝေးအသံသုံးဂတ်ထိုင်ပညာ မတွေ့စိတ်လား'
စုစုပြုံးလှိမ့်၏။
ကျော့စစ်ပြုက အသံတုန်တုန်ဖြင့်...
'ခါဆို မင်းက နေဝန်းသိုင်းဆေးမရှိ အာညီပေ့'
စုစုမဲ့ပြုံးပြုံးပြီး...
'ကျွန်မတွေကြောင်ကုသိတဲ့လူဟာ အသစ်မရွှင်နိုင်ဘူး'

သူမပြောရင်း အိတ်ထဲမှ အနီးရောင်ခေးကိုထုတ်ထူလိုက်
သည်။
ကျော့စစ်ပြု အံ့ကြိတ်လိုက်ပြီး...
'မင်း ကျွန်ုပ်တို့သတ်ဝံ့ရင်အတိပေါ့၊ အနည်းဆုံးတော့ စိမ့်နဲ့
ကျော့စစ်ကလေး ကျုပ်နဲ့အတူသမားပဲ'

စုစုပြုံးလှိမ့်သည်။
'ရှင် စိတ်ကူးယဉ်မနေနဲ့'
သူမပြောရင်း ဇော်ဝင်းချက်ပုံယပ်လိုက်ရာ အနီးရောင်
အစက်တင်ခု ကျော့စစ်ဖြတ်လှင့်သွားလေသည်။
ကျော့စစ်ပြု ရင်တိတ်သွားသည်။

ကျောက်ပြ လျှင်မြန်စွာ လက်ထစ်ဖော် ရှေ့ထမ်းလိုက်
သည်။ သို့သော် အနီစက်အဝေးမှ ကျောက်ပြအထိခေးခင်း
တွင် ကပ်သွားသည်။

ဟေ့...

ကျောက်ပြ ထိတ်သန့်သွားအည်။

ထိုအနီစက်ကလေးမှ အလွန်ပြင်းသော အဆိပ်ဖြစ်သည်
ကိုသိရှိသဖြင့် ခေးဆွဲထုတ်ကာ သူ၏သမီးမောင်းကို ပြုတ်ချ
လိုက်သည်။

ထိုစဉ် အမှောင်အတွင်းမှ လူတစ်ယောက်ထံသို့ ချားစက်
စွာ ထုတ်ပေါ်အာလေသည်။

မင်းအ အထိခေးခင်းပြတ်လိုက်ပေမယ့် အဆိပ်ကျေးဘူး
မထင်နဲ့

ကျောက်ပြ အသံသရာသို့ ကျည်ကြည့် လိုက်သည်။ သူ့ကို
နှိပ်မလှမ်း၊ မကမ်းတွင် အနက်ရောင်ဝတ်စုံဝတ်မျက်နှာပုံးစွပ်
လူတစ်ယောက်ရပ်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ထိုသူ၏ လက်ထိတွင် အဖြူရောင် ဆေးဘူးအေးတစ်ခုကို
ထိုင်ထားသည်။ ထိုလူက အဖြူရောင် ဘူးအေးကို မြှော့ဖော်
ပြပြီး...

‘ဒီထဲက ဆေးလုံးရမှ ခင်းကို အဆိပ်မပျံ့မှ’

ကျောက်ပြ ထိတ်သန့်သွားသည်။ သူအသံ တုန်တုန်ဖြင့်...

‘ဒါဖြင့် ဒီဆေးကျွပ်ကို သေးဝါဗျား၊ ခင်ဗျားကို ကျေးဇူး
ထပ်ပါဗယ်’

ထိုအခါ အနက်ရောင်ဝတ်လူက...

‘ရပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် မင်းလူတို့ကို ပြောဆေး၊ အရင်ခပ၊
ရမယ်’

ထိုလူသည် စိစိနှင့် ကျောက်ပြအားကို ညွှန်ပြပြီး ပြောလိုက်
သည်။ ကျောက်ပြအားအင်အားစွမ်းအားပါ။

သူ အင်အားစွမ်း ဆေးဘူးတစ်ခုကို နှိတ်ယူပြီး အနက်ရောင်
ဝတ်စုံဝတ်ထပ်စစ်ခေးလိုက်သည်။ အနက်ရောင်ဝတ်သည်စုံစုံထပ်
စစ်ခေးလိုက်သည်။

‘ကဲ...သူတို့ကို ပြောဆေးကျေးလိုက်ပါ’

ကျောက်ပြ ကြားဖြတ်ပြီး...

ကျွန်ုပ်တို့ ပြောဆွဲပေးပါ
အနက်ရောင်ဝတ်ထားသူ...
မင်းရဲ့ပြောစကားက အတိအကျ ကြည့်ရဦးမယ်လေ။ တုတ်
တယ်ဆိုမှ ပေးမှပေါ့

စုစုပေါင်း အနက်ရောင်ဝတ်စုံဝတ်ကို နားမဆည်နိုင်စွာ ကြည့်
နေလေသည်။

သို့သော်...
မိမိတို့ကို ခွဲကွဲပေးမည်သူ မဟုတ်မှန်း သိလိုက်သည်။ မိမိနှင့်
ဆွေခင်တစ်ယောက်တို့ကို ပြောဆွဲကြည့်လိုက်ရာ မကြာမီ အချိန်
အတွင်းမှပင် သူတို့သတ်သားလေးလေးစားစား

တိုအခါ ကျေးဇူးပြုစေ...
ကဲ... ကျွန်ုပ်တို့ ပြောဆွဲပေးပါဦး
အနက်ရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူသည် သူ့အဖေထံရှိ ဆံ့သွား
ကိုအဝေးသို့ ပစ်လိုက်စေလေသည်။ ဆွေခင်ပြောဆိုနေပျက်သွား
စေလေသည်။

'ခင်ဗျား၊ ဘယ်လိုလုပ်တမ်းလဲ'
လူသည် ပြောရင်း ဆေးဘူး လှုပ်ပစ်ရာသို့ ပြေးသွားရန်
ပြင်လိုက်သည်။ သူ့ခြေလှမ်းနိုင်စေရပါ။
'ဝုန်း...'

မြေပေါ်သို့ လိုက်သွားလေသည်။ မိမိနှင့် ကျေးဇူးတင်
ပြောသွားလေသည်။ စုစုပေါင်း မှတ်ကြည့်နိုင်စေရန် ပြစ်သွား
လေသည်။

အနက်ရောင်ဝတ် ဆွေခင်ပြောစကားပြောဆွဲပေး ပေးမည်ဟု
ဆိုတတ်သည်။ ကျေးဇူးပြုပြောပါ မှလှူလိုက်အေးသည်။
ခင်ဗျား...'

အနက်ရောင် ဝတ်စုံဝတ်အား...
'မင်း... ဘယ်သူလဲ'
အနက်ရောင် ဝတ်စုံပြောပါ။ ပြောလျှင်လဲ ဆွေခင်ပြော ကြား
မဟုတ်မိ။
'ဝုန်း...'

ကျေးဇူးပြု လိုက်သွားသော သူ့ပြောသည်။ ကျေးဇူးတင်
အနက်ရောင်ရပ်နေသည်။

သုခိမျှော်နှု၊ ပြုခရ်နေသည်း စုစု သတ်ပြင်တစ်ချက်ခု
လိုဏ်သည်း

'ကျေးဇူးပြုဟေ သေသင့်ထုံလူတစ်ယောက်ပါ၊ ဒါပေမယ့်
ထေရုလိုလိမ်ပြောတစ်ခုတခု ကျွန်မ မကြိုက်ဘူး'

အနတ်ရောင် ဝတ်စုံဝတ်အ...

'ကျုပ်ဘု ကိုလိမ်တေ မတုတ်ဘူး'

ထိုကေးကြောင့် စုစုမျှော်မေ့ခင်ကုတ်သွေးသည်း

'ခါဖြင့် ရှင်ဘေလို့ ယူ ကိုပြောအေး၊ မပေးတတ်လို့'

အနက်ရောင်ဝတ်ထားယူအ...

'ကျုပ်မှာ ပြောအေးမှ ခရီးအေး'

စုစု အံ့သြသွေးအေးသည်း

'ရှင်ပစ်လိုက်တေ ပြောအေး၊ မဆူထံဘူးအေး'

'ခါ၏ ဒေါင်းကိုစီပျော့အိအေး၊ ကျုပ်အဲဒီလိုမလုပ်ရ
ယူသို့အထွတ် ပြောအေး၊ ဘယ်အရမလို့'

ခုစုစုမှမပြောနိုင်အေးအပါး

အခု နေပြည်တော်၏ ဇာတ်ဆရာတို့ကို တော်တော် ဂ
စိုဏ်နေတယ်၊ ထိပ်စား၊ သိုင်းသမားတွေ အစ်ယောက်ပြ
တစ်ယောက် လွတ်နေတယ်၊ ဇာတ်ဆရာတို့ကို သုတ်ဆင်ဖို့...

အနုဏ်ရောင်ဝတ်အ ကျင်းထင် ဘယ်လှည့်အေး ပြောလို
သည်း

'ရှင်...ဘယ်သူလို့'

'ကျုပ် ဘယ်သူဆိုတေ သိဖို့ မလိုဘူး၊ အရေလဲ မကြီးဝ
အေးအေး'

'နေပြည်တော်က အဖတ်သိုင်းသမားတွေက ဘယ်သူတွေ
လို့'

'လွတ်လိုက်တာတော့ အများကြီးပဲ၊ ဒါပေမယ့် ကြွေးအိ
ရာကောင်းတဲ့ လူသုံးယောက်ပါလစေတယ်'

'အဲဒီလူတွေက ဘယ်သူတွေလဲ ရှင်သိအေး'

'သွေးကြွေးအေးသမား တုကုဒေဝီနဲ့ မင်းသား လိပ်ပေ
လိမ်ပါ'

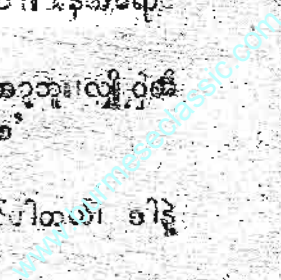
စိစိက ကျင်းထင်မျှော်နှုကိုလှမ်းကြည့်လိုဏ်အေးသည်း

အခန်း (၁၇)

ကျွန်းသစ်က အနက်ရောင်ဝတ်စုံဆင်စုံကို လှမ်းမေးလိုက်
ရန်ဟန်ပြင်လိုက်သည်။ သို့သော် သူမမေးမိပါ။ အနက်ရောင်
ဝတ်စုံဝတ်ကာ ကရင်ပြေးလိုက်သည်။

'ခင်ဗျားတို့ ဒီနေရာမှဆက်နေလိုက်ပြန်အော့ဘူးလျှင်
ဤနေရာတစ်ခုခုပြောင်းဖို့ ကျုပ်အကြံပေးပါရစေ'
ကျွန်းသစ်ခေါ်နို့ညိုဟိုက်သည်။

'ခင်ဗျား၊ ခုလိုအကြံပေးတာ စတုတ္ထအင်ပါတယ်။ ခါနဲ့
ခင်ဗျားဘယ်သူလို့'

အနုထိရောင်တတ်ဆင်ထားသူက....

'ကျွန်း...ဘယ်သူဆိုတာ အရေးမကြီးပါဘူး၊ ပြဇာတ်ဆရာ
ညိုသား ဘျူးပိုးပြောတာ နားထောင်ပြီး ဒီနေရာက အမြန်
သွားပါ'

သူသည်ပြောရင်း ကျွန်းထင်၏စကားကို မစောင့်တော့ဘဲ
ကျွန်းကပြောရင်းကိုထိတစ်ခဏ ထိုင်နေရာမှ ပြေးလွှားထွက်
ခွာသွားလေသည်။

ထိုသူ၏ ကိုယ်ဖြေပညာအဆင့်မြင့်သဖြင့် တစ်ခဏချွင်းမှ
ပင် ပျော့မာကွယ်သွားလေသည်။ ကျွန်းထင် မျက်နှာပေါ်
တွင် ထူးထူးဆန်းဆန်း အချိတ်အယှက်များ ပေါ်ထွက်နေလေ
သည်။

အထန်ကြီးမှ သူသော်ပြင်တစ်ချက် ချလိုက်သည်။
'အင်း...သူက သိုင်းပညာတော်တယ်၊ ဉာဏ်အောင်တယ်
ဖန်ဟိုမျိုး၊ ဖြစ်နေသေးမသိဘူး'

စိစိခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။
'ဖြေနိုင်ဘူး'
ကျွန်းထင်အံ့သြပြီး...
'သမီးက ဘာကြောင့်မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ပြောစားလို့'
'သူ့အသံက ဖန်ဟိုရဲ့အသံပေးတတ်ဘူး'
ကျွန်းထင်က မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်ပြီး ကြားဖြတ်ဝင်ပြေးလိုက်
သည်။

'သူက ဖန်ဟိုမဟုတ်ရင် သူ့အလှပ၊ ဖန်ဟိုကဘိလူး၊
ဘိလူး၊ သူ့ပြောစကားတွေ မင်းသားမင်း
ပေလိမ်ဆိုတာ
ဖန်ဟိုပဲ'

ထိုစကားကြားရသောအခါ စုံနု၊ စိစိနှင့် ကျွန်းထင်တို့
ပါးစပ်အရတင်းသားဖြစ်သွားလေသည်။

ကျွန်းထင်က ဖန်ဟိုနောက် ခြေရာခံလိုက်ကာ တွေ့ခဲ့
ရသောအကြောင်းအရာများကို ရှင်းလင်း မပြောပြလိုက်လေ
သည်။

စုံနုအနည်းငယ်စဉ်းစားပြီး...
'လူ ဖန်ဟို မဟုတ်ဘူးလို့ ပြောလို့မရဘူး'
ကျွန်းထင်က အံ့သြသွားလေသည်။
'ဘာဖြစ်လို့လဲ'
စုံနုက အံ့သြပြီး...

၁၈၁ နဂါးပြု

'ရှင်...အသံကဲ့သို့ မရဘူးလား၊
 ကျွန်ုပ်တို့ မပြုပြင်လိုက်ပြီ...
 'စိတ်ချ သူမန်ဟိုပြန်နီကွာ။ သူ့အား အခုဆို နှင်းဆီပန်း၊
 အယ်နစ်ပွင့်နဲ့ အလုပ်ရှုပ်နေပြီ'
 တစ်လုံးချင်း ပြောချလိုက်အေးသည်။
 ကျေးဇူးတင်စာပြောသည်မှာ အနိစ္စအလယ် ဖြစ်နေသည်။
 ဖန်တိုက နှင်းဆီပန်း၊ အမှတ်ကိုကို ပွေ့ဖတ်ထားလိုက်အေး
 သည်။

အထူးစေ့ ကျင့်ထားသော အမှတ်ကိုနှင့်စစ်ဆယ်အသက်
 မရှိဘဲတော့သောကြောင့် ပွေ့ထားခြင်းဖြစ်သည်။
 မြေကွက်၊ ကြီးတူးဖော်ပြီးဖြစ်သည်။ ဖန်တို နုပွားပေါ်မှ
 ရွှေမျှားသုတ်လိုက်သည်။

ထိုနေ့က...
 နှင်းဆီပန်း အမှတ်ကိုနှင့် အစ်ဆယ်တို့အား မြေကွက်ထဲ
 သို့ ပစ်ချလိုက်သည်။
 ထိုမြေကွက်ကြီးထဲတွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ အစားအသောက်ကိုလည်း
 တွေ့ရသေးသည်။
 ဖန်တို အစားအသောက်မျှားကို မြေကွက်ထဲ ထည့်ပြီး မတ်ဆပ်
 ရပ်အား အသံတိုတိုဖြင့်...
 'မင်းတို့ ထားဝရ ငြိမ်းချမ်းပါစေ'
 ဟု ပြောလိုက်သည်။
 ထိုစဉ်...

အစားအသောက်များ စားစားသောက်သောက် ထွက်အေးသေးသည်။
 ဖန်တို ကိုယ်တစ်ချင်းတုန်းခါပြီ။ သူ့သန်ထဲမှ မြှေးလွှားထွက်
 သွားလေသည်။

မြေပုံအနီးမှ ဖန်တို ပျောက်ကွယ်သွားပြီ ဖြစ်သည်။ ထို
 အချိန်တွင် မင်းခေတ်၊ တစ်နေရာဆီ၏ သစ်ပင်တစ်ပင်နေရာမှ
 လူတစ်ယောက် ထွက်လာသည်။

ထိုလူမှာ စုစုဖြစ်သည်။ စုစုမည်သို့ ယုံရမည်မသိပါ။
 သူ့မ ခေါင်းရှုပ်သွားလေသည်။

သူ့မ အထူးကြီး တွေ့နေပြီ။ သစ်ပင်တစ်ပင် နေထိုင်
 တတ် ပုန်းနေလေသည်။ သေဆုံးခဲ့ရာ သူ၏ ရန်သူ ဖြစ်၏။
 သို့သော်...

ဖန်တို မြေမြှုပ်ပေးနေသည်ကို တွေ့ရသည်။
 မကြာခင်၊ ဓူရိပ်တစ်ခု အမှောင်ထုအတွင်းမှ မြေပုံရှိရာ
 သို့ မြေလွှားလေးလှေသည်။ စုစုတ ထိုလူအား သတ်ထား
 ကြည့်သောအခါ ဖန်တို ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ဖန်တိုသည် ငတ်ငန်းကျွတ်ကို တစ်ချက်ကြည့်ပြီး မြေကွက်
 ထဲမှ အသံတိုများကို ကြည့်လိုက်သည်။

စုစုအံ့ဩနေသည်။ အလောင်းမျှားကို မြေမြှုပ်ပြီးနေသော်
 တစ်ခဲသော ကြည့်သည်။ စုစု တွေးရင်း ခေါင်းရှုပ်လေး၏
 ထိုစဉ်...

ဖန်တို ခေါင်းမေ့ပြီး အားပေါ်တရ ရယ်မေ့လိုက်၏။
 'တား...တား...တား...
 လူ၏အသံ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။

'အစ်ကိုကြီး မင်း ဘေးကြောင့် ဒီ အားထမ်းတွေကို မြေ
မြုပ်ရတယ်၊ ကျုပ်သားဆို မမြုပ်ဘူး၊ ဒီ အားထမ်းတွေကို
တူးကုန်စီးတဲ့ခွင့် တယ်လေးပေး ခေါ်ပူမလို့ ကြည့်ချင်လို့ ဗျ
စုစုမှာ ကြော်ငြာနေ၏ လူမသည် ဖန်ဟို ပြောနေသော
စာအမျိုးကို နားမသည်ပါ၊ ထိုခဏ် အားမှောင်ထု အသွင်းမှ
အသိတစ်ခု ထွက်လာသည်။

'ကျုပ်သ မင်းလို ဟေ့တို့အား...၊ လူကန်သေခတ် တယ်
လေးကံ အပြစ်ကြံ ကြံ၊ သေဆုံးတဲ့ အခါ မြေမြုပ်ပေးရတယ်
ဗျ...'

စုစု ရပ်ထိတ်သွားပြီး အသံ ထူစီပေါ်လာရာသို့ လှည့်
ကြည့်လိုက်သည်။ သူ့အံ့ဩလွန်းသဖြင့် မျက်လုံးများ ပြူး
ရွယ်သွားလေသည်။

အားမှောင်ထုမှ နောက်ထပ် ထွက်လာသောသူမှာ အနုအိ
ရောင်ဝတ် ဖန်ဟိုပင် ဖြစ်သည်။

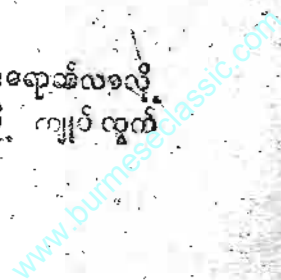
အနုအိရောင်ဝတ် နှစ်ယောက် မျှော်နေချင်းဆိုင် ရင်နေ
ကြသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်မှာ မျှော်နေချင်း၊ အရပ်အားခင်း
ချင်း တွဲနေကြသည်။ ဖန်ဟို နှစ်ယောက်ဖြစ်နေသည်။ စုစုမှာ
အတတ်ဖြစ်သွားလေသည်။

မြေပုံအနီး၌ ရပ်နေသော ဖန်ဟိုအ ပြုံးပြီး...
'အစ်ကိုကြီး ရောက်လားပြီကိုး...'

နှေးကွေးရာကလေးသော ဖန်ဟို အသံအပေးပါ၊ ခြေလှမ်း
မိလိက် ပညာ၊ စုစု သဘောပေါက်လာပြီဖြစ်သည်။
မြေပုံအနီး ရောက်နေသော ဖန်ဟိုအ...
'ဖန်ဟို...မင်း ထာတိ မကည်ပါလား'

ထိုစကားအစ နှေးကလေးမှ ရောက်လာသောသူမှာ ဖန်ဟို
အစ် ဖြစ်ကြောင်း စုစု နားမသည်လိုက်သည်။
'ကျုပ်...ဘေးကတိမျှင်လို့လို့'
'မင်း...ကျုပ်ရှိတဲ့နေရာကို ရှောင်ပေးရမယ်ဆိုတာပေး'

ဖန်ဟို ပြုံးလှ၏—
'ကျုပ် အလောင်းအတူမြုပ်နေတာ... မင်းရောက်လာလို့
ရှောင်ပေးတယ်လေ၊ ဒါပေမယ့် မင်းခေါ်လို့ ကျုပ် ထွက်
နေတာပဲ'

စုစု သက်ပြပီးကပ်ချက် ချလိုက်သည်။ ဒကာ အလေ့အထ
များကို မြေမြှုပ်နေသူမှာ ဖန်ဟို အခမ်းဖြစ်ကြောင်း သိ
သည်။

'မင်းကို ကျုပ် ခေါ်လိုလား...'
ဖန်ဟိုက မျက်မှောင်ကုတ်ပြုံး...
'ဝင်းလှမ်းစားအပြေအတယ်မဟုတ်လား၊ နားထိပြီးမ
ထားတဲ့ ကတိဆ နေပြည်တော်မှာပဲ။ ကျုပ်နေပြည်တော်ထဲ
မအေးရင် ပြီးတဲပဲ'
စုစုမှန် ခေါင်းရွပ်သွားသည်။ မင်းသားစောဖန်ဟိုမနပြေ
ခောက်ဟိုသွား ခင်းအားဟန်ဆောင်မည်ကို စိုးရိမ်နေသူဖြစ်
သည်ဟု နားလည်လိုက်သည်။
ထို့ပြင်...
မင်းသားစောလှိုင်က ဖန်ဟို ဟန်ဆောင်ခဲ့ကြောင်း သု
သားတပေါက်အေးသည်။

'ကျုပ်... ဒီနယ်ကို ခရီးထွက်လာမိလို့ မင်းကိုအကြောင်း
ကြားတယ် မဟုတ်လား'
ဖန်ဟို မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။
'ကျုပ်... ရွှေခင်ပေးလို့ပါ။ ဒေါ်ပေးမယ့် ဝင်းထပြဇာတ်
ဆရာရှုစာမီး စီစီကြိုက်နေတယ်၊ နောက် ဝင်းအစာစာဝင်
ဆောင်ပြီ၊ ပြဇာတ်ထိဝင်အေးလို့ ကျုပ်လိုက်သွားခဲ့တာပါ'

ဆိုတော့အကြောင်း စုစုခွဲခွဲလုံးပြုံးသွားမေးသည်။ ထူစ
တို့၏ အကြီးမားဆုံးနေသူ ဟုဆိုထိုသို့ ထိုပေးမိတ်ဝင်ရောက်
စားခဲ့သည်။
မင်းသားစောလှိုင် ခေါ်သဖြင့်...
'ခေါ်... ဘာဖြစ်လို့'
'သူတို့က ဖန်ဟို လှုပ်ထင်မှားပဲ၊ ရန်သူမင်းသားဆိုတာ
ငါ့မှာ မဟုတ်ဘူး၊ မင်းအ ကျုပ်နဲ့အတူနေအေးစု ကျုပ်ထို့
အောင်လို့နိုင်တယ်'

မင်းသားစောလှိုင် ပြုံးလိုက်သည်။
'မင်း ကို သူတို့ ရန်ရှာရင် ကျုပ်ဆီလာပေါ့'
ဖန်ဟိုက ခေါင်းတိမ်းလိုက်သည်။
'ကျုပ်ရာထူးလို့ချင်ဘူး'
ဖန်ဟို မင်းသားစောလှိုင်အား ကြည့်ရင်အေးအေးဆုံဆုံလိုက်
သည်။

'မင်းနဲ့ ကျုပ်ကို လူ့အဖွဲ့အစည်းက တစ်ယောက်နဲ့ တစ်
ယောက် ရွေးချယ်ခံရမယ်လို့ အတိအကျအားတယ် မတူတတ်
မေး၊ တာဝန်ပေးပြီး ကျုပ်နဲ့အညီသုံးရတာလို့'

ဆိုတာမျိုး မင်းသားမေးတာ...

'ကျုပ်က တာဝန်ပေးပါ'

'ဘာတာဝန်လို့၊ မင်းသားအဖပဲ နန်းထက်မှာနေပါ'

'မင်းပြောတာတွေကတည်း၊ ဒီမှာ ပုန်အန် သူရှိလို့ပဲ အတော်'

'မင်းအတော်ပုန်ရှိရင် အာရုံစေလိုတာ၊ အခုအထဲမှာ မင်းက
ကျုပ်နယ်ကိုလဲမကယ်'

'ပြဇာတ်ဆရာဟာ ခက်လှန်ရေးခေါင်းဆောင်ဆိုလို့လား
ကား'

ဖန်ဟိုက သင်္ကြံပြင်းချရင်း...

'မင်းတို့ရဲ့တစ်ဖက်က ချိုးကျားစရာအောင်ပါအယ်၊ နှင်းဆီ
ဆယ်နှစ်ပွင့်ကို ဇာတ်ထဲမှာ အောင်အောင်သွင်းနိုင်အယ်'

'ဟုတ်အယ်... သူတို့ပဲ ပြိုင်နိုင်မယ်ဆိုပြီး ကျုပ် ကိုယ်ထက်
သေးအယ်'

'ခါးကြွင်း မင်းနဲ့အညီကောင်းရအောင် လုပ်ဖို့ကတော့
ပေါ့... ဟုတ်အား'

'ဟုတ်အယ်'

'ပြဇာတ်ဆရာဟာ ခက်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်ဆိုတာ
အထောက်အထားရှိအား'

'ကျုပ်က ဘာအထောက်အထားမှမရှိဘဲ သူကရသွားလို့
လှုပ်ရှားနေတာပေါ့'

ဖန်ဟို လျှောက်ပြုံးပြုံးပြီး...

'မင်းကလဲအားပေးပါ'

ထိုအခါကြောင့် မင်းသားကလေး မျက်နှာမည်းလွန်းအောင်
နည်း

အခန်း (၁၀)

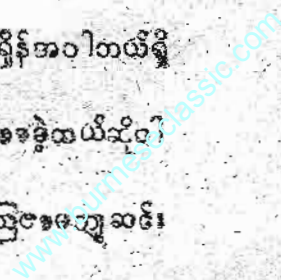
ဝင်းသားအားမှ ဖန်တိုကားကြောင့် ဝေဝါသယထံသို့
အားတော်

လူ ဖန်တိုကို အစောဆုံးကြည့်ပြီး--

ဘူးကုဒေဝီ အောင်မြင်သွားရင် ဖျော်အချိန်အခါတယ်ရှိ
အေးဇာလီ

မင်း...အချိန်အခါရအောင် ကိုယ်တိုင် အစဉ်တယ်ဆိုရင်
အေးဇာ

တုတ်တယ်၊ နန်းတော်မှစနေရင် ဟိုယုံသြဇာအေးဆင်း
အောင်အမြဲ အစဉ်တယ်

၁၉၉ နဂါးပြု

ဖန်တူ ခေါင်းခါးယမ်းလို့ထီသည်၊
'ခင်းတိုတစ်လေးထဲမှ အဆောင်ကျ၊'
မင်းသားလေး မျှော်စေ့ကုတ်ပြီ....

'ကလေး...မင်းက ကျုပ်ကိုအနှစ်နှစ်အယုဏ်ပေးလို့လား'
ဖန်တိုအ ဗဲပြုံးပြုံးပြီ...
'အနှစ်နှစ်အယုဏ်ပေးတာအ ခင်းကူ၊ မင်းအသား ကျုပ်
ဟန်ဆောင်နေတာ'

'ဒါတွေ နေ့စဉ်မှရှင်ရင်ဖြစ်ပါတယ်'
'ထားပါအေး...အဆိုးဆုံးအ ခင်း...စီစီကို ချစ်ဟန်ဆောင်
ထားပဲ့'

ထိုစဉ်အကြားအေးအေးခါ မင်းသားလေး ကိုယ်တစ်ချယ်
နဲ့သူ့အသည်း လူလေးနတ်အညိုကြည့်အထေးအသံဖြင့်...
'ကျုပ်...ဟန်ဆောင်အေးစရာထဲမှာ'

ဖန်တို အံ့ကြသွားပြီ...
'မင်းအ...
ထူးဆေးကို ဆုံးမအောင်ပြောတဲ့ ရပ်ထားလို့ထီသည်၊
မင်းသားလေး သန့်ပြင်းအစ်ချစ်ချီပြီ....

'ကျုပ်...သူ့ကို ကတယ်ချစ်တာပေါ့ဗျာ'
'မင်းကေး ကျုပ်ယုံဘူး'
'မယုံလဲ ငေးထဲနိုင်ဘူး၊ကျုပ်...လူ အတူထီနဲ့ပတ်အောင်
အယ်သားတွေပါ သတ်ပစ်ခဲ့တယ်'
သူသည် အော်ဖတ်ရည်ဆိုင်တွင် ခြားဆိုယ်ရဲတက်ကိုအား
သူတ်ဆင်သည်ကိုပြောပြနေသည်။

'ကျုပ်လေးရှင်နိုင်လို့ ဟန်ဆောင်ထားရပေလို့ အစ်ချိန်
ကျွန်ုပ် ပြောပြမှာပါ'
ဖန်တို ဗဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်၊
'အယ်ကေးလဲ'
'သူ့ကို လက်ထောင်မိပေါ့'
ဖန်တို ခေါင်းညိတ်ရိုက်သည်။

မင်း...သူ့ကို ကလေးချစ်တော့ ကျုပ်ယုံပါဘယ်၊ ဒါပေမယ့် မင်းနဲ့သူက ရန်သူဖြစ်နေဖယ်ဆိုတာ သတိထားမိခဲ့တာ၊

မင်းသားလေး၊ မင်းစားနေအလသည်။
'ဒါကို ချုပ်ကျွေးမိဖယ်၊' ထူး...ကျုပ်ကို ဖယ်ထပ်မယ်လို့ ဆို ကျုပ်ယုံတယ်'

'မင်း...တော်တော်ခက်တာပဲ၊' ဘာကြောင့်လဲ ကိုမေတ္တာ ချစ်တာလို့

'တောသဘောမှ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျုပ်...သူ့ကိုချစ်မယ်၊ လူငယ်၊ ဒါပဲ...'

ဖန်ဟိုက ဖယ်ကပြပြီး...
'မင်းရပ်တေ့'

'ရေခဲနိုင်ဘူး၊ ဒါချိန်အပြေး၊ မင်းကို ဖန်ဟိုဘာ ပြန်ပေး လို့မယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွေးငှားပြပြီး သူ့ကိုပြောပြပါ၊ ကျုပ် ဆို ကို သိပ်ချစ်လို့'

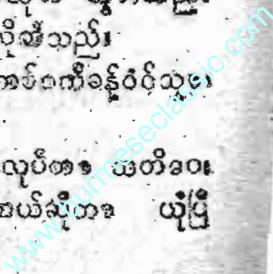
သူသည် ပြောပြီး လက်တစ်ဖက်ရဲ့ ယမ်းကား...
'ကျုပ်သွားမယ်၊ မင်းနဲ့ကျုပ်ဘာ အမြဲဖြစ်ပြီ၊ တစ် ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဆန့်ကျင်တယ်၊ တစ်နေ့ ချစ်ရင် တစ် ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် လက်နက်ချင်၊ ယှဉ်မတိုက်ပါရအစနဲ့ လို့ ဆိုအောင်ပေးပါဘယ်'

သူ စကားဆုံးသည်နှင့် ထူထဲသွားလေသည်။ ဖန်ဟိုဝေ၊ နေသည်။ ရုတ်တရက် ဖန်ဟိုရှိရာသို့ မင်းသားလေးပြောဝင် အာတာ ကယ်ထဲမှ ချားဝယ်ပြင် ထိုးလိုက်လေသည်။

ဖန်ဟို ရှောင်တိုင်းချိန်မရပါ၊
'အင့်...'

ဖန်ဟို တစ်ချက်အသံထုတ်ပြီး နေအထိဆုတ် သွားမည်၊ မင်းသားလေးကို မယုံကြည်နိုင်စွာ ကြည့်လိုက်သည်။

မင်းသားလေးထိုးလိုက်သောဇေတ်မှ အစ်ကဲခန့်ဝင်သူပဲ လေသည်။ မင်းသားလေးအပြုံးပြုံး...
'ဖန်ဟို...မင်းကိုမသတ်ပါဘူး၊ ဒီလိုလုပ်တာ ဖတ်တော့ ဘာပါ၊ မင်းကို အချိန်မရွေး သတ်နိုင်မယ်ဆိုတာ ယုံပြီ ဘာ'

ပြောရင်ရယ်ဒေဝ်က... ထွေထွေလေသည့်၊ ဖန်တိုမှ
ကြောင့်ပြီ၊ ရုပ်နေသည့်။

ဝင်သဒ္ဓေယျမှ၊ ခြေလှမ်းကနည်းငယ်လှမ်းပြီးနောက်ပြန်
လှည့်ကား...

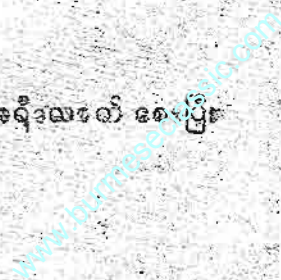
ကျုပ်က တုဂုံဆီသွားပြီ၊ သူ့ရဲ့လှည့်ခဲယာဇာတ်ကို ကျုပ်
သတ်ကားပါလို့ ဘာဝန်ယူလိုက်မယ်၊ ကျုပ်လုပ်ကား မင်း
အတွက်ဟော့ဘူး၊ စီမံအတွက်ပါ၊ တူကုသ လက်စားချေရန်
သိပ်ရက်စက်တယ်၊ မင်းပြောလိုက်ပါ၊ ကျုပ်ကို အမြန်ဆုံး
လက်ထပ်ပါနော်

လူ့စကားဆုံးသည်နှင့် ထိုစဉ်မှာထွေထွေလေသည်။
မင်းသားလေး ထွက်သွားပြီး အတန်ကြာမှ ဖန်တို သတ်ပြင်း
တစ်ချက်ချပြီး...

‘စုစု... မင်းထွက်လေပါအံ့’
စုစုရင်ထိတ်သွားသည်။ သူမ ပုန်းကွယ်နေရာကို မန်တိုက
သိသွားပြီဖြစ်သဖြင့် ထူးဆရာတို့ ပုန်းကွယ်နေရာမှ ထွက်
သွားရလေသည်။
သူမသည် ဖန်တိုကိုခေါ်ချေစိုက်ကြည့်လိုက်ပြီ...

‘ရှင် ဖန်တို... အုတ်လေး’
ဖန်တိုခေါင်းညှိစိတ်လိုက်သည်။
‘ထုတ်ပါတယ်... ကျုပ်ဖန်တိုအစစ်ပါ’

စုစု သံ အနီးသွားပြီး လက်ကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။ စုစု
အော်ပြင်းအစ်ချစ်ချပြီး...
‘ရှင်တို့နှစ်ယောက် ရွေးမရစားအင် တူနေကြတယ်’
ဖန်တိုအပြုံးလိုက်သည်။
‘ကျုပ်တို့ အခြေခံညီအစ်ကိုပါ’
စုစုချစ်မောင်ကုတ်သွားသည်။
ဖန်တိုအစစ်ချစ်ပြုံးလိုက်ပြီး...
‘တုတ်ဇာယ်... ကျုပ်က သူ့ထဲတစ်နစ်နစ်လေးလဲ ခေါ်ပြီ’
လူ့အစ်ကိုဖြစ်ထွေရတော့ပေါ့
စုစုအံ့သြသွားပြီး...

၂၀၄ နဂါးပြု

'ခါထိတ်နေပါဦး၊ ရှင်တို့နှစ်ယောက်က ဘာဖြစ်လို့ ခွဲခွာ
နေကြတာလဲ'

ဖန်ဟဲ့ပြုံးလို့ရင်...'

'ဒါနဲ့ ဇာတ်အင်းအစုံပုလဲ'

'ရှင် ပြောနိုင်လေနား'

'သိုင်းဇာတ်က တစ်ယောက်က နေပြည့်အတိတ် သူ့အားနည်း
ခဲ့တယ်၊ နေပြည့်အတိတ်ကတော့ နန်းတွင်းသူတစ်ယောက်နဲ့
ချစ်ကြိုက်ကြတယ်လေ၊ နန်းတွင်းသူကတော့ နန်းတွင်းမင်းမယ်
တို့၊ နေအတိတ်မသိခဲ့ရတယ်'

စုံစုံနေနိုင်တော့ပေါ့၊ အတိတ်ပြောနိုင်လေသည်။

'နေအတိတ်က သူတို့အမြဲပုံပေ၊ မေ့ပျောက်တယ်၊ သိုင်း
ဇာတ်က လူတို့လူတို့အပိုအပိုချစ်ချစ်ဆွဲဆွဲတို့ အပြင်ထူထူပို
တို့အိတ်တို့နဲ့ခဲအယ်'

'သူကအထိခံအား'

ပန်ဟဲ့က ခေါင်းခါသည်၊ သူ့မျှသိဝန်း၊ ရီခ ဝနေသည်။

'နန်းတွင်းသူဆိုတော့ လက်မာတုံး၊ ကံသွား ကြတယ်။

အလေးတစ်ယောက်စီခါပြီ၊ ထုတ်အစုံတယ်'

'ကျွန်တို့ အလေး အစုံယောက်တရော'

'သူ မိခင်နဲ့ ကျွန်ခဲအယ်'

စုစုက ဖန်ဟဲ့က အားဆုံးလေးအားခါ...'

'တဲခါ ရှင်တို့နှစ်ယောက်ပေါ့'

'ဟုတ်အယ်၊ ကျုပ်ကအဖေခွဲလိုက်ခဲအား ပန်ဟဲ့ပေါ့၊ သူက
အဖေခွဲနေခဲတော့စဉ်းသားလေးပေါ့'

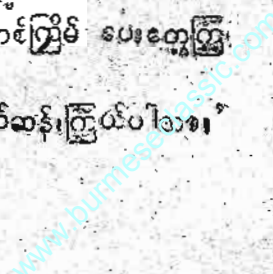
စုစုမျှအဖေမောင်ကုတ်သွားသည်။

'ရှင်တို့ညီအစ်ကိုမုန်း၊ ဘယ်လိုလုပ်သိလို့'

'ကျုပ်တို့ အဖေအဖေတွေက သုံးနှစ်တစ်ကြိမ် ပေးတော့ကြ
တယ်'

'ရှင်တို့ညီအစ်ကိုအဖြစ်က စော်စော်ဆန်၊ ကြွယ်ပါလား'

မန်ဟဲ့ ခေါ်ပြုံးပြုံးလို့စာသည်။

'တုတ်ပါတယ်...ကျုပ်ညီအကြားရှိတဲ့ မင်းသား၊ ကျုပ်
အဖေတို့ သမီးပဲပေါ့ဗျာ'

'ရှင်အဖေပဲ သွားပါတယ်နဲ့တုတ်ကယ်'

'ခါလိုဖြစ်နိုင်တယ်'

သူ့ပြောပြပြီးဆဲအားကျစွာ ပြုံးလိုက်သည်။

'ခါနဲ့ရှင်တို့နှစ်ယောက် ဘယ်သူ့အဖေဖြစ်ပြန်တယ်ထင်လား
အဖေလဲ'

ဖန်တုတ်ကပြုံးလိုက်သည်။

'သူ့အဖေအရှင်ဝင်အဖေပေါ့၊ ကျုပ်အဖေအဖေအဖေအဖေ
ခင်ကြည့်နေခဲ့ပါတယ်'

'ခါဆို မေ့လတ်နေသွားတာ သူပေါ့'

ဖန်တုတ်ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်ပါတယ်...သူမပါ၊ တစ်ခါကလေး သူမရှိတုန်း အဖေ
စင်နေတာပေါ့'

စုစု အနည်းငယ်စဉ်းစားပြီ...'

'ကျွန်မ အဖေအဖေအဖေကို ပေးအပ် အယ်သူမို့'

'သူပဲ'

စုစုအ ဗျာအလို ပြုံးကျယ်သွားပြီ...'

'ခါဖြင့် မင်းအဖေကို အဖေအဖေ...'

'သူပေါ့'

စုစု အကြည့်လွန်းသဖြင့် ပါးစပ်ပေးအပ်အဖေအဖေ ဖြစ်နေရ
မေးသည်။

'ကျေးဇူးပြု၍ ခြေရာခံလိုက်ပြီ၊ ခင်ဗျားတို့ကို ဖမ်းမလို့
နှင်ဆီပန်း၊ အမှတ် နှိုးနှိုးတစ်ဆယ်ကို သူ့ဘဝကိုလိုက်အောင်ပေါ့'

'အော်...ကျွန်မက ရှင် ကော်ကော် ရက်စက်ပါလားလို့
ထင်နေတာ'

ထူးမည် ဖန်တုတ်ကို စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီ...'

'သူက တစ်ပြစ်လို့ ဒီလိုလုပ်ရတာပဲ'

ဖန်တုတ် ပြုံးလိုက်ပြီ...'

'သူက ညီမရွဲ့ မေ့လတ်ကို ချစ်လို့ နေမှာပေါ့'

လူကေးကြောင့် စုစုမျက်နှာ နီရဲသွားသည်။
လူမ ဘယ်ပြင်တစ်ချစ်ချစ်ခြင်း...
'ခါးကြောင့် ရှင်ကို အကဲခတ်ရ ခင်ဆန္ဒတုနလို့...'
'ဘာဖြစ်လို့လဲ'

'ရှင်က အစ်ခါတစ်ခါ အသားအကွယ်ပေးအယ်၊ တခါ
တရံ လျှိုငှက်ချစ်ကို ဖော်ထုတ်ကယ်လို့...'
'အခုဆိုရင် ညီမတို့အကြောင်းကို နေပြည်တော်က သိ
နေပြီ'

'ခါနဲ့...တူကုဒေဝီဆိုတာ ဘယ်သူလဲ'
'သူက လျှိုငှက် ထိပ်ထန်၊ အရာရှိအစ်ဝယခင်ပါ၊ လူ
အင်အားအိမ်မှ နှင်းဆီပန်း ဆယ့်နှစ်ပွင့် ခို့တယ်'

စုစု သက်ပြင်းချလိုက်သည်။
'ခါကြောင့် မင်းအန် ဝင်အာနိုင်တုနကို၊
'ဟုတ်တယ်'

'အခုထေ့ ပြောတံဆ ဘုမ္မ လှုပ်ရှားလို့ မရတော့ဘူး၊
'ဟုတ်တယ်၊ ခါပေမယ့် ခက်လှန်ခရားတော့ ရုပ်လို့မ
ချာ...'
'ရှင်...သူတို့ကို အဆင်လွန်ဖို့ စိတ်ဝင်စားအေး...'

'ခါကတော့ ထင်မျိုးသားလုံးရဲ့ ထာဝရနိပါတ်၊ ခင်ဗျားတို့
ဘာဆင်လုပ်မလဲ'
'အသိသေးဘူး၊ ဖေဖေနဲ့ မေမေ ဆင်လုပ်ပါလိမ့်မယ်'
ပန်ဟို ခဉ်းစားမနေလေသည်။

အခန်း (၁၉)

မိန့်အံ့ အတန်ကြာခဏအင် တိတ်ဆိတ်ခနဲပြီးမှ—
'သားပဲဖြစ်ပြန် ပြဇာတ်ခေါင်းကွဲခဝယ့် သူတို့နဲ့ အဆင်
ပြေထိခိုက်လိုက်တယ်၊ ဘော်ကြီး အင်အားနည်းမှား ခြွေဖမ်းရ
မယ်'

စုစု ပြုံးလိုက်ပြီ...
'ခါကို... အစီအစဉ်လုပ်ထားပါတယ်...၊ အစီအစဉ်နဲ့
အစီအစဉ် အဆင်အသွယ်လုပ်ပို့ အေးအံ့အံ့အံ့အံ့ ပြောပြ
အားတယ်'

၂၀၂ နဂါးပြာ

ဇေတ်သဇေဏ သိုင်းဇေဏ ၂၀၃

ဖန်တူ ဘကြားပြတ်ပြီး...
'စိစိ ဘားဆစ်လုပ်မလွဲ'

'ဒီကိစ္စဖုံကွယ်လို့မှမရဘူး၊ အမှန်အတိုင်းပြောရမှပဲ'
တစ်လုံးချင်းပြောပြလိုတိုင်းထေသည်၊ ဖန်တူ တွေဝေဝေ
ညှိ

စုစု အက်ပြင်းဖာရဲချစ်ချစ်ပြီး...
'မမေတ်ရုဝီအပေါ် ခေတ္တခွဲပုံရဲအယ်'

ဖန်တူ နှစ်ခေါင်းချုံ့ပြီး...
'ဈာန်တန်ဆောင်တေးတဲ့ မင်းသားဇေဏလို့ ပြောတာ

စုစု ပြုံးပြီး...!
'ဟုတ်ပါအယ်'

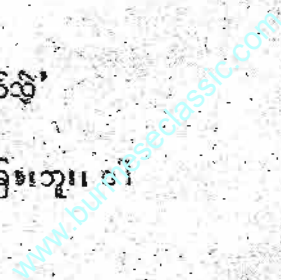
ဖန်တူ ပခုံးအစစ်ချစ်ချစ်တူနဲ့ပြီး...
'ခေဏိတယ်...၊ သူ့ဟာ ရန်သူ မင်းသားဇေဏ ဆိုတာ
လူ့အရှင် စိတ်ထိခိုက်မယ်'

သူတို့သည် စိစိကိုအကြောင်းစုံ ပြောပြလိုဆီလေတော့
ညှိ
အကြောင်းစုံသိသောအခါ စိစိသည်တည့်ငြိမ်ငြိမ်ဖြင့်...
'စုစု ညီမဇေဏပြောတာအမှန်အမှန်အမှန်...'

'မင်းသားဇေဏ အစစ်အကတ်အပေါ် ခေတ္တခွဲပုံရဲအယ်...
ခွဲအေး...'

'ဟုတ်ပါကယ်-မမေတ်'
စိစိသည် ဖန်တူ ဘက်လှည့်ပြီး...
'ရှင်နဲ့မင်းသားဇေဏ၊ ဘယ်သူသိုင်းပညာတော်သို့'
ဖန်တူ အနည်းငယ်စဉ်းစားပြီး...
'ဒါတွေစွဲပြောရခေဏိတယ်၊ သိပ်အေးစွဲကွေးခြားဘူး၊ ဝါ
အေး...'

'ဟုတ်မယ်၊ ဒီခေဏ ခင်ဗျားဘေးလုပ်မလွဲ'
စုစု ဘက်ပြင်းချုံ့ပြီး...

သူးစအေးကို တစ်ပိုင်းတစ်စပြင့်ရပ်ထားလို၏သည်။ နဂါး
စိတ်ဝင်အေးပြီး...

'ဒါပေမယ့် ဘေးဖြစ်လျှင်ပြောပါ'

'သူးမှားစေခိုင်းနိုင်တဲ့ ထိပ်တန်းသိုင်းထမ်းတွေအများကြီး
ရှိတယ်' ။

'တူကူဆိုတုနည်းတူလဲ သိအေး
သိအယ်'

'ရဲ့ အသတ်ဘယ်အောင်ရှိပြီလို့'

ဖန်ဟို ခဏ်းစားပြီး...

'သို့ဆယ်လေးဖော်ရုံမယ် ထင်တယ်'

'ရဲ့ မင်းအေးအပေါ် ခေတ္တရုံနေပုံရတယ်'

'သူး ကျွန်တို့အဖော်ထပ်ထူးမယ်ပြောတယ်။ ရှင်သဘော
တယ်လို့လို့'

'ကျွန်ုပ်တို့တို့ရန်တော်ဖြစ်ပေမယ့် သူ့ကား အထိအညစ်မ
ရမချို့လို့ ထင်တယ်'

ပြောရင်း စိစိအေးတစ်မျှတ်ကြည့်အေး...

'သူ့ခင်ပွားအပေါ် ကအယ် ခေတ္တရုံတယ်လို့လဲ
တယ်'

ထိုစကားကြောင့် စိစိအေးငိုက်ထူးဖို့အိမ်သည်။ သူမသည်
အတန်ကြာအောင်စဉ်းစားပြီး...

'ကျွန်ုပ်တို့အေးအေးပေါ့မယ်။ သူကကယ်လို့ ထက်ထပ်ဖို့
အေးတောင်းရင် လက်ခံဖို့'

အေးအောင်စွဲစေပြုလိုက်လေသည်။ သူမကကား ကြောင့် စုံစုံ
နုနု နိုဟိုတို့ အိပ်သွားကြလေသည်။

ခွေထင်းပြုစေအဖွဲ့သားများ အသီးသီး မိမိတို့ငှားနေသို့
ပြန်စု ပြုပြီးဖြစ်၏။

သို့စေ့ နေ့စဉ် နေ့စဉ် ဖွင့်မြင်မြင်ပေးပါပြုစေအဖွဲ့
စားပွားအေး စေ့စိုက်ညီနေကြသည်။

ထိုကြောင့် ပြုစေအဖွဲ့သားများသည် အခြား အောင်
လှောင်အေးအောင် လှောင်အောင်အောင်အောင်အောင်အောင်
ချုပ်စုစုလှုပ်လှုပ်လှုပ်လှုပ်ဖြင့် ကြည့်နေကြသည်။

စုကျားမြို့တွင် တော်သွန်ရေးသမားအများအပြားပမ်းဆီး
မိလေသည်။

တော်သွန်ရေး ခေါင်းဆောင်ထန်အောင်နှင့်၊ ဇာမိလေ
များ ပမ်းဆီးမိလေသည်။

သူတို့ပမ်းဆီးမိသည်မှာ ပြဇာတ် ဆွဲသားကိပ်မှု ကို ခြေရာ
ခံ၍ ပမ်းဆီးနှိပ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ကျင်းထင်သည် တော်သွန်ရေးသမားများကို အယ်တင်လို
သည်။ သို့သော် ယှဉ်ရှား၍ ခုပါး နောက်ဆုံး သူ ဘု
ဇော်ခင်မှထူးကဲခွဲရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

သူနှင့်တကွ စုစု စီစီ၊ နယ်ရှားတို့ကိုပါ ခေါ်ဆောင်
လွှားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

သို့နှင့် နေ့စဉ်နေ့နံနက်တွင် သူတို့ ဘုခကျောင်းပျက်မှ
ထွက်ခွာအခွဲအစသည်။

ကျင်းထင်တို့လူစုခရီးထုတ်လှုပ်ရှားလာသည်နှင့် မန်ချူး
အာဏာပိုင်များ လှုပ်ရှားလာကြသည်။

ကျင်းထင်တို့ကိုမျှော်ကြည့်ပြတ် တစ်စန့်ထူ စောင်ကြွပ်
ကြည့်ရှုသူမှာ ဗမာပြည်တော်ခရီးကိုယ်ရံတော်ခေါင်းဆောင်
ချီဆင် ဖြစ်သည်။

ခင်းကိုယ်ရံတော်ထိုသည် ဘုကျော်စင်၊ စနိုး၊ စောင်ကြွပ်နေ
လေသည်။

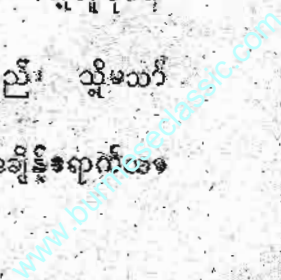
သူသည် ကျင်းထင်တို့ ထုတ်ခွာသွားသည်နှင့် ကိုယ်ရံတော်
အစ်ယောက်ကို ဆတင်းပို့ခိုင်းပြီး သူတို့ကျင်းထင်တို့နေ့စဉ်မှ
ထိုက်လားခဲ့လေသည်။

အချိန်တပြည့်ဖြည့် ကုန်သွားသည်ကျင်းထင်တို့လူစုခရီး
ဆန် ပေါက်လေးပြုဖြစ်သည်။

မကြာမီ မြို့ကလေးတစ်မြို့သို့ ရောက်လေသည်။ သို့သော်
ဘုရားပေါ်၊ ရှေ့ဆက်ခရီးထုတ်လားခဲ့လေသည်။

ချီလင် အံ့သြသွားသည်။ နံနက်စာစားရန်အချိန်ရောက်သော်
အင်္ဂလိပ် မနားပေါ်၊ ခရီးဆက်ခဲ့သည်။

သို့အခါ ချီလင်က...

'ကဲ...မင်းတို့ ရှေ့ဆက်လိုက်သွား ဝါအေးအေးလှူပြီ
မင်းတို့နားထိုင်လို့ခဲမယ်'

ခေါင်းမသင်ပီပီဝယ်သားချင်းအတူတူ အစားအလေးစား
ရှာရန် ထွက်ခွာလှည့်ခဲ့သည်။

မြိုင်ကလေး၊ ဖျန်ခဲသည်။ ထို့ကြောင့် ချီလပ်နေခတ်
ကြေးစင်းပြန်လှည့်လျှာသည်။ သူတို့ဖြတ်လမ်းမော်သစ်တွင်ခြံဝင်
ကျယ်ကြီးစစ်ခတ် ကေတုသယဖြင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝလေးခြံပြစ်
မည်ဟု ယူဆလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် မိမိအကားသို့ပြုပြီ အစားအစား မတင်
ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ခြံဝင်းအင်ခလုံး တိတ်ဆိတ်နေသည်။ ခြံဝင်းအလယ်ရှိ
ဝန်းခြံတွင် ထူထပ်သောက လက်နောက်ပစ်ကော ရပ်နေ
သည်။

ထိုလူများ ခြံရှစ်မြစ်မည်ဟုဆိုလိုက်သည်။ ထိုသူထံသို့
ထူးလေးသည်။ အနားမေ့ဆဲဆေးစုအင် ချီလပ်မျက်နှာမှတ်
သွားလေသည်။

ထူးလျင်မြန်စွာ ဒူးထောက်တို့...
'မင်းသားလေး ဝိသုဆဲနေအေးက...'
ဦးညွှတ်အေးအေးပြုလိုက်သည်။
မင်းသားအေးပြုပြီ...

'မင်း...ချီလပ်တုတ်လား'

'ဇာတ်ပါကယ်...မင်းသားလေး'

'မင်းတို့...ဝါဆို တားလှေလှုပ်တားလဲ'
ချီလပ်ပြန် ခေတ်သွားလေသည်။
မင်းသားအေးပြုပြီ...

'မင်း...တကီစွဲကြွင်း ဇာတယ်ဆိုတာ ကျုပ်သိတယ်'
ထိုစကားကြောင့် ချီလပ်တုန်ခါသွားလေသည်။

'မင်း...ချွယ်ဝင်းဇာတ်အရာနေခတ် ခြေရာခံလိုက်တာက
မဆွတ်လား'

'ဇာတ်ပါကယ် မင်းသားလေး'

မင်းသားအေးပြုပြီ...

'မင်းတို့ တားဝန်ခံတင်တင်ကျတယ်'

'ထူးကုခေတ်အိမ်နဲ့ ပြင်းတန်လို လုပ်ရတာပါ မင်းသား
ခလေး'

မင်းသားလေး မျှမ်းမင်းကုတ်သွားသည်။

'လူကားကြောင့် ကယ်တိုင်မလေတေးလဲ'

ချီလပ်မျက်နှာ ဝမ်းဗစ်သွားသည်။ မင်းသားလေးအေး

ထူးကုခေတ် မေတ္တာစွန့်နေအည့်အကြောင်းကို လူသိထားသည်။

ထို့ကြောင့် ဝမ်းဗစ်အေးပြေ...

'လူကားဖို့ အစီအစဉ်လုပ်ထားပါစေ ဝမ်းဗစ်အေး'

၂၂၀ နဂါးဖြူ

မဲ့ပြုံးပြုံး...
'စိတ်ခါ လူနော့ထံကျ သွားပြီကွ'

ချီပင် အံ့ကြသွားသည်၊ ဝင်းသားလေးကားပြောသည်ကို

ဆူနားမလည်ပါ၊

ဆူနားမလည်ပါ၊

'ဘေးဖြစ်လို့လဲ မင်းသားမေး'

'အခုကိစ္စ ကျုပ်အထိဦးခနဲပြီ'

ထိုစကားကြောင့် ချီပင်အံ့အားသင့် သွားပေးသည်၊

မင်းသားလေးနှင့်တူကုတို့ အပြိုင် အဆိုင်ရှိသည်ကိုသဘော

မပါကလို့လဲသည်၊

'မင်းသားလေးပဲ သူတို့နှစ်ဦးကိုလည်းကောင်း မဟုတ်လား'

'ဟုတ်အယ်'

ချီလင်သည် မင်းသားလေး၏ ဥဒဏ်တစ်မြစ်ပုံလို လေး
စားသွားပြီး လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်ထား...

'မင်းသားလေးက ချီးကျူးပါတယ်'

မင်းသားလေး လက်ကားပြလိုက်သည်၊

'မင်းမိကို လာစား စားသောက်စရာနဲ့မြင်းတော့ချွေးဆွဲ
မဟုတ်လား'

'ထုတ်ပါတယ် မင်းသားမေး'

မင်းသားလေး စေသံခေတ်ထန်သွားပြီး...

'မင်းတို့ ငါ့ရွာတော်တော်လှန်ပါဇာနည်'

ချီလင် အံ့အားသင့်သွားပြီး...

'ကျွန်တော်ဘေးလုပ်မိလို့လဲ'

'ဒီမှူးရှိတဲ့ မြင်းတွေ ကျုပ်မြင်းတွေဆိုတာ မင်းတို့ မခတ်
သွားလား'

ချီလင်ရင်ထိတ်ပြီး...

'မသိလို့ပါ မင်းသားလေး၊ ခါဆိုလဲဒီပြင်နေရာ သွားပါ
မယ်'

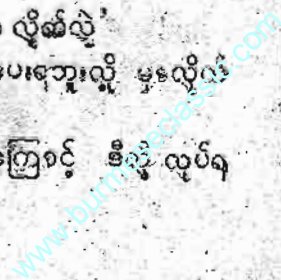
'လုပ်နဲ့'

'ဘေးဖြစ်လို့လဲ မင်းသား'

'မင်းတို့ကို နေပြည်ထောင်စာ တာမမှ လိုက်လို့'

'ပြည်သူတွေတို့ အနှောင့်အယှက် မပေးဘူးလို့ မှုးလိုက်
ပါတယ်'

'ဟုတ်ပြီ... ဒီလိုမှုးလိုက်ရင်နဲ့ ဘာကြောင့် ဒီလို လုပ်ရ
တာလဲ'

'ကျွန်တော်အသေခံမယူပါဘူး။ ဧည့်ခံပေးမှာပါ'
 'မင်း...ထယ်ခက် ပါလား။ ပြပါဦး။ မင်းမှာ ခွင့်ကမ်း
 လေးစာပဲလို့'
 'ချီသစ်ခွင့်သို့ ပြန်ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားသည်။
 'မသိပါဘူး မင်းသားလေး'
 'ဧည့်ခံပါရင် တခွင့်ပယ်မှာလို့'
 'ကျွန်တော်မျိုး၊ လက်မှတ်ချခေးပါးမယ်၊ သင်စီဆိုင်ရာမှာ
 ဧည့်သွားထုတ်လို့ရသွားမယ်'
 'မင်းပြောတာ ပြည်သူ့အတွက်ဟုတ်လား'
 'ခါဖြင့်...'
 'တိတ်စမ်း...ဘယ်သူ ဆီကမှ မြင်းမထူမီရဘူး'
 'ဒီလိုဆို'
 'မင်းတို့ကိုခန့်ပြည်တော်က အစားပေးထားတာ ဒီလိုကားရ။
 ကြိုရင်သုံးဖို့မင်းတို့ခြေထားလိမ့်သွားပေါ့'
 'ချီမင်းကျွေးပေး ပြန်သွားစေသည်။ ခြေလျှင် လှိုစီရန်
 ခြေနှိပ်ကြေစမ်းသိသည်။
 သို့သော်...
 'မင်းသားလေးအား မပြောဝံ့သဖြင့်...
 'တူတဲက...အမိန့်အတိုင်းပါ မင်းသားလေး'
 'ပြောပြီး ထွက်ရန် တန့်ပြင်စိုက်စဉ်...
 'ရပ်လိုက်'
 'ချီသစ် ခန့်ခံပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။
 'အမိန့်ရှိပါ မင်းသားလေး'

မင်းသားလေးတိတ်ထိအက်နီ နီတေး...
 'ရေ...မင်းပြန်ဖို့ ယင်းစရိတ်'
 'ဧည့်ထုပ်ဆင်ထုပ်ပေးလိုက်ရုံ...
 'ကျေးဇူးတင်ပါတယ်...မင်းသားလေး'
 'ပြောပြီး ထိုခန့်ရုံမှ ထွက်ခွာထားခဲ့လေသည်။

အခန်း(၂၀)

ချီလပ်ခြံဝင်းအတွင်းမှ ထွက်ခွာသွားပြီဖြစ်သည်။ မင်းသား
ခေး၊ အိမ်အတွင်းလှမ်းဝင်လိုက်သည်။

သူ အိပ်ခန်းအတွင်း ရောက်ရှိသွားသည်နှင့် စုစု ရယ်မော
နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

'အစ်ကို ဖန်ဟို တကယ် ဟန်ဆောင်ကျောင်းတယ်နော်'
- သူမ ပြောရင်း ဆန်ရယ်နေလေ၏။ ဖန်ဟို မင်းသား
လေး အယေခင်ဆောင်အား ချီထင်ကို မေးခင်၊ ထုတ်ပြန်ခဲ့၏။

၂၂၆ နဂါးဖြူ

'ခါကခေတ် ပင်ပန်းခဲလေး၊ ဖြစ်နေခဲလေး၊ မပြောတတ်
ဘူး....

စုစု ရယ်မောရာမှ ရပ်ပြီး....
'အစ်ကို မနေ့နယ်ခွဲခွဲ'

တုတ် ပြောရပ်.... ခြံဘဲနီ ခြင်းထားစားအေးဆေးစေသို့
လျှောက်လှမ်းကြသည်။ အေးဆောင်တနိုးသို့ ရောက်သည်နှင့်
အထိမှ လှတစ်ယောက် ထွက်လာသည်။ ထိုသူမှာ ယန်ရှန်း
ဖြစ်သည်။

'သူ ထွက်သွားပြီလား
ဖန်ဟို ခေါင်းညိတ်ပြီး....
'ထွက်သွားပါပြီ'

'အစ်ကို ဝ၊ မင်းသားလေး၊ ဟန်ခေခေတေး၊ ဟိုလူက ခွေး
တုန်ခေတေ'။

'မြို့လှည်းတွေ အစိပတ် ပတ်ပြီး ဒီထုတ်လေးတေး...
ခေတေ ကံအေးခေလေးတယ်'

'တုတ်တယ်၊ ခေခေဆို သူ့ထို့ ခေ့.... ဘယ်သူ့မှတော့ဆို'
'အခု ကျန်ခဲ့သို့ ဘေးအင်္ဂါလုပ်မယ်'
ဖန်ဟို အနည်းငယ် ခြိမ်းခြောက်ပြီး....
'ခင်ဗျားထို ချစ်ဖူးမူပြန်မယ်'
ယန်ရှန်း အံ့ဩသွားသည်။

'ရှပ်ဖျတ်ရမယ်.... တုတ်လား'
'တုတ်တယ်၊ ခါမှ သူ့ထို့တွေ ဝမ်းဗိုက်မိမှတော့'
'မင်းက မင်းသားလေး၊ အေးယောင်အောင်တေး အဆယ်
မင်းလားလေးအတိုင်းပဲ၊ အစစ်မျှမှ ဖြစ်နေခဲလေးလို့ ထင်ရ
အယ်'

ယန်ရှန်းက ပြောလိုက်ရာ ဖန်ဟို ပြုံးပြီး...
'ခိတ်ချပါ၊ ဖန်ဟိုမှ ဖန်ဟို အစစ်ပါ'

ယန်ရှန်း သက်ပြင်းတစ်ချက်ချပြီး....
'ကျုပ်က ခွဲခြားလို့ စွဲမရတော့'
စုစုက ကြားဖြတ်ပြီး....
'ခေခေ သမီးက နှစ်ယောက်လုံးကို ခွဲတယ်ကယ်'
ဇရိစအေးကြောင့် ဖန်ဟို အံ့ဩထူး ခေသသည်။

'ဇာတ်ကား... ကျုပ်တို့ညီအစ်ကို ခြားနားချစ်ကို ဝေ
လှူတား ဘာတွေလဲ'

'သွယ်လင်္ကာ၊ ရှင်လင်္ကာ၊ ကြမ်းတယ်'

ဖန်ဟို အံ့ကြွေးပြင် ဆူလင်္ကာကို ပြန်ကြည့်လိုက်၏
'ဘဝခွဲ စဉ်းစားတွေ့ဆုံ ဆားခန်လှပြစ်တဲ့ ရှင်လင်္ကာ၊
နုပြီ။ မင်းအားစော၊ လင်္ကာ၊ ဘာလို့ ကြမ်းရတလဲ'

'ဒါတွေ ထားပါ၊ အိမ် ဘာစာတ်လုပ်မှလဲ'
ယန်ရှန်းတ... ဝင်ပြေးလိုက်သည်။ ဖန်ဟို စားပွဲအနီး
လျှောက်သွားပြီ။ စားပွဲပေါ်ကို ရေခဲသောက်ဖို့ ပုံဆွဲလိုက်ပြီ
အစ်အစဉ်ကို ပြောပြလိုက်လေသည်။

ဖန်ဟိုမျှော်နှုတ် တည်ကြည်စောင့်ရှောက်နေ၏။
သူ အားလုံးကို တစ်ချစ် ကြည့်ပြီ...
'အားလုံး သဘောပေါက်လား'

စုစုနှင့် စီစီ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။
'သဘောပေါက်ပါကယ်'
'ဘာမေးမရာရှိလဲ'
ထို့အခါ ယန်ရှန်းတ...

'မင်းအကြံက ထောင်ပါကယ်... ဒါပေမယ့် လူလေး
အားလုံးနဲ့ ပြန်ပါမလား'

ဖန်ဟို အနည်းငယ် စဉ်းစားပြီး...
'ပြန်နိုင်ပါတယ်'

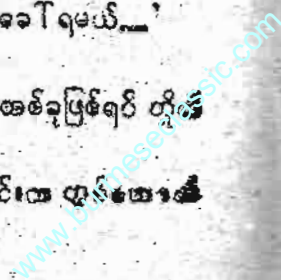
* * *

'စိစိ အဝန်က ထောင်ပေးမိပြီ၊ လူအယ်ရမယ်ခန့်...'
'ဇာတ်ပါတယ်'

'ကျွန်တဝန်အ ထောင်တွေကို များခေါ်ရမယ်...'
'တုတ်ပါကယ်'

'ကျွန်တော်က ခိုအိမ်အစဉ်မှာ အစိစိအစ်ခွဲပြန်ရင် တို့
မိမိ တဝန်ထွေးမယ်'

'လူတို့အ ထိုဝန်သိုင်းသေးတွေ၊ မင်းက ထွန်းစော
ပြန်ပါမလား'
'ပစ်ပါကယ်'

၂၃၀ နဂါးပြေ

မင်း၊ သတိထားနော်၊ သူတို့က အများကြီးပဲ
ယန်ရှန်းက ဆက်ပေးလိုက်တယ်။
ကျွန်တော်မှ အဆင်ပြေပုံနဲ့တွေ့ပါတယ်။ အဆင်ပြေပုံနဲ့
နဲ့ပစ်ထားနဲ့ သူတို့လွဲကျသွားမှပေ။

ဖန်ဟိုအေးအေးပြေးရင်၊ ယန်ရှန်းအေး၊ အကဲခတ်ကြည့်လို့မိ
မိန့်၊
ဆရာကတော်... ကျွန်တော်အပေါ် သံသယ ဖြစ်နေ
အေး

ပြောပါဘူးကွယ်
မိပြင် က... ကြောင့်... အေးအေးလို့
ဒီကိစ္စ အရေးကြီးလို့ပါ
ဒါဆို ဒီကိစ္စကို ပြောတတ်ရာ စစ်စဉ်ရင် ဒီလိုသံသယ
ဖြစ်မှားလေ။

ယန်ရှန်းပါ၊ စင်ပိတ်ထား၊ လိုအပ်နေသည်။
ဖန်ဟို စကားဆက်လို့ပါသည်။
ဆရာကတော်က ကျွန်တော်အပေါ် သံသယဖြစ်နေတာ
ထင်ရှားပါတယ်။
ယန်ရှန်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။
ဟုတ်တယ်

ဒါပေမယ့် ဆရာကတော် တစ်ခုသိထားရမှာက အခု
စီစဉ်တာ ဇေတ်သမဇေးပါ၊ ကျွန်တော်စီစဉ်တာကို ယုံကြည်
ရင် လုပ်ပါ၊ ယုံကြည်ရင် အခြားသူတို့ခိုင်းပါ
ပြောရင် အခန်းထဲဝင် သွားလေတည်း။

အေးအေးပြေ ပြေးရင်...
သူပြေးတာမှန်တယ် ပြည်သူ အတုမိ လုပ်ထား ပြတ်ထား
မှ ဖြစ်မယ်၊ ဒါကြောင့် သမီးတို့က သူတို့ပြန်စာရေးပါနဲ့ရ
မယ်။

စီစဉ်ပြောရင်၊ အခန်းထဲဝင် သွားလေသည်။
စုစုရင်ထဲ မအေးအေးနပ်ခိုင်းတာပင်ဖြစ်ပြီ၊ မျှော်စည်များကျ
ဆင်းဆင်းလေသည်။
အခန်းတစ်ခုလုံး ဖိတ်ဆိတ်နေသည်။ ယန်ရှန်းနှင့်စုစု ငြိမ်
သက်စုစုရပ်နေသည်။
စုစုဝမ်းနည်း ကြေကွဲစုစုဖြင့် ခေါင်းငုံ့ထားသလိုကို အန်
ရှန်းမြင်သေးအေး၊ မနေနိုင်ဘဲ စုစုထဲသွားကပ်လွှားပြီ။

'စုစုတို့လဲ သူ့အပြားတောင်းပန်သင့်တယ်'
စုစုက ခေါင်းကို ဆက်ခနဲမေ့ကြည့်လိုက်သည်။ သူ့အ
ဆည် အဘတ်ကန်ယင်စားဖြင့်...
'မေမေ...'

ယန်ရှန်းက သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ သူ့ဆည် စုစု အား
ပြားပြား...
'ဘေးပြေးမလိုလဲ သမီး'

စုစုက နှုတ်ခမ်းမဲလိုက်ပြီ...
'လူ့ပြေးထွေးမှန်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်...'
'ဒါပေမယ့်...ဘေးဖြစ်လိ'

စုစုက ယန်ရှန်းအဖတ်နှစ်ကို ဆေးချွေးကြည့်ပြီ...
'မေမေသု ဆီသူ့အပြား တောင်းပန်စရာ မလိုဘူး'
စုစုက သံသယရှိပြီး ငြိမ်နေသည်။ ယန်ရှန်း ကြောက်သွား

သည်။
'သမီးကားဖြစ်လို့လဲ'
'ဘေးပုံဖြစ်ဖြစ်စေ မေမေက လူကြီးပဲ၊ သံသယဖြစ်တဲ့

ကိစ္စ တောင်းပန်စရာမလိုဘူး၊ ခုချိန်မှာ လူတိုင်းအပေါ်မှာ
လံသယရှိသင့်တော့ပဲ'
ယန်ရှန်း ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်လေသည်။

လူမသတော့ကို စုစုက အင်းစူး သိရှိပြီဖြစ်သည်။
'ဒါဖြင့်...'
စုစု လေသံ ပြတ်သွားစွာဖြင့်...
'ထွန်းခဲပဲထွားမယ်'

ယန်ရှန်း၊ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။
'ဒေတ်သမားလား၊ သူ့ကို မေမေထံ ယုံကြည်တယ်လို့ပြော
ပေးပါ'

ယန်ရှန်းက တစ်လိုချင်၊ ဒေတ်သမားလားလို့လေသည်။

အခန်း (၂၀)

စုစုပေါင်းကုန်ပစ္စည်းများကို စီစဉ် ဖန်တီးပေးရန်အတွက် မှတ်တမ်းတင်ပေးရမည်။ သူတို့မျှော်နှုန်းများ ပြီးရှင်နေကြရမည်။

စုစုပေါင်းကြေးများသည် သွေးသည် စီစဉ်ဖန်တီးပေးရန်အတွက် ကြည့်လိုက်ရမည်။

စီစဉ်မှုနှင့်တွင် လျှို့ဝှက်စေရန် အမူအရာရှိနေသည်ကို တွေ့ရပြီး ဖန်တီးမှုနှင့်အတူ မည်သို့မျှ အကဲခတ်မပေါ်။ စုစုပေါင်းစီစဉ်မှု၊ ဗျာဓိကြည့်လိုက်ပြီး....

www.burmeseclassic.com

၂၃၆ နဂါးပြူ

'အစ်မလတ်'

စိစိပြုံးပြုံး....

'ညီမလေးက လာတောင်းပန်ပါလား'

စုစုခေါင်းငုံ့ထားလိုက်ပြီ....

'ဟုတ်ပါဘယ်... မမမာအဘကြီးပြီ၊ တောင်းပန်စရာ

ရှိ ကျွန်မပဲ ဖြေခင်းဝန်ရမှစေပါ'

စိစိသန်ပြုံးချလိုက်သည်။

စုစုသည် အရာရာကိုစဉ်းစားချင်ချိန်ကတည်းက အစားအသွယ် အစားအသွယ်ဖြစ်မှန်း သူမ သုံးတပေါင်နီ နားလည်လိုက်သည်။

စိစိက စုစုပန်းအား အစ်ချစ်ပုတ်ပြီ....

'ညီမလေးက အကယ်လိမ္မားတဲ့ ညီမလေးပါ'

သူသည် ပြောပြီ၊ ထိုအခါက သူမသည်...

စုစုအခန်းကြီးထဲတွင် ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ဖန်ဟုတ်ပြုံးပြုံး....

'ကဲ... အထဲဝင်ပါဦး'

ဖိတ်ခေါ်လိုက်သည်။ စုစုမျှ ခံနဲ့ ကားတည်ကြည့်လားနုနီ စူးဖြင့်....

'အခု... ကျွန်မက'

ဖန်ဟုတ် ပြုံးလိုက်ပြန်သည်။

'မလိုပါဘူးကွာ'

နှစ်သိမ့်လိုက်သည်။

စုစုကလေးလှလိုက်သည်။

'အစ်ကိုအကြံအစည် ဖြေချခွင့်ပေးပါ'

ဖန်ဟုတ်မျှော်မှောင်ကုတ်ပြီ....

'ညီမ... တစ်ခုခု အကြံပေးလို့လိမ့်'

စုစု တစ်စုံတစ်ခု ပြောမည်ထင်သောကြောင့် မေးလိုက်ခြင်း

ဖြစ်သည်။

'အစ်ကို ညီမအားပေါ် တွစ်မျိုးမြင်နေစေ၊ အော်လို့ ထပ်ထပ်'

ပန်ဟုတ် အံ့အားသင့်သွားသည်။

'ဟုတ်လား... ပြောပါဦး'

စုစုခပ် နည်းတည်းဖြင့်....

'ညီမနဲ့ မမလတ်တို့ တစ်ဝန်ချင်လို့ချစ်တယ်'

ဖန်ဟိုမျက်လုံးပြုံးသွေးသည်။

‘ဘုန်းဖြစ်လို့လဲ’

အချုပ်ခန်းဆိုသောအခါက စစ်လေးတန်ဖိုး အခင်းအကြိမ်
စေတနာတော်ပေးတယ် မဟုတ်လား’

ဖန်ဟိုပြုံးလိုက်သည်။

‘ညီမာ အချုပ်ခန်းထဲမှာ လူထိုးလှူတူးရှိတာလို့ ယူဆ
လား’

‘မ ဘာပြောမှန်းမသိ ဖြစ်သွားလေသည်။ ဖန်ဟိုက
စကားဆက်လိုက်သည်။

‘ထူးစံဆိုရင် ညီမပြောတာ မှန်ပါဘယ်၊ ခေါင်းမထိုးခန်းချား
အားကားပိုင်းတို့က အင်လှမ်းရေးသမား အဆင်အသွယ်မိတူ
လို့ ဖော်ထုတ်ဖို့လိုတယ်ဟုတ်လား’ ခါးပြင် အရေးကြီးတဲ့

အချက်တစ်ခုရှိသေးတယ်’

သူမ အံ့အားထင်သွားသည်။

‘ဘာအချက်များလို့’

ဖန်ဟိုပြုံးလိုက်သည်။

‘အခု ကိစ္စကို တာဝန်ယူသားတဲ့သူက ခန့်ပြည်ခံကံ
တူကုသဝီဖြစ်နေလို့ပါ’

သူမ မျက်ခမုဒင်ကုတ်လိုက်ပြီး....

‘ယူက ဘော်အင်ကြီးက စရာခဏခန်းနေလို့လား’

ဖန်ဟို မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

‘သူဟုန်း ကြားတိရစ္ဆာန်ကောင်းသလို ဥပုဏ်လှမျိုးတယ်’

‘သူ အကြောင်း အစိတ် ဘော်အင်ကောင်းသလိုလို့လဲ’

လူမသည်လည်း တူကုသဝီအကြောင်း ကြားသိပြီး ဖြစ်
စွည်း ထိုဘေးနှင့် သိချင်နေသေးသည်။

ဖန်ဟိုက ပြုံးလိုက်သည်။ သူ ရှိမှန်းစွာ ပြုံးလိုက်ခြင်း
ဖြစ်သည်။

‘တူကုသဝီဟုန်း ဥပုဏ်လှမျိုးတယ် ရခိုင်စစ်တယ် ရန်သူတို့
နှိပ်စက်တဲ့နေရာမှာ တယ်သူမယူကို မမီဘူး’

‘ထိုကားကြောင့် စုစု ရခိုင်တဲသူလည်း ဖန်ဟိုက ပြုံး
လိုက်သည်။

‘ကျုပ်တို့ လှုပ်ရှားမှုမှာ တယ်လောက် အရေးကြီးတယ်
ဆိုတာ ညီမ သိသယ်မဟုတ်လား’

စုစု ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘သိပါဘယ်’

‘ဖန်ဟို စုစုအား စိုက်ကြည့်ပြီ....

‘ညီမ ကြားမိနေသေး’

စုစု မချီပြုံး ပြုံးလိုက်ပြီ။

‘ကျွန်တို့မိအားစုအ အန္တရာယ်ထွန်း အမြဲ ရင်ဆိုင် နေလို့
ခိုးနေပဲ ပြီရှင်’

သူမ အခု ဖမ်းစားတဲ့ ဝတ်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်တွေ
ထဲမှာ တိုက်စု ဘော်လှန်ရေးအဖွဲ့ဝင်များရှိ စခန်းကို သိ

သားတဲ့လူတစ်ယောက်ပဲ ကျုပ်တို့အကူအညီ အရေးကြီးသလို ထို
တို့အတူ စလုံး အလှန်အရေးကြီးတဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ

စုစု ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'တုတ်ပါတယ်၊ ဒါကြောင့် သူ့ကို မရခက်ကယ်ဖို့ ခေမ္မာ
 စီစဉ်ခဲ့တယ် မဟုတ်လား၊
 'တုတ်တယ်၊ တူးကုဒရီစာ အစောင့်တွေချီထားတယ်'
 စုစု ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီ...
 'တုတ်တယ်၊ သူ့ကို အလွတ်ပေးမှ မဟုတ်ဘူး၊
 'ဒါကြောင့် ညီ...ကို အရေးကြီးဆုံးတစ်ခုပေးဖို့'
 စုစု အံ့ဩသွားသည်။
 'ညီမ တစ်ဝန်အ မလတ်ထက် ပိုအရေးကြီးတယ်...အုတ်
 လား၊
 ဖန်ဟို ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'တုတ်တယ်၊ အခြားအနေမကောင်းရင် သူ့ဆီမှ ခရိုင်၊
 စကောင်း၊ ခရိုင်သူ့ကို...
 ဖန်ဟို စကားအစိတ်ပိုင်းတစ်ခု ရပ်ထားလိုက်သည်။

'ရှင်...သူ့ကို သတ်ရမယ်၊ တုတ်လား၊
 ဖန်ဟို မေးပူတစ်ချက် မှတ်ထုတ်ပြီ...
 'ဒါ...လှမ်းရှောင်သွားရင် လွှတ်ရမှပဲ'
 စုစု ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။
 'ကျွန်မ သဘောမတူဘူး၊
 'ညီမ...ဒေသချုပ်နဲ့... တူးကုဒရီစာ ရက်စက်တယ်၊
 သယ်လို့နှိပ်စစ်မလဲဆိုတာသား တွေးကြည့်၊ ဒါကြောင့် ထိုက်
 စုကို သတ်လိုက်တာမှ သက်သေဦးမယ်'
 စုစု မျက်မှောင်ကွတ်ပြီ...
 'မိမြင့် ကျွန်မဆီ ဒီအချင်ခန်းစာဝန် တွေပယ်ပေး၊
 တုတ်လား၊

'တုတ်တယ်၊ ခန့်ခတ်ပြီ...
 'ထင်ကို ဖန်ဟို...မနေဦး၊ ကျွန်မ သူ့ကို စေတနာရီဘူး၊
 ဖန်ဟိုမှန်နှာ ဆေးနက်ပြီ...
 'ဆေးငါပြီလေ၊ ဒါဆို တခြားတစ်ယောက်ကို ခိုင်းရမှာ
 ရှိ...
 'တယ်သူ့ကို ခိုင်းမှားလဲ'
 'ကျွန်ုပ်က...'
 အယ် တယ်လေဒင်စွာပြောရင်၊ ထူးတစ်ယောက် ဝက်ဆေး
 စားသည်။ ထိုလူမှာ ကျွင်းထင်ပြန်သည်။ သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ညှစ်
 စီးပရော့နာသည်။

www.burmeseclassic.com

၂၄၂ နဂါးမြို့

သူမ ထိုင်ရာမှထပြန်...
'ဖေဖေ'

ဖန်ဟို အံ့ကြသွားသည်။

'ဦး၊ ဘယ်လိုပြန်လာရင်ကလေး'

ကျင်းထင်သည် ချီအင်တို့လူစုကို တင်ပို့ပေးခေါ် လွှဲပြောင်း
ဖန်ဟိုတို့အ နေ့စဉ်မှ လှုပ်ရှားရန် သျှန်ရစ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။
ကျင်းထင်ပြုံးပြုံး...
'ကျုပ်တို့ နေ့စဉ်ကို လိုက်လံစောင့်ရှောက်မှုကို သတ်ပစ်လိုက်
တယ်။ သူတို့အဖေအင်းတွေကို ကျွန်ုပ်တို့အဖေတို့လူစု မြေမြှုပ်နေ
တုန်း၊ ကျုပ်အရှင် အဖေခွဲတပဲ'
'ဦးပြောတာ ဘယ်လူစုလဲ'
ကျင်းထင်ပြုံးပြုံး...
'တိုက်စုရဲ့ လျှို့ဝှက်ကိစ္စကားတို့လူစုပါ'
'ဒါဖြင့် ဧကန်လှည့်ရမယ့်အခါတွေပေါ့'
ကျင်းထင် ခေါင်းညှိတ်ပြလိုက်သည်။
'ဟုတ်တယ်'
'သူတို့နဲ့ဦး ဘယ်လိုအဆက်အသွယ်ရလိမ့်'
'တိုက်စုအဖေမခင်ရင်က ပြောဖူးတယ်။ ကျုပ်တို့သွားတဲ့
အခါအတိုင်း သူ့အဖေကယ်ဖယ်လို့ ပေါ်လာမယ်လို့'
'ဒါကြောင့် ဦး ဝီလမ်းအစဉ် ခရီးဆက်ခွဲအဖေကို'
'ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်တို့ကြုံရာရလို့ ဆက်သွယ်တယ်။ တိုက်စု
ကို တယ်ချစ်အဖေ၊ ဒါကြောင့်သူ့လွှဲကုန် အဖေအဖေ ပါ
ဖြစ်မယ်'

'ကဲ...ဦးခရီးပန်းလေးအဖေ၊ အနားယူလိုအပ်ပါဦး။ ဧကန်
ကြောင့် ခရီးဆက်ခွဲအဖေလဲ'
ဖန်ဟိုပြုံးပြုံး ပြောလိုက်လေသည်။

အခန်း (၂၂)

ဥပမာအားဖြင့် နေသည်၊

သန့်ရှင်းစင်စင် ပြစ်ဒုစက္ကံကြောင့် ပို၍ နောင်မည်၊

နည်း၊

ဥပမာအားဖြင့် စံကျ၊ မြို့တော်ဝန်ဝန်လည်း တိုက်ခတ်
ငြိမ်တက်နေသည်၊

မီးရောင်များလင်းထိန်နေသည်၊

မြို့တော်ဝန်ဝန်လည်း အနီးတွင် သစ်ဝင်ကြီး တစ်ပင် ရှိသည်၊

တစ်ပင်ပေါ်တွင် ဝန်ဟိုက်တို့လှူစု ရောထိနေသည်၊ ထိုသို့

ခံစားရမည်ဟု ဆိုကြသည်။

၂၄၆ နဂါးပြာ

ကျွန်းထင်ပြုံးပြုံး--

'သူတို့ကိုကြည့်ရတော့ ကြိုတင်စီမံမှုရှိနေတယ်ကွ'

ဖန်ဟို ဆူ အေး၊ စိမ်းကြည့်ပြုံး--

'ဆိုင်စုဆူ လျှို့ဝှက်စေရင်၊ ဘယ်မှခွင့်တယ်ဆိုတော့ပြောပြ

ဆလေး'

ကျွန်းထင်စာ အံ့ကြိတ်ပြုံး....

'လူ့စာဆန် အသေခံမယ်၊ ပြောမှာ ခေတ္တသုံး'

ဖန်ဟိုခခါင်၊ ခေါ်ယမ်းလိုက်သည်၊

'ခါဝေမယ် တူးကွာ ပြောပြောအောင် လုပ်စာတ်တယ်

ဆိုစားကျပ်သိတယ်'

ကျွန်းထင်တော့ပြောရမှန်း၊ မသိ ဖြစ်သွားစေသည်၊

'ဝေ၊ သေးဆေးမွေး၊ အထိရောက်နေမလေး'

ဖန်ဟိုက ခေါင်းယမ်းပြုံး....

'မရှိနိုင်ဘူး၊ သူတို့နှစ်ယောက်တေညီကြဘူး'

စိမ်း ကြားဖြတ်ခေးလိုက်သည်၊

'ကျွန်မတို့ ဘာဆန်လုပ်မလို့'

'ရန်ဆူက ကြိုတင် စီစဉ်ထားတော့ဆိုတော့ ကျုပ်တို့ အိ

အစဉ်အတိုင်း လုပ်လို့ ဖြစ်ဘူး'

ညီမတို့ အခြေအနေကြည့်လုပ်ရင် မဖြစ်ဘူးနား'

စုစုက ဝင်ပြောလိုက်သည်၊ ဖန်ဟိုက ပြောပါ၊ သင်

ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်၊ အထန်ကြားမှ--

'တူးကွာက ဥဒေသိများဘယ်၊ မီးထွန်းထားရင် ထစ်ခူ

စီစဉ်ထားနယ်'

စိမ်းစိတ်ပျက်သွားပြုံး....

'ကျွန်မတို့ ဘာမှ လုပ်ရဘူးလား'

'ဒီလိုထဲ မဟုတ်ဘေးဘူး'

'ဒါဆို....'

ဖန်ဟိုက လက်တပြုံးပြုံး....

'သူတို့ များများဆင်ထားတဲ့ ဟနကူကို အသုံးပြုရမယ်'

'ပြောပါ'

'သူတို့က ကျုပ်တို့ ညာဆန်လေးမယ်ထစ်နေကြတယ်၊ ဇာတ်

တယ်လေး၊ နေ့ခင်းမှ သွေးလို့ဖြစ်တော့၊ အခု လုပ်ရတာမို့

ဖန်ဟိုသဘောအတိုင်း လုပ်ရမယ်ဆိုတော့ သတိထားပါ'

ကျင်းထင်အ ဝင်ပြောလိုက်သည်။
 'ပေးပေးပြောတာ မှန်တယ်'
 စုစုပေါင်း ပြောတာမှန်ဝါတယ်'
 'ခုညာတခု အခြေအနေကြည့်ရမယ်'
 'ကျွန်မတို့ ဒီမှာပဲ စောင့်နေမှာလား'
 'မတတ်ဘူး... သစ်ပင်ပေါ်က ဆင်းရမယ်'
 ဖန်တိုပြောပြီး သစ်ပင်ပေါ်မှ ခုန်ချ လိုက်ခဲလဲလဲ ခုန်
 ယခု ဖန်တိုကို သစ်ပင်ပေါ်မှ ဆင်းလိုက်ကြည့်သွား
 သူတို့သည် မြို့တော်ဝန်ခံကောသလီ ရှိ မျှော်စင်တစ်ခုပေါ်
 သို့ ရောက်ရှိနေကြ၏။ သူတို့ မျှော်စင်ပေါ် ရောက်သည့်နှင့် နာမည်
 စေတနာအရသာ တင်းသားကို တွေ့ရ၏။
 ဖန်တို အစောင့်ကို အေးကြွေးပိုက်လိုက်သည်။
 ထို့မှစ၍...
 မျှော်စင်ပေါ်မှ နေ၍ မြို့တော်ဝန်ခံကောသလီ အကဲခတ်ကြည့်
 နေကြသည်။

'ဒေါင်... ဒေါင်... ဒေါင်'
 အခင်းမှ အနီးအဝေးဒေသခံအား ထိုးချက် ထွက်လာ
 သည်။ ထိုအဖြစ်ကို မြင်သော ယန်ရှမ်း နှစ်နှာဖျတ်သွားမလေ
 သည်။
 သူတို့လူစုသမား အခြေအနေအသိထဲ မြို့တော်ဝန်ခံကောသလီ
 ရောက်သွားပါက အပမ်းခံရမည်ဖြစ်သည်။
 အစောင့်များသည် မြို့တော်ဝန်ခံကောသလီထံသို့ ဝင်ရောက်
 ဖမ်းကြမည်လည်း။

ကျင်းထင်ပြုံးလို့ဘဲပြုံး...
 'ဂျာနယ်လေးမယ်ဆိုတာ သိမိ ကြိုက်စိတ်ကောင်းတာကိုး...'
 ယန်ရှမ်း ဒေါင်းညိုတံလှိုက်သည်။
 'ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်မတို့ အရမ်းမဝင်တာ ကိုတောင်းသွား
 တယ်'
 'သူတို့လိုခြံရံရားအစီအစဉ် ပီရိုသေသပ်စာယ်၊ တေးဆယ်
 လှိုင်ရမုန်းမယ်တော့ဘူး'
 ကျင်းထင်စဉ်းစားပြီး...
 'ကျွန်ုပ်တို့ စီးနင်းရာမှာ ကြီးကြားနေလို့ဖြစ်ဘူး၊ တစ်ခုခု
 ရာသားကြေရအောင်'
 တုတ်တယ်'
 သူတို့လူစု ပြောဆိုရင်း မျှော်စင်ပေါ်မှ ဆင်းလာကြသည်။
 အစောင့်မှလည်း ပြန်နိုးသွားပြီဖြစ်သည်။ ရှေ့အား ဖန်တို
 အကြွေးပိုက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အစောင့် မျက်လုံးဖွင့်ပြီး...
 'ဒီည ဘာကြောင့် အိပ်ခိုက်ရတာဆဲ'
 ညညိုညိုလိုက်သည်။ ဖန်တို၏သွေးမြန်မှုကြောင့် သူ့ဗဟို
 ပါ။
 မကြာမီ တင်းသား၊ သူ့ဘဝန်ယူ ထမ်းဆောင်နေသော
 ဘည်။
 အနီးတစ်ခုလုံး၊ ကိုတံဆိတ်နေသည်။ ကျင်းထင်ဖြစ်ထက်
 ဒီလို...

ယန်ရှန်း၊ စုစုနှင့်စီစီတို့ အခန်းထောင်တစ်ခုတွင် စုပြုံ
ထိုင်နေသည်။ ဖန့်ဟို အခန်းထဲတွင် ခေါင်တန်ခေါင်တန်ပြန်
လျှောက်နေလေသည်။

အတန်ကြာမှ ကျွင်းထင်သက်ပြင်းတစ်ချက်ချပြီး....

‘အင်း...ကျုပ်တို့ ဘာဆင်လုပ်ရင် ခေခင်းမလဲ’

ဖန့်ဟို ခြေလှမ်းရပ်လိုက်ပြီး

‘ကျုပ်တို့ စင်ဆင်ရေးပြောင်း ပြမယ်’

‘အားပြန်လို့သွေ’

ဖန့်ဟို ခြားစားပြီး....

‘အခုလခတ်ဆို တိုက်စုက တူးကုခဝီ နှိုင်းစယ်လို့မသေ
မရှင်ဖြစ်နေလော့ထပြီ’

‘မါဆို ပီကိစွဲကို မြန်မြန်လှုပ်ရှားမပြန်မယ်’

‘ကျုပ်တ ဘုံထံစုကို စတင်တွေ့ဖို့ ကြိုးစားချင်ထယ်’

ကျွင်းထင်က ဖန့်ဟိုထံ ခွင့်ခံတောင်းသည်။

‘တောင်းပြီး ဦးနဲကျွန်းတော် မြို့တော်ဝန်ဝေဟားသွားမယ်’

‘ဖြစ်ပါမလား’

‘အခြေအနေ ကြည့်စီစဉ်ရမှခင်’

လှည့်ပြောရင်း ယန်ရှန်းအော်လှည့်ကား....

‘ခေါင်ခေါင်၊ စုစု စီစီတို့ အခြေအနေအထိတစ် ထုထွေ’

ပေါက်ကစေခင်းနေကြပါ’

ကျွင်းထင်က ဖန့်ဟိုကို အံ့ကြပြန်ကြည့်ပြီး....

‘ဖြစ်ပါမလား’

ဖန့်ဟိုပြုံးပြီး....

‘ဖြစ်ပါထင်ဦး၊ အခြေအနေကြည့်ပြီး လှုပ်ရှားကြမော့
ပေါ့...’

ထိုအခါ ယန်ရှန်းထံ လျှင်းထင်အား ကြည့်လိုက်သည်။
ကျွင်းထင်ပြုံးလို့မပြုံး....

ယန်ရှန်း ဘာမှမပုနဲ့ ဖြစ်အောင်တေဖူ ကြိုးစားရမှပီ’

ယန်ရှန်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘အစ်ကိုဖန့်ဟို ညီမတို့လိုက်လို့ မရဘူးလား’

စုစုထံ စိတ်ခေတ်အတို ကြားမေးလိုက်သည်။

ထိုအခါ စီစီက....

‘ညီမလဲလိုက်မယ်’

ဖန့်ဟိုပြုံးပြီး ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။ ကျွင်းထင် သမီး

များကိုကြည့်ပြီး ပြုံးလိုက်သည်။

‘သမီးနဲ့မေမေတို့ ဖန့်ဟို ပြေးတုအတိုင်း မြို့အနားဘက်ထိ

ထွက်ခေါ်မိမိကနေ စောင့်နေကြနော်’

ယန်ရှန်းအဝင်ပြောလို့အခေသည်။

အခန်း (၂၂)

ဗုန်းတည်ချိန် ရောက်လျှင်ပြန်လည်သည်။ အနတ်ရောင်အဝတ်
အစားအစာ၊ ဝတ်ဆင်ပြီး မုတ်ဆိတ်များနှင့်လူနှစ်ဦး မြို့အောက်ဝန်
ကောက်သို့ ရောက်လေသည်။

သူတို့နှစ်ဦးသား မြို့အောက်ဝန်ဝေးကွာရာတွင် ရောက်လေ
အခါ အစောင့်အ ဟန့်ကားလိုက်သည်။

ခင်ဗျားတို့ ကယ်သွားလှေ

အနတ်ရောင်ဝတ်နှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်က...

'ကျုပ်က မင်းအားလေး မေ့လိမ့်လှပါ'

အစောင့်က မျက်မှောင်ကုတ်ပြီ....

'ဘေးကွဲလို့'

ယခုဘစ်ကြိမ်မေးသံမှာ မခဏော့ခြင်းမရှိ၊

ထိုလိုဘ....

'တူးကုန် ဓတွချင်လို့'

အစောင့်က ပြုံးလို့ဆီသည်၊

'ဒီအချိန်က တူးကိုဓတွဖို့ အချိန်မဟုတ်ဘူး၊ ဗျ'

အနက်ရောင်ရက် နှစ်ယောက်မှ ဖန်ဟိုနှင့် ကျွမ်းထင်လို့
ဖြစ်ကြသည်။ ဖန်ဟို မျက်မှောင်ကုတ်ပြီ....

'ဘေးဖြစ်လို့လဲ'

'ခုချိန်မှာ တူးကု ခေါ်သထွက်နေတယ်'

ဖန်ဟို ပြုံးလို့ဆီသည်။ သို့သော် ချက်ချင်းပြန်ပြင်ပြီး—

'ကျွန်ုပ် အခန်းကြီးထယ်၊ သူနဲ့ဓတွမှ ဖြစ်မယ်'

အစောင့် သယ်ပြင်းချလိုက်သည်။

'ခါဖြင့်လို့ ဝင်သွားပါဗျား၊ သူ ဓာတ်ယ အဆောင် ထဲ
ဘယ် အထပ်မှာ ရှိမယ်'

ဖန်ဟို ခေါင်းညှိတ်လို့ဆီပြီး ကျွမ်းထင်အား မျက်မှောင်
လိုက်သည်။

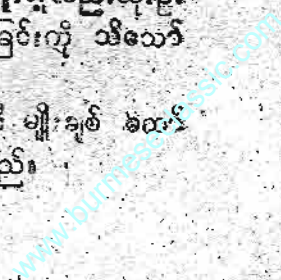
ထို့နောက် ခဝဟာထဲသို့ ဝင်စော့ခဲ့သည်။ မင်းသား၊ ဇေး၊
နှင့် တူးကုဓဝီ၊ ကျန်းစုချူးတို့မှာ နန်းဇော်အတွင်းရှိ အင်
အားကြီးမားလေး လူစုသုံးစုံဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ဘုရင်တော်
တွင် သစ္စာရှိကြသည်။

သို့သော်....

ရာထူးအာဏာရရအတွက် တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက်
ပြိုင်နေကြသည်။

သူတို့ တန်ဆောင်စောင့်ကြသည်။ မန်ချူးတို့၏ သုံးဦး
စလုံး တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် မတည့်ခြင်းကို သိသော်
မည်၊ မသိဟန် ဆောင်နေလေသည်။

သူတို့သုံးဦး အပြိုင်အဆိုင် လှုပ်ရှားလျှင် မျိုးရစ် ခဏ
လှန်ချောလှုပ်သူများကို နှိမ်နင်းနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

ဖန်ဟိုနှင့် ကျွင်းထပ်... တတိယအဆင့်သို့လှမ်းဝင်
လှိုက်မိသည်နှင့် မိန်းကလေးနှစ်ယောက်၏ ခရီးဦးကြိုပြုလိုက်
သည်။

မိန်းကလေးနှစ်ယောက်၏ အစိမ်းရောင်နှင့် အညိုရောင်
ဝတ်စုံတို့ကို ဝတ်ဆင်ထားလေသည်။

ရှင်တို့က တယ်သွေးစွာလို့

ရှင်တို့က တယ်သွေးစွာလို့

ပင်းသားသေးရဲ့ ကိုယ်ရံခက်ပါ

အစိမ်းရောင်ဝတ် မိန်းကလေး၏ မျက်စိမှတစ်ကုတ်ပြီ...
တ ကိစ္စ လာကလဲ့

ဖန်ဟို ခေသံတမ်းတင်ဖြင့်...

ကိစ္စရှိလို့ လာမာခပါ

မိန်းကလေးနှစ်ယောက် ဖန်ဟို၏စကား ကြားရသေး
အခါ ကဲ့ကြံသွားပြီ...
ရှင်ခေသံက မမလှချည်လေးရှင့်

အတံနိုင်ဘူး၊ မင်းတို့က မင်းတို့သခင်မာတုက...
ကျွန်ုပ်တို့သခင်တုက အလုပ်လုပ်နေတာပဲ

အစိမ်းရောင်ဝတ်ထမ်းသေး မိန်းကလေးက...
ရှင်က မင်းသားသေးကိုယ်ရံခက်...ဟုတ်လား

ဖန်ဟို ခေ ဝဲညီတံဖြင့်ဆိုသည်။
ဟုတ်ကယ်

သုကလျာ

သုက ကျုပ်နှံအတူ တနဝန်ထမ်းခေသံပို့ လိုက်အေးအေး

ရှင်တို့ အကြောင်း တွေးတုခေစီနဲ့ တွေ့ချင်တယ်
ဖန်ဟို မျက်နှာထား၊ တင်းတင်းဖြင့်...

အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စရှိလို့

ထူသည် ပြောရင်း အစိမ်းရောင်မိန်းကလေးကို စိုက်ကြည့်
သည်။

မဝါတ မေးလှချည်လေး၊ ခင်းနုစည်တပ်သူလို့

ကျွန်မ၏ အစိမ်းရောင်ပျံလွှားပါ

ကြော်...ဝင်းအ ဓမ္မရဲပျံလွှားလေးအောင်ထဲက ပျံလွှား
တို့-

တု ကုလေတိုင်နှင့် ဆီပွင့်ဆယ်နှင့်ပွင့်ထက်အစစ်မြင့်သေး
ပျံလွှားလေးအဖန်ရှိသည်။

ထိုတိုက်ရဲတော် ပျံလွှား လေးစောင်သည် သူ့အနီးတွင် ပြတ်ရှိနေတတ်သည်။
'ရှင်...ပျံလွှားလေးစောင်ကို သိစာယ့်ကုတ်လား'

ပျံလွှားလေးစောင်သည် လျှို့ဝှက် ကိုယ်ရုံးအင် ဖြစ်လေ သည်။
ဖန်ဟိုက ပြုံးပြုံး...
'မင်းသားစေး ပြောပြလိုသိတော့ပါ'

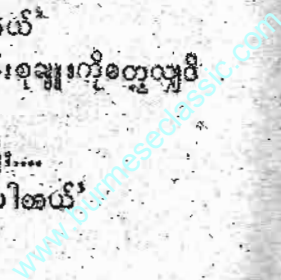
အစိမ်းရောင်မိန်းကလေးသည် အညိုရောင်ဝတ်မိန်းကလေး ထား ကြည့်စား...
'ကဲ...ပျံလွှားငယ် တူးကုဆီ သွေးသတင်းဖို့ ပေးပါ'

ဖန်ဟို ထုံအားထင် သွေးသည်၊ သူတို့တွင် ပျံလွှားငယ် ဆိုသော မိန်းကလေးအစ်ယောက်ရှိသည်။ သို့၊ အထက်မြတ် ဆုံးဖြစ်သည်။

ယခုတွေ့ရစေမ မိန်းကလေးမှ အလွန်နူးညံ့သော ရှက် ဇာတ်သော မိန်းကလေး ဖြစ်နေသည်ကို မြင်ဘုရားကတည်း။
ဖန်ဟို အံ့အားထင်သွေးသည်။
'ရှင်...တူးကုကိုအထက်တော့ချင်တာနဲ့'

သူ့စေ့သံအညို၊ ပြောင်းလဲနေသည်။
'ဟုတ်ပါကမ်'
'သူ့ စတင်တော်စိတ်ဆို၊ နေထယ်ရှင့်'

ဖန်ဟိုမျက်မှောက်ကုတ်သွေးသည်၊
တူးကုဒေဝီနှင့် ဝေ့ဆုံရန်၊ မလွယ်ကြောင်း စဉ်းစားမိစေ ဆည်း။
'ခါဆိုရင်လို့ ကျွန်းစုချားကိုတွေ့ချင်ပါတယ်'
တူးကုဒေဝီကို မတွေ့ရသော်အညို၊ ကျွန်းစုချားကိုတွေ့လျှင် သမင်းရမည်ဖြစ်သည်။
အစိမ်းရောင် မိန်းကလေးအစ်ယောက်ပြုံးချပြုံး...
'သူ့စာ ပန်းခြံနဲ့တပ်ရပ်အဆောင်မှာရှိပါတယ်'

ဖန်တိုအဆတ်နှစ်ပတ်ဆုပ်ပြီ...
'ကျေးဇူးပ'

'ကျေးဇူးပ'

ပျံလွှားငယ်သူတို့ရွှေမှ ဆောက်တတ်စားသွားပြီ...
'ကျွန်မလွမ်းပြပေးမယ်'

'ကျွန်မလွမ်းပြပေးမယ်'

ဖန်တိုခေါင်းညိတ်ထိုက်သည်။ ပျံလွှားမယ်မို့၊ မကြာမီ
ရော့ဆောင်းကြောင်းသဘောပေါ်ထိသည်။

ပျံလွှားမယ်သည် ဖန်တိုနှင့် ထျင်းထင် နို့ကို ရှေ့မှတစ်
ဆောင်သွားစေသည်။ မကြာခင်ပါ။ ဖန်ခြံထဲ ရောက်စားစေ
သည်။ ပျံလွှားငယ် ရေလှမ်းရပ်ဆိုက်သည်။

ပက်ဝန်းကျိုင်း တစ်ခုလုံး လှုပ်ရှားနေသည်။ ပျံလွှားမယ်
မျှော်နှာထားမည်ကြည့် စေးနစ်ဟန်ဖြင့်...
'ရှင် နေမည်ဘယ်သူမို့'

'ရှင် နေမည်ဘယ်သူမို့'

ဖန်တိုက ကျပ်ရိုက်သွားသည်။ သို့သော် သူချစ်ချင်
ပေထိမိတူရာမှတစ်ဆင့် ပြောလိုက်သည်။
'ဝမ်းချို'

'ဝမ်းချို'

'ရှင် လိမ်ပြေးတာ ကျွန်မသိဘယ်'

ဖန်တိုကြောင်သွားသည်။ ပျံလွှားငယ်စကားဆက်ပြီ...
'ရှင်ဟာမင်းကားစေးပေ့လိပ်ပါ'

'ရှင်ဟာမင်းကားစေးပေ့လိပ်ပါ'

လိုစကား ကြားစောအခါ ဖန်တိုလှုပ်ရွှေ့၊ ဖြစ်သွား
စေသည်။
'တားကိစ္စ ဒီအောက်အားငှားကြီးလို့ ဝေးသွားစေ၊ နို့မယ်
သိုင်း လွှားတားမယ်'

'တားကိစ္စ ဒီအောက်အားငှားကြီးလို့ ဝေးသွားစေ၊ နို့မယ်
သိုင်း လွှားတားမယ်'

ဖန်တို ပါးစပ်ပိတ်ထားသည်။

'ဝေးသွားစေ၊ ရုပ်ဖျက်ထားပေမယ့် ကျွန်မ သိပါမယ်
ရှင်...'
'ဝေး တယ်လိုလုပ်သိတလဲ၊ ကျုပ် ရုပ်ဖျက်မည်၊ ဧည့်ပါ
သူ'

'ရှင်က ရုပ်ဖျက်နိုင်ပေမယ့် မူလအားသွားအရောင်မပြောင်း
ပါကိစ္စရှင်'

ဖန်တို ပါးစပ်ဟောင်း၊ ဝေးသွား၊ ဖြစ်သွား၏။

၂၆၂ နဂါးပြာ

‘နေ့နံပါတ်၊ ရှင်အသံက ကိုယ်ရဲအော်အော်လေးမယ် လေးသံ
စေတနာဘူး’

ပျံလွှားမယ် ပြုံးလို့မိအည်။

‘ရှင်အသံ ကိုယ်ရဲအော်အော်လေးမယ်ဆိုရင် အစိမ်းရောင်
ပျံလွှားကို ပြန်ပြောရဲမှ... မစွတ်ဘူး’

ဖန်ဟို ဆန်ပြင်းပစ်ချစ်ချလိုက်တည်း။ သူသည် ပျံလွှား
မယ်၏ ဥဒဏ်ပညာထက်မြက်ပုံကို သဘောကြိုသွားသည်။

‘ခင်ဗျား၊ ဥဒဏ်ပညာထက်မြက်ပုံကို ကျွန်ုပ်သဘောကြိုသွား
ပြီ’

‘ရဲ့လို့ ချီးကျူးထား တွေးဇူးတင်ပါအယ်၊ ရှင်တို့ ဆွေးနိုက်
ပြီ...’

သူ့သေည့် ပြောရင်း နေ့နံပါတ်ဆုတ်သွားအေးသည်။
ခက်...

ဖန်ဟို ဟန်တုားလိုမိသည်။ ပျံလွှားမယ် နေ့နံပါတ်
ကြည့်ပြီ...’

‘ဘာပြောစရာရှိလို့လဲ’

‘ကျုပ် ခင်းသားစေးလို့ ပြောလို့မဖြစ်ဘူး’

‘ရှင်မှ အကြောင်းရီးရှိလို့ ခုပ်ဖြစ်သားစေးကို ကျွန်ုပ်
ဝါအယ်၊ ဒါကြောင့် မသိဟန်ဆောင်နေပါမယ်’

သူသည် ပြောပြီး လှည့်တူမိသွားလေသည်။ ကျွမ်းထပ်
တံသြသွားသည်။ ဖန်ဟို ပျံလွှားမယ်ပျော့မိသွားမှ သက်ပြင်း
ချပြီး...’

‘တင်း... တူးကုဒေဝီမှ ဒီလိုမိန်းမအေးမရှိ၊ ရှိနေလို့ မနေ
ထောင်စေရမှပေါ့’

သူ ညည်းညူလိုက်သည်။ ငန်၊ ခြံမှ ကျယ်ဝန်းသည်။
ဖန်၊ ခြံ၏ ဝဲဘက်ထောင့်တွင် သေးငယ်သော အခန်းအခန်း
ကို တွေ့ရသည်။

ဖန်ဟို တို့ ထိုအခန်းထဲ ရောက်ရှိသောအခါ မြို့စားကြီး
ကျန်းစုချူးအေး၊ ပြတင်းပေါက်ဖန်နှင့် စားဖတ်နေသည်ကို
တွေ့ရအေးသည်။

ကျန်းစုချူး လူတို့ငင်လှားသည်ကို လှည့်မကြည့်ပါ။ ဖန်ဟို
တို့ သူ့ရှေ့ရောက်မှ...’

‘မင်းတို့အ...’

သူ့ စကားမဆုံးမီ ဖန်ဟိုအ...’

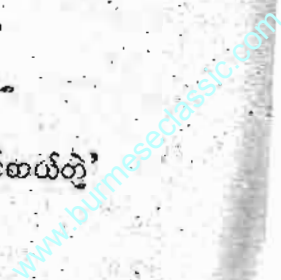
‘မင်း၊ စားစားလေး၊ ရဲ့ကိုယ်ရဲအော်စေ့ပါ’

ကျန်းစုချူး မျက်မှောင်ကုတ်သွားပြီ...’

‘ဘက်စွဲလဲ’

‘မင်း၊ သားစေးထ ခင်ဗျားကို တွေ့ချင်တယ်တဲ့’

‘ဘာကိုစွဲကြောင့် တွေ့ချင်တယ်’

'မေးစရာရှိနေအယ်လို့ ပြောတယ်'
 ကျန်းစုချား မဲ ပြုံးပြုံးပြီ...
 'ဣ ပေးစရာရှိတာ တူးကုကို သွားမေးခေါ်'
 ဖန်ဟို အံ့ဩသွားသည်။
 'အပြစ်လို့လဲ'

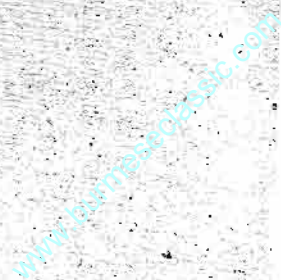
ကျန်းစုချား ခေတုတစ်ချက် မှတ်ထုတ်ပြီး ဆယ် တိုင်ဝင်
 သွားပြီ...

'ကျုပ်က ရှင်လှဆီနဲ့သေနေတဲ့လူပါ'
 လူ့အသံက စိတ်ပျက်အေးလယ်နေဟန်ရှိသည်။
 'ခင်ဗျား တာပြောတာလဲ'
 'တူးကုအထံထဲ ရေပူဆီမှတစ်ခု အသံလဲ ရှင်နေတုအထံ
 သေတစ်ခဲ ပိုခံတင်ပါဘယ်'

'ခင်ဗျားကို တုန့်ပုံစံလို့အား'
 'မင်းခေတုဘူးအား'
 ဖန်ဟို ကြောင်သွားသည်။ ခဏ်သည့်ထူးခြားချက်မှ မခေတု
 ရပါ။

'ကျုပ်ဟာ ထိပ်တန်းသိုင်း၊ သားအင်အင်ယားစီပါ။ သေ
 ခေတု သားမန်လှတစ်အောက်နဲ့ တားမှတူးအားတူး'
 ဖန်ဟို အံ့ဩသွားသည်။
 'တူးကု ခေတုအင်အင်ပုံစံပါအား'
 ကျန်းစုချား သင်္ချာပြင်းချ ဖို့စိတ်သည်။

'ကျုပ်အပြစ်ပါ။ ရာထူးနည်းစိမ့်မိလို့ အလိုဖြစ်ရတာ
 ပါ။ သူခိုင်းတစ်ခုထုပ်နှိုင်းလို့ခက်ပာတာ။ သေတာမှတစ်ခင်
 သေတယ်'
 ထူးပြားရင်း မျက်လုံးပြူးလွှားသေကြောင့် ဖန်ဟိုဘို့
 လှည့်ကြည့်လိုက်ကြသည်။

အခန်း (၂၄)

ကျွန်းစုချွေးတံခါးဝတွင် ပျံလွှားဖယ်ရပ်တန်းခနဆည်ကို
ဧကရာဇာသည်။

ဆူမ မုလိန္ဒာတည်ကြည်ခဏနုဏ်နေသည်။

ကျွန်းစုချွေး အံတင်၊ တင်၊ ကြိတ်လိုအံသည်။

'ခင်းက ဧါကိုသတ်ဖိုလားတယ်ဆိုအတ်ပါ။'

ပျံလွှားငယ်သည် လူ့စားကြောင့်က မန်စူ့လိုလွမ်း

ကြည့်ပါ။

တူးကုဒေဝီကိုဖုလူချင်အယ်ဆို

၂၆၀ နဂါးပြေ

ဖန်တို မျက်နှာမောင်ကုတ်သွားသည်။
'မင်း သွားသတင်းပို့ပြီလား'
'ကျွန်တို့မပို့ပါဘူး။ ခါးပခံယ့် ရှင်တွေ့ချင်တယ်မဟုတ်
တာ။'

ဖန်တိုခဏ်းစားပြီ...
'သူ ကျုပ်ဘယ်သူလဲဆိုအေးသိသွားပြီအေး'
ပျံလွှားစယ်ပြုလိုက်သည်။

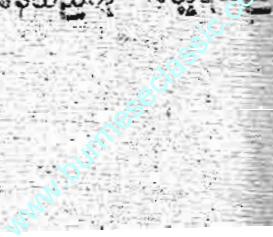
'မသိပါဘူး။ ခါးပခံယ့် သူသိမှပေါ့'
'သူ့ကို ဘယ်အချိန်တွေ့ရမလဲ'
'ခုချိန်ပါ'

'ခဏ်းအင်္ဂါနီး...ကျုပ် သူ့နှုတ်အေးပြောချင်သေးတယ်'
'ရပါဘယ်...ပြောစရာရှိတာပြောပါ'
သူမသည် ပြောရင် ထွက်သွားသေးသည်။

ကျန်းစုချူးအံ့ဩသွားသည်။
'မင်းဘေးသိချင်လို့ ကျုပ်ဆီဖမ်းထားလဲ'
ဖန်တိုပြောပြီ...
'ခင်ဗျားကတော့ ပြန်ရအောင် ဘယ်မလို့'

ထိုစကားကြောင့် ကျန်းစုချူး မှတ် နှုတ်ငါးလက်သွားသေး
သည်။
ကျန်းစုချူးသည် ကျင်းထင်တို့အေးလွတ်ပေးသည်ကြောင့်
ယခုကဲ့သို့ပြင်ခြင်း ပြစ်သည်။

'ကျုပ်က အလှိုင်မလဲ'
'ခင်ဗျား ခေါင်းအေးစားစား ဖိတ်အေးအေး ထားန
မယ်'
'ကောင်ပေါ့ပြီ'
ထိုစဉ်မှပင်...
အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်ခြံရံလျက် အနီးမှစင်စစ် မိန်း
ကလေးတစ်ယောက် လျှောက်လေနေသည်ကို တွေ့ရသည်
ကြောင့် ဖန်တိုကလေးသိပြီ...
'တူးကုရောင်မပြီ'

ပြောလိုက်လေသည်။

တူကုသခေခင်တိုင်းသို့ခရာစီအားပြီးအစိမ်းရောင်ပျံလွှား

အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့်...

'သခင်မအေး ရောစီအားပါဘယ်'

ဖန်ဟိုနှင့်ကျင်းထင်တို့ အရိုအားသပြုဖို့စီကြံစည်

'မင်းသားလေးတို့ယုံရဲအောင်ဆိုဘဲ ဘယ်သူ့ဖို့'

လူမ၏အသံမှာ အောင်မြင်ခန့်ညား ဩဇာရှိသ အသံ

ဖြစ်သည်။

ဖန်ဟိုလက်နှစ်ဖက်ဆုပ်ပြီး...

'ကျွန်တော်မျိုးပါ'

တူကုသ ဖန်ဟိုအား ဝေချခအကဲခတ်ကြည့်ပြီး...

'ဗေလိပ်...မင်းတို့ ဘာခိုင်းလိုက်ဘူးလို့'

'စကားတစ်ခွန်း ခေခိုင်းလိုက်လို့ပါ'

'မင်းဝေချင်ပြီလား'

ဖန်ဟိုပြုံးပြုံး...

'ကျုပ်အ သခင်ခိုင်းစားပဲ့သိဘယ်'

'မင်းသားလေးထံ မင်းလိုအားတို့ရတဲ့ ကိုယ်ရဲဘော်ရအေး

ထောင် ငါ့ကိုပြောသွား'

'ဘာတူလို့၊ သခင်မအေးထွေးပြောချိအေး'

တူကုသမှာ မေးပြောထေရစုပါ။

'ထားပါလေ...မင်းဘယ်လေးကိစ္စမိလို့ ကြည့်ရအောင်'

သူမသည် ပြောရင်း အစိမ်းရောင်ပျံလွှားလိုလှည့်ပြီး...

'ကဲ...မင်း လူ့ပညာကို စမ်းလိုက်ပါဦး'

'ဇာတ်ကဲ...'

အစိမ်းရောင်ပျံလွှားသည် ပြောရင်း သူ့ကိုတိုက်ခိုက်ဖို့

သတ္တိသွတ် သိုင်းကွန်ဝါကွန်ရဲသားအခါ...

ဖန်ဟို၏ လက်ဝါးတစ်ချက် အစိမ်းရောင်ပျံလွှား၏ပန်း

ပေါ်သို့ ရိုက်ခိုက်သွားလေသည်။

'ကဲ...ဒေခကီထပ် ဘာစမ်းချင်လေလို့'

'မင်းသားအေးမှာ ထိပ်တန်းသိုင်းသမား မရှိဘူးလို့ထင်

ထားတာ'

'အခု သိပြီတုတ်တား၊
'မင်းသားလေး...မင်းကို ငွေဘယ်လောက်ပေးဝငွေလို့
'ကျုပ်...ငွေခင်ထဲလူ့ မအုတ်ဘူး'

'မင်းကို ငွေပစ်အယ်ပြေးထားမဟုတ်ဘူး၊ သူ ငွေဘယ်
လောက်ပြန်၊ တယ်ဆိုတာ သိချင်လို့'
'တုရင်မခါးမြတ်က သခင်မလေးကို ဘယ်လောက်ပြန်လို့
ပေးတာလဲ'

တူတူပြေးလိုက်သည်၊
ဆိုသော် သူ အပြုံးက မကြာခင်လေးဆင်းသည်၊
ယိုဆို...မင်းဘယ်လောက် ကြာကြာ ဟန်ဆောင်မှစလို'

ထိုစဉ်က ကြေးရသေးအခါ ဖန်ဟို ရက်ထိတ်သွားစေ
သည်၊
ထိုနေ့မည်သည် မင်းသားလေး၊ ဧပုလိပ်၏နာမည်ဖြစ်ခဲ့
သည်၊

'တခင်မခဏ၊ ဘာပြောတာလဲ'
'ရှင်ဟန်ဆောင်ခနခန၊ ဘယ်လောက်ခုပ်ဖျိဖျိဖျိ ကျွန်မ
သိအယ်'

'မင်း...ငါ့ကို မှတ်မိတယ် ဟုတ်လား'
'ဟုတ်အယ်'
ပျ လူ့မ၊ မှတ်နှုပျစ်သွားပြီ၊ ချစ်ချင်၊ ချားကစားလိုက်စေ
သည်။

အခန်း (၂၄)

‘ကမ်း၊’

‘ခဏအေးကြို၊ ပါတယ် ထခပ်ခပ်အေး၊’

‘တူးကုဆည် ဖန်ဟိုအေးကြည့်ပါ...’

‘တစ်နေ့က ရှင်... ကျွန်လေးတွေကို သတ်ဖမ်းခံရပြီး ချွေးရေ

ထွေးတူးခန့်’

ကျင်းထပ်မှ တူးကုကို ကြည့်ဖမ်းကြေ နတ်ရွံ့အေးလေးအေး

သည်။

‘ခါးတူ သားဝါတွေ... ဝင်းဆီက ပစ္စည်းတစ်ခုလေးနင်း

ချင်လို့’

'တေးပစ္စည်းလဲ'
'ထိုစဉ်စုမှားရှိတဲ့ ဘေးလွန်ရေးစာရင်း'
တူးကုပြု၊ လိုက်ပြီး...
'မရှိအေးစွာဘူး'

'တေးကြောင့်လို့'
'ထိုစဉ်စုမှားသွားပြီ'
တူးမ၏တံသံ-အေးစေလှသည်။

ဖန်ဟို မယုံကြည်နိုင်စွမ်းဖြင့်...
'တူးပိုက်ကို မညှာခဲ့၊ ဒီလိုပြေးလို့တယ်ရမလဲ'
'ရှင်မယုံလို့တေတီနိုင်ဘူး'

'စီမံအတွက် ဒီစာရင်းကို နေပြည်အောက်ဆံ သိပ်ရိုချင်
နေတယ်ဆိုတော့ ဝမ်းသိတယ်'
တူးကု ပခုံးထစ်ချစ်တို့နဲ့ပြီ။

'ဝါဒစာဖွဲ့ မတတ်နိုင်ဘူး၊ ထိုစဉ်စုမှားစာရင်းတို့'
ဖန်ဟိုအထိပြင်းချရင်း...
'အေးရင်းပြီအေး...ကျွန်ုပ်က အကျိုးအကြောင်း ဘုရင်ခင်း
မြတ်ဆီ တင်ပြရုံပေါ့'

သူ့နည်း ပြောပြီး အခန်းထိမှ လှည့်ထွက်ရန်ပြင်လိုက်စေ
သည်။
'နေဦး ...'
တူးကုဟန်စားလို့မိသည်။

'ခင်ဗျားတေးပြောမလို့လဲ'
'ကျွန်မပြောတေးရှင်မယ့်ဘူး၊ မတုတ်စား'
မန့်အို ခေါင်းစားလို့မိသည်။
'ဟုတ်စား...မယ့်ဘူး'
တူးကု သစ်ပြင်းတစ်ချစ် ချလိုက်မိသည်။
'ရှင်ယုံအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမှလဲ'
'ထိုစဉ်စုမှားလေးခင်းတွေမှ ယုံမယ်'
တူးကုခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'အောင်းပြီ...ရှင် ထိုစုံအခါအခါ...တို့တွေ့ချင်မှင် ကျွန်တ
လိုက်ပြမယ်'
လူမသည် ပြောပြီး အတွင်းဘက်သို့ လျှောက်လှမ်း လေ
အညှိ။

'ကျွန်ခ နေကံကံဆ လိုက်ခဲပါ'
တူကုနှင့် ဖန်တိုပနံယျဉ်အေ သူ့ခနေကြမည်။ ထိုင်း
ထင်နှောစံမှ အသေလိုက်အခဲလေသည်။

ကျွမ်းထင်သည် သိုင်းလော့ကတိုင် နှစ်ပေါင်းများစွာ ကျွန်
အညှိခဲယာ်အည်။ အခုအခါတွင် တူကုဒေဝီကို ရန်ဆိုင်ရန်
ကြော့အော်ရွံ့နေလေသည်။

အခန်း တစ်ခုသို့ ရောက်အေး အခါ အခန်းတိုင် အညှိ
ရောင် ဝတ်ဆင်ထမ်းသော အစောင့်နှစ်ယောက်ကို တွေ့ရ
သည်။

လူသည် တူကုကို တွေ့သောအခါ ဦးညွတ်လိုက်သည်။
'ထိုစုံအခါအခါ...လူမားပြီလား'
အစောင့်နှစ်ယောက် ခေါင်းညိတ်ပြီး...
'ရောက်အပါပြီ...သခင်မ'

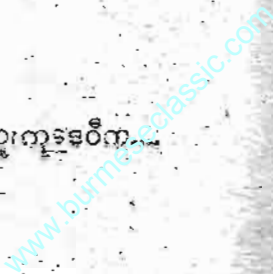
ထိုစကားကို ကြားရသောအခါ ကျွမ်းထင်ရပ်ထီ နာကျင်
သူ့ခလေသည်။
ဖန်တိုတို့ အခန်းထိလှမ်းဝင်လိုက်မည်။ ကြမ်းပေါ်တွင်
ဖျံ့ကြွမ် အုပ်ထမ်းသော အစောင့် တစ်ယောက် ခြံနေလေ
သည်။

'ဖျံ့ဖျံ့လိုက်စမ်း'
ကျွန်တို့လှန်လိုက်သောအခါ လူရှင်ပေါ်သော အစောင့်
တစ်ယောက် ကိုတွေ့ရသည်။

'ကဲ...ရှင်ယျိုအေး'
ဖန်တိုသတ်ပြီး ရှလိုက်သည်။ မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်ပါ။
စကားပြန် ပြောမည်အပြုတွင် နတ်တရား ဖျံ့လှမ်းဝယ်မျှအိလို့
ဖျံ့ လူကိုစူးစိုက်စွာ ကြည့်နေကြောင်း တွေ့ရသည်။

လူရှင်ထံတွင် လှုပ်ရှားသူ့ခ သည်။ သူ့အထောက်ကို ဝေ
ချီးကြည့်ပြီး...
သူ့ လိုက် စကားလေးကို မဆုတ်ဘူး'

ဖျံ့လှမ်းဝယ် ခေါင်းငံ့သူ့ခသည်။ တူကုဒေဝီက...
ရှင်ဘာကြောင့် ပြောတော့လဲ'

'ထိုစဉ်က သူ့ညာဘက် လက်သန်းလေး ပြတ်နေတယ်၊
အခုအလေးခင်းက အစားခင်းပါလား၊ မမီးပြန်ဆီပေးထား
အေးလား'

ထိုအခါ ကြားသောအခါ တူ ကဲ့ဒေဝီ မျက်နှာ ကွက်နဲ့
ပျစ်သွားလေသည်။

ဖန်ဟဲ့ အလေးခင်းကို ကိုင်ထားသောအခါ လွတ်လိုက်
အေး ပြုံးလိုက်သည်။ အဆန်ကြေးသစ်အခါ တူက သတ်
ပြင်းအစ်ချစ် ချလိုက်သည်။

'ကော့ဝါပြီ၊ ရှင့်ကို ဆိုထိစု အစစ်ဆီကို လိုက်ပြေး
ဤပေးမယ် ရှင့်က အဖွဲ့ဝင်အရင်းကို ရခအခင်းခင်းနိုင်
အေး'

ဖန်ဟဲ့ ခေါင်းညိုက်လိုက်သည်။

'စိတ်ချ မင်း ကျုပ်နဲ့ ပူ ပေါင်းရင် နှထူး တိုးထက်သစ
ရယ်'

သူသည် ပြေးရင်း ကျင်းထင်ဘက် လှည့်ပြီး....

'မင်းက သူ့တူကို သွေးအစကြောင်းကြားပါ၊ နေရီဝတ်
အေးလဲ အချိန်ရှေ့လိုက်လို့....'

ဖန်ဟဲ့သည် ထိုသို့ပြောရခြင်းမှ အကယ်၍ တိုက်ပွဲ
ဖြစ်ပါက ကျင်းထင် ရှောင်တိမ်းနိုင်ရန်ဖြစ်သည်။

ကျင်းထင် သဘောပေါက်သွားသည်။ သူသည် ဖန်ဟဲ့
အေး ဦးညွှတ်ပြီး ချစ်ချစ်၊ ထွက်ထွေးလေသည်။

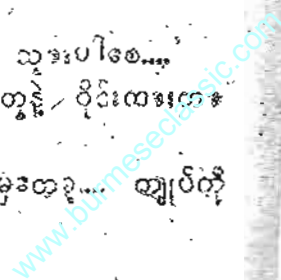
တူကတော့ ပျံလွှားငယ်အနောက်တွင် ရပ်နေသေး.... လူနှစ်
စယခက်အေး ကြည့်ပြီး....

'မင်းတို့ လူ့ကို လိုက်ပို့လိုက်'

'နေပါစေ....ရပါအယ်၊ သူ့တစ်ဆူ သွားပါစေ....'

'ဪ....ရှင်က အပြင်မှ ရှင့်လူ့တုနဲ့ ဝိုင်းထားတော့
လို့....'

'ချုပ် တစ်ယောက်တည်း၊ ဝင်လာမှတော့.... ဤပြန်ကို
အန္တရာယ်ပြုရင် တယ်လိုလုပ်မလို့'

ထူးကူ တံမှ ခေပြာပါ။

'ကဲ...ကချီနမရှိတူး၊ တူးကြမယ်'

တူးကု ခေါင်းညိုက်ပြီး ထွက်သွားသည်။ ဖန်ဟို ဆာသ

လိုက်လာခဲ့အသည်။

အချစ်သောမိ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် အစေ့နှင့်များ ပြည့်နှက် လျက်ရှိသည်။

ဖန်ဟို ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကောက်လိုက်သည်။

ခရီးပြီး တိုင်ဆောင်လာသော အစောင်များ မနည်း ဝါ၊ ထောင်ဖော်ရန် မလွယ်ကူကြောင်း သိလိုက်သည်။

တူးကု ရှေ့မှ သွားခဲ့သည်။ တံခါးအထပ်ထပ် ဖြတ်ပြီး သောအခါ အချစ်ခန်းတစ်ခုသို့ ရောက်သွားခဲ့သည်။

အချစ်ခန်းသည် သံတိုင်များဖြင့် ခိုင်ခံ့စွာ အစုံထား၊ စတင် နေရာ ဖြစ်သည်။ အခန်းထဲတွင် အတွင်းသား ခုနှစ် နှစ်လက် ရှိသည်။

အတွင်းယား တစ်ယောက်အား လက်ခြေများကို သံကြိုး ခုနှစ်ထပ်ပြီး နိရံတွင် ထံတွင်းဖြင့် ချည်ထားသည်။

စွန် အတွင်းသားများ ထိုင်နေကြသည်။ ထိုလူများ သည် ထိုင်ထန်း၊ လိုင်းဆေးများ၊ အတွင်းသား တန်ဆေခင် ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ဖန်ဟို ထောင့်ပေါ်ထိုက်သည်။

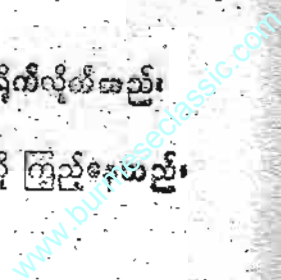
'ထူတ ထိုထံစုံပေး'

'အသတ်ရှိသေးခြင်းလား'

'ရှိတယ်ဟေ့...ထူကို သံကြိုး ဖြောပေးလိုက်ရင်၊ ထူအသံကြောင့် အစောင့်များ ခြေအကြေသည်။ အစောင့်စစ်ယေးလဲ တူးကုအနီး ရပ်နေသည်။

'ဖြိုး...'

ဖန်ဟို အစောင့်သစ်ယေး၏ကို ပါးရိုက်လိုက်သည်။ 'ဖြောနေတော့ မကြားဘူးလား၊ စာစောင့်မှ ဝေပေးယူ၏။ တူးကုကို ကြည့်နေသည်။

ဖန်ဟဲ့ ခေါ်သထွက်သွားပြီ....

'ဝါးပြေတဲး မကြားဘူးလားကု၊ ထာရဲမင်း၊ ထာရဲယူ

ခံချင်လို့ဇာနီး'

ထိုအခါမှ အစောင့်သည် အချုပ်ခန်းတံခါးကို ဖွင့်ပြီ....

ကြိုဖြည်းပေးလေသည်။

တူးကု မဲပြုံးပြုံးပြုံး....

'ရှင်က မဝါးသားလေးဆိုတော့ အံ့ဏားစူးရှတနပေါ့'

ဖန်ဟဲ့သည် တူးကုဘက်လှည့်ပြီ....

'ဒီမှူး တူးကု၊ ကျုပ်တို့အလုပ်မှူး ချင်ရှယ်ချက်ချင်၊ တူညီ
အယ်၊ ပူးပေါင်းမယ်ဆို အကျိုးရှိမယ်၊ ရန်ဖြစ်နေရင် ဧကန်
လှန်ရေးအဖွဲ့တွေ ခေါင်းခံထင်နိုင်မယ်'

ခဏမခက်စွန ပြောလိုက်သည်။

အစောင့်များ ထိုက်စုအေး၊ ကြမ်းပြင်ပေါ် ချထားကြပြီး
ဖြစ်သည်။ ထိုတီစုမျက်နှာတင်ခုံလို့ မြင်မတော့စင်ပါ။

ဖန်ဟဲ့ထူး

'လူ့ကို သတိရအောင်လုပ်ပါ'

တူးကု ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။

'မလိုဘူး၊ သူ့ သတိရနေတယ်'

ဖန်ဟဲ့ မျက်မှောင်ကုတ်ပြီ....

'မင်း မျစ်လုံး မဆောင်းအစုဘူးဇာနီး'

တူးကု အံ့ဩထူးသည်။

'ကစပြစ်လို့လဲ'

ဖန်ဟဲ့ ပခုံးတစ်ချက်တုန်ပြီ....

'ခါဆို ကျုပ် မျစ်လုံးမဆောင်းဘူးထင်တယ်၊ ထိုက်စု
အထဲနေတာပဲ မင်း မတူဘူးဇာနီး'

တူးကု မျစ်မှောင်ကုတ်သွားပြီ....

'ဟူး...ထိုက်စုသနေတယ်၊ တူတဲးဇာနီး'

'ဟုတ်တယ်'

'မြစ်နိုင်ဘူး'

တူးကု ရှေ့တစ်လှမ်းတိုးပြီး...

'ထိုစဉ်'

သို့သော် ထိုစဉ်မှလှုပ်ရှားပါ။

'ထိုစဉ်...ထိုစဉ်'

တူးကု အဆစ်ပြတ်ခဲ့သည်။

သို့သော်...

ထိုစဉ် ပြိမ်သက်နေခဲ့သည်။

တူးကု ထိတ်သန့်စွာပြော...
'ဟေ့...ထိုက်စုကို စစ်ဆေးစမ်း'

အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ အကူပြုဆေးစစ် ဆေးခင်းနေ့စော

လူတို့ယေဘုယျအားဖြင့် ထိုစဉ်ကနီး ချဉ်းလပ်

ထွားကြသည်။

လူတို့ ထိုစဉ်က စစ်ဆေးပြီး...

'သူ...သူ အသက်ရှုံးတုန်းက သခင်မလေး'

ဆစ်ယေခက်က တုန်ဖတ်ခဲ့သေး အသံဖြင့် ပြောလိုက်အေး
သည်။

ထိုစဉ်က ခြေခင်း တူးကု ထိတ်သန့် တုန်လှုပ်သွားအေးအေး
သည်။

တူးကု လျစ်မြန်စွာ ထိုစဉ်က အနီးထိုင်ချိန်၊ အထိအပ်အပ်
နှုတ်ခေါင်းစမှ အသက်ရှူမှုမှ ရှောင်သွားပြီး အက်တစ်ဖက်က
အထိအေးအထိတ်ကို ဖမ်းလိုက်သည်။

အတန်ကြာမှ သူ့အထိကို ရုပ်သိမ်းပြီး...

'မြစ်နိုင်ဘူး...မြစ်နိုင်ဘူး'

အတန်ကြာ ပြောလိုက်အေးသည်။ ဖန်ဖွဲ့ အေးအေး
စစ်ဖြင့်...

'ဘယ်လိုလဲ...တူးကု၊ ခင်ဗျားက လိုယုံလိုက်ယ် အထိကြီး
နေပါသေး'

တူးကု ဆတ်ခနဲသပြေ...

'ကျွန်မသိဘယ်သူ မခသဘူး'

ဖန်ဖွဲ့ မဲပြုံးပြုံးပြုံး...

'ဟေ့ သူ သေနေပြီဟုတ်အေး'

တူးကု မယုံကြည်နိုင်စွဲ ပြင်...

'သူ တစ်ချိန်လုံး အသက်ရှိုးနေတပဲ့'

ဖန်ဖွဲ့ ပခုံးတစ်ချက်တုန်လိုက်ပြီး...

ခါးစားဘုရားမသိဘူး၊ ကျုပ်သိတော့ အခု သူ့သေခံပြီ
ခလ

တူးကု မည်သို့ပြောရမန်း၊ သိဒ္ဓါတို့ပါ၊
ခါပေမယ့်

သူမအေး၊ တစ်ပိုင်းတစ်စပြင် ရပ်ထားလိုက်လေသည်။
ဖန်ဟိုက် မဲပြုံးပြုံးပြီး လက်ဝါးပြင် ရိုက်ချလိုက်သည်။

ကဲ...တဖန် လုပ်မနေနဲ့၊ စုဆီအစား စားရင်းပေး

တူးကု အံ့ဩသွားသည်။

ရှင်အံ့ တာသမာတာလို့

ဖန်ဟိုက် အအံ့စကားအမူအယာဖြင့်...

မင်းအသား အမည်စားရင်းရမသာရင် ထိုစီစုကိုအေးသခံ

မှ မဟုတ်ဘူး

တူးကု ထိတ်လန့်သွားပြီး...

ရှင်...ဘုရားတို့ပြောခဲ့တာတွေ

ဖန်ဟိုက်စဉ်စားပြီး...

ကဲ...ကျုပ်သွားမယ်၊ နောက်မှသာ ဒီစားရင်း မင်းအစ
ထိရှိတယ်ဆိုရင် မလွယ်ဘူးမှတ်ပါ

သူသည်ပြောရင်း လှည့်ပတ်ကြည့်ပဲ ချာနေလှည့်စား
ထွက်လာခဲ့လေသည်။

တူးကုသတ်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။ သူမသည် ထိုသို့
အစပြုခံကာလူ မဟုတ်ပါ။

သို့သော်...

ယခု ထိုပုံစံအဆုံးသို့ပြုပြင်သည်အားပြောဆိုသွားမင်း၊
သားအေးပြစ်နေကြောင်း သူသည်ခံလိုက်သည်။
သူသည် ပျံလွှားငယ်နှင့် အစိမ်းရောင်ပျံလွှားငယ်တို့တစ်
လှည့်ပြီး...

ကဲ...ဝင်းတို့ မင်းသားလေးဆီ လိုက်ပို့ပေးစမ်း၊
အမိန့်ပေးလိုက်ရာ ပျံလွှားနှစ်လုံးကဲမင်းသားလေးအား
လိုက်ပို့ပေးခဲ့သည်။

ဖန်ဟိုက် အတုအမူအစား အပြင်တက်သို့ ရောက်ရှိလာပြီးဖြစ်
သည်။

အပြင်ရောက်သည်နှင့် ပျံလွှားငယ်က အစိမ်းရောင်ပျံ
လွှားအ အတုအမူအစားက ပြန်လှည့်သွားလေသည်။

ထိုခါ ပျံလွှားငယ်က တူးကုအသံဖြင့်...

ကျွန်းအဝင်က စားစားစား အေးငှားတင်ပါအယ် မင်း
သား

ဖန်ဟိုက် အံ့ဩသွားသည်။

အယ်လို

ပျံလွှားငယ်သည် တည်ကြည်သောမုတ်နားဖြင့်...

မင်းသားလေးသိပါအယ်၊ သူ့ကို စိတ်ဆိုးအောင်လှုပ်စေ
လှူသလိုလေပေလေ

၂၆၀ နဂါးပြာ

'ဒီသို့ဆို ကျုပ်က ခင်းကို ပို့ကျေးဇူးတင်ရမယ်'
 'ဘာကြောင့်လဲ'
 'အဆေးဝင်အ ထိုက်စု အလေးခင်းမဟုတ်ဘူးဆိုအေး ခင်း
 ကြောင့် ကျုပ်သိရတာ'
 'ခါဖြင့် ခင်းသေးလေး ကျွန်မကို နေခတ်ထပ် ကျေးဇူး
 တင်ဇဦးမယ်'
 'ဘာပြောအေးလို့'
 'မင်းသားလေးက တူးကုန်း တခြာ လူကိုညှိုးလို့ရမလို့
 ကျွန်မကို ညှိုးလို့မရဘူး'
 'ဖန်ဟိုရွှင်ထိတ်သွားသည်၊
 'ကျုပ်ဘာညှိုးလို့လဲ'
 'ခင်းသားလေးက ခြောက်သွေးစွဲ ယခင်လိုက်ခ တစ်
 မင်းသားလေး လက်ကြားက အလင်းဘန်းအေးကတော့ ထူး
 လွှားပြား ထိုက်စုံ နဖူးကို စိုက်ခင်းသွားသားကတော့ရယ်'
 'ထိုစဉ်အကြောင်း ဖန်ဟိုကိုယ် အောင်အင်းသွားလေ
 သည်၊
 'မင်းသားလေး မစိုးရိမ်ပါနဲ့၊ ကျွန်မ မပြောပါဘူး'
 'မင်းဘာကြောင့် ခုလို ကူညီဘာလဲ'
 'ရှင့်...အသက် ဆုံးမှေးကျွေးကံဆို တူးကုန်း ထိုက်စု
 အလေးခင်းကို စစ်ဆေးမှပဲ၊ နောက်တော့ ရှိအဆီပုံအပ်နဲ့
 ဝတ်အင်္ကျီ လက်ဆွဲအင်္ကျီအင်္ကျီ အချိန်မီ ပြေးဆေးမရရင်
 လက်တစ်ဖက်ဆုံးရှုံးမယ်'
 'င်း...ခါတွေ အကုန်သိသားပါလား'

'ကျွန်မရှင်ကို မင်းသားလေးထံထိ ကူညီနေသားရှင်ဟာ
 မင်းသားလေးတွေကတော့'
 'ဖန်ဟိုမှ အထိတ်ကုန်တုန်းလို့သွားလေသည်။'

အခန်း (၂၆)

တူကုဒေဝီ၏ ကိုယ်ရံအဖတ် ပျံလွှားဖယ်ဆွဲ ဖန်တိုက်အား
ဖွဲ့ပြုခြင်းလိုက်သည်။

ရှင်မာအေးအေးအေးအေး ဆိုက်စု နှိပ်သတ်တို့
ဖန်တိုက်ခန္ဓာကိုယ် တစ်ချက်တုန်း ဝါယုအေးအေးသည်။
ပျံလွှားငယ်အ သူ့အေးကိုဆက်လိုက်သည်။

အခု... ရှင်ဘယ်သူဆိုက အဖွဲ့အချိန်ခန့်တို့၊ ဝင်းအေး
အေးနဲ့ ရုပ်ချင်းရဲ့အရအောင်တူအနယ်၊ အဲဒါကို စဉ်းစားလို့
မရဘူး။

ဖန်ဟို မည်သို့ပြန်ပြောပြောဘဲ ပျံလွှားဝယ်ကိုခေါ်ကြည့်နေ
စေတည်း။

ကျွန်မ ထိုခုပြောနေအခါ တူကုအိမ်ကားအိမ်မှာ လူတော်
လူမောင် တစ်ယောက်ရှိတယ်ဆိုတာ သိစေချင်လို့ မနာမိပြီး
ဒီလို လိမ်မို့ ကြိုးစားဝါခဲ့ရန်၊ အခု အမြန်ဆုံးထွက်ခွာရင်
အသက်ချမ်းသာမယ်။

ဖန်ဟို အိမ်နဲ့ဖက်ဆုပ်ပြီး...

ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ခါထက် မင်း... အစိမ်းရောင်ပျံ
လွှားကို ဘာခိုင်းတာလဲ။

ကျွန်မ အခင်မအေးကို ပြန်မေးခိုင်းစား ရှင့်ကို တားရ
စေမလို့။

ဖန်ဟို သတ်ပြင်းချလိုက်တည်း။

တူကု... မင်းလို ခိန်းဆေးရထားတာ သိပ်ကိုအခင်း
တယ်။

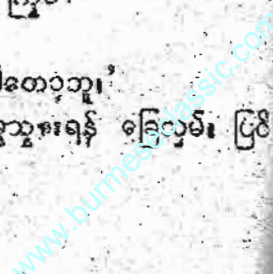
ချီးကျူးတစု ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ခါပေးမယ့် ရှင်—
ဒီအ အမြန်ဆုံးထွက်ခွာနိုင်ရင် အထောက်အပံ့ပဲ
ထိုစဉ်...

အစိမ်းရောင်ပျံလွှားမယ် ပြန်ရောက်အေးလေတည်း။ သူ
သည်ပျံလွှားမယ်အားကြည့်လိုက်သည်။

ညီ၊ တူကု မင်းသားအေးကို ခဏလေးပြန်ကြပါလို့မှ
ထိုက်ပါတယ်။

ထိုစကား ကြားရအေးအေးပါ ဖန်ဟို တုန်လှုပ် သွားလေ
တည်း။

ခါဖြင့် မင်းအေးလေးအထိကို ကြပါ
ဖန်ဟို ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။
ကျုပ် အဲဒီနေရာသွားဖို့ စိတ်မပါတော့ဘူး။
ထိုသို့ပြောပြီး ထိုနေရာမှ ထွက်ခွာသွားရန် ခြေထောက် ပြင်
လိုက်သည်။
ထိုစဉ်...

ရပ်လိုက်

ထိုစဉ်မှာပင် အစ်ဇိအစ်ယောဇိက အသံ ကျယ်လောင်စွာ ဖြင့်တန်တေးလိုက်သည်။ ထိုလူ့အားကုမင် ဖြစ်သည်။

တူးကုမင်ပြုံးပြုံး လိုက်သည်။ သူမသည် ဖန်ဟို သွားဆု လမ်းကို ပိတ်ရပ်လိုက်သည်။ သူမသည် ဖန်ဟိုအစ ဖိုက်ကြည့် လိုက်ပြီ။...

မိမားဟိုချို... မင်းဘာဖြစ်သို့ အခရားတကြီး ထွက်သွားမိုင် ရအေးလဲ

ဖန်ဟို ငမ်းတစ်ချက်တုန် ဖိုက်ပြီ။...

ကျုပ်က မိမားအပြီ၊ အလုပ်အမှားလဲ

ထိုစဉ်မှာအကြောင်း အသွားအဖယ် ဆိုတာ မသိအချင် တူးလား

ဖန်ဟို လှုပ်လှုပ်ရွှားရွှားပြောစားအား သူသည် တည်ငြိမ် သေအေးသော်ဖြင့်...

တေးလဲ မင်းသိပြီ၊ ဟုတ်အား

အုတ်အယ်

ခါဆို ပြောပါဦး

တူးကုမင်အိသာကြီးဖြင့်...

ထိုကစဉ် မျက်ခုံးဝမွှားနှစ်ခုကြားကို အပ်ခဲ့ ဝမ်းသွားတစ် ခွင့်...

ဟုတ်လေး... ခါဆို မင်းစိတ်ရာခံကို ရေးအောင် ရှေးခေတ် ဖန်ဟိုအပြေပြီ၊ ထွက်သွားတန် ဖြစ်လိုက်သည်။

ဟိုချို မင်းစိတ်ရာကထွက် သွားဖို့ စိတ်ကူးနဲ့ တေးသတေးလဲ

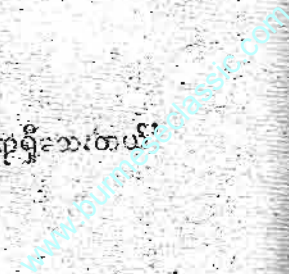
လူ့သတ်တရားခံကို ရှေးရဦးမယ်

ဖန်ဟို ခေါင်းညိုထိလိုက်သည်။

ရွှားခေတ် ကျုပ်ကတော့ သွားအရာရှိအေးတယ်

တူးကုမင်အိသာကြီးလိုက်သည်။

ရှင်သွားလို့ မပြောဘူး

ဖန်ဟိုမျက်လုံး ပြုံးကျယ်သွားသည်။
'ဘေးဖြစ်လို့လို့'

တူးကုက မဲ့ ပြုံးပြုံးလိုက်ပြီ...

'ရှင့်ကိုစစ်ဆေးရဦးမယ်'

ဖန်ဟို 'ခါသအမျှတ် ထွတ်သွားနေသည်။'

'မင်းက ကျုပ်ကို စစ်ဆေးစရာ အားကားရှိလို့လား။'

'တစ်ခြားအချိန်မှ အစိုတူ၊ ခါပေမယ့် အခုချိန်မှာတော့
စစ်ဆေးရမှပဲ'

ဖန်ဟို ပြုံးလိုက်သည်။

'ထောင်ပြီ...စစ်ဆေးနိုင်ပါတယ်'

တူးကု 'ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။'

'မလိုဘူး...ရှင့်လတ်မဝါ၊ နှစ်ဖတ်ပြပါ'

ထိုစကား ကြားဆော့အခါ ဖန်ဟို 'ရင်ထိတ် သွေးစေ
အသည်း'

'မင်း ကျုပ်လတ်တိုဘေးကြောင့် ကြည့်ချင်ရတယ်လို့'

'အဆိပ်အပံ့သုံးတဲ့ လူဟာလတ်အိတ် စတုပထားရင်အဆိပ်
ခင်ပြီ၊ ညိုမည်းလားမယ်'

ဖန်ဟို 'တတ်နိုင်ပါ၊ လက်နှစ်မက် ပြန်ပြုလိုက်သည်။'

ထိုစဉ်...

လူတစ်ယောက် ခလျှောက်အေးနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။
ထိုလူကို တွေ့ရသေးအခါ ဖန်ဟို တစ်ကိုယ်လုံး တောင့်တင်း
သွားလေသည်။

တူးကု မျက်လုံး ပြုံးကျယ်သွားနေသည်။ ထို ရှောက်အေး
သေးလူမှ မင်းသားစေး ပြန်နေသည်။

ဖန်ဟို မလှုပ်ယှေ့ဘဲ ရပ်နေ၏။ တူးကုနှင့် လူများ ရပ်
မနကြသည်။

ထိုလူနှစ်ယောက်စလုံး အရပ်တူ အရွယ်တူဖြစ်သည်။ ရုတ်
တရုတ် ဖန်ဟိုအား မင်းသားစေး၊ တိုက်ရိုက်လိုက်ခရီး၏
ထိုအခါ...

၃၀၁ နဂါးပြေ

တူကုဒဝီသည်... မင်း...
အားလေး ကစစ်ဖြစ်ကြောင်း...
ဖုတ် မေ့ချင်သောကြောင့်...
စန့်ဟို မြေးပါ လဲကျံ့သွားတော့သည်။

မင်းသားစော ပြုံးလိုက်သည်။
တူးကု ကျုပ်ပုံ တန်ဆောင်တဲ့လူကို ကြည့်ပါဦး။ ရုပ်
ဖျက်ညာ ကကယ်ထော်တခဲ။

'အကြောင်းရှိလို့ပါ'
သုမသည် အဖြစ်အပျက်ကို ခွင်းလင်းပြလိုက်သည်။
မင်းသားစော ဟိတ်ဆိတ်စွာ နားထောင်နေရသည်။

'ကောင်းပြီ ကျုပ် သူ့ကို ခေါ်သွားပြီ၊ ယေချစစ်
မယ်'
'ရှင် သူ့ကို တစ်ကြောင်း ခေါ်သွားချင်တယ်'

'ကျုပ်ဟန်ဆောင်ပြီး လုပ်နေတာကို လူ ဒီလို ကြည့်နေရ
အတော...'

တူးကု ခေါင်းညိတ်ပြပြီး...
'ရှင်...သူ့ကို စစ်ဆေးပြီး ပြန်ပို့ပေးရမယ်နော်...'

မင်းသားစော ပြုံးပြီး...
'စိတ်ချပါ၊ ပုဒ်ပြန် လာပို့ပါမယ်'
ပြောရင်း ဖုတ်အား နှိုးပေါ်ထမိကာ ထွက်လာခဲ့တာ
တည်း။ တူးကု ပျံလွှားမယ်ကို မျှော်ရိပ်လိုက်သည်။ ပျံလွှား
မယ် နေ့စဉ်မှ လိုက်ဆွေးလေသည်။ တူးကု အထွတ်ထွတ်
စွာ ပြုံးလိုက်ပြီး...
မင်း ပြန်မပေးမီ ရတယ်၊ တရားခံကို ကျုပ် အဆိပ်
ခပ်လိုက်ပြီ။ ဟား... ဟား... ဟား...
သတေးကျွေးရယ်မေးလိုက်လေသည်။

မင်းသားစော နဲ့ ဖုတ်တို့နည်း ပြိုင်တူ ရယ်မေးလိုက်ကြ
သည်။

ညီလေး မင်း အချိန်မီမယ်တာ ကျေးဇူးလင်ပါမယ်'

၃၀၂ နဂါးပြာ

'မာယ်လို့ ရမသေး...! ထိုအကြောင်းသို့ သိသွားမှ
ဝေါ...
'မင်း အင်္ဂါညှိုးနဲ့စောင့်စောင့် မပြင်းဘူးလား'

'မပြင်းရဘဲ မင်းသေပြီ၊ ဘူးကုစာ အဆိပ်နဲ့ ဇီဝိယိုထိ
အာကု
'မင်းနဲ့ ဝါပြိုင်ရင် ဘယ်သူနိုင်မလဲ'

'အစ်နှစ်'
'ခါဆို နေ့အဆိန်မှ ဟွန်ပြိုင်တုန်းပဲ'
ထိုခဉ်...

မင်းသားလေး သစ်ပင်ပေါ်ကို မေ့ကြည့်ပြီ...
'ဘယ်သူလဲ... ဆင်းခဲ့ပါ'
စုစု စီစီ သစ်ပင်ပေါ်မှ ခုန့်ဆင်းအေးသည်၊ စုံစုံ နှင့်
စီစီအ...

'ရှင်တို့နေခတ်ကို တူကုစာ သူ့လူ့ဆစ်သေး၏ကို ကည့်
လို့ဘယ်...သိအေး'
'မင်းသားလေး၊ ထိုအကြောင်း၊ သိသွားစေရ တေးလို့
အပြစ်မထူစွာ၊ သောပစဉာရ'

'ပြောပြီ၊ အင်္ဂါဘစ်ဖက် ဝေ့ယန်းလိုအိသည်၊ အနီအစ
သို့အစီ ပျံလွှားဝယ်ထံ လွင့်သွားစေသည်၊
ပန်ဟိုနှင့် မင်းအေးလေး၊ ပြိုင်တူ အနီအစီသုံးစေကို ရိုက်
ထုတ်လိုအိသည်၊

'ရှင်တို့ ဘာကြောင့် အယ်အေးလို့
ထိုအခါ မင်းသားလေး...
'သူက ကျုပ်လုပ်ပါ...တုမင်သစ်သစ် သစ်ပင်လို့ချင်လို့
'ဘူးကုဆီပို့ထားတာ'

ပြောရင်း စုစုကိုကြည့်ကာ...
'စုစု...မင်းဘယ်လို ဒီအရာကလေးအေးလို့'

စုစုခါင်းငုံ့ပြီး...
'မေ့လတ်ကိစ္စအိဘု၏ မအေးပြန်ဖို့ လေးကောပါ'

'စုစုပြောပါ'
'မေ့လတ်အ လတ်ထပ်ဖို့ ဆင်တူတူပါတယ်လို့ ပြော
ကယ်'

မင်းသားလေး ဝမ်းသာသွားသည်၊ သူ့ဟန်ပေးစေခင်နီစီ
ခါတစုတ် မတ်တပ်ရပ်ပြီး...
www.burmeseclassic.com

ဟာ... ဝမ်းထဲ လိုက်ဆာ
 စုစုပေါင်း ပြတ်ပြီ...
 သူ တစ်ခုမှာ လိုက်ပါဘယ်၊ သူ့ကို ဘာနဲ့ တင်တော့မိ
 မှာလဲ...
 ပြောလိုက်ပါ၊ တူးကုရဲ့ အသမန် တင်တော့မိပါမယ်
 လို့...

ထိုစကားကြောင့် စုစု အံ့ဩသွားပေသည်။
 ဝမ်းထဲထဲရှိတယ်၊ သူက ကျွန်ုပ်နဲ့လက်ထပ်ပြီးရန်နေပြည်
 တော်မှာ လိုက်နေရမယ်၊ နောက်တစ်ခဏ ပြဇာတ်ဆရာနဲ့
 နောက်လှည့်ရေးအမေးတွေ နယ်ခြားသွားနေရမယ်၊ ပြည်မှ
 ပြန်လာရင်တော့ ကျုပ်က ဝမ်းမှာပဲ
 ထိုစကားကြားသောအခါ စုစုမျှော်နှာ ပျက်သွားသည်။
 ဖန်ဟိုက် မေးလိုက်သည်။

ကျုပ်ကိုရာ ဘယ်လိုသဘောထားမှလဲ
 ဇော်... နယ်ခြားသွား၊ နေထိုင်စဉ် ကြိတ်တူရင် ကျုပ်...
 မညှာမထစွာ
 နေထိုင်ပြီး ကျွန်ုပ်ပြန်ပြောလိုက်ပါမယ်၊ ရှိ... အစ်ကို
 ဖန်ဟိုက်ကို ဘယ်လိုသဘောထားမှလဲ
 သူက ကျုပ်... ညီပါ၊ ဖြစ်ပထမပါဘူး၊ ကျုပ်စေတနာ
 ပြုရမယ်
 ပြောရင်၊ အိတ်ထဲမှ ဆေးလုံး၊ ထုတ်ပေးလိုက်သည်။

ရော့... တူးကုရဲ့ပြောဆေး အဆိပ်ရှိသမျှ အကုန်ပြေအယ်
 ဖန်ဟိုက် အဆိပ်ပြေးဆေး လှမ်းသွားပြီ၊ စုစုလင် ကိုဆွဲတာ
 ထုတ်လာခဲ့လသည်။

www.burmeseclassic.com

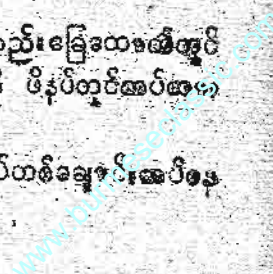
အခန်း (၂၇)

ဖန်တိုနှင့်စုစုတို့ မင်းလမ်းကြီးထဲတိုင်း ဖလှူပေးလိမ္မော်ရုပ်၊
စိတ်ချယုဒယုဒကြောင့် ရုပ်ဆာ...

အစ်ကိုတူးကုအဆိုပီအ သိပ်ပြုံးတေး၊ ပြေဆေးသေး၏
လှိုက်ပါလှားဟင်

ဖန်တိုပြုံးပြုံး၊ မြွေထေးလိမြွေ၏ပြသည်၊ မြွေထေး၏တွင်
စားလှူသေး သံဏီပြုစားစားတစ်ချပ်ကို ဖိနှပ်တင်အပ်အေး
ကြောင်း တွေ့မြင်ရသည်။

ထိုသံဏီပြုစားစားတွင် အဆိုပီအပ်တစ်ချောင်းအပ်နေ
အညှိတုံ့ရသည်။

စုစုတုံကြသွားသည်။

‘ဒါဆို အစ်ကို အဆိပ်မေိဘူးမေါ’

‘မမိပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် မင်းထားလေးရဲ့ ပြေးဆေးကိုလူ့
လားတစ် သူ တေ့နဖကို သိချင်လို့ပါ’

သူ့စိုက်စားဆုံးသည်နှင့် အနီးရှိ စားသောက်ဆိုင်ကိုဝင်
သည်။ ထိုနေ့အထဲ ပေါ်ဆီစီတစ်လုံးဝယ်ကာ အဆိပ်ပြေးဆေး
တည့်ပြီး အိမ်ပေါ်က ချွေးတို့ ကျွေးလို့လဲလေတေစု
စုည့်။

ပေါ်ထီစီ စားမိသော ချွေးမှူး မကြာပါးနားနားခေါင်း၊
ပါးစပ်မှ သွေးမျှားကျဆင်းအေးပြီး မိကျတေဆုံးသွားလေ
သည်။ စုစုမုတ်လုံးပြားသွားပြီး....

ဟင်...ဒါ အဆိပ်ပြေးဆေးမှ မဟုတ်ဘူး၊ အဆိပ်ပဲ’

‘တုတ်တယ်...ဟျှပ် သူ့ကို စိတ်မချလို့စမ်းတမ်း’

‘ထင်...အစ်ကိုတို့ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်တပြစ်က ခဏေခင်း
ပါအေး’

‘နေ့အတ်တစ်ကြိမ်ခဏေရင် ခလွယ်တေ့ဘူးစုစု’
ပြေးရင်း၊ စုစုကိုဆွဲတမ်း ထုတ်လေးခဲ့သည်။

အခန်းထဲတွင် စိစီး စုစု၊ ဖန်ဟို၊ ကျားထင်နှင့်ထန်ရှန်းတို့
ထိုင်နေကြသည်။

‘မမဇာတ် သူ့ ခနားကံအကယ်လိုက်သွားလို့အေး’

‘ဟုတ်တယ်...ညီမလေး၊ လားမယ့်အပြည့်ည သူ့နဲ့ ခနပြည့်
ခဏကိုလိုက်သွားရမယ်’

‘ညီမလေး၊ စိတ်မအေးစင်းဘူး’

‘စိတ်မအေးစင်းမဖြစ်ပါနဲ့ညီမလေး၊ ခဏလှန်ရေးကြောင့်
အေး

‘သမီးကို မေမေချီးကျူးပါတယ်၊ ခဏလှန်ရေးကြောင့်
ခဏချီ အသက်ခဏခင် ပေးလှူရတာပဲ၊ အေးမို့ ဝိသားစုအ
သမီးအတွက် ဂုဏ်ထူးပါအယ်’

စိစီးဘယ်ပြင်းချရမ်း၊ ဖန်ဟိုဘယ်လှည့်လိုက်သည်။

‘ရှင်ကဏေ စုစုကို အကယ် မေတ္တာရှိအေး’

‘ကုတ်တယ်’

‘စုစုမာ’

စုစု ဘာမှမပြော၊ ခေါင်းငုံ့ထားသည်။

‘အေးပ...သမီးမသွားခင် သူတို့နှစ်ယောက်ကို အရင်ထဲ
ထပ်ပါပုပါလားဟင်’

‘ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျား၊ ကျွန်ခဏ် စုစုကို အိမ်ထဲထဲလို့
မစေခင်ရှေးထပ်ပါအယ်’

၃၀၀ နဂါးပြာ

ကျွမ်းထင်နှင့် ဆန်ရွှန်းတို့မှတစ်ဆင့် သမီးကြီးစိတ်ချမ်းသာ
စေရန် ဖန်ဟိုနှင့် ခုစုကို ဆယ်ထပ် ပေးလိုက်ရ စေလေတော့
သည်။

နန်းထပ်တစ်ခု စီစီသွားရမည်မည်ရက် ရောက်သေးလေ
သည်။

ကျွမ်းထင်က သမီးစီစီကိုကြည့်ပြီး...
'သမီးစီစီ၊ သမီးသွားပြီ၊ ဆယ်ရက်နေရင် နေပြည်တော်
ကို တော်လှန်ရမူ၊ ခေါင်းဆောင်တွေ ရောက်ထားမယ်၊ အဖေ
ထိုပါဘယ်'။

'သမီးသားလုပ်ခဝါရမယ်'
'ဒီသမီးကလေးကလေး သမီးခေါင်းဆောင်တွေကိုပစ်ဖယ်ဆိုတဲ့
စကားကြားရင် အဖေအဖေကို အကြောင်းကြားပါ'

'ဟုတ်ကဲ့... သမီးအတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစား ပါမယ်'
'ဝမ်းသာလိုက်တာ သမီးရယ်၊ အဖေဖေလိုလုပ်ရတာစိတ်
ခက်ခဲတဲ့အား'

'ရပါသော်လည်း အဖေ သူ့အဖေကို အကယ် ချစ်ပါတယ်'
'အဲဒီလို ချိန်ကျရင် ကျန်းမာလို့လည်း နေမိသစ်ယောက်
တည်း အဖေ နဲ့ ဖြစ်နေမယ့်တည်း'

'အဖြည်းဖြည်း အချိန် ညတော် ရောက်သေးလေသည်။
သမီးရက်ကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံး သွေးယာနေ
သည်။

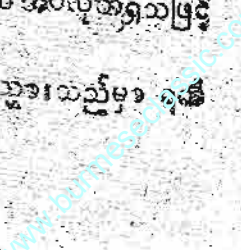
နန်းတွင်း ကိုယ်ရုံးတက်စင်ပွဲ ဆင်တင်စားများဝတ်ဆင်
ထားမိသော လူထပ်စု ဆေးငယ်သော အိမ်ကလေးမှာ သို့လား
နေသည်။

ထိုစင်ပွဲအညွှန်း အတိုးအပျော်များနှင့် ပေါ့ယာစွာ စစ်ခုတ်
ခြံရံသွားသည်။ လတ်တိုင်း နေကြည့် ဖြစ်လေ
သည်။

'အဖေ၊ အဖေ နေထိုင်မှု ကျွန်ုပ်တို့တော့မှပေး'
ပြောရင်း ဝေါဟန်းပါ တစ်ယောက်တည်း ခေါ်ယာစဉ်
ပြန်လည်ထွက်ခွာခြင်းဖြစ်သည်။

စုစုပေါင်း အကြောင်းအရာများ
စိတ်နှစ်နှစ်ဖြစ်ထွန်း ချစ်သူ အကဲအမတ်လိုက်စွာဖြင့်
စိတ်ကောင်း ပြုပါ။

ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ဦးနှစ်ဖက်သို့ ရောက်သွားသည်မှာ ခုနစ်
အပတ်ကြာသွားပြီဖြစ်သည်။

တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင်များကစစ်တစ်စနေပြည်တော်
ရောင်လှလေသည်။

တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်များကို ရှေးခေတ် ဘုရင်
အုတ်ဂူအနီး စုဝေးရန် ချီနိုးဆိုသေးသည်။

ထိုလူများအနက် ကျင်းထင်း၊ စုံစု၊ ဖန်ဟိုတို့သည်။ လူ
ကြွသည်။ တော်လှန်ရေး၊ ဆွေးနွေးပွဲ ကျင်းပရန် ဖြစ်လေ
သည်။

အာဏာပိုင်တို့သည် သဘင်အထိသဘာဝ၊ ပြီးဖမ်းဆီးရန်
အောင်မြင်နေသည်။

ဖန်ဟိုနှင့်စုစုတို့ လယ်ထပ်ပိုက်ပြီးဖြစ်သည်။ သူ့ကျင်းထင်း
နှင့် အတူချုပ်ဖွဲ့ကာ နေပြည်တော်သို့ ပါယာခြင်းဖြစ်လေ
သည်။

ညသန်းခေါင်ကျော် ရောက်သောအခါ...
ခေါင်းဆောင်များစုရုံးရောက်သောကြား...
အမ်းအတိုင်းလူရိပ်ခေးငါးစု... နသည်

ထိုလူရိပ်မှ ဖန်ဟို၊ စုံစု၊ ကျင်းထင်းနှင့် ကျော့ကော်တစ်
တို့ဖြစ်သည်။

ဖန်ဟိုက မြင်သောအခါ တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်
များက...

'ဟေးမိတ်ခေါင်းဆောင် အသစ်ရှည်ပါစေ'
တစ်ပြိုင်နက် အော်လိုက်သည်။ စုစုတို့ အံ့ဩသွားကြလေ
သည်။

ဖန်ဟို လူအများလို စကားပြောစေ ရှေ့သို့ လျှောက်သွား
ပြီး အစည်းအဝေး စုလိုက်သည်။

ဖန်ဟိုသည် အစည်းအဝေးရှိ အချက်အလက်များကို တစ်
ပြုအကြံပေးသည်။ ဖန်ဟို ကေးဒေပြုပြီးသောအခါ...
တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်များက သူတို့၏ အခေါ်အဝေါ်ကို
ထင်ပြုကြသည်။ ဖန်ဟို အစဦးချင်း အခဏစိတ် ရှင်းလင်း
ပြောပြပြီး မည်သို့လုပ်ရမည်ကိုပါ ပြောကြားလိုက်သည်။

ကျင်းထင်းမှာ ဖန်ဟို အပေါ် စေးစားကြည်ညိုစိတ်များ
ဖြစ်လေသည်။

ထိုနေ့အထိ ဖန်ဟို လူစုခွဲရန်ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ အစည်း
အဝေးပြီး၍ နေပြည်တော်မှ လူစုခွဲအစ ထုတ်ပေးကြသည်။
သို့သော်...

ဖန်ဟိုတို့ တိုက်ခိုက်ခြင်း စပြုကြပါ။ ဖန်ဟိုနှင့် စုစုတို့
နေပြည်တော်ကို နန်းကျင် ထည်းခိုခန်းတွင် ထည်းခိုအနားယူ
ကြသည်။

စုစုက ဖန်ဟိုကို ကြည့်ပြီး...

အစ်ကိုညီ ဒီဘစ်ခါ ခဏ်တော် သဘောကောင်းအနပါ
အေး

ညီမ အေးပြောတေးလို့ ညီအစ်ကိုချင်းဆိုတော့ ခွင့်လွှတ်
တာ ပြစ်မှာပေါ့၊ ရေစုညီမ၊ ဒီစား ဖော်ကြည့်စမ်း

ဖန်ဟို...
မင်းလို့ အစည်းအဝေးကို ဝါ ခေန င်ယုန်ဘူး...
မင်း ဆေးယော် ကိုရက်နေ လူဘုန်း တံတားမှာခေခင်
နေပါ၊ မင်းနဲ့ဝါ တစ်ယခတ်ယခတ် မရှိမှ ဖြစ်
မယ်၊

မင်းသားလေး

ထိုစဉ်က ဖော်ပြောသောအခါ စုစုထိတ်လန့်သွားလေသည်။
အစ်ကို ဘယ်လိုလုပ်လဲ

အရင်ကဆို ယှဉ်ပြိုင်ပွဲဘယ်၊ အခုအထက် ပြိုင်နိုင်ဘူး၊
အစ်ကိုမှာ သူ့ ကြောင့် အတွင်းခဏ်ရာထူးတယ်

ဒါဆို ပြိုင်နဲ့ အစ်ကို ညီမတို့ ပြန်ပေး

ပြန်သွား ညီမ၊ အစ်ကို သွားရင် သူ ခေခင်လှိုင်ရော
ခေါင်းခေခင်တွေကို ခေခင်မှာ ခေခင်ကြောင့် ညီမအောင်ပြန်
နဲ့ပေါ့

မတို့ ပြောရင် စုစုခေါင်းကိုပုတ်လေ...
မနစ် ပြန် ခိုးလုပ်ထားနဲ့ ညီမ-ပြန်တော့နေနော်

စုစုအေး ဖန်ဟိုကိုကြည့်ပြီး ခြုံငုံကြီးထင်နော် ငိုကြွားလိုက်
ခလတည်း

နောက်တစ်နဲ့ မိုးလင်းလေးအခါ မြင်းလှည့် ဖြင့် စုစု
ကျင်းတင်၊ ကျောတဲတဲတဲ ပြန်နေ ပြင်ဆင်လိုက်သည်။

စုစုသည် မြင်းလှည့်ပေါ် ရောက်သွားသည်နှင့် ဖန်ဟို
အေး၊ မျက်ရည်ပြည့်သော မျက်လုံးဖြင့် ခြုံငုံကြည့်နေလေ
သည်။

စုစုက ဖန်ဟိုကို ပြောရာကတော့များများ ပြည့်ရှိသည်။
သို့သော် သူ့ မပြောဘဲ ညီမ...
အစ်ကို မြန်မြန် ပြန်လေးနော်...

ထိုစကားကို သင်တလိုလို့ ပြောဆိုနေသည်။ ဖန်ဟို သည်
မင်းသားလေးအဖေ အနိုင်ရနိုင်ကြောင်း သိသည်။

ထိုနည်းတူ စုစုသည် သိထားသည်။
သို့သော်...

လူမ ဖန်ဟိုအေး အစွမ်းကျန် အေးပေးခဲ့သည်။ ဖန်ဟို
ဆွဲတင်တင်ကြိတ်တားသည်။ သူ စုစုနှင့် မခွဲလိုပါ။

သို့သော် သူသည် တိုင်းပြည်တော်လှန်ရေး လှုပ်ရှားရေး
ခေါင်းဆောင် ဖြစ်လာပြီး မြင်းလှည့်၊ တစ်ထက်တစ် ပျောက်
ကွယ်သွားပြီ ဖြစ်သည်။

စုစု ကတော့ ပေးဆက်ပြော ၂၀၀ ယမ်းပြုနေ၏။
ကျွန်းဆင်နှင့် ယန်ရန်းတို့မှာ အကြောင်းစုံမသိပါ။

ဖန်ဟို အေး အမြန်ဆုံး ပြန်လေးစန့် ပြောပြီး ထွက်သွား
ကြတည်း။

ဖန်ဟို ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။ သူ့ရင်ထဲ ပူဆူလောင်နေ
လေသည်။

၃၀၆ နဂါးဖြူ

ဖန်ဟို လူဆန်းတံတားရှိရာဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့လော့တဗ္ဗ
သည်။
မင်းသားလေးအရင် ရောက်နိုင်မည်ထင်သည်။ သို့သော်
မရောက်သေးပါ။ ပတ်ဝန်းကျင်ဆစ်ခိုလို၊ တိတိဆိတ်ခနခလ
သည်။

ထိုစဉ် ရုတ်တရက် မြင်းလှည့်သံကြားရသည်။ ဖန်ဟို
အသံလေးရာသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။
မြင်းလှည်းကင်စီး နေပြည်တော်ဘက်မှ လူဆန်းတံတား
ထန်း ဦးတည်မောင်းနှင့် လာသည်ကို တွေ့ရှိရ လေတော့
သည်။
မြင်းလှည့်သည် နန်းတော်တွင် အသံပြုသော မြင်းလှည့်၊
ပြန်သည်၊ တပြည်၊ ဖြည်း၊ မြင်းလှည့်၊ နီးထပ်လှသောအခါ

မြင်းလှည်းမောင်းလားသူမှ စီစီဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသလ
သည်။
စီစီဆင်းလှပြီ- ဖန်ဟို ရှိရာလျှောက်လားလေသည်။ လူ
ထပ်တင်ဖတ်တွင် သားရေအိတ်တစ်ခု ဆွဲလာလည်း
'မိမိ...ဟိုချီးရာ ဘယ်မှလဲ၊ မလားသေးဘူးလား'
'ရှင်ကို ဘယ်အချိန် ချိန်းထားလဲ'
'နေထူထဲချိန်'
'အမှားပေါ့ရှင်၊ ဝါနဲ့ ရှင်...သူ့ကို ယှဉ်နိုင်မလား'
'ယှဉ်ရမှားပေါ့'
'သူက အချိန်မဲ့ ခေါ်ပညာ အရမ်းထူးချွန်အယ်နော်၊ ရှင်
ထိလား'
ထိုစကားကြားရသောအခါ ဖန်ဟိုထိတ်လန့် သွားလေ
သည်။
စီစီ...အခုလိုအခြေအနေ တွေ့ဖူးတင်ပါတယ်၊ ယျှုပ်
ထဲလေးခင်းထည့်ဖို့ထိတ် ယူမိတာလဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်'
'ကျွန်မ...ဒီအိတ်ကို ရှင်အလောင်းထည့်ဖို့ထုလာတစမတုတ်
ဘူး၊ ဝါနဲ့ နေပါဦး၊ ရှင်နဲ့ထူနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်တဲ့အခါ ရှင်သေရင်
တယ်လို...သူမသေရင်ဘယ်လို ရလဒ်ရမှားလဲ'
'ကျုပ်အေရင် စုစုဝမ်းနည်းမယ်၊ တော်လှန်ရေးခေါင်း
ဆောင်တစ်ယောက်အလှူမယ်၊ ဒါပေမယ့်တစ်ယောက်ထပ်တစ်
ရံပွဲ၊ ဟိုချီးသရင်တော့ အခြေအနေဆိုပါဦးမယ်၊ ဘုရင်
မင်းမြတ်စိတ်ဆိုမယ်၊ တော်လှန်ရေးသမားတွေကို ပြင်းထန်
စွာ တိုက်ခိုက်မယ်'

'ဖန်ဟို...ရှင်ကို ကျွန်ုပ် ဆေးစားပါဟယ်၊ ဒါဟယ် ရှင်
သေလို့ပြန်ဘူး၊ ယိုချိုလို့ ဘေးလို့ပြန်ဘူး၊ ဒါဟယ် ကပ်
ဇယားပဲ အသက်ရှင်ရမယ်လေ'

'မင်ဗျားပြောတာ ဒါပုဂံနားမလည်ဘူး၊
'ဖန်ဟို...ဒေသချားနားထောင်ပါ။ တုရင်မင်းမြတ်ဘုရားအိပ်ရာ
ဆီ မထိုင်ဘူး။ ရှင်ဘုရားနားဘက်မှာပဲ၊ ဘော်လှန်ချား၊ ဒေါင်း၊
ဆောင်းတို့နဲ့ မန်ချူးဆော့သင့်မြို့နဲ့အောင်ရှင်မှလုပ်နိုင်မှပဲ၊ ယိုချို
သားဆိုရင် တော်လှန်ချားသားတွေကိုဆုတ်ဆက်မှစားဒါကြောင့်
ကျွန်ုပ် ယိုချိုဘက်ကိုလိုက်ပြီ'

ဗျား...
'ဖန်ဟို အံ့ကြွသွားလေသည်၊
'ရှင် ယိုဘူးလား၊ ဒီမှူးကြည့်ပါ'
ပြောရင်း သားချေဆိတ်ကို ဖွင့်ပြလိုက်လေသည်။

'ရှင် စုစုဆီကို သွားစရာမလိုဘူး၊ ယိုချိုအဖြစ် နန်းထောက်ကို
ပြန်သွားပါ။ မန်ချူးအမျိုးသမီးအစီအစဉ်နဲ့ ဆက်ဆံပါ။
ရှင် ဖန်ဟိုဆိုကစား ဘယ်သူမှမသိပါစေနဲ့'

ပြောရင်း စိတ်သည် ယိုချိုဘေးလင်းနှင့်ကတူ ချေထဲခန့်ချ
လိုက်လေသည်။

'ဖန်ဟို မဟန်တေးနိုင်ပါ။
အံ့ကြွကတူဝေခနဲဇား၊
လှကန်းတံဘေးသည် တစ်ပြိုင်နည်းစူး ရှိနေသည်။
မြစ်ခရများ ကွေ့ဝသာဟိစီးဆင်းနေသည်။

တံဘေးပေါ်တွင် ဖန်ဟိုတစ်လေးထဲ လက်သီးကျစ်ကျစ်ပါ
အောင် ဆုပ်ထားသည်။

သူ့ကိုယ်ခန္ဓာသည် မလှုပ်မယှက် ကျော့အိမ်ရှင်ပမာ ရပ်နေ
သည်။

သူ့မျက်ဝန်းတွင် မျက်စည်များစိုထွက်ရှိသည်။
ရိုးဝမွန်ဝါးနေသော သူ၏မျက်ဝါးတွင် တစ်ထွက်သွက်စိ၊ အ
နေသော မြစ်ခရများ ဝေ့ကြည့်နေလေသည်။

စိုးရိမ်ကြောင်ကြ ကင်းကြပါစေ။

ဇွဲဝါမြို့

နဂါးပြု

